

HOMERI ILIADES LIBER PRIMUS.

In quo
Singularum Vocabulorum Significationes,
Compositiones ac Derivationes

Annotantur:

Dialecti clarè & distinctè exponuntur:
Synonyma multis locis adjiciuntur:
Particularum varii ac elegantes Usus
demonstrantur.

PHRASES & SENTENTIÆ

Ex ipso Textu deliguntur:

Græcismi passim occurrentes explanantur:
Fabulæ & Historiæ Nominum Propriorum
enarrantur:

Omnia denique, quæ huc pertinere videbantur, ita continentur, ut is facilè à quovis intelligatur, Methodusque vera Linguam Græcam tum docendi, tum discendi habeatur.

Studio & Operâ
GEORGII SYLVANI, Pan. Med.

LONGINUS:

Impensis J. KNAPTON, R. KNAPOCK, J. SPRINT,
D. MIDWINTER, GUL. & J. INNYS, R. ROBINSON,
J. OSBORN & GUL. TAYLOR.

ЧАСТИ СОДА

The Bay Primus

Британский музей

Illustri ac verè Nobili Viro,
D. D. *Jacobo Langhamo*,
Equiti Aurato & Baronetto,
Maximo hâc Ætate
Literarum Literatorumque
P A T R O N O :
Linguæ Latinæ & Græcæ peritiâ clarissimo:
Eximiâ Latinè loquendi facultate
Alteri Tullio:

M U S A R U M H O N O R I ,
V I R T U T U M A M O R I ,
P A T R I A E D E C O R I ,
A U T O R

Perpetuam Fœlicitatem ex animo voyet,

E T

Hoc Opus HOMERICUM

Tanquam munus Literarium, amoris, honoris
& gratitudinis ergô humiliter offert,

dicat, dedicat, consecrâtque.

и съмънътъ и съмънътъ

ΙΛΙΑΔΟΣ Α
ΟΜΗΡΟΥ
ΠΑΥΩΔΙΑΣ.

Iliadæ, ab Ilias, n. Ilias. Quo nomine hoc opus vocatur, quod contineat bellum ob raptum Helenæ, inter Græcos & Trojanos gestum apud Ilium Phrygiæ minoris urbem, quam T R O S Ili & Ganymedis pater, cum Phrygibus imperaret, (teste Suidæ) condidit, eamque de suo nomine Trojam, de Ili autem filii sui nomine Ilium appellavit.

A idem est, quod ἀρχῶν δηλονότι βίβλῳ, primus scilicet liber. Notum est Græcos pro notis arithmeticis utiliteris alphabeticis.

'Ομήρες ab Ὁμηρῷ, ὁ, Homerus Poëta celeberrimus. Dicitur quasi δῆτα ἐόμηρος ἐγένετο, à simul jungendo, quod in bello inter Smyrnæos & Colophonios gesto obses datus partes de se mutuò dubitantes ad fidem sibi ipsis firmiter habendam junxit: vel dicitur quasi οὐ μὲν ὄργανον, qui non videt, vel cæcus est, non quod revera usu oculorum deftueretur, sed quod referente Suidâ non fuerit vietus cupiditate, quæ per oculos incipit.

Paxphdia à **paxphdia**, η, Rapsodia, seu contextura carminum præsertim Heroicorum. Vocatur autem ita, quod sparsam ac dissolutam prius hanc poësin nonnulli congesserunt ac redegerunt in corpus. Fit ex **paxta**, suo, texo, vel contexo, & **ῳδη**, cantus, carmen, è poëtico **ῳδη**, η, cantilena, carmen, a & o in a contracto, & **ιῶτα** subscripto: **ῳδη** verò fit à perfect. med. **ῳδα** verb. poët. **ῳδω**, cano, quod vide infra versu 1. Hinc fit **Paxphdōs** is, qui carmina recitat: unde **Paxphdōs** ideo dicti sunt, quia recitabant carmina è Theatro, Iliada quidem schemate rubro, ob cædes Trojanorum; Odyssæam verò cœruleo propter Ulyssis errores in mari.

MHNIΝ ἄειδε Θεὰ Πηλοπίαδεων Ἀχιλῆς
Οὐλορδήσω, η μυρέοντας Ἀχαιοῖς ἄλγε τέθησε
Πολλὰς δὲ ἵψιμες ψυχὰς ἀΐδε περιστέφεν
Ἡρών, αὐτὸς δὲ ἐλάχιστη τεύχε κύνεστιν
Οἰνωοῖσι τε πάσι. Διὸς δὲ ἐτελείσθη βαλί.

5

IRam cane dea Pelidæ Achillis
Perniciosam, quæ infinitos Græcis dolores fecit,
Multasque fortissimas animas orco demisit
Heroum, ipsos autem prædam fecit canibus
Avibusque cunctis. Jovis enim perficiebatur voluntas.

I. *Mῆνις*, à *μῆνις*, *ἰΘε*, *ἱ*, ira permanens, inveterata, gravis. Fit, ut quidam volunt, vel à *μένω*, maneo. Fut. *μενῶν*. Aor. I. *ἐμενεῖ*, &c. vel à *μαίνομαι*, infanio, furo. Fut. *μανθάνω*. Perfect. med. *μέμνηναι*, unde *μῆνις*, quia *ira est furor brevis*: vel fit à *μῆν*, *ἱ*, luna, ut *μῆνις* sit quasi amentia lunatica, isque, qui eâ afficitur, lunaticus appelletur; certis enim horis insano quodam furoris impetu fertur: vel denique sit à *μῆν* & *ιντε*, *ἱ*, frænum, ut *μῆνις* sit *ira effrenis*. "Acide poët. pro ἄειδε à verb. poët. ἄειδω, cano. Imperfect. ἄειδον, & Ion. sine augmento ἄειδον, canebam. Perfect. med. ἄειδην, unde ἄειδη, & hinc contractè ἄειδη, *ἱ*, cantus, &c. Fit autem hoc verb. ex a epitatico, & verb. εἴδω, scio. Quia hæc vox pertinet maximè ad Poëtas, quibus multarum rerum scientia attribuitur; ex eorum enim monumentis prima manavit philosophia. Ex ἄειδω per crasis apud oratores fit ἄδω, *ᾳ*, & ε in a contrario, & iωτα subscripto. Hinc ἄειδη *μῆνις*. Canere iram, vel canere de ira. Virg. *Arma virūmque cano*. Sallust. *Canere laudes egregias summorum hominum*. Cic. *Canere de virtutibus clarorum hominum*. Θεὰ, dea, v. s. à θεᾷ, *ῃ*, *ἱ*, dea scil. Musa Calliope omnium musarum præstantissima, & carminis Heroici inventrix, ut Græcorum testatur versiculus: Καλλιόπη σοφίλη ἡγειδης εὐχεις αἰοδης. *Ingeniosum carminis Heroici artificium Calliope inventit*. Fit autem θεὰ à θεῷ, deus. Vid. vers. 8. Πηλοπίδης Ionic. & Poët. pro πηλοπίδης, ubi ει in ηι, & ε in ει Ion. per diaeresin solvitur; in medio vero ante ultimam syllabam

labam & per epenthesin poët. interseritur. Est a. g. s. à Πηλείδης vel Πηλείδης, & Ionic. Πηληίδης, ac poët. per epenth. τῇ α, Πηλειάδης, Pelides, seu Pelei filius. Est notum patronymicum à Πηλεύς, ὁ, Peleus Ηaci ex Αἴγινα Asopi Thebanorum regis filia à Jove compressa filius. Ἀχιλῆς Ion. & poët. pro Ἀχιλλές. Ubi poët. alterum λ corripiendæ antepenultimæ syllabæ gratia per syncop. tollitur; in penultima verò Ion. η pro ε ponitur. Est g. s. ab Ἀχιλλεὺς, ὁ, Achilles Dux militum in bello Trojano fortissimus. Fit, ut nonnullis videtur, vel ab α privativo & χιλός, ὁ, pabulum ex semine proveniens. Quia Achilles fuit ἄχιλλος solā ferarum medullā à Chirone Rupice Magistro enutritus: vel ἀλλὰ τὸ Ἀχιλλεύς, à solvendō dolore; medicus enim erat: vel ἀλλὰ τὸ ἄχιλλες καὶ Ιλιεύστης ἐπενεκτένης, quod mœrorem matris & Trojanis attulerit: vel denique dicitur quasi ἄχιλλεως, solicitude populi, &c.

2. οὐλομέλη, perniciosa, Poët. pro οὐλομέλη, ubi in prima syllaba post vocal. ο brevem, ν ad diphthong. efficiendam producendæ syllab. gratiâ per epenthesin additur. Est acc. s. fœm. gener. particip. aor. 2. med. οὐλόμελος, pernicious, vel perniciosa vim habens, à verb. οὐλυμη, perdo, amitto, perniciem infero, périmo, occido, &c. Fut. 1. οὐλίσω ab inusit. οὐλέω Aor. 1. act. οὐλίσσω Ia. 6. 115. Perfect. act. οὐλέσα. Attic. οὐλώλεξα. Perfect. med. οὐλα. Attic. οὐλώλα, perii. Fut. 2. οὐλῶ. Aor. 2. med. οὐλόμελος, &c. η, quæ, articul. postpositiv. fœm. vim pronom. relativ. habens. Μνεῖ per apostroph. pro μνεῖα, acc. plur. n. g. adjectiv. mascul. μνεῖος, ὁ, infinitus: fœmin. μνεῖα, η, infinita: neutr. μνεῖον, τὸ infinitum. Nota. μνεῖοι pro paroxytonum pluraliter decies mille significat. Ἀχαιοῖς, Achæis, ab Ἀχαιός, ὁ, Achæus Thessaliæ rex, à quo Thessali dicti sunt Achæi vel Achivi, ponunturque hic ab Homero per synecdochen ut pars pro toto. Nam non solum Achivi sed etiam alii, qui in exercitu erant Græci, utpote Argivi, Attici, Cretenses, Bœoti & cæteri cladem sunt experti. Ἀλγεῖ per apostroph. pro οὐλέσα ab οὐλυγος, εῖος, τὸ dolor, mœror, calamitas, &c. Fit ut Etymolog. vult ab οὐλέγω, curo, curam gero, solicitus sum. Εθηκε, fecit, vel dedit, 3. sing aor. 1. act. verb. τίθημι, pono, statuo

statuo, colloco, propono, repono, tribuo, attribuo, assigno, item facio, &c. Hinc. Τιθέναι μυεῖα τῆς Ἀχαιῶν ἀλγεα vel ἄλγη. Est Graecismus per periphrasim idem significans, quod λυπτεῖν πλεῖστα τὰς Ἀχαιάς. Facere innumeratos Achivis dolores. Cic. Nulla remedia, quae vulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quam quae sunt salutaria. Item. Plurima Achivis facere mala. Plurimis, vel maximis Achivos afficere malis, &c. Sententia. Μυεῖα οὐ μηνὶς ἀλγεα τίθησι. Ira dat multa hominibus mala. Multorum est ira causa malorum, &c.

3. Πολλὰς, acc. pl. fœm. adjectivi πολὺς, multus, frequens, amplius, præstans, vehemens, ingens, assiduus, &c. Nota. Adjectiv. πολὺς suos casus ab antiquo πολλὸς capit præter nominativ. sing. neutr. & acc. sing. mascul. & neutr. Δ' per apostroph. pro ᾧ, que. Est conjunctio nunc discretiva, nunc ratiocinativa, nunc causalitatis, nunc copulativa ut hīc, nunc etiam expletiva & enclitica: Vid. Lucian. I. 1. Nota. Conjunctio ᾧ præsertim apud Poëtas nominibus substantivis in fine juncta pro præpositione εἰς vel simili usurpatur. Vid. vers. 9. & 56. Ἰρδίμες acc. pl. ab ἵρδιμῷ, οὐ, οὐκ ἡ, fortis: ab ἵρι adverb. fortiter, & θυμὸς, οὐ, οὐ, animus: unde ablato per syncopen posteriori, ex ἵρι, & mutatā in θυμὸς vocali υ in ι, accentuque ex posteriori syllaba ablato, fit ἵρθιμῷ. Ψυχᾶς acc. pl. à ψυχῇ, η, anima, spiritus. Fit à perfect. med. ἐψυχα abjecto & augmento, & α in η oxytonum mutato verb. ψύχω, spiro, flatu refrigerō, &c. Ἄιδη d. s. ab αἴδης, ιδῷ, η, orcus, infernus, &c. Fit ab αἴδης, η οὐ, idem, η per syncop. sublato: hoc verò fit ex α privativo, & ιδον aor. 2. verb. Εἰδω, video. Orcus enim seu infernus est locus obscurus. ac tenebrosus. Προγιάψει, 3. s. aor. 1. act. verb. προγιάπτω, præmitto, ante tempus & quasi fatum mitto, procul mitto: item demitto, vel simpliciter mitto, &c. Fut. προγιάψω. Perfect. προγιάψα, Aor. 1. act. προγιάψα, ας, η, ac η in fine addito προγιάψει. Nominibus enim & verbis in ε vel ι desinentibus, si vocalis vel diphthongus subsequatur, η additur. Fit ex προ & ιάπτω, mitto, &c. Hinc προγιάψω vel προγιάπτω τὰς της Ήρώων ψυχὰς άιδη. Demittere orco, vel ad orcum animas Heroum. Virg. Æneid. 9. Quem quisque virum demiserit orco.

4. Ἡρών, Heroum, g. p. ab Ἡρός, ὁ, Heros, Semideus. Fit vel δῶν τὸν αἰγετῆς, à virtute, quā cæteris hominibus ita antecellit, ut deus habeatur: vel δῶν τὸν ἔρωτόν, ab amore videlicet honesti, qui eos à terrenis ad res celestes & divinas abducit: vel δῶν τὸν ἔργον, à terra, quia tales fuerunt dii terrestres. Nomen hoc generaliter viris principibus, qui rebus gestis & spectatâ virtute sunt celebres, passim datur; Odyss. tamen σ. 422. etiam ignobilioribus tribuitur. Αὐτὸς, ipsos, id est corpora ipsorum, acc. pl. ab αὐτὶς, ipse. Est pronomen relativum & nonnunquam demonstrativ. Nota. Αὐτὸς nonnunquam reciprocè sumitur apud Atticos, promiscuèque significat, vel aliquem alium, vel seipsum. Idem pronomen cum articulo præpositivo in omni genere & casu significat idem, ut ὁ αὐτὸς, idem, οὐ αὐτὸς, eadem, &c. Idem pron. αὐτὸς cum particula τοι compositum adverbium ad locum, *huc*, *illuc*, *éodem*: cum particula τοι, de loco, *hinc*, *illinc*, *isthinc*, *inde*, *ex hoc loco*; item *per se*, *palam*, *jam inde*, *ēre nata*, *ex tempore*: cum particula *verò* τοι significat adverb. in loco, ut *illic*, *ibi*. Idem pronomen αὐτὸς in oratione saepe ita ponitur, ut sub eo substantivum aliquod eleganter per ellipsis subticeatur, quod quale esse debat, ex verbo ei adjuncto, & ex iis, quæ præcedunt, & sequuntur, conjiciendum est. Vid. Lucian. I. 6. Δὲ *verò*, autem. Vid. supra 3. Ἐλάσσα, acc. pl. ab ἐλασσον, τὸν, captura, præda, &c. ab ἐλαζ, αἴθριον, τὸν, idem: hoc autem fit ab inusitat. verb. ἐλα, capio, pro quo in usu est αἴγεω, capio, teneo, obtineo, assequor, adipiscor, intercipio, &c. quod quidem regulare est, nisi quod mutatur aor. 2. act. & med. & fut. 2. act. & med. ab ἐλα. Τεῦχε Ion. & Poët. sine augmento pro ἐτεῦχε per enallag. tempor. pro ἐτεῦχε, à verb. τεύχω, fabricor, struo, paro, cudo, facio, &c. Fut. τεύχω. Perfect. act. τέτευχα. Passiv. τέτευχμαι, pro quo usurpatur τέτευχμαι, ξα, ξι. Aor. 1. act. ἐτεῦχα. Aor. 2. act. ἐτεῦχον, &c. Hinc τεύχη την ἐλάσσον κυνι τὴν οἰωνοῖς. Facere vel exhibere aliquem prædam canibus & avibus. Κύνεσσι Poët. pro κυνι d. pl. à κύων, οὐ κύ, canis: G. τὴν τὸν κύνον, & per syncop. κυνός. Hinc ος mutato poët. in εσι fit d. pl. κύνεσσι, cui, in fine additur propter vocalem subsequenter.

tem. verl. 3. Fit à οὐώ, dilligo, quia cahis est animal blandiens, & domini sui amans. Appellantur hoc nomine passim apud Homerum illi, qui impudentes sunt.

5. Οἰωνοῖς τε, avibusque. Οἰωνοῖς Ion. pro οἰωνοῖς d. pl. ab οἰωνῷ, ὁ, ἡ, avis devorans, ut corvus, cornix, aquila, accipiter, &c. item, omen, auspiciū, augurium. Fit, ut quidam volunt ab οἴων, solus; qui sola esse amat in solitudine degens, & prædæ capiendæ solitariè inhians. Te conjunctio copulativa, idem valet, quod Latinorum que. Est dictio enclitica & semper postponi solet. Nonnunquam commodissimè pet. &, ac, cùm, tum exprimi potest, &c. Πᾶσι, d. pl. à πᾶς, omnis, cunctus, universus, totus, &c. G. πάντος, πάντης, πάντος. D. πάντι, πάντῃ, πάντι. Unde abjecto ν & τ, & assumpto ο, accentuque ē posteriori syllaba ablato, ac circumflexo in priori annotato fit πάντι & Poët. πάντεστι, ο gen. sing. in εστι mutato. Διὸς g. f. à Ζεὺς, Jupiter, qui obliquos casus mutuatur à Δις in usitato D. Διη. Ac. Δια. V. ὡς Ζεῦ. Fit à Ζάω, vivo, quia dat omnibus animantibus vitam. Δ' pro ἃ conjunctione, quae hic idem valet, quod ώδ, enim, vel nam, ut ex sensu orationis patet, &c. Ἐπίλειτρ 3. s. imp. verb. poët. passiv. τελέσωμαι, perficior, exitum habeo, ab act. τελέω poët. pro τελέω, perficio. Fut. τελέσω. Perfect. τετέλεκα. Aor. 1. act. ἐτέλεσθο, &c. à τέλεω, εῳ, τῷ, finis. Βγλω, ὅ, consilium, voluntas, decretum: item concilium, senatus. Fit à βγλομαι, volo, vers. 67. vel à βῃ particula augmentativa & λώ, video, quod Reipublicæ interficit consiliarios esse oculatissimos. Deducitur etiam à βέβολα perfect. med. verb. βάλλω, metaphorâ ductâ à Sagittariis, &c.

Ἐξ ἃ δὴ τὰ πρῶτα ἀγενήτα ἐσίταντε
Ἀτρεΐδης τὸν ἄντερ αὐτοῦ τῷ δίῳ Ἀχιλλέῳ;
Τίς τὸν οὐρανὸν ἔστι ξυνέκε μάχεσθαι;
Ἄντες καὶ Διὸς γῆς ὁ δὲ βασιλεὺς χολωθεὶς
Νῦνον ἀνὰ σφετὸν ὥστε κακῶν ὀλέκοντο τὸν λαόν.
Οὐνεκαὶ τὸν Χερούλον ἤτιπαντο. Αργετῆρα
Ἀτρεΐδης ὁ δὲ ἦλθε θοάς ἵππηνην Ἀχαιῶν,
Λιονόμηδρός τε θύγατερ, Θέρων τὸν ἀπειροτονιαν
Στέμμα τὸν ἔχων εὐ κεραστίνολας Ἀπόλλωνος

Χερούλη

Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ τὸ ἐλίστερον πάντας Ἀχαιός, 15
Ἀτρεΐδα τὴν μάλιστα δύνα κορυφήσογε λαῶν.

Ex quo sane primūm dissenserunt contendentes
Atridēsque rex virorum, & dius Achilles.
Quisnam ipsos deorum contentione commisit pugnare?
Latona & Jovis filius: ille enim regi iratus
Morbūm in exercitu excitavit malum: peribant verò populi,
Quia Chrysen ignominia affectit sacerdotem
Atrides. Is enim venit velocias ad naves Græcorum,
Redempturisque filiam, ferēnsque præclara munera,
Coronas habens in manibus eminus ferientis Apollinis
Aureo super sceptro: & precabatur omnes Achivos,
Atridas verò maximè duos Imperatores populorum.

6. 'Εξ ἃ scil. *χρύσης*, quod saepius per ellipsis omittitur; ex quo, vel à quo, scil. tempore, ἢ ante vocalem, cù vero ante consonantem scribitur, cum solōque genitivo vario significandi modo construitur. Vide Lucian. I, 15. & est g. f. articuli præpositivi ὡς. Δι, sane, profecto, equidem, certe, planè, utique, prorsus, verò, enim verò, jam, jam etiam, igitur, scilicet, nimirum, nempe, age, &c. Apud Poëtas modò præponitur, modò postponitur: apud oratores verò semper postponitur; saepe est particula expletiva. Τὰ περτά, primum. Est Atticismus. Atticè enim adjectiva neutra tam pluralia, quam singularia cum articulo expresso, vel implicito pro adverbii usurpan- tur. Poteſt hīc ſubintelligi καὶ éftque periphrasis Ad- verb. περτάς. Fit autem περτά per contractionem ex περγάτη, quod est adjectiv. superl. grad. præposit. περ, Διασήτη Ionice ſublatō augmento pro διεσήτη, diſſenſerunt, 3 sing. aor. 2. verb. Διεſηνι, diſſentio, diſſideo, diſſero, diſcrepo, diſido, diſtinguo. Fut. Διεſηνω. Per- fect. διεſηνα. Aor. 1. διεſητα. Aor. 2. διεſητη, η, η. Dualiter διεſητον, διεſητη & Ion. abjecto augmento Διεſητη, &c. Fit ex Δι & ιηνι, statuo. Εείσατε, contendentes, nom. dual. particip. aor. 1. act. εείσας, αντο-, ο, conten- dens, vel is, qui contendit, à verb. εείσω, contendō, certo, litigo, &c. Fut. εείσω. Perfect. εείσα. Aor. 1. εείσα unde particip. εείσας, &c. Them. εείσι, ιδο-, η, contentio, lis.

7. 'Α-

7. Ἀτρεΐδης, ε, ὁ, Atrides seu Atrei filius. Est nomen patronymicum ab Ἀτρεῦ. G. Ἀτρέτος; unde ο- mutato in ιόης fit Ἀτρεΐδης. Atreus fuit filius Pelopis & Hippodamiæ, rex Mycenarum, & pater Agamemnonis. Τὸν hīc expletivē ponitur. Vid. vers. 5. Ἀράξ, κτός, ὁ, rex. Tribuitur hoc nomen non solum hominibus; sed etiam diis. Redditur nonnunquam heros, dominus. Odyss. ε. δημός, τῷ ἀνατος, servi & domini. In vocat. facit ἄνα. Fit ab ἀνά & αἰσθω, impetu feror, transeo, quia rex cæteros superat, &c. Ejus fœmin. est ἀναστα, η, regina: hinc ἀνάστω, regno, &c. ἀνδρός, g. pl. ab ἀνήρ, ὁ, vir. G. ἀνέτος, & per syncop. ἀνδρός. Assumitur δι in obliquis contractis post το, quia, ante ε propter κακοθεωρίαν non scribitur. Fit ab ἀνώ, perficio, quia omnia viriliter perficit: vel ab ἀνώ & αἴγαμα, tollor, elevor; quia altior solet esse, quam fœmina. Hinc ἀνδρεῖα, η, fortitudo, quæ virum decet. Καὶ, conjunctio copulativa varia præter ε habet significata, ut etiam, aquæ, ac, atque, nam, igitur, vel, aut, sed, &c. Vid. Lucian. I, 8. Δῖος, ε, ὁ, Fit à Zeus, ὁ, Jupiter. Genitiv. Διος, unde adjectiv. obsoletum διος, & hinc contractum in usu δῖος, dius, divus, divinus, nobilis, & quasi à Jove genitus, vel is, qui suum genus refert ad Jovem. Qualis sanè Achilles fuit. Nam Jupiter fuit Æaci pater, Æacus Pelei, Peleus Achillis. Tribuitur hoc epithethum omni viro, qui in se aliquid habet, quo cæteris præcellit, & quandam præ se Jovis imaginem fert, puta, qui fortitudine, doctrinâ, genere, pietate, formâ, vel probitate insignis est. Imò etiam mare ob immensam ejus vastitatem δῖον appellatur. Ἀχιλλεύς, Achilles. Vid. vers. 1.

8. Τίς, τίνος; quis? & in neutro τι'; quid vel quod? interrogativum est. Sed τίς, τίνος, aliquis, quidam, quipiam indefinitum est. Τὸν pro τε expletivē hīc ponitur. Vid. vers. 5. Ἄρες per metathesin pro φα. Particula expletiva hīc est, ac ornatui inservit. Σθεντε relativē hīc ponitur pro αὐτοῖς ipsos, scil. Agamemnonem & Achilem. Moris est Græcis, præsertim Poëtis pronomen primitiv. tertiae person. pro relativo usurpare. Est autem acc. dual. ab ε, sui. Θεῶν, Deorum, à θεοῖς, ε, ὁ, Deus. Fit vel à θεᾶ, specie, contemplor: quia Deus revera omnia spectat

spectat ac contemplatur: vel à Σίω inusitato, unde est τίθημι, pono, statuo, stabilio; quia Deus revera omnium rerum fundamenta posuit, statuit ac stabilivit. vel à Σίω, fut. θέλω, curro, quod Deus admirabili quasi mentis celeritate, & promptissimā rerum cognitione omnia in momento percurrat: vel quod Planetæ, qui perpetuo cursu versantur, apud antiquos Dii dicebantur. Ἐξοδί dativ. sing. modum significans ab ἔξει, ἰδό, ἵ, contentio, alteratio, lis, æmulatio, &c. hinc ἐξίσω, contendō. Σωτήρ Attic. & Ion. pro Σωτήρ, commisit: ubi in antepenultima ζ pr σ Attic. ponitur; in penultima verò vocalis circumflexa η in εν Ionicè resolvitur. Iones enim Atticis contrarii nihil contrahunt, vocalēsque circumflexas & diphthongos resolvunt. Est 3. sing. aor. 1. act. verb. Συνίημι, Attic. Συνίημι, committo, intelligo. Fut. Συνίω. Aor. 1. act. Συνίκα, ος, ε. Aor. 2. Συλώ, &c. Ex Συ & ίημι, ab έω, mitto. Μάχεσθ, pugnare, vel ut pugnent, infin. præsens verb. μάχομαι, pugno. Fut. μαχέσομαι & μαχήσομαι & μαχήμαι. Perfect. μεμάχημαι. Aor. 1. med. ομαχησάμω, ω, αλο: hinc μάχη, η, pugna. Hinc Σωτήρ τινας μάχεσθ, vel εἰς τὸ μάχεσθ. Committere aliquos, ut pugnent, &c.

9. Λητᾶς, g. f. à Λητὰ, οὐ, ος, η, Latona Cœi & Phœbes filia, quæ à Jove, ut Poëtæ fabulantur, compressa peperit Apollinem & Dianam. Fit à ληθῶ, lateo. Καὶ &. Vid. vers. 7. Διὸς, Jovis. Vid. vers. 5. Υἱὸς, ο, ο, filius ab οὐ, pluo, quod fit parentum lætitia, ut terræ pluvia: vel dicitur quasi κύος, à κύειν, pario, gigno, &c. Ο articul. præpositiv. pro pronom. ἐπί θ positus, hic, is. Nota. 1. Articulus præpositivus interdum pro pronome demonstrativo, interdum pro relativo usurpatur, 2. Dativ. sing. articul. præpositiv. fœm. τῇδε nonnunquam significat adverbialiter, ut hâc, hîc, huc, hoc modo, &c. 3. Dativ. itidem neutr.gen. artic. præposit. τῷ nonnunquam Latinè redditur quare, idcirco. 4. Ejusdem articuli dativus sine accentu, ut τῷ pro τῷ, alicui sæpius usurpatur. Γαρ, enim. Est conjunctio causalis, quæ varia passim habet significata; ut, nam, enim, etenim, quippe, scilicet ironice, nempe, verò, igitur, itaque, quidem, &c. Nonnunquam abundat, &c. Βασιλῆι Ion. pro βασιλέϊ, η pro η polito. Est d. f. à βασιλεὺς, ο, rex. Dicitur à βασις, funda-

fundamentum, & λεω̄ς, populus: quod in eo populi salus sit fundata. Χολωθεὶς, iratus. Est particip. aor. I. passiv. verb. χολόματι, θυμοι, irascor. Futur. χολόγημα. fut. I. pass. ἔχολωθέω: hinc particip. χολωθεῖς. Them. χολή, θη, η, bilis, fel. Hinc χολωθῆναι τῷ βασιλέᾳ. Irasci vel infensum esse Regi.

10. Νέστον Ionic. pro νόσον, ubi in priori syllab à post vocal. o brevem u per epenthesin ad diphthongum efficiendam producendæ syllabæ gratia additur. Est. acc. s. à νόσῳ, ο, ι, morbus, item aliquando pestis. Fit quasi à νο pro νε, quod in composit. negat, & adjectiv. σός, sanus, salvis: hinc νοσίω ἔγροτο. ἀνά præposit. cum accusativo constructa varia habet significata, variéque cum eo apud Latinos redditur, ut; per, in, ut hīc, adversus, sursum, &c. Redditur interdum ablativo sine præpositione, ut, ἀνὰ πᾶν ἔτος, singulis annis. Nonnunquam ex primitur adverbio, ut, Ἀνὰ μέρος, vicissim, &c. Quandoque adsciscit articul. à fronte subauditō à tergo participio, ut; τὰ ἀνὰ μέρον, scil. ὄντα. Ea, quæ sunt in medio, seu intermedia. Absolutè quoque usurpatur pro numero distributivo, ut, ἐλαῖον ἀνὰ διώρασον. Acceperunt singuli singulos denarios. Poëticè construitur cum dativo. Vid. vers. 15. Στρατὸν à στρατος, ο, ο, exercitus sive terrestris sive navalis. Hinc στρατίων, exercitum duco. Ωροε excitavit, à verb. ὥρω, excito, concito, suscito. Fut. ὥρω. Ηol. ὥρον: hinc aor. I. act. ὥρσα, ας, ε, ut hīc. Perf. act. ὥρκα. Passiv. ὥρμα. Fit ab αἴρω, attollo. Hinc ὥρεν κακὸν ἀνὰ στρατὸν νόσον. Excitare malum in exercitu, vel per exercitum morbum. Κακὸς ac. s. fœm. adjectiv. κακός, malus, improbus, ignavus, timidus, &c. Fit quasi à χάζω, recedo, utpote qui à certamine pedem refert, vel quod omnes eum fugiant. Hinc κακόω, malè afficio, &c. Ολέκοντο 3. p. imperfect. pass. verb. poët. ὀλέκομαι, pereo, ab act. ὀλέκω, perdo, quod fit ab ὀλλυμι. Δὲ, verò, vers. 3. Λαοὶ populi à λαός, ο, ο, populus. Fit à λαός & crafi λαός, ο, lapis. G. λάας, & crafi λαάς: hinc λαός accent. circumfl. è prior. syllab. abject. & acuto in posteriori annotato. Fit autem ita, quod Poëtæ fingant post inundationem mundi Deucalionis ævo populum è lapidibus retro jactis esse iterum exortum.

11. Οὐερα pro ἐπερα, quoniam, quod, quia, item propter, adeo quod, quare, causa. Construitur cum genitivo. Τὸν Χρύσον, Chrysen. à Χρυσῃ, s, ὁ, Chryses, à χρυσῷ. ὁ, aurum. Ἡτίμησις pro ἡτίμησι, ab ἀτιμάσι, dedecore, dedecore vel contumeliā afficio, pro nihilo duco, nihili facio, &c. Fut. ἀτιμάσι. Perf. ἡτίμησα. Aor. 1. ἡτίμησα, ει, ε. Fit ex a priv. & τιμάσι, honoro, quod fit à τιμῃ, honoro, honore afficio, item punio. Αγρυπνός, Sacerdotem, ab ἀγρυπνῷ, ἥπης, ὁ, Sacerdos. Fit ab αγρυπνῷ, precor, ut ἀγρυπνῷ sit quasi precursor: hoc fit ab ἄρη, ἄρε, η preces, item, imprecatio, diræ, nocumentum. Άρη fit ab αρε, tollo. Sacerdos enim dum precatur, manus tollit in altum: vel ab ἀρέσκω, placebo, quia precibus Deo placemus.

12. Ατρεδης, Atrides. Vers. 7. Ό, hic. Vers. 9. Γάρ, enim. Ibid. Ἡλθε per syncop. pro ἦλυθε, ab ἔλυθομαι, venio, eo, vado, proficiscor, discedo, &c. Fut. ἐλύσομαι. P. m. ἦλυθα. Aor. 2. ἦλυθον, ει, ε, & per syncop. ἦλθον, ει, ε, ab ἐλύθω inusitato. Θοᾶς, celeres, vel veloces, acc. pl. fœm. adjectiv. Θεὸς, ὁ, velox, celer, citus, &c. Fit à θεω, θεσσω, curro, celeriter eo. Επὶ præposit. hic cum accusativo construitur, significatque ad. Cujus varia significata vide Lucian. I, 7. Νῆσις Ion. pro ναῦς, naves acc. pl. à ναῦς, η, navis. G. τὸ ναῦς & Ion. νηός. Acc. ναῦν, Poët. νηῦν, νηῖα, νάα, vel νεα. Fit à νεω, nato, &c. Αχαιῶν, Achivorum, vel Græcorum, ab Αχαιός. Vid. vers. 2.

13. Λυσόδρός τε, soluturūsque, vel redempturūsque. Λυσόδρος est particip. fut. 1. med. verb. λύω, solvo, libero, redimo; item dimitto. Fut. λύσω. Perf. λέλυκα. Attic. ἐλέλυκα, &c. Τε Vid. vers. 5. Quod hinc repetitur per polysynd. Θύγατρε, filiam à θυγάτρῃ, η, filia. G. θύγατρές, & per syncop. θυγατρός. Oratores syncopatis tantum utuntur casibus, Poëtæ verò indifferenter, vel syncopatis, vel integris, &c. Dicitur θυγάτρη quasi θυγάτη, à θύω, cum impetu feror, & γαστή, venter. Dicuntur enim fœminæ celerius moveri & concitatiūs in utero, quam mares: vel fit à θύω & γάω, quod celeriter succrescat. Φέρων, ferens, particip. verb. φέρω, fero, adfero, &c. Fut. δύσω. Perfect. med. ἤνοχα. Attic. ἅνοχα, tanquam ab ἀνέχω. Perfect. passiv. ἤνεγκα. Aor. 1. pass. ἤνεχθλω. Aor.

Aor. 1. act. ἔνεκα & poët. ἔνεκα. Aor. 2. ἔνεκος tanq. ab σύγκω. T' pro τῇ conjunct. Vid. vers. 5. Ἀπερέσι pro ἀπερέσια, infinita, innumera, acc. pl. neut. adjectiv. ἀπερέσι, idem, quod fit ab ἀπερέσι, indeterminatus, indefinitus, vel finem non habens: hoc autem fit ex a privativo & περὶ idem quod πέρις τὸ terminus, limes. "Ἀπονα, acc. plur. ab ἀπονε, εἰς, τῷ, pretium redemptio-
nis; vel pretium, quod loco poenæ debitæ offertur. id enim efficit, ut captivus sit sine poena. Fit ex a priv.
& ποιη, οὐ, οὐ, poena. Vel secundum Eustathium ἀπο-
να quasi ἄφονα dicuntur munera, quæ dantur ἔνεκα
φόνε.

14. Σέμια, coronam, acc. s. à σέμια, τῷ, τῷ, corona, sertum, à σέφω, corono. Fut. σέψω. Perf. ἔσεφα. Pass. ἔσεμπαι: hinc fit σέμια. T' pro τῇ, quod vid. vers. 5. Ἐχω, habens, particip. præf. verb. ἔχω, habeo, teneo. Hinc, ἔχειν σέμια εἰς χερσὶ χειροῖς αὐτὰ Σκῆπτρῳ, Habere coronam in manibus aureo super sceptro. 'Εν, in. Præpositio hæc cum solo dativo construitur. Varios ejus significandi modos vide Lucian. III, 7. Nota. Poëticè pro ea interdum ἐνὶ, interdum verò εἰς usurpatur. Χερσὶ, d. p. à χειρ, οὐ, manus. G. χειρεῖς, poët. χειρές. Dat. pl. χερσὶ, poët. χειρέσι & χειρέσι. Nonnunquam significat brachium ab humero usque ad extremos digitos: item scripturam seu chirographum, &c. Ἐκβολή, ab ἐκβόλῳ, οὐ, longè jaculans, eminus feriens. Epithet. Apollin. ab ἐκάς, longè, mutato & in η metri causā, & βολὴ, οὐ, jactus, à βάλλω, jacio. perf. med. βέβολα: unde βολή. Ἀπόλλων, g. f. ab Ἀπόλλων, οὐ, Apollo: ab ἀπόλλωμι, perdo, quod Apollo Pythonem interficerit ac perdiderit, id est, quod sol dissolverit vapores: vel ἀπὸ τὸ δύπλον τὰς αἰθερικὰς τὴς κακῶν, quod homines servet à malis, morbos ab illis depellendo.

15. Χειρέω, dat. sing. neut. adjectiv. χειρόεος, & crasi χειρέως, οὐ, aureus: à χειρός, οὐ, aurum. Omnia, quæ in pretio & honore Deorum habebantur, aurea dicuntur. Sacerdos autem Apollinis aureum sceptrum gestat; quia soli aurum, ut Lunæ argentum, & Marti ferrum consecra-
tur. Ἄνα super. Construitur nunc cum dativ. Vid. v. 10.

Σκύπτεω. d. s. à *Σκύπτρῳ*, 8, n., sceptrum, baculus. Fit à *Σκύπτω*, nitor, innitor, incumbo, quia baculis vel sceptris, dum cadimus, inniti solemus. **Καὶ**, &c. Vid. v. 9. **'Ελιστέρη**, precabatur, 3. s. imperfect. verb. λίστομαι, suppli-co, precor, oro. Dicitur etiam λίστους Attic. idem. **Πάντας**, omnes, acc. pl. à πᾶς. Vide vers. 5. **Αχαιός**, Achivos, ab Αχαιός. Vide vers. 2.

16. **Ατρεῖδα**, Atridas. Scil. Agamemnon & Menelaum, acc. dual. ab *Ατρείδῃς*. Vers. 7. **Δὲ**, veró. Vide vers. 3. **Μάλιστα**, maximè adverb. superl. grad. à μάλιστα, multum. Comparat. μᾶλλον, magis, plus. Nota. μάλιστα interdum jungitur cum articulo plurali neutro τὰ, significátque *præsertim*, *principiè*, *maximā ex parte*. Δύω Poët. pro δύο duos, ac. dual. G. & D. facit δυοῖν & δυῶν, & in fœm. gen. δυῖν. Dat. pl. δυοῖ, &c. Fit quasi à δυώι, divido, prima enim divisio fit per numerum binarium. **Κοσμήτορε**, principes, acc. dual. à κοσμήτως, ορθοῦ, ὁ, præceps, moderator, dux, &c. à κοσμέω, orno, ordine dispono, quod fit à κόσμῳ, ὁ, ornatus, ordo, modus, ratio, disciplina, laus & mundus *propter ornatum*. **Δαιῶν**, populorum, g. p. à λαός. Vid. vers. 10.

Ατρεῖδαι τε καὶ ἄλλοι ἐύκτημιδες Ἀχαιοί.

Τυπὸν μὲν θεοῖς δοῖεν ὀλύμπιοι δάματας ἔχοντες,

Εὐπέργεοις Περάμοιο πόλιν, εὐ δὲ σκηνὴς ικέας.

Παιδαὶ δέ μοι λύσατε φίλων τὰ δὲ ἀποινα δέχεσθε, 20

Αξόνωροι Διὸς γένον ἐκηβόλον Ἀπόλλανα.

Εὐθὺς δέ τοι τάντης ἐπισφήμησαν Ἀχαιοί,

Λιδεσθαις Φειρῆς, καὶ αὐγλαῖς δέχθαις ἀποινα.

Αλλ' εὖν Ἀτρείδη Ἀγαμέμνονος λύδωνε θυμῷ,

Αλλὰ κακῶς αφίδ, προθεργῷ δὲ ἐπὶ μῆδον ἔτελλε. 25

Atridæque & cæteri bene ocreati Achivi

Vobis quidem Dii dent cœlestes domos habentes

Depopulari Priami urbem, fœlicitérque domum redire:

Tiliam verò mihi solvite charam, atq; dona redemptionis

accipite,

Venerantes Jovis filium eminus ferientem Apollinem.

Tunc cæteri quidem omnes comprobantes dixerunt Græci

evererique (oportere) sacerdotem, & præclara accipere

Et non Atridæ Agamemnoni placebat animo, [munera.

ed asperè dimisit, & dura mandata dedit.

17. Ἀτρείδαι, voc. pl. ab Ἀτρείδης. Vid. vers. 7. Tæque vers. 5. Ἄλλοι v. p. ab ἄλλοι, alias, &c. Ἐύκνημιδες, bene ocreati, v. p. ab ἔυκνημις, ο, κγ, η, bene ocreatus (per syneccochen hīc pro bene armatus accipitur) ab εν & poët. per diæresin ευ & κνημις, ιδοι, η, ocrea, à κνημη, ης, η tibia. Ἀχαιοι, Achivi, Græci, ab Ἀχαιος. Vid. vers. 2.

18. Υμῖν, vobis d. p. pron. σὺ, tu. Μὲν, quidem. Item equidem, at, tamen, attamen, &c. Est conjunct. discretiva, quam excipere solet ḥ verō. Θεοι, dii, à Θεός. Vid. vers. 8. Δοῖεται Bœotic. & Aēol. pro δοίησαν, dent. 3. p. aor. 2. optat. verb. δίδωμι, do. Fut. δώσω. Aor. 1. act. ἐδωκα. Aor. 2. ἐδω, &c. ab inusit. δῶ, do. Ολύμπια, acc. pl. neut. adjectiv. ὀλύμπιοι, ο, cœlestis. Fit ab ὄλυμποι, ο, mons Olympus, & propter summam altitudinem apud Poëtas cœlum: Dicitur quasi ὄλόλυμποι, totus lucens, quod aér ibi est semper lucidus: ab ὄλοι & λάμπω. Vel, ut quidam volunt, cum pro cœlo accipitur, ab ὄλοι & λαμπεσσι dicuntur, quod totum cœlum stellis splendeat. Δώματα pro δώμαται, à δῶμα, το, π, domus, domicilium, &c. Fit per crasis ex δώμησα, un penultimâ syllabâ sublatâ. Pro δώμα nonnunquam δῶ inclinabile per apocopen usurpatum. Fit à δομέω, struo, ædifico, quod fit à δέμω, idem. Ἐχοντες, habentes, incolentes, n. pl. m. particip. præf. verb. ἔχω. Hinc. Ἐχθρὰ ὀλύμπια δώμαται. Habere, incolere, vel inhabitare domos cœlestes.

19. Ἐκπέρσσαι, expugnare, vel depopulari, infin. aor. 1. act. verb. ἐκπέρσσω, depopulor, destruo, diripio, expugno, &c. Fut. ἐκπέρσσων. Aor. 2. ἐξέπρεψον per metathesin pro ἐξέπαρθον. Fit ab εκ & πέρσσω, vasto, &c. & hoc à περνθω, incendo, quod urbes, quæ vastantur, incendi solent. Πειάμοιο Ion. pro Πειάμης, Priami, à Πειάμω, ο, Priamus Rex Trojanus pater Paridis, qui Helenam rapuit. Dicitur Πειάμω à Πειάμης, emo, redimo; quia eum ab Hercule captivum abductum Hefione auro redemit. Πόλη, urbem, à πόλις, η, civitas, urbs. Interdum sumitur pro ipsa urbe muris cincta; interdum verò pro civibus in urbe habitantibus. Fit à πολέω, versor, quod in ea versentur homines: vel à πολὺς, multus, quod urbs ex mul-

tis hominibus constet, &c. *Eū*, adverb. bene, fœliciter. Δ' pro ἵ, verō. Vid. vers. 3. "Οἰκαδ' pro οἰκαδε domum. Adverb. ad locum. Dicitur etiam οἰκονδε, idem: ab οἴκῳ, ὁ, domus, & ἵ conjunct. enclitica motum ad locum hīc significante. Vid. vers. 3. Ιχέας, reverti, redire infin. aor. 2. verb. ικ्षόμαι, venio, pervenio, &c. Fut. ιχόμαι. Aor. 2. med. ικόμω, ab ικόμαι.

20. Παιδα, filiam, à ταῖς, δος, i. n., puer & puella, filius & filia; item servus, &c. Δέ μοι, ḥ verō. Vid. vers. 3. Μοι per aphæresin pro ἰμοὶ, mihi. d. s. pron. ίγά. Amilis accent. propter præcedent acutitonam vocem. λύσατε, solvite 2. pl. imper. aor. 1. act. λύσον à λύω, solvo. Vid. vers. 13. Φίλω, charam, dilectam, acc. s. fœm. adject. φίλῳ, amicus, charus, gratus, dilectus. Compar. φίλτερος per syncop. pro φίλάτερος. Superlat. φίλτατος per syncop. pro φίλάτατῳ. Fit à φίλεω, amo, diligo, oscular. Fut. φίλησω, &c. Τὰ idem quod ταῦτα, acc. pl. articul. præp. neut. gen. Δ' pro ḥ autem, verō. Vid. vers. 3. Αποινα, munera. Vid. vers. 13. Δέχεθε, accipite 2. pl. imp. præf. med. verb. δέχομαι, accipio, capio, &c. Fut. δέξομαι. P. m. δέδοχα. P. pass. δέδυμαι.

21. Αζόμφοι, venerantes, n. p. particip. præsent. med. verb. αζόμαι, cum reverentiā timeo, veneror, colo: ab activ. αζω. Idem secundum Eustathium derivatur à χάζω, recedo, quoniam ab eo, quem veneramur, locum vel viam ei cedentes, recedimus. Hinc. Αζεθαι τινα. Venerari aliquem: revereri quempiam. Διός, Jovis. Vid. vers. 5. Υἱον, filium, ab υός. Vid. vers. 9. Εκηβόλον, eminus ferientem, ab έκηβόλῳ. Vid. vers. 14. Απόλλωνα. Αpollinem. acc. sing. ab Απόλλων. Ibid.

22. "Εὖ pro ἐνθα, adverb. tempor. idem quod τότε. Sumitur etiam pro adverb. loci, hīc, illic, ibi, &c. Αλλοι, alii, ab αλλῳ, aliis. Vid. vers. 17. Μὲν, quidem. Vid. vers. 18. Πάντες, omnes à ταῖς. Vid. vers. 5. Επιδιφήμησαν, approbārunt, &c. 3. p. aor. 1. act. verb. Επιδιφήμεων, laudo, approbo. Fut. Επιδιφήμηστον. Aor. 1. act. Επιδιφήμησα, &c. Ex Επι & Ευφήμος, laudatus, quod ab εὐ, bene, & φημί, dico. Αχαιοι, Achivi, Græci, ab Αχαιος. Vers. 2.

23. Αἰδεῖθαι, revereri (subaudi $\chi\sigma\eta\mu\alpha$ oportere) infin. præs. passiv. præter suum naturalem accentum, acutum in fine habens, quem ex sequenti 9' pro $\tau\epsilon$ rejectum adscivit, à verbo αἰδέομαι, $\chi\mu\alpha$, revereor, veneror, admiror, &c. Fut. αἰδέσομαι & αἰδότομαι: ab αἰδώς, η , pudor, verecundia: quod fit ex a priv. & idēν, vidisse, vel videre, quod pudor & verecundia cogat oculos avertere. Unde proverb. natum est: αἰδὼς ἐν δρθαλμοῖς. $\iota\epsilon\gamma\eta\alpha$. Ion. pro $\iota\epsilon\gamma\epsilon\alpha$, sacerdotem, ab $\iota\epsilon\gamma\epsilon\nu\varsigma$, \bar{o} , sacerdos: hinc $\iota\epsilon\gamma\epsilon\varsigma$, η , sacerdotium, & $\iota\epsilon\gamma\delta\omega$, sacrificio. Fit ab $\iota\epsilon\gamma\varsigma$, sanctus, quod ab $\iota\epsilon\mu\alpha$, cupio, appeto; quia sacra sunt, ut Martinus inquit, appetenda. $\kappa\alpha$, &c. Vid. vers. 7. Αγλα α , præclara, acc. pl. neut. adject. αγλα $\delta\varsigma$, \bar{o} , præclarus, splendidus, &c. Fit ab αγλη η , η , splendor. Δέχθαι Ion. & poët. pro δεδέχθαι, infin. perf. passiv. verb. δέχωμαι, accipio, capio. Vid. vers. 20. $\alpha\pi\omega\mu\alpha$, munera. Ibid.

24. Άλλ' pro ἄλλα, sed, verū: item alibi $\alpha\tau$, tamen, quare, &c. Conjunction ut plurimum adversativa est. Oīx, non Adverb. negand. Nota. 1. Oū sequente consonā, $\alpha\alpha$ sequente vocali tenui; $\varkappa\chi$ verò sequente vocali aspirata scribitur. 2. Sumitur pro adverb. prohibendi μή, ne. 3. Duæ negationes apud Græcos vehementius negant. Ατρείδη, Atridæ, d. f. ab Ατρείδης. Vid. vers. 7. Αγαμέμνονι, Agamemnoni, ab Αγαμέμνων, \bar{o} , Agamemnon, Attrei filius, frater Menelai, Mycænarum & Argivorum rex. Fit ab αγα μ & μέμνω, idem quod μένω, maneo, duro, persevero, &c. Ήδανε placebat, vel placuit, 3. f. imperf. ind. verb. αιδάνω, placebo. Imperf. λύδαρον, $\epsilon\varsigma$, ϵ . Fut. αἴτησι ab αἰτέω. P. m. ήδα. Attic. ἔαδα. Θυμῷ, animo, à θυμῷ, \bar{g} , \bar{o} , animus, mens, ira, &c. Fit à θύ ω , cum impec- tu feror: mens enim, cùm fit velocissima omnium rerum, celerrimè ac cum impetu quodam ad quævis fertur.

25. Αλλά, sed. Vers. præced. Κακῶς, malè, inhu- maniter. Adverb. à κακός, malus. Vid. vers. 10. Αφίσι, dimittebat vel dimisit, 3. f. imperf. ind. contract. ex αφίσι ab inusitat. αφίέω, ex δπ̄ & ιέω, mitto, pro αφίσι, 3. f. im- perf. ind. verb. αφίεμι, dimitto, remitto, mitto, fino, re- linquo. Fut. αφίσω. Aor. 1. αφῆσα. Aor. 2. αφῆν, $\bar{\eta}\varsigma$, $\bar{\eta}$ ex δπ̄ & ιημι, mitto. Hinc Αφίέσαι τινὰ κακῶς. Dimi- tere, amandare, vel ablegare aliquem inhumaniter vel in- humanè,

humanè, ὅ. Κρεψτὴν acc. s. masc. adject. χρεψτῆς;
ἢ, ὁ, fortis, validus, vehemens, minax & durus, ὅ. οὐ.
ἀ κρέψτος, εἰσι, τὸ, vis, robur, victoria: hinc fit χρεψτέω,
teneo, apprehendo, fortiter impero, imperium teneo,
vinco, sum superior. Δ' pro ἦ, &. Vid. vers. 3. Ἐπὶ¹
præposit. per Tmesin sejungitur hic à verb. ἐπελέε, ut
sit ἐπέτελλε mandabat, vel mandavit, 3. f. imperfect. ind.
verb. ἐπιτέλλω, mando, mandata do, impero, jubeo;
item exorior. Fit ex ἐπὶ, & τέλλω, mando, ὅ. οὐ. Hinc
ἐπιτέλλειν vel ἐπιτέλλεσθαι χρεψτῆς μῆδος, Severa mandata
dare. Cic. Quamvis severa legatis mandata dederimus.
Μῆδος, à μῆδος, οὐ, ὁ, verbum, sermo, fabula; item con-
silio, & mandatum ut hic.

Μή Ζε, γέργη, κοίλησιν ἐγώ πάθει τηνοὶ κικεῖω,
Ἔντα δηθιώντ', η ὑπερηνού αὐτις ιόνται.
Μή γύ τοι ό χρείσμη Εκπίπτειν κή σέμημα θεοῦ.
Τίλι δ' ἐγώ ό λύσω, τείνι μιν κή γηρες ἐπεισοι
Ημετέρω εὐί δίκω, εὐ "Αργει τηλόθι παλεῖς 30
Ισὸν ἐποιχοδύλω, κή ἐμὸν λέχος αντιόνωσαν.
Αλλ' ἵθι, μή μ' ἐρεθίζε σαύτερης ἄσκε νέησι.
Ως ἔφατ', ἔδδεισε δ' ο γέρων, κή ἐπειδεῖ μύθῳ.

Ne te senex concavas ego apud naves offendam;
Aut nunc immorantem, aut postea redeuntem.
Ne tibi parum profit sceptrum & corona dei. [vadat]
Hanc enim ego non liberabo, priusquam ipsam senium in-
Nostrâ in domo, in Argo longè à Patriâ
Telam texentem, & meum lectum sternentem.
Quare ne me irrita, sospes ut redeas.
Ut dixerat, timuit verò senex, & obtemperavit mandato.

26. Μή, ne. Adverb. prohibend. nonnunquam sumi-
tur pro adverb. negandi οὐ, non. Construitur cum im-
perat. optativ. subjunct. & infinitivo. Interdum inter-
rogat, redditürque num? annon? Cum aliis negatio-
nibus vehementius negat. Vid. vers. 28. Μή οὐ, μή τοι,
μή σκη sequente aliquo participio redduntur quin, nisi.
Εε, te, à σύ, tu. Est enclitic. in gen. dativ. & accusativo
singulari. Γέργη, voc. s. à γέρων, τοῦ, οὐ, senex. Di-
citur

citur quasi γέαν ὥστε, quod senes terram præ curvitate spectent: vel fit à γέγες, præmium honorarium, quia senectus est honorabilis. Κοίλησι Ionic. pro κοίλαις, d. p. fœm. adjectiv. κοίλος, ὁ, concavus: hinc κοίλια, ἡ, venter, ob concavitatem, &c., Ἐγώ, ego, pron. primitivum prim. person. Παρὰ τοῖς, apud naves. ἀπό præpositio cum dativo juncta redditur apud ut hic, in, inter, ad. Νῦν Ion. pro νῦν d. pl. à νῦν. Vid. vers. 12. Κιχνία poët. pro κιχνέω, offendō, invenio, deprehendo, comprehendō, &c. Dicitur etiam κιχνης & κιχνάς poët. idem. Fit quasi à κέω, capio per reduplicationem primæ literæ thematis.

27. Ἡ & poët. οὐ. Est conjunct. discretiva, quæ præter vulgares significationes aut, vel, admittit etiam has, an, utrum, sive, nam, enim, etenim, &c. Νῦν, nunc. Adverb. temporis. Δηθύνοντ' pro δηθύνονται, acc. s. particip. δηθύναν, ὁ, morans, vel is, qui moratur, à verbo δηθύνω, moror, immoror, tardo. Fit à δηθύνω, diu, perpetuò, & hoc à δην, diu. Hinc Δηθύνει, ἀπό τοῦ. Morari, cunctari vel tardare apud naves, in navibus, vel inter naves. Υσεγγ, post, postea, posthac, vel in posterum, adject. neutr. comparat. grad. adverbialiter sumptum, à mascul. υσεγγος, posterior, sequior, inferior, quasi υσερεψ ab υσο. Αὖτις, rursus: item postea, posthac. Adverb. ab αὖ, rursus. Dicitur pro eodem etiam αὖσις & αὖτις, quod vers. 236. sumitur pro οὐ, verō. Ιόνται. venientem, redeuntem, acc. s. partic. præf. ιών, ιόντος, iens, veniens, rediens, vel is, qui it, venit, vel redit: ab εἰμι, eo, vado, venio, &c. Hinc ιέναι οἰς τὰς ναῦς, vel ιπτι τὰς νῆας. Venire vel redire ad naves.

28. Μή, ne vers. 26. Νῦn partic. apud Poëtas expletiva ac ornatui inserviens, à νῦν facta. Nonnunquam exprimitur utique, certe. Τοι Dor. pro σοι, tibi, à σύ. Vid. vers. 18. Dores nonnunquam pro σοι ponunt τ. Οὐ, non. Vid. vers. 24. Χεριόμην auxilio, subaud. οὐ, sit, dat. sing. à χεριόμην, οὐ, auxilium, à χεριόμεω adjuvo, dictum quasi χεριόμεω, à χεριόμεω, utilis, quod à χεριόμην, utor. Alii putant esse 3. s. præf. subjunct. verb.

verb. χρισμα, quod putant fieri à χρισμέω, &c.
Σχῆπτρον, sceptrum. Vid. vers. 15. Καί, &c. Vid. v. 7.
Στέμμα, corona. Vid. vers. 14. Θεός Ion. pro θεῷ, à
θεός, deus Vid. vers. 8.

29. Τιλδ' hanc, acc. s. fœm. articul. præposit. pro
τιλτῷ pronomine positus. δ' pro ἦ hīc expletivē ac
ornatūs tantūm causā additur. Ἐγώ, ego, pronom.
Οὐ, non. Vid. vers. 24. Λύσω, solvam, dimittam i. f.
fut. i. act. verb. λύω. Vid. vers. 13. Πειν, prius, pri-
usquam, antequam, &c. Μή ipsam Dor. vel Poët. pro
αιρτῷ pronomin. Nota. Μή pronomen indeclinabile,
quod accusativi tantūm casūs est, trium generum est,
& tam pluralis, quam singularis numeri. Apud solos
poëtas reperitur. Idem autem valet, quod αὐτὸν, αὐ-
τῷ, ut hīc, αὐτὸν, ipsum, ipsam, ipsum. Et αὐτὸς, αὐ-
τας, αὐτά. Ipsos, ipsas, ipsa. Fit à nominativ. inusit. οἱ
(pro ὅι) cuius accusativ. est ἡ unde præposito μι vel νι,
fit μή & νή in maximo apud Poëtas usu. Καί, &c.
vers. 7. Γῆρας, τος, τῷ, senectus, senium. Sed γῆρας,
τος, τῷ, præmium honorarium. Ἐπειον, invadit pro
invadat, 3. s. ind. præf. verb. ἐπειμι, invado: ab ἐπι
& ειμι, vado. Hinc. ἐπειέται τινά. Invadere aliquem.
Τὸ γῆρας τῷ γυναικα ἐπειον. Senectus mulierem inva-
dit, &c.

30. Ἡμετέρω d. s. pron. possest. ἡμέτερος, noster; ab
ὑμεῖς, nos, n. p. ab ἐγώ. Ἐν poët. pro cū, in. Vid. v. 14.
Οἴκω, domo, d. s. ab οἴκῳ, οἱ, οἱ, domus, domicilium,
aedes, habitaculum; item familia & res domestica, &c.
Ἄργει Ion. per diæresin pro Ἄργει, Argo, d. s. ab Ἄρ-
γῳ, οῃ, τῷ. Argos nomen regionis & civitatis ab
Argo rege appellatæ. Sumitur hīc pro Peloponneso à
Pelope Tantali filio nominata, &c. Τηλόθι, procul.
Adverb. construitur cum genitivo. Fit à τῇλε; procul.
Πατέρης Ion. pro πατέρῃς g. s. à πατέρῃ, οἱ, patria; à πατέρῃς
g. s. nomin. πατέρῃ, οἱ, pater, tutor, curator. Quod fit
vel à πάω, pasco, nutrio, quodd pater liberos nutrit:
vel ἀργετῷ τῇ πατέρῃ τὰς παῖδας, quodd servet ac tueatur
liberos.

31. ἰσὸν, telam ac. s. ab *iσος*, ȝ, ȝ, malus navis: item instrumentum textorum, & tela, ut h̄ic. Fit ab *ἰσηι*, statuo, appendo. ἐποίχομέν, texentem, ac. s. f̄em. particip. præf. verb. ἐποίχομαι, irruo, percurro, versor in aliquâ re, invado, inceslo, eo adversum, accedo, adeo, item texo, ut h̄ic. Fit ex ἐπὶ & ὀίχομαι, eo, proficiscor, vado, &c. Tempora sumit ab *οίχεομαι*. Perf. ὠχηται. Attic. verso ȝ in *ω*, ὠχωκαι, &c. Hinc ἐποίχεας τ̄ *iσὸν*. Texere telam. Και, & Vid. vers. 7. Ἐμὸν, meum, acc. s. pron. possess. ἐμὸς, meus: ab ἐμῷ, mei, g. s. ab ἐγώ. Λέχθω, lectum, acc. s. à λέχθω, εος, τῷ, lectus: à λέγω, cubare facio, unde & λέγομαι, cubo, jaceo, dormio: hinc ἀλοχθω, ȝ conjux, ubi a idem est, quod σύν. Ἀντιόωσαν instruentem, sternentem, poët. pro ἀντιώσαν, acc. s. f̄em. particip. præsent. verb. ἀντιώω, ȝ, occuro, obviam eo, repugno, instruo, sterno ut h̄ic, item assecuror, consequor, supplico, supplex oro, &c. Fit ab ἀντι. Hinc Ἀντιάσαν, vel ἀντιόψ τῷ λέχθω. Adornare, instruere, vel sternere lectum.

32. Ἄλλ' pro ἄλλᾳ, quare. Vid. vers. 24. Ἰῃ, abi, ito, imper. præf. verb. εἴμι, eo, vado. Μη, ne. Adverb. prohibend. Vid. vers. 26. Μ' pro μὲ, & hoc per aphæresin pro ἐμὲ, ab ἐγώ: Ἐρεθίζε, irrita, ab ἐρεθίζω, irrito, provoco, excito, &c: ab ἐρέθω, idem, quod fit ab ἐρει, ȝ, contentio. Σωτερρ̄. Compar. adjectiv. σῶς, salvus, incolumis, sospes, &c. Contractè dicitur σῶς. Dicitur etiam σῶς & σός, salvus. Ως, ȝ, idem quod σῶς vel ίνα, ut. Vid. Lucian. II, 15. ινα partic. enclit. pro ιν potential. h̄ic ponitur. Νέναι, Ion. per paragog. pro νέν 2. s. præf. subjunct. verb. νεόμαι, neo, nato, vado, redeo, exeo, abeo. Fut. νήσομαι. Sed νέω, nuo. Fut. νέσω.

33. Ως, sic. Adverb. Ἐφατ' pro ἐφαθ̄ 3. s. aor 2. m. verb. Φημί, dico, à φάω, dico. Ἐδδεισε poët. pro ἐδεισε, timuit 3. s. aor. 1. act. verb. Δείδω, timeo, metuo. Fut. δείσω. P. δείδεικα. P. med. δείδοικα euphoniz gratiâ pro δείδοιδα. Poët. dicitur δείδοικα, δείδια & διδια. Δ' pro ȝ, autem. Vid. vers. 3. Γέρων, senex. vers. 26. Και, &. Vid. vers. 7. Ἐπειδεθ̄, parebat, vel

vel paruit, 3. s. imperf. indic. verb. Πείθομαι, persuadeor, obedio, obtempero, pareo: ab act. πείθω, persuadeo. Perf. med. πέποιθα, quod saepe significat confisus sum, credidi: hinc πείθω, ὁρά, εἰ, suada, persuasio, obedientia: Futur. πείσομαι unde futur. infinitivi πείσεσθαι vers. 287. laturum esse. Μνήθω, mandato, à μνῆσθαι, mandatum, vers. 25.

Βῆ δὲ ἀκέων ὡρῇς θῖνα πολυθλοίσθοιο θαλάσσης.

Πολλὰ δὲ ἔπειται ἀπάνδυθε κιῶν ἱερῷτεροῦ γεγγόδος 35

Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἔπομεν τέχε Λητώ.

Κλυδί μοι δρυνεότοξος, ὃς Χεύσης ἀμφιβέβηκες.

Κίλλαν τε Ζαθέλω. Τενέδοιο τε ἴψι ἀνάστης

Σμιθεδί. ἐποτέ τοι χαείενται ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,

“Η εἰ δὴ ποτε τοι καὶ πίονα μητέρα ἔκηκε 40

Ταύρων, ἥδη αἰγῶν, τόδε μοι κεχύπονον ἐέλθωρ.

Τίτειν Δαρναὶ ἦρα δάκρυν σοῖσι βίλεστιν.

Abiit verò tacitus juxta littus multisoni mari.

Multas deinde seorsim abiens preces fundebat senex

Apollini regi, quem pulchricoma peperit Latona. Tueris

Audi me argenteum habens arcum, qui Chrysen undique

Cillámque valde divinam, Tenedóque fortiter imperas

Apollo: si unquam tibi venustum templum adornavi,

Aut si unquam tibi pinguia femora adolevi

Taurorum atque caprarum, hoc mihi perfice desiderium:

Luant Græci meas lacrymas tuis telis.

34. Bῆ Ion. vel poët. dempto augmento pro ἕτη 3. s. aor. 2. verb. βαίνω, vado, incedo, abeo, &c. quod tempora sumit à βάσι inusit. Fut. βίσσουμαι. P. βίσσηκα. aor. 2. ἔβλη, η, η, &c. Δ' pro ἵ, verò. Vid. vers. 3. Hinc βαίνειν ὡρῇς θῖνα θαλάσσης. Ire vel abire juxta litus maris. Ἀκέων, tacitè, adverb. ab ἀκέω, idem. Quod fit ab α priv. & χαίρω, hisco. Ἀκέων nonnunquam sumitur participialiter, tacitus, filens, &c. unde sciem. est ἀκέστη, tacita, muta, filens, &c. Παρεῖ, juxta. Præpositio hæc cum accusativo constructa varia admittit significata, ut, ad, prope, juxta, per, inter, intra, præter,

ter, ultra, supra, infra, extra, à, ab, pro, prout, trans, propter, ob, &c. Redditur etiam ablativo nudo & adverbio, &c. Vid. Lucian. VI, 17. Θῖνα, litus, à θῖνι vel θῖσι, ὁ, οὐκ ἡ, acervus, cumulus, item litus: à θεῖνι, ferio, quod litora aquarum insultantium undis fluctibusque feriantur. Πολυφλοίσθιο Ion. pro πολυφλοίσθι, multisoni, à πολυφλοίσθι, ὁ, οὐκ ἡ, multifonus, a: magnum strepitum edens: à πολὺς, multus & φλοίσθι, ὁ, sonitus aquæ, murmur, &c. Θαλάσση, maris, à θαλασσα, η, mare: ab ἀλλα, ἀλλος, ὁ, sal, quod aqua marina sit sal sedine quadam praedita.

35. Πολλὰ adject. plur. neutr. (à πολὺς) adverbialiter sumptum, multum. Vid. vers. 6. Δ' pro ᾧ, que Vid. vers. 3. Ἐπειτ' pro ἐπειδή, deinde, deinceps, item postea: ex ἐπὶ, & εἶτα, postea. Ἀπάνθιθε, seorsim, vel seorsum, procul: ex ἀπὸ, & αἴσθε, absque, sine, ab ἀρέ, idem. Κιών, abiens particip. præf. verb. κιών, vado: vel fit ab εἰμι, eo, vado, cuius particip. aor. 2. est κιών, & poët. præposito κιών. Ήρεγός per apostroph. ob sequent. vocal. aspirat. pro ηρεγτο, precabatur, 3. s. imperf. contracta verb. αἱρέομαι, precor, deprecor, imprecor, &c. ab αἱρεῖ, η, preces, imprecatio. Hinc αἱρέθαι τινι. Precari aliquem, &c. Ο γερρίος, οὐ, ὁ, senex: αγέρων, ὁ, idem. vers. 26.

36. Ἀπόλλωνι ἄνακτι, Apollini regi, d. f. ab Ἀπόλλων. vers. 14. & ἄναξ. vers. 7. Τὸν pro ὅν, quem, artic. præpositiv. pro postpositiv. relativè sumpto positus. Vid. vers. 9. Ήὔκομος Ion. diæresi pro Εὔκομος, οὐκ ἡ, bene comatus, & bene comata, vel pulchricoma: ab εὖ, bene, & κόμη, η, cæsaries, coma, quod quidem à κομέω, curo, alo: vel à κομιέω, orno, deducitur. Τίκτει Ion. & poët. pro ἐτεκε, 3. s. aor. 2. verb. τίκτω, pario. Fut. τίξομαι. Aor. 2. ἐτεκον, εσ, ε. & augmento abjecto τέκον, εσ, ε. ab inusit. τέκω. Λητώ, οὐ, η, Latona. Vid. vers. 9.

37. Κλῦθι μού, audi me. Κλῦθι est imper. præf. verb. κλύνω, audio, à κλύνω, idem. Accentum in fine habet adscitum ob sequens μού, quod hic Dor. ponitur pro μη, s. pron. ιγώ, Αργυρέγτοξ pro αἱργυρέγτοξ, argenteum habens

bens arcum; v. s. ab ἀργυρότοξῳ, ς, ὁ, argenteum habens arcum, vel argenteo arcu insignis: ab ἀργυρῷ, ὁ, argentum, ab ἄργος, albus, candidus, quod argentum candido colore niteat: hinc ἀργύρῳ, ς, ὁ, & τόξῳ, ὁ, arcus: à τάξῃ tendo: tendendo enim aptatur arcus ad jaculandum. Ὁς, qui, articul. postposit. Vid. vers. 2. Χρύσῳ, Chrysen, à Χρύσῃ. Vid. vers. II. Ἀμφιστήνας, undique tuitus es, vel tueris, 3. s. perfect. verb. ἀμφιστίνω, circumeo, lustro, protego, undique tueor, &c. ab ἀμφὶ, circum, & βείνω. vers. 24. Hinc. Ἀμφιστίνω τινά. Defendere, protegere, vel tueri aliquem, &c.

38. Κιλλάνη, Cillámque, à Κίλλᾳ, η, Cilla, nomen urbeculæ, in qua Apollinis Cillæi templum fuit. Eum locum siunt Cillæum amnem ex Ida monte delapsum præterlabi: Summa fuit in Cilla Apollinis veneratio, ea de eam vocant divinam, ut sequens innuit epithetum. Ζαδέλῳ, valde divinam, acc. s. fœm. adjectiv. Ζάθῃ, ὁ, valde divinus, inclytus: à ζᾳ particul. augmentativa, & θεῷ, deus. vers. 8. Τενέδῳ Ion. pro Τενέδῃ, à Τενέδῳ, η, Tenedos insula à regione Trojæ sita, in qua celebre fuit Apollinis delubrum. Hæc priùs Leucophrys appellabatur, à nonnullis etiam Phœnlice & Lyrnessus. Plin. lib. 5. cap. 31. In hanc ex Troade navigavit cum novis colonis Tenes Cycni filius, conditaque urbe de suo nomine, Tenedon eam vocavit, à qua & insula denominata est. Τε, que. vers. 5. ἰφι, vel ἰφι, fortiter, adverb. ab ιἱ, ιὐρῃ, η, fibra, in qua maximè vis ac robur corporis inest. Ἀνάστης imperas, ab ἀνάστω, impero, regno. F. ἀνάζω. P. ἔναχξ. Aor. I. ἔναξα. Hinc Ανάστης Τενέδῃ. Imperare Tenedo.

39. Σμυνθεος, Smyntheu, Apollo, v. s. à Σμυνθεῳ, ο, Smyntheus scil. Apollo. Sic dictus, quia cùm Smyntham urbem mures graviter infestarent, Apollo civium supplicantium vocem audiit, & animalia hæc ipsi infesta confecit. Cujus memores beneficij Templum & Simulachrum Apollini Smyntheo cum figurâ muris ad pedes statuæ expressâ posuerunt. Εἰ, si, conjunct. acutum nunc habet adventitium à sequenti voce enclitica reiectum. Ποτέ, quando, unquam, &c. Acutum nunc habet

habet adventitium ob sequentem encliticam vocem. *Tos.* Dor. pro *σοι*. vers. 28. *χαρίεντ* pro *χαρίεις*, gratiosum, venustum, a. s. masc. adject. *χαρίεις*, *ο*, gratus, venustus. fœm. *χαρίεσσα*. neutr. *χαρίεν* à *χάρι*, *τῷ*, *η*, gratia, benevolentia: hinc *χαρίζωμα*, gratificor, obsequor, beneficium confero. *Ἐπι* præposit. per tmesin hîc sejungitur ab *ἔρεψα*, ut sit *ἐπέρεψα*, adornavi i. s. aor. i. act. verb. *ἐπέρεψω*, adorno, corono, &c. Fut. *ἐπεργέψω*. *Νῆστος* Ionic. pro *ναὸς*, à *ναός*, Ion. *νῆστος*, Attic. *νεώς*, *ο*, templum: à *νεόμας*, adeo, quod templum sit divini cultûs gratiâ adeundum: vel à *ναιῶ*, habito, quod divinum numen illic habitet.

40. *Ἔι*, aut. vers. 27. *Εἰ*, si. Hæc conjunctio præter si varia admittit significata, ut, *utinam*, *sive*, *an*, *num*, quod, quoniam, &c. Δὴ expletivum est hîc & ornatum inservit. vers. 6. *Ποτὲ* est adverb. citra interrogationem, quando, unquam, &c. *Tοι*, tibi. vers. 28. *Κατὰ* hîc per Tmesin sejungitur ab *ἔκηντα*, ut sit *κατέκηντα*, adolevi i. s. aor. i. act. verb. *κατακαίω*, deuro, urendo absumo, adoleo: à *κατ-*, & *καίω*, accendo, inflammo, adoleo, quod tempora sumit à *καίω*. F. *καύσω*. Aor. i. act. *ἔκαυσα*, & *ἔκηντα* à *καίω*. Aor. 2. act. *ἔκαυσ*. *Πιονα*, acc. pl. n. g. adject. *πιῶν*, *ο* *καὶ* *η*, pinguis. Compar. *πιότερος*. Superl. *πιότερον*. Fit quasi à *πῖθη*, *τὸ*, pinguedo. *Μητέρι* pro *μητία*, femora ac. pl. à *μητίον*, *ς*, *τὸ*, femur: à *μητής*, à *μέρη*, *εἶ*, *τὸ*, pars: vel à *μετέρω* divido, quod corpus in femore dividi incipit.

41. *Ταῦροι*, taurorum, à *ταῦρος*, *ς*, *ο*, bos, taurus, Fit quasi à *τάω* & *δέρνεις*, quod cornua latè extendat. *Ὕδη* pro *ηδὲ*, atque, atque etiam, &c. Fit ex *ἢ*, vers. 27. & *ἢ*, vers. 3. *Αἴγανοι*, caprarum, g. p. ab *αἴγανος*, *η*, capra: interdum *αἴγανος*, *ο*, caper, quod Eustathius Attico more vult usurpari. Fit ab *αἴστω*, profilio, cum impetu ruo. Capra enim est animal impetuosum ac insultans. *Τόδε* idem quod *τότο*, hoc, ac. s. n. b. *ι*. Vid. ver. 9. *Δὲ* hic expletivè ponitur. *Μοι*, mihi. Vid. vers. 20. *Κεράννον* poët. altero *ν* addito pro *κεράννον*, aor. i. act. imper. verb. *κεράννω*, perficio. F. *κεραννω*. Aor. i. act. *ἔκρηνα*, &c. Fit quasi à *κεραίνω*, à *κάρη*, caput, quod cum alicui

alicui aliquid effectum reddituri sumus, capite innuendo pollicemur. Ἐπιχρῆντος Hesychius inquit, est τὴν κεφαλὴν πίνεντος· vel fit à κρίω, impero, ut sit quasi κρεαίνω, &c. Hinc Κράνειν τινὶ τὸ ἔλδωρ. Perficere alicui desiderium. Satisfacere alicujus desiderio. ἔλδωρ poët. geminato ε pro ἔλδωρ, οργη, τὸ, desiderium, votum: ab ἔλδωμα & poët. pleon. Γέ ε, ἔλδομα, desidero, cupio, appeto. Quasi ab ἐλώ, capio, quia lubentes capimus, quæ cupimus.

42. Τίσεται, luant, 3. pl. aor. i. act. optativ. Ἀεολ. pro τίσεται, à τίω, pendo, luo, ulciscor, honoro, colo, solvo, persolvo, vindico, &c. F. τίσω. Aor. i. act. ἔτισα· hinc aor. i. act. optativ. τίσαιμι & Ἀεολ. τίσεται, &c. Hinc τίσαι vel τίσας τὰ δάκρυνά τιναι. Luere alicujus lacrymas. Luere pœnas, vel puniri ob alicujus lacrymas. Δαναοί, Danai, Argivi à Δαναός, ȝ, օ, Danaus Beli filius, qui relictæ Ἀἴγυπτο Argos venit, ubi ab Eleanore Argivorum rege imperium accepit, & populum in eo de suo nomine Danaos appellavit. Hic autem Poëta per synechdochen Danaos posuit pro Græcis. Εὐα δάκρυνα, meas lacrymas. Utrumque est acc. pl. n. g. Illud à pronom. possessiv. ἐμὸς, meus, à genitiv. ἐμοῦ, mei, ab ἐγώ· hoc verò à δάκρυν, ναι, τὸ, lacrymæ. q. à δάκνω, mordeo, quod cum anima dolore mordetur, lacrymæ effunduntur: vel quod lacrymæ sint falsæ & mordaces: ideoque oculis effusæ genas falsa quadam acredine quasi mordent. Σοῖσι Ion. pro σοῖς, tuis, d. p. n. g. pron. possessiv. σὸς, tuus, à σὺ, tu. Βέλεστιν Poët. germinato σ pro βέλεστι, telis, d. p. à βέλος, εῖαι, τὸ, telum, sagitta, jaculum, hasta missilis, & quodcumque procul jaculamur. Fit à πάλλω, mitto, ferio, jaculor, &c.

Ως ἔφατ' δύχόμδρῳ. Γέ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἵ γέ κατ' ύλινμποιο καρλώων χωόμδρῳ κῆρ,

Τόξ' ὄμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέατε φαρέτερων.

Εκλαγξαν δ' ἄρ' οἰσοι ἐπ' ὄμων χωομδύοι.

Αὐτῷ κινηθέντος οὐδὲ νυκτὶ ἐσικάν.

Εγέτετ τέπετι ἀπάνδυδε νεῶν, μῆδ δ' ίὸν ἔηκε.

Λειψή γέ κλαγγὴ γήνεται ἀργυρέοιο βιοῖο.

Οὐρῆνας μὴν πεῖστον ἐπωχείτο καὶ κινάς αἰγύρος.

45

50
Αὐταρ

Αὐτὰς ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλῳ ἐχεπάχες ἀφίεις !

Βαλλ', αεὶ δὲ πυρρὶ γεκύων καίσινθε δαμεῖσι.

Ἐγνῆμαρ μὲν αὖτε σεργὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο.

Τῇ δεκάτῃ δὲ ἀγοράνδε καλέσατο λαὸν Ἀχιλλεύς,

Τῷ δὲ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ Λευκάλενος Ἡηγ·

Κύδειο γόνος Δαναῶν, ὅτι τὰ δημόσιας ὄρφτο.

55.

Sic dixit orans, illum verò audivit Phœbus Apollo:
 Descendit verò de Olympi verticibus iratus corde,
 Arcus humeris gerens, & undique tectam pharetram.
 Sonuerunt verò tela super humeris (irati) dei,
 Dum ipse moveretur: ipse verò ibat nocti similis.
 Sedit deinde seorsum à navibus, postea v. sagittam immisit
 Vehemens verò sonitus factus est argentei arcū.
 Mulos quidem primū invasit, & canes albos :
 Deinde verò ipsis telum amarum immittens [tes,
 Feriebat: perpetuò v. rogi mortuorum ardebant frequen-
 Per novem dies quidem per castra ferebantur missilia dei,
 At decimā die ad concionem vocavit exercitum Achilles,
 Huic n. posuit in animo dea albas habens ulnas Juno,
 Solicita n. erat de Græcis, quoniam eos morientes videbat.

43. Ως hīc pro στρας sumitur, redditūque sic, ita, hoc modo, hunc in modum, &c. "Εφατ' pro ἵφατ, dixit vers. 33. Εὐχόμεθαι, orans, particip. præs. verb. σύχρουμαι, precor, oro, vota facio; item gloriōr, jacto. F. σύχρουμα. P. εὐχυμα. Aor. 1. med. σύχρινω, ω, ατο. Fit ἡδη τὸ εὖ ἰχεῖν, quod qui precatur, orat, ut prosperè agat: vel ἡδη τὸ εὖ χεῖν, quod qui precatur, bonum fundit, ut preces fundere dicimus: hinc σύχη, η, preces, votum. Tο g. s. artic. præposit. pro τάττε. Vid. vers. 9. Δ' pro δέ, verò. Vid. vers. 3. "Εκλυε, audiebat vel audivit, 3. s. imperf. verb. καλύω, audio. Vid. vers. 37. Φοι-
 θεος, Phœbus, id est, clarus, lucidus, purus. Dicitur qua-
 si φάος βίσ, lumen vitæ. Απόλλων. vers. 14.

44. Βῆ Ion. & Poët. pro ἴεν, quod hīc per timesim se jungitur à κατ' pro κατ', ut fit κατέβη 3. s. aor. 2. ind. verb. καταβαίνω, descendō. F. καταβήσομαι. P. κατα-
 βίηκα. Aor. 2. κατέβην, ης, η. Fit ex κατ' & βαίνω.

Hinc

Hinc καταβάντι ὀλύμπις καρδίαν. Potest hīc subaudiiri præposit. Δέ, verō. vers. 3. Οὐλύμποι Ion. & poët. pro ὀλύμπις ubi in prima syllab. post vocal. o brevem u ad diphthongum efficiend. producend. syllabæ gratiā poët. additur; in ultima verò & in οιο Ionicè mutatur. Est g. f. ab Ὀλυμπος, ὁ, Olympus. vers. 18. Καρδίαν, g. p. à κάρδων, σ., τὸ, caput, summitas, fastigium montis, vertex. Fit à τὸ κάρη Ion. pro κάρη indeclinab. caput, vertex, &c. quod fit transpositione literarum ex α-ρεψ, ας, η, summitas, &c. Χαρόδρος, iratus. particip. verb. χαρομαι, irascor, à χάω, contristo, irascor, quod fit à χολώ, irascor, eliso λ & duob. οο in ο mutatis: χαλώ autem fit à χολή, η, bilis. Κῆρ, τὸ, acc. f. ante quod subaudi κατά. Contractum est ex κίση, αλος, τὸ, cor. Sed ιης, εης, η, sors, fatum, plerumque in malam partem accipitur.

45. Τόξ' pro τόξα, arcus, acc. p. à τόξον, σ., τὸ, arcus, vel ars ipsa sagittandi. vers. 37. Ωμοισιν Ion. pro ωμοις humeris, vel super humeris. Potest hīc subaudiri ιπι. Fit ab ωμος, σ., ο, humerus: ab οιω, fero, porto, quia humeris onera portamus. Εχων, habens, gestans particip. præf. verb. ἔχω. vers. 14. Αμφηρέα, undique tectam, acc. f. fœm. ab ἀμφηρέφης, εος, ο καὶ η, undique tectus, a. ex αμφι, & ἐρέφω. tego. Τε, que vel & v. §. Φαρέτρη Ion. pro φαρέτρην, a. f. ab η φαρέτρη, pharetra, à φέω, & τρέω, vulnus, quia pharetra fert tela vulnifica.

46. Εκλαγξταν, sonuerunt 3. pl. aor. 1. act. verb. εκλάγω, clango, clamo, fono, &c. F. εκλάγξω. Poët. non nunquam κεκλάγξω. Aor. 1. ἔκλαγξα. Aor. 2. ἔκλαγξον. P. m. κεκληγξα. Δ' ἄρε per apostroph. pro δὲ ἄρε. vers. 3. ἄρε particula hīc expletivè ponitur, alibi significat igitur, itaque, tandem, nempe, &c. Οισοι, tela, ab οισος, σ., ο, telum, sagitta: ab οιω, fero, Futur. οιω, feram, quia sagitta seu telum arcu emissum celeriter fertur. Επ' pro ιπι super. Præpositio ιπι cum genitivo constructa præter super varia admittit significata, à, ab, apud, cum, coram, de, erga, in, per, penes, prope, post, sub, supra,

suprà, versus. Interdum non exprimitur ἐπί, sed solus genitivus, ut; ἐπὶ πρωτεύεως θόνη τῶν. Dionys. Hal. Ejusdem sit propositi, vel idem sibi proponat institutum. Item apud eundem ἐπ' ἐματρῖ, meā sponte. Adverbio etiam redditur, ut; ἐφ' ἐρὸς ἀγενί. Singulatim ducere, &c.

47. *Αὐτὸς κινηθέντος*, ipso moto, cùm ipse moveretur, vel cùm ipse se moveret: αὐτός g. f. ab αὐτός vers. 4. *Κινηθέντος*. g. f. à κινηθείσι, ὁ, motus, vel, is, qui motus est, vel qui movetur. Est particip. pass. verb. κινέμαι, κινεῖ, moveor. à κινέω, ὡ, moveo, muto. Fut. κινήσω. Perfect. κινηγμα. Aor. 1. act. κινησα. Aor. 1. passiv. κινηθείσι, η, η. Quasi à κινω, eo, quia itio, seu loci mutatio est primus motus & evidentissimus. 'ο, idem quod ἔτος, ipse. vers. 9. Δὲ, verò. vers. 3. "Hie 3. f. perfect. med. verb. εἰμι, eo, vado. Cujus perfect. med. est εἴσαι, εἰσι, ε. & Attic. ἦσαι, ἦσας, ἦσε, & hinc Ionicā solutione ἦσαι, εἰσι, ε., &c. Νυκτί, nocti, d. f. a. νὺξ, ντός, η nox: à νύσσω, pungo, extimulo, quia nox ad dormiendum nos extimulat. Sumitur nonnunquam pro morte, & interdum pro tempore ignorationis. *Ἐσκάσαι*, similis particip. perf. med. ἐσκάσα, à verb. εἰκώ, similis sum, &c.

48. "Εγένετο pro ἐξελό, sedebat, vel sedit 3. f. imperf. ind. verb. ἐξομαί, sedeo. Futur. 1. ἐσομαί. Fut. 2. ἐδομαί. Fit ab act. ἐξω, sedere facio, colloco: ab ἐω, colloco. "Ἐπειτα pro ἐπειτα, deinde, deinceps, vers. 35. *Ἀπάνθιδε νεῶν*, seorsum à navibus. Illud vid. vers. 35. *Νεῶν* verò est g. p. Attic. pro ναῦν, à ναῦς. Attic. νεῶς, navis. *Μετά*, postea, præpositio adverbialiter sumpta. Δ' pro ἤ, verò. vers. 3. *Τόν*, telum, jaculum: ab ἰός, ὅ, ὁ, jaculum, telum: ab ἴημι, mitto. Sed ἰός, α, οι, solus, a, um, &c.

49. *Δενῶ*, η, terribilis, fœm. gen. adjectiv. *Δενός*, ο, terribilis, vehemens, magnus, neutr. *Δενόν*, η, terrible, &c. Fit à δέος, quo Homerus sœpe utitur Poëticè pro δέος, η, timor. Δὲ, verò, vers. 3. *Κλαυγὴ*, η, sonitus; item clangor, strepor. Propriè tribuitur voci gruum & cæterarum hujusmodi avium; item tubarium

rum & cornuum: tribuitur etiam hominibus, cum in hostes impetum facientes vocem clangori similem attollunt. Fit à κλέψω. v. 46. Γένετ' poët. sine augmento per apostroph. pro ἐγένετο, factus est, extitit. 3. s. aor. 2. med. ἐγένομαι, ἐγένετο, ἐγένετο, &c. à verb. γίνομαι, fio, sum. F. γένοσμαι. Perfect. passiv. γεγόνημαι. Aor. 1. passiv. ἐγένθημαι. P. m. γέγονα: à γένομαι, gignor, nascor, fio, sum. Αργυρέοιο Ion. pro δργυρέω, & contractè δργυρέω. g. s. ab δργυρέω, & contract. δργυρέως, ὁ, argenteus, fœm. δργυρέα, ᾱ, ᾱ, argentea, neut. δργυρέον, ῥν, τὸ, argenteum: ab ἀργυρος, ὁ, argentum, quod fit ab ἀργος, ᾱ, ὁ, albus. Βιοῖο Ion. pro βισ, arcus g. s. à βιος, ὁ, arcus, nervus: à βια, ᾱ, vis. βισ paroxyton. significat vita.

50. Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Ionic. pro ὄρεας, (ubi in penultima syllab. Ion. ᾱ pro ε ponitur) ab ὄρευς, Ion. & poët. pro ὄρευς, ὁ, ubi in priori syllabâ post vocal. ο brevem ν ad diphthongum efficiendam producend. syllab. gratiâ additur. Fit ab ὄρος, ερος, τὸ, mons, quod hoc animal ad opera montana sit præ cæteris idoneum & aptum. Μὲν, quidem. v. 18. Πεῶτον, primūm. v. 6. Ἐπώχετο, invasit, 3. s. aor. 2. med. verb. ἐποίχομαι, eo adversum, invado, feror, &c. ab ἐπι & οίχομαι, eo, abeo. Hinc. ἐποίχεας τὰς ὄρεας. Invadere mulos. Καὶ & Κύνες, canes, acc. pl. à κύων. v. 4. Αργεῖς, velocias, celeres, acc. pl. ab δργος, ᾱ, ὁ, velox, & per antiphrasis quasi ἀργος, tardus, otiosus; item albus: ab δργος, tardus, fit δργία, ᾱ, otium: ab α priv. & ἔργον, τὸ, opus.

51. Αὐτὰς, sed, dein, deinceps, cæterum, sed verò, ut hinc. Fit quasi ab αὐτε ἄρ. "Ἐπειτ' pro ἐπειτα, deinde. V. 35. Αὐτοῖς Ion. pro αὐτοῖς ipsis, d. pl. ab αὐτος, ipse. v. 4. Βέλος, telum, acc. s. à nominativ. simili, βέλος, eos, τὸ, telum. v. 42. Ἐχεπάρκεις, amarum, acc. s. n. g. ab ἔχεπάρκης, ὁ καὶ ᾱ, amarus, a. mortifer, a. existialis: neutr. ἔχεπάρκης, τὸ, amarum, &c. ab ἔχω, habeo, καὶ πάρκη, ης, ᾱ, amaritudo. Αφίεις, immittens, part. p. verb. αφίημι. v. 25.

52. Βάλλει per apostroph. pro βάλλει, Ion. & poët. sine augment. pro ἔβαλλε, feriebat 3. s. imperf. ind. verb. Κάλλω, jacio, ferio. v. 14. Αἰεὶ, perpetuò, semper: ex αἰεὶ addito per epenthesin :: dicitur etiam αἰεὶ ante vocalem: ab α intensivo & εω, sum: hinc αἰδιός, 8, i, η, sempiternus, perpetuus. Δὲ, verò. vers. 3. Πυρεῖ, rogi, n. p. à πυρεῖ, ας, η, rogus: à πῦρ, τὸ, ignis. Dicitur quasi à περίω inusit. υρο, vel περίθω, incendo. Νεκύων, mortuorum, g. p. à νέκυς, τῷ, ὁ, mortuus, defunctus: νέκυες autem significat tam defunctorum manus, quam cadavera. Fit quasi à νε particula in compositis negante, & κιώ, vado, eo: vel quasi νεκεῖς, η, mortuus à νε privat. & κηρ, εργο, τὸ, cor, ut sit is, in quo cor fit extinctum, & vitæ flammulâ privatum. Καισάρι Ion. & poët. sine augm. pro καίσαρι, ardebant, 3. pl. imp. pass. verb. καίω, uro. v. 40. Θαυμαῖ, frequentes n. plur. fœmin. adjectiv. θαυμαῖς, ὁ, frequens: fœm. θαυμαῖ, η, frequens: neutr. θαυμαῖον, τὸ, frequens: à θαυμαῖ adverb. crebrò, frequenter, factum, ex ἄμα pleonasm. liter. 9.

53. Εννυμαῖ, per novem dies. Adverb. ab οὐνέα, novem & ημαῖ, τὸ, dies. Quasi ab ἀω, splendeo; dies enim est tempus à solis splendore: vel ab ημῷ, quo tempore; dies enim est maximè notabilis quædam temporis portio, Μένη, quidem. v. 18. Ανὰ σερπόν, per exercitum. v. 10. Ωχεῖτο κῆλα, ferebantur missilia, tela. Est Atticismus. Attice enim neutra pluralia gaudent verbo singulari. ωχεῖτο est 3. s. imperf. pass. verb. οὐχομαι v. 31. Κῆλα n. p. à κῆλον, ου, τὸ, telum ligneum, à κῆλον, τὸ, lignum. Sic dicitur, quia καίσαρος ὄλον, totum igni immittitur: fit ergo à καίω, uro. Θεοῖς Ion. pro θεῖ, dei scil. Apollinis. v. 8.

54. Τῇ δεκάτῃ scil. ημέρᾳ, decimâ scil. die. d. s. fœm. adjectiv. δέκατος, decimus: fœm. δεκάτη, η, decima, neutr. δέκατον, τὸ, decimum: à δέκα, decem, quod fit à δέκαμαι, accipio, capio; quia denarius capit omnes numeros. Δ' pro δὲ, verò. v. 3. Αγοράδε, ad concionem, ad forum. Adverb. ex accusativ. Ionico ἀγοράδε, & conjunct. enclitica δὲ, quæ hic idem significat, quod

quod eis. v. 3. Ἀγορὴ vel ἀγορὴ autem fit ab ἀγορῇ, ἵ, forum, concio, cœtus, concilium. Fit ab ἀγείω, congrego. Fut. ἀγεῖω. P. m. ἄγορῃ hinc ἀγορῇ, & Ion. ἄγορὴ, ḥ. Καλέσατο Poët. geminat. σ. pro Ionico sine augm. καλέσατο pro ἀκαλέσατο 3. s. aor. I. act. verb. καλέω, voco, accerso, nomino, imploro, &c. Fut. καλέσω. Aor. I. act. ἀκαλέσω. Λαὸν, populum, acc. s. à λαός, ὁ, populus. v. 10. Ἀχιλλῆς, Achilles. v. I.

55. Tῷ idem quod τάτῳ, huic, d. s. artic. præpositiv. pro ἀτῷ positi. v. 9. Γὰς, enim. Ibid. Ἐπὶ, in. Præpositio ἐπὶ cum dativo, ut hīc constructa varia passim significat, ut, ad, adversus, contra, ex, in, ob, ultra, penes, post, prater, prope, propter, sub, super, supra. Exprimitur etiam solo ablativo & adverbio, &c. Φρεσὶ, animo, d. pl. à φρενὶ, ενὸς, ḥ, mens, animus, intelligentia, item præcordia. Hinc φρεσί, sapio, intelligo. Θῦκε Ion. pro ἔθυκε, posuit. v. 2. Θεᾶ, dea, v. I. Λευκάλενος, albis ulnis, vel albas ulnas habens, & per synecdoch. formosa: à λευκός, ὁ, albus, & ἀλένη, ḥ, brachium: ab ἀλλός, curvatura brachii. Ἡρη, ḥ, Juno. Fit, ut quidam volunt per metathesin ab ἄνῃ, aér: vel ἔρῃ, amo, quia est amabilis, utpote ad respirationem nobis necessaria & utilis.

56. Κύδετο Ion. εὐκύδετο, solicita erat, 3. s. imperf. verb. κύδομαι, curo, curam gero, solicitus sum; item mero-re afficio & exequias curo: à κῦδος, εος, τὸ, cura, soli-citudo: à κῦρος, cor, & ἔδω, edo, quia cura cor edit. Γὰς, enim. v. 9. Δαναῶν, Græcorum, vel de Græcis. g. p. à Δαναός. v. 42. Ὁτι, quoniam, quandoquidem, quia, quòd, quamobrem, propterea. Nota. Cum superlativo tam nominis, quam adverbii apud Græcos idem valet, quod apud Latinos quàm, ut; ὅτι βέλτιστα, quàm optimē: ὅτι πλέιστοι, quàm plurimi. Eodem sensu etiam cum substantivis quibusdam jungitur, ut; ὅτι τάχος, quàm celerrimē. Sæpe idem abundant, propterea fre-quenter in translatione latinâ omittitur. Πὰ est parti-cula expletiva & ornatui inserviens. v. 8. Θνήσκοντες, morientes, acc. pl. à θνήσκων, τος, ὁ, moriens, vel is, qui moritur, particip. præf. verb. θνήσκω, morior. Fut.

Θαυματ. Aor. 2. ἔθανον. Perfect. τέθυκα & Ιon. τέθυα, à θνάτω inusitato: hoc autem à θείᾳ vel. poët. Θένω, cædo: vel quasi à θέω ἄνω, sursum tendo, videlicet ad deum, qui animam infuderat.

Οι δ' ἐπεὶ οὐκ ἥγερθεν, ὀμηγερέες τὸ ἐγκύον·
Τοῖσι δ' ἀνισάμψῳ μετέφη πόδας αὐκὺς Ἀχιλλεὺς.
Ἄτρεδη, γωνία ἀμφε παλιμπλαγχθέντες σῖω
Ἄψ αἰπονοσήσειν ἔικεν θάνατον γε φύγοιμδι. 60
Εἰ δὴ οὐδὲ πόλεμος τε δαμᾶς καὶ λοιμὸς Ἀχαιών.
Ἄλλ' ἄγε δὴ τίνα μαντιν ἐρέομδι, οὐτε ιερῆς,
Ἡ καὶ οὐερρπόλον (καὶ γὰρ τὸναρ σὺν Διός ἐσιν)
Οσ καὶ εἴποι, ὅτι πόσου ἐχώσαλο Φοῖβος Ἀπόλλων.
Εἰ τὸν δέ τοι δύχολης ἐπιμέμφει, εἰδέ ἐκατόμβης. 65
Αἰκεν πῶς ἀξιῶν πνίσσης αἰγῶν τε τελείων.
Βάλει ἀντίστασις ημῖν δὲ λοιγὸν ἀμύναι.

Illi verò postquam congregati & simul frequentes fuerunt,
Inter illos igitur surgens verba fecit pedibus celer Achilles.
O Agamemnon, nunc nos denuo errantes puto
Retro redituros, si modò mortem evitare possimus:
Quoniam jam simul bellum absunit & pestis Græcos.
Quare age jam aliquem vatem consulamus, aut sacer-

dotem,
Aut etiam somniorum interpretem (etenim & somnium
ex Jove est)

Qui indicet, quamobrem adeò iratus sit Phœbus Apollo:
Sive ille (ob) votum conqueritur, sive (ob) hecatomben,
Si forte agnorum nidorem caprarūmque lectarum
Vult adeptus à nobis pestem propulsare.

57. Oi, illi, n. p. artic. præpositivi pro *ῳτοῖ* positus.
v. 9. Δ' pro ᾧ, verò. v. 3. Ἐπεὶ, postquam. Nota.
Conjunct. ἐπεὶ varia (præter, postquam) admittit significata, quoniam, quandoquidem, nam, quum, deinde, quanquam, et si, alioquin, &c. Fit ex ἐπεὶ & εἰ. Ἐπεὶ cum adverbii ἐνθέας, τάχισα & aliis similibus redditur Latinè cum primū, ubi primū, vel simulátque. Oñ.
Conjunctio varia passim significat, ut; igitur, ergo:
item

item certè, sanè, quidem, utique, tandem, &c. Sæpe abundat explicetque orationem præsertim apud Poëtas, ut hîc. Ἡγεθεν Βœot. & Æol. pro ἡγέθησαν, congregati sunt, convenerunt, 3. p. aor. 1. pass. mod. ind. verb. ἀγέρω, congergo. v. 44. Ὁμηλερέες, frequentes, nom. pluralis incontract. ab ὁμηλερής, ὁ καὶ η, unà, vel simul frequens, simul congregatus: ab ὁμῇ, simul, unà, & ἀγέρω. v. 54. Τ' pro τε, & v. 5. Ἐχθόντο, 3. pl. aor. 2. m. verb. γίγνομαι vel γίνομαι, fio sum. v. 49.

58. Τοῖσι Ion. pro τοῖς, d. pl. articul. præpositiv. pro αὐτοῖς, positus v. 9. Δ' pro ᾧ, verò v. 3. Ἀνισάμψω, exurgens vel surgens, particip. præs. verb. Ἀνισαματ, exurgo, surgo: ab activ. ἀνισημι, excito, erigo, surgere facio, &c. ab ἀνὰ & ἵσημι, statuo. Μετέφη, dixit, verba fecit, 3. s. aor. 2. ind. verb. μετάφημι, interloquor, item dico, verba facio: ex μὲν & φημὶ, dico. Πόδας, pedes (subauditur hîc κατ') acc. pl. à πόδες, ποδὸς, ὁ, pes. Acc. sing. πόδα. voc. ὁ πόδες. Dat. plur. ποδοῖ. Ωκὺς, ὁ, velox, celer. Comp. ὠκύτερος. Superl. ὠκύτατος. Nonnunquam ὠκίαν, ὠκίσθω. Iliad. o. 238. hinc ὠκεανὸς, ὁ, mare, oceanus ob velocitatem undarum. Ἄχιλλος, Achilles. v. 1.

59. Ἀτρεῖδη, Atrida scil. Agamemnon. v. s. ab Ἀτρείδης. v. 7. Νῦν, nunc, hoc tempore, adverb. temporis. Ἀμμε Dor. & Æol. pro ρωὶ, ρω, acc. dual. pron. ἔγώ, quo Poëtæ utuntur pro acc. plurali ἡμᾶς, nos. Παλιμπλαγχθέντες, denuo errantes, ac. plur. à παλιμπλαγχθεῖσι, rursus errans, aberrans, particip. aor. 1. passiv. verb. παλιμπλάζομαι, rursus erro, aberro, vagis erroribus retro agor: a παλιν, rursus, & πλάζομαι, erro, vagor, vagabundus jactor, à πλάζω, errare facio, seduco. Tempora sumit à πλάγγω. Οἴω, puto, existimo; item fero, porto, apud Poëtas tantum usitatum. Sed οἴομαι & per syncop. θίμαι apud Oratores in usu est, puto, suspicor, conjicio. Tempora sumit ab οἴεσθαι. Fut. οἴσθομαι. P. ἄγημαι. Aor. 1. ὠκέλω.

60. Ἀψ, retrò, retrorsum, rursus, iterum, statim, adverb. ab ἀπί recessionem significante. Ἀποοσκόσην, reddituros, infin. fut. 1. act. verb. ἀποοσίω, redeo, rever-

tor, remeo. Fut. ἀπνοσήσω. P. ἀπνεόσηκα. Aor. 1. ἀπείροσης ex ἀπό & νοσέω, redéo : quasi à νέομαι, eo: hinc νόσος, reditus. Εἰκεν, si vel, si modò, &c. ex εἰ & κέν. Scribitur & conjunctim & separatim. Nota. κέν vel κέν est particula Poëtis usitatissima, quæ apud eosdem idem valet, quod ἀν potentiale apud Oratores in prosa. Nonnunquam idem significat quod δῆ, utique. Interdum expletiva est. Θάνατόν γε, mortem. Θάνατόν etiam in fine accentum à sequenti γε rejectum habens est acc. sing. à θάνατός, σ., ὁ, mors. à θνήσκω, morior. v. 56. Γέ est particula enclitica & adjectio syllabica nonnunquam significans quidem, certè, utique, quippe, saltem. Vix legitur separatim. Φύγοιμ, effugerimus, vel evitare possimus: 1. pl. aor. 2. optat. verb. φύγω, fugio, effugio, vito, declino. F. φύγομαι. Aor. 2. ἐφυγον, &c. Hinc. Φύγε, τὸ θάνατον. Effugere vel evitare mortem.

61. Ei. v. 40. Hic ponitur loco ἐπει, vel ὅτι, quoniam, quandoquidem. Δῆ, jam. v. 6. Ὄμος, similis, adverb. ab ὁμος, similis. Πόλεμός τε, bellum. τε hic expletivè ponitur. Πόλεμός, σ., ὁ, bellum. Fit ἀδόξα τῷ πόλεις μετίην, à minuendis urbibus, quòd bellum minuat urbes evertendo eas: vel fit à πόλεω, evertō; quod bellum omnia evertat, &c. Δαμά, vastat, absunit, 3. s. ind. præs. verb. δαμάω, ὁ, domo, subigo, vasto, absumo. idem est quod δαμάζω. Καὶ, &c. Λοιμός, σ., ὁ, pestis, contagium. Ἀχαιός, Achivos, ab Ἀχαιός. v. 2.

62. Ἀλλα pro ἀλλα, quare. vers. 24. Ἀγε, adverb. hortantis, age: ab imper. verb. ἄγω. Aliquando ad plures refertur pro ἀγετε. Sæpe additur particula δῆ, ut hic, quæ jam significat. Multis sæpe locis non exprimitur. v. 6. Τίνα, aliquem acc. s. à τίς, aliquis. Admittit nunc accent. propter præced. oxyton. Μάντιν, vatem, acc. s. à μάντις, ὁ, Vates: à μαίνομαι, furo: quia vates divino furore correptus futura prædictit. Ἐγέσομαι poët. per epenthesin : addito pro ἐγέσομαι, 1. pl. ind. præs. act. pro 1. plur. subjunct. ἐγέωμαι, consulamus, à verb. ἐρέω, dico, rogo, interrogo, consulō, ut hic. Interdum præsens significat futurum, dicam, interrogabo,

&c. Fit per dialyfin ab ἐξω futuro verbi εἴρω, dico
Ἡ ιερᾶ, aut sacerdotem. v. 27. & 23.

63. Ἡ καὶ, aut etiam. v. 27. & 7. Ὁνεροπόλον, somniorum interpretem. a. s. ab ὄνειροπόλῳ, σ., ὁ, somniorum interpres, per somnia vaticinans: ab ὄνειρῳ, somnus, quod ab ὄναρ, somnium, & πολέω, versor. Καὶ δὲ, etenim. v. 7. 9. Τὸ ὄναρ pro τῷ ὄναρ, somnium, indeclinabile. Dicitur quasi ὅντος ἀρσίς. Somnia ut plurimum vana sunt, in quibus res apparent, nec sunt. Ἐκ διὸς, à Jove. v. 6. 5. Εἶναι, est, 3. s. verb. εἰμί, sum.

94. Ὁς, qui, artic. postpositiv. relativé sumptus, v. 2. Καὶ pro καὶ particula poëtica potentialis pro ἀν usupata. v. 60. Εἰποι, dicat, indicet. 3. s. aor. 2. optativ. verb. εἴπω, dico. Aor. 1. εἴπα. Aor. 2. εἴπον, &c. Ὄτι, quamobrem. v. 56. Τόσον poët. geminato σ pro τόσον, adjectiv. neutr. adverbialiter sumptum: à τόσῳ & poëticè geminato σ τόσῳ, ὁ, tantus, cui respondet ὅσῳ, quantus. Ἐχώτατο, iratus est, 3. s. aor 1. med. verb. χάσμα. v. 44. Φοῖβος Ἀπόλλων, Phœbus Apollo. v. 43. & 14.

65. Ἐιτ' pro εἴτε, sive, utrum, an: ex εἰ & τε. vers. 40. 5. Ἀερ' pro ἄερι particula, quæ hīc expletivè ponitur; alibi tamen sæpe varia significat. v. 46. Ὅγε pro ὅγε ille: ex ὁ articul. præpositiv. & γε particula adjectionis, & expletiva. v. 60. 9. Εὐχωλῆς, subaudi ēνεκα, voti causâ, vel ob votum, g. s. ab εὐχωλή, ἡ, votum, precatio: ab εὐχωλα, precor, voveo, &c. Ἐπιμέμφει, conqueritur, 3. s. ind. præf. verb. εἰπιμέμφομαι, incuso, accuso, reprehendo, item conqueror, &c. ex εἰπε & μέμφομαι, idem. Dicitur quasi μάρμον φάω, reprehensionem dico. Hinc, εἰπιμέμφειται τινῳ. Conqueri ob, vel propter aliquid. Ἐιδ' pro εἴτε, sive, ubi τοι per apostroph. propter sequent. vocal. aspiratam in ο mutatur. Ἐκατόμβης subauditur ēνεκα, ob Hecatomben. g. s. ab ἐκατόμβῃ, ἡ, Hecatombe seu sacrificium centum boum: ex ἐκατον, centum, & βῆς, ὁ καὶ ἡ, bos. Finitus numerus pro infinito. Alii intelligunt sacrificium ex ἐκατον βάσεων, id est ποδῶν, in quo immolarentur animalia quadrupeda 25, quorum pedes

numero sunt 100. Ab aliis verò dicuntur sacrificium solenne constans centum bobus, id est, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat.

66. *Αἰκεν* Dor. pro *εἰκεν*, si, ubi Dor. & pro ε in priori syllab. ponitur. Fit ex ει & νεν. 60. Πως particul. enclit. fine accentu suo circumflexo propter præcedent. penacutam vocem. Nota. ως est interrogativum, quomodo? qui? quā ratione? quo pacto? vel extra interrogationem seu indefinitum, tuncque est encliticum significans quodammmodo, aliquo modo, &c. Hoc cum particulis ει, είκε vel Dor. είκε vel πάκεν, μή significat forte, ut, εις πως, είκε vel αἴκε πως, si forte: μή πως, ne forte. *Αρνῶν*, agnorum, g. s. ab ἀρνη, ὁ, η, agnus. G. ἀρνός. vel ab αρνη, ἀρνέν, & per syncop. ἀρνός. Quod fit ab αρνη, αρνη, η, votum, quod agni sacrificabantur in votis faciendis. *Κυισην*. g. s. à κυιση, η, nidor, ustura carnium; item pinguedo, vel adeps, item fumus ex sacrificio: à κνίζω, titillo, quod nares hic vapor titillatione quādam afficiat. *Αἰγῶν*, caprarum, g. p. ab αἰγ. v. 41. *Τε*, que. v. 5. *Τελείων*, lectorum, g. p. fœm. adjectiv. τέλεον, ὁ, idem, quod τέλεον, ὁ, perfectus, adulitus, lectus, à τέλον, finis.

67. *Βύλει*), vult 3. f. verb. βύλομαι, volo. F. *Βύλησομαι* à βύλ partic. augendi, & λάω, video, fruor. *Αρτίστας*, adeptus, particip. aor. 1. act. verb. *Αντιάω*, occurro, obsto, oro, precor, item nanciscor, adipiscor ut hīc. v. 31. *Ημῖν*, nobis, vel à nobis. d. pl. ab ἐγώ. *Απὸ* præpositio per tmesin hīc sejungitur ab αμῦναι, ut sit απαμῦναι, propulsare, vel repellere infin. aor. 1. act. verb. απαμύνω, propulso, propello, repello, depello, arceo, defendo, auxilium fero. Idem significat αμύνω simplex, quod dicitur quasi ab α augente, & μύνη, η, prætextus. *Λοιγὸν*, pestem, acc. s. à λοιγός, ο, η, pestis, lues pestifera, exitium.

**Ητοι οὐδὲ εἰπῶν, κατ’ ἄρεβον οὐδὲν*
Κάλχας Θεοσείδης, οἰωνοπόλων οὐχ’ ἀεισθεντον,
**Ος γῆδη τά τ’ ἔοντα, τά τ’ ἐσόμενα, περὶ τ’ ἔοντα.*
Καὶ μέσοτον ηγήσατο Αχαιῶν Ιλιον έιστω,

"**Η**ν δέ μανισύνω, τὸν οἱ πόρε Φοῖς Ὀυ 'Απόλλων

"Ος σφιν ἐϋφρενέων ἀγοράσατο, καὶ μετέειπεν.

"Ω 'Αχιλεύ, κέλεσί με, Διὶ φίλε, μιθόσαδ

Μῆνιν 'Απόλλωνθε ἔκαλησε λέτασ ἄνακτον.

75

Τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σωύθεο, καὶ μοι ὅμοσον

"Η μή μοι περφρεων ἐπεσιν καὶ χερσὶν αἰρέσαι,

"Η γὰρ δίομας ἀιδεψ χολωσέμην δὲ μέγα πάντων

Δρεγέων κρεπτέει, καὶ οἱ πενθοῦ 'Αχαιοί·

Κρείσων γὰρ βασιλός, ὅτε καὶσε δὲν κέρη

80

"Εἰπερ γάρ τε χόλον γε, καὶ αὐτῆμαρ ματαπέψη,

"Αλλά γε καὶ μετόπιστεν ἔχει κότον ὁφρεψ τελέοση

"Ἐν σύνθεσιν ἰστοι. Καὶ δὲ φρέσσαι, εἴ με σαύσσε.

Ille quidem sic fatus resedit. inter illos verò surrexit
 Calchas Thestorides augurum longè præstantissimus,
 Qui noverat & præsentia, & futura, & præterita,
 Et navibus dux fuerat Græcorum ad Ilium, [pollo:
 Suam ob artem vaticinandi, quam ei præbuit Phœbus A-
 Qui ipsis bene cogitans concionem habuit, & inter (eos)
 O Achilles, jubes me, Jovi chare, eloqui [dixit,
 Indignationem Apollinis, eminus ferientis regis.
 Itaque ego dicam: tu verò paciscere (mecum) & mihi
 jura,

Te mihi propenso animo, & verbis, & manibus opem
 laturum.

Profectò n. puto virum ægè laturum, qui magnum in
 omnes

Argivos habet imperium, & ei obediunt Græci.

Potentior n. rex est, quum irascitur viro inferiori,

Nam etsi iram eo ipso die concoxerit,

In posterum tamen iram retinet, ut ad finem perducat,

In pectore suo. tu igitur vide an me servaturus sis.

68. "Ητοι, quidem. Idem est hīc quod μὴ. Alibi
 sēpe varia significat, ut; certè, sanè, projectò, videlicet,
 scilicet, aut, sive, &c. Fit ex ἡ. v. 27. & τοι particula
 enclitica & expletiva, ut hic, quæ adverbii & conjuncti-
 onibus annexitur sēpe ornatūs tantum causā: interdum
 exprimitur quidem. "Ογ̄ pro ὅγε. ḥ artic. præposit.
 pro

pro ~~ḡt̄~~ positus significat ille. v. 65. γ' vel γε h̄c expletivē ponitur. Ως idem quod ~~ḡt̄w̄s~~, sic, hoc modo, hunc in modum, &c. Εἰτῶν, fatus, dicens, vel postquam vel quūm dixisset, particip. aor. 2. verb. ἔπω, dico, &c. Καὶ ἀρ' ἐξέτο. ἀρ' pro ἀρχῃ expletivē h̄c ponitur. καὶ pro καὶ per tmesin h̄c ab ἐξέτο sejungitur, ut sit καθέξεται, sedet, resedit, 3. s. imperf. ind. verb. καθέξεμαι, sedeo, resideo. v. 48. Τοῖσι inter illos. v. 58. Ἀνίσην, surrexit. 3. s. aor. 2. verb. ανίσημι. v. 58.

69. Κάλχας, αὐλός, ὁ, Calchas. Augur Græcus, qui cum Græcis ad expeditionem Trojæ profectus est: & quoniam divinandi arte plurimum præstabat, ejus con- filio multa gesta sunt. Fit à καλχαινώ, altâ mente co- gito. Θεσορίδης, οὐ, ὁ, Thestorides seu Thestoris filius, à Θέσω, οὐθός, ὁ, Thestor ΕEnopis filius. Οἰωνοπόλις, augurum, g. p. οἰωνοπόλις, οὐ, ὁ, vates per cantum avi- um, augur. ab οἰωνός, οὐ, ὁ, avis. v. 5. & πολέων, versor. "Οχ' pro ὅχα, longè, præ cæteris, valde. Ponitur cum Superlativ. augendæ significationis causâ. Fit ab ἔχω habeo. Usitatius est ἔξοχος & ἔξοχα. quasi ab ἔξεχω emineo. "Αριστός, præstantissimus, optimus, superl. grad adjectiv. ἀγαθός, bonus, præstans, ab "Ἄρης, ὁ, Mars unde ἀριστος propriè significat eum, qui se optimè gerit in bello; sic κακός, qui est ignavus in bello.

70. *'Ος*, qui, artic. postpositiv. relativè sumptus. v. 2
"Ηδη Atticè contract. ex ἥδε Ionic. pro ἥδι, noverat, 3
s. plusq. perf. act. verb. εἶδω, vel εἰδέω, scio. Fut. εἶδον. P. εἶδοκα, ας, ε. & per syncop. εἶδα, ας, ε. Plusq. perf. εἶδόκτη, εις ει. Ion ἥδεα, ας, ε. & hinc Attic. εἶδον, & noveram, & noverat, prim. & tert. sing. plusq. perfecti ubi in prim. person. Ionicum εα, in tertia verò ει. Atticè contrahitur in η. Perf. med. οἶδα, ας, ε. Τά εἴρε, subaud. προσίγνυται. τὰ est artic. præposit. acc. p. n. g. ad rem certam declarandam additus. T' pro τι, & v. 5. *'Εόνται*, acc. pl. n. g. particip. præsent. temporis, Ion. & Poët. εώνται, ab εἰμὶ, sum. Τά τ' εσόμενα & futura. Poët. pro εσόμενα geminato σ. acc. pl. n. g. particip. fut. εσόμεναι & Poët. εσόμεναι ab εἰμὶ, sum. Πρέπει τ' εόνται, & ante existentia, pro præterita. Πρέ

est præpositio significans *ante* ratione loci & temporis.

T' pro *τε*, &c. v. 5.

71. Kai, &c. v. 7. Νέσσον pro νησί, navibus, d. p. Poët. & Ion. à ναῦς, ἡ, navis v. 12. Ὑγῆσσατ pro ἡγήσσω, dux viæ erat, præerat. 3. s. aor. 1. med. ἡγέομαι, ἡμαι, præsum, duco, dux sum viæ, pluris facio, arbitror, puto. F. ἡγέομαι. Perf. ἡγημαι. Hinc. Ὑγεάς ναυ-*οι*. Duce viæ esse navibus: ducere naves: præesse navibus. Fit ab ἀγω, duco, &c. Ἀχαιῶν, Achivorum, Græcorum, ab Ἀχαιός. v. 2. Ἰλιον, Ilium, Trojam acc. s. ab Ἰλιον, ο, τη, Ilium, Troja: ab Ἰλιον, ο, Ilus Trois Regis filius. Ἔισω idem est quod εἰς, ad, ex quo idem fit, ω in fine addito. Censetur esse poëticum, verum etiam sæpe apud Oratores reperitur, apud quos cum genitivo construitur.

72. "Hv, suam, acc. s. fœm. pronom. possessiv. ὁς, suus, fœm. ἡ, sua, neutr. ὅν, suum. Poëticè dicitur ὁς, εἰς, εἴρη. Διὰ, ob vel propter hic significat, alibi tam cum accusativo hæc ut plurimum denotat, per, à ex, &c. Μαντοσσώνιον acc. s. à μαντοσσώνη, ης, ἡ, vaticinium, ars vaticinandi, à μαντίς. v. 62. Την pro ἡν, quam, acc. s. artic. præposit. relativè positi. Οι, ei, ipsi, d. s. pronom. ἐγ, sui. Accentum amisit propter præcedent. acutitonam. Πόρει Ion. & poët. pro ἔπορε, dedit, præbuit, 3. s. a. 2. ind. verb. πόρω, do, præbeo, suppedito. Hinc. Πόρει τινὶ μαντοσσώνιον. Dare, vel præbere alicui artem vaticinandi. Fit à πείσω, transeo, pertranseo, transadigo, &c. Φοῖς ΘΑΠΟΛΛΑΩν, Phœbus Apollo. vers. 43. & 14.

73. "Ος, qui. v. 2. Σφιν d. dual. poëtic. pro αὐτοῖς, ipsis. Fit ab ἐγ pronom. Εὐφρεύεων, bene volens, particip. præf. verb. Εὐφρεύω, sapio, intelligo, prudens sum; item bene volo, bene cogito: ab εὖ, bene, & φρεύω, intelligo, cogito, sapio, statuo, desidero, curo: à φρεν, ενός, ἡ, animus, mens. Ἀγοράστας Ion. pro ἀγοράστας, concionatus est, 3. s. aor. 1. m. verb. ἀγοράμαται, concionor, concionem habeo. Fut. ἀγοράσσω ab ἀγορά, ἡ, forum, concio. Kai, &c. v. 7. Μετέκεπεν, dixit, locutus est, poët. pro μίτεπεν, 3. s. aor 1. vel 2. verb. ἵπω. v. 64.

74. Ω,

74. Ὡ, adverb. vocand. Ἀχιλεύ Poët. pro Ἀχιλλεύ v. s. ab Ἀχιλλεύς. v. i. Κέλεσί με, jubes me. κέλεω Ion. pro κέλη, ubi Ion. loco η ponitur εαι. Iones enim formant secund. pers. præs. indic. in verbis passiv. & mediis in η desinentem à tertiat personâ τ sublato. Est autem 2. s. præs. ind. verb. κέλομαι, idem quod act. κέλω, jubeo, hortor. Fut. κελήσομαι. q. à καλέομαι, seu καλέω, ῥ, voco. Με per aphæresin pro ἐμὲ acc. s. ab ἐγώ Διὶ, Jovi, d. s. à Ζεύς. v. 5. Φιλε, chare, dilecte. v. adjектив. φίλος. v. 20. Μυθήσασθ, eloqui, inf. aor. m. verb. μυθέω, loquor, eloquor, narro: à μῦθος.

75. Μῆνις Ἀπόλλωνος, iram Apollinis, v. i. 14. Ἐκτηνελέτης ἸΕolic. pro ἐκατηνελέτης, g. s. ab ἐκατηνελέτη, longè jaculans, eminus feriens: ab ἐκάς, procul, longè & βολὴ, jactus, à βάλλω, jacio. Sic dictus est sol, qui & ἐκάσεργος Il. a. 147. appellatur, quod radix & calor ejus longè operentur terræ ipsius viscera subeuntates ad metallorum productionem. Deducitur etiam ἐκάλον, & βέλος, quod Phœbus Pythonem centum telis transfixerit. Ἄναξ, regis, ab ἄναξ. vers. 7.

76. Τοὶ δ, idem quod τοιγαρῶν, vel ρηρῶν, itaque, igitur. v. 68. 9. Ἐγὼν Dor. pro ἐγὼ, ego. Ἐγέω, dicam. v. 62. Σὺ δ, tu verō. v. 18. Σωθεο, Ion. pro Σωθεσο, paciscere. 2. pers. sing. imperativ. med. verb. Σωθειημι, compono, pacifcor, &c. ex Σω & τιθημι, posso, &c. Καὶ μοι, & mihi v. 7. 20. Ὁμοσον, Poët pro ὅμοσον, jura, 2. imp. act. verb. ὅμνω, vel ὅμνυμι, juro. Fut. ὅμόσω. P. ὄμοσα. Attic. ὅμανοσα. Aor. i. ὄμοσα Hinc, Aor. i. imper. ὅμοσον, & Poët. geminat. σ. ὄμοσον, &c.

77. Ἡ μ, omnino, equidem, certé. Nota. Ἡ circumflexum est particula affirmandi, sanè, revera, certe profectò, omnino: aliquando interrogat, utrum? an? anne? Μὲν ei jungitur hīc ornatūs tantum causā, nihilque mutat ejus significationem. At οὐδὲ est coniunctio copulativa Poëtis usitatissima significans ε, cui respondet οὐδέ. μοι, mihi. v. 20. Περφέων, δ, η, benevolus, promptus; item adverbialiter, benevole, prompte, propenso animo; ut hīc à περ & φέλω, εἰσ, η, mens animus.

mus. v. 55. Ἐπεσιν, verbis, dat. pluralis modum significans ab ἔπος, εος, τῷ, verbum, mandatum: ab ἔπω. v. 64. Καὶ, &c. v. 7. Χερσιν, manibus, d. pl. à χείρ. v. 14. Ἀρηζειν, opem laturum esse. Fut. 1. act. infin. verb. αρήγω, juvo, auxiliar, opem fero propriè in bello; nam ab Ἀρης, ut quidam volunt, deducitur. Secundum alios fit ab ἄρω, apto. Hinc. Ἀρήγειν τινί. Opem ferre, auxiliari alicui: tueri aliquem.

78. Ἡ revera, profectó. Vid. vers. præced. Γάρ, enim. v. 9. Οἰομαι per diaeresin pro οἴομαι v. 59. Ἀνδρει, virum, acc. s. ab ἀνήρ. v. 7. Χολωσέριψι lon. pro χολώσθιν, ægrè laturum esse, fut. 1. act. infin. verb. χολώω, ᾖ. v. 9. Ὁς, qui. v. 2. Μέγα, valde, idem quod μεγάλως adverbium. Adjectiva n. neutra & singularia ex pluralia Atticè usurpantur pro adverbii. Est à μέγα neutr. genus adjectiv. μέγας, magnus, amplius, &c. fœm. μεγάλη, magna, ampla. Fit à μὴ & γῆ, ut qui non sit amplius πρός γῆ, sed ὑπεραναβάς τὴν γῆν, qui non est humilius, ut Martinius inquit. Πάντω, g. pl. à πᾶς. 5.

79. Ἀργεῖων g. p. ab Ἀργεῖο, ὁ, Argivus, Graecus: ab Ἀργεῖ, εος, τῷ, Argos. 30. Κρετέει, 3. s. ind. præf. incontracta verbi κρετέω, teneo, apprehendo, vincō, occupo, domo, impero, imperium agito, dominor. Fut. κρετήσω. P. κρετέτηκα. Aor. 1. κρετίτησα à κρέτος, εος, τῷ, robur. Hinc. κρετεῖν τινος. Imperare alicui: imperium habere in aliquem, &c. Καὶ οἱ, atque ei. 7. 72. Νέιδοι) obediunt, 3. p. ind. præf. verb. πειθομαι. 37. Αχαιοι, Achivi, ab Αχαιός. 2.

80. Κρέτοιων, ονος, ὁ καὶ η, potentior. Compar. adjectiv. κρατήσει, οὐ, ὁ, bonus, quem mutuatus est à κρείτο, εος, τῷ, robur vers. præced. Γάρ, enim. 9. Βασιλεὺς, rex. Ibid. Ὄτε, quum, quando, adverb. tempor. Hinc fit πότε, πωτε, τότε. Χάσει) pro χάει) futurum pro præsenti ind. verb. χάσομαι. 44. Ἀνδει, viro, d. s. ab ἄνη. 7. Χίει, inferiori, d. s. pro χερσίονι, à χερσίων, ονος, οὐ, inferior, deterior, pejor. Compar. pro χείρων, pejor, &c. à κακός, malus. Poëticum est, & in quibusdam casibus οὐ tollit, & εἰ in οὐ vertit, ut hīc. Sic in accusativ. sing χέργεια pro χερσίονι est, ubi οὐ sublato fit χέργεια, &

& *εις* mutato in *η χέρη*. Dicitur à *χεὶρ*, *η*, manus, quod fit quasi *καὶ* *χεῖρ* *πτηνόν*, manibus inferior: vel secundum alios *ἄλλο τὸ χειρῶν ποεῖσθαι τὸ ζῆν*, quod manib⁹ victum querat.

81. *Εἰπερ*, si, quamvis: ex *εἰ* & *περ* particula explicativa, quæ aliis orationis partibus annexi solet, & plenunque significat, quamvis, quanquam, tametsi. Interdum respondet latinæ particulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. *Γὰρ*, enim. *Τε* particul. expletiv. 5. *Χέλυ* iram, acc. s. à *χόλῳ*, *γ*, *ὁ*, ira, odium, indignatio, idem est quod *χολή*. *Γε* est syllab. adjectiv. 60. *Καὶ*, & *Αὐτῆμας*, eodem die. Adverb. ab *αὐτῷ* ipse cuius neutrum est *αὐτὸν*, & *ἡμας*, *τος*, *τὸ*, dies. *Καλαπέψῃ* concinoxerit. 3. f. aor. 1. act. mod. subjunct. verb. *καλαπέπτω*, concoquo propriè, sed hic metaphoricè dicitur: ex *καὶ πέπτω*. Attic. *πέπτω*. Æol. *πίσω*, coquo, q. *πυρὶ ἐψη* igne coquo.

82. *Ἄλλά γε*, verūm, tamen. 60. 24. *Καὶ*, & *Μετόπισθεν*, postea, in posterum, item alibi; *ποσθ*, à *τύρῳ*, *πονεῖ*: ex *μῇ* & *σπίσω*, post, retrosum, retrò: *ἐπιπομη*, sequor, mutato ε in ο, & spiritu aspero in lenem. *Ἐχει*, habet, retinet, fovet, ab *ἴχω*. 14. *Κότον*, iram, à *χόλῳ*, *γ*, *ὁ*, ira, vel odium inveteratum: à *χεῖρις*, i. cœo, quod fit quasi *χόλῳ διπέπειτος*, ira recondita: *χότος* fit *χοτέω*, irascor. Fut. *ἴσω*. *Οφεγγεῖ*, ut, donec cui respondet *πόφεγγε*, tam diu. *Τελέωσῃ* Poët. pro *τελέση* perficiat, ad finem perducat, 3. f. aor. 1. act. mod. subverb. *τελέω*. 5.

83. *Ἐν*, in. 14. *Στήθεστιν* Poët. geminat. σ pro *στετι*, pectoribus, d. p. à *στῆθος*, *εος*, *πι*, pectus. q. à *στῆνε* stare, quia pectus, stat quasi immotum, nec inflectitur ut aliæ corporis partes. *Ἐοῖσι* Ion. pro *ἴοις*, suis, d. p. n. g. pron. possessiv. *ἴοις*, suus. 72. *Σὺ δέ*, tu igitur. 18. 3. *Φερόσαι*, vide, aor. 1. m. imperat. verb. *φερίσω* video, perspicio, intelligo, ab act. *φερίζω*, dico, differo, eloquor, expono, ostendo. Fut. *φεράσω*. P. *περιφεγγα*. *Ἐμε*, an me. 40. 32. *Σεωνεις*, servabis seu servaturus es. 2. f. Fut. 1. act. ind. verb. *σωνξω*, salvum redbo, servo. Poët. pro *σάξω*, idem. Them. *σόος*, *γ*, *ὁ*, salvus.

Τὸν δὲ αἰταμεῖόμδιθον προσέφη πόδας ὥκν̄ς Ἀχιλλεύς.
 Θερόντας μάλα εἰπὲ θεοπρύπτον, ὅ, τι ὁιωθαί· 85
 Οὐ μὰ γδὲ Ἀπόλλωνα Δὶ φίλον, ὅτε σὺ Κάλχαν
 Εὔχόμδιθον Δαναοῖσι θεοπρυπίας ἀναφαίνεις,
 Οὔτις ἐμεὶς ζῶτιθον, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερχομδροῖο,
 Σοὶ κοίλης ἀδίψηνοι βαρείας χεῖρος ἐποίει
 Συμπάντων Δαναῶν· οὐδὲ οὐ 'Αγαμέμνονα εἴπης,
 'Ος γῦν πολλὸν ἀρεισθον τοῖς σρωτοῖς εὔχειτο εἶναι.
 Καὶ τότε δὴ θάρσουσε, καὶ ηὐδα μάντις αμύμαν·
 Οὔτ' ἀς ὅγε δύχαλης ἐπιμέμφειτο· οὐδὲ ἐκατόμβον·
 Αλλὰ ἔνεκ τῆς Αρητῆρος, οὐ ητίμονος 'Αγαμέμνων,
 Οὐδὲ ἀπέλυσε θύγατρον, καὶ οὐκ ἀπεδέξατο ἄποινα. 95
 Τάνεκ τοῦ ἀλγεῖ ἔδωκεν ἐκηβόλος, οὐδὲ ἔτι δώσα.
 Οὐδὲ ὅγε περὶ λοιμοῖο βαρείας χεῖρος ἀφέει
 Πείν γε ἀπὸ πατεῖ φίλων δόρδηας ἐλικώπιδα κάρδια
 Απελάτην, ἀνάποινον, ἀγεντον τοιούτην ἐκατόμβον
 Εἰς Χειρόν· τότε κέν μιν ιλαστόμδροι πεπίδοιδροι. 100

Num v. respondens allocutus est pedibus celer Achilles.
 Confisus valde dic vaticinum, quodcunque novisti.
 Nam per Apollinem Jovi charum, cui tu Calchas
 Vota faciens Græcis vaticinia aperis,
 Nullus, me vivente, & super terram vidente
 Tibi concavas apud naves graves manus inferet
 Ex omnibus Græcis, ne si Agamemnonem quidem dixeris;
 Qui nunc longè præstantissimum se in exercitu gloria-
 tur esse.
 Tunc v. fiduciam concepit, & dixit Vates inculpabilis.
 Neque ob votum ille conqueritur, neque ob Hecatomben,
 Sed propter Sacerdotem, quem ignominia afficit Aga-
 memnon,
 Neque dimisit filiam, neque accepit dona redemptionis.
 deo dolores dedit Apollo, atque etiam dabit:
 Neque ille priùs à pestilentia graves manus abstinebit,
 Quam patri charo reddatur nigris oculis puerilla
 Non redempta, absque donis, adducatürque sacrum sacri-
 Ad Chrysam. tunc v. ipsum placantes flectemus. [ficiunt

84. Τὸν idem quod τέτον, hunc vel illum. acc. f. artic. præposit. v. 9. Δ' pro ἥ, verō. 3. Ἀπαμεῖόμυθος, respondens, particip. præf. verb. Ἀπαμεῖομαι, respondeo, iterum, vel vicissim seu rursus respondeo: ex ἀπ & ἀμεῖομαι, quod fit ab activ. ἀμείω, commuto, permuto, respondeo, rependo, remunero, do, dono. Προσέφη, allocutus est, 3. f. aor. 2. verb. προσφημι, alloquor: ex προφητείαι, ad, & φημι, aio, dico, loquor. Πόδας αὐτοῦ, Ἄχιλλεὺς, pedibus celer Achilles. 58.

85. Θαρσός μάλα, confisus valde, summā cum fiduciā, intrepidē. Θαρσός est particip. aor. 1. verb. θαρσέω. Attic. θαρρέω, audax sum, fiduciam capio seu sumo. F. θαρσός. Attic. θαρρός. P. τεθάρσονται. At. τεθάρρονται. Aor. 1. ιθάρσονται. At. ιθάρρονται. Fit à θάρσος, εος, τῷ, fiducia, audacia, à θέρω, calefacio. F. Æol. θέρσων unde Æoles dicunt θέρσος pro θάρσος, οἱ γὰρ θερμοὶ καὶ θερότις Μάλα, valdè, multūm, 16. Εἰπέ, dic. imper. aor. 1. verb. ἔπω. Θεοπρέπιον, vaticinium, acc. f. à θεοπρέπιον, τῷ, prædictio divina, oraculum, vaticinium, à θεοπρέπος, ὁ, vates. q. οἱ τοῖς θεοῖς πρέποντα λέγων, seu pauci à θεοῖς & πρέπει, excello, decorus sum: vel fit quasi θεόθεν πρέπει, à divinitus prædicendo: vates enim à Deo inspirati futura prædicunt. "Ο, τι, quod, quod cunque ex ἡ articul. postpositiv. neutro, nunc accusativ. casūs, & indefinito neutro τι. Scribitur commate intermedio ad distinction. conjunctionis ἢτι, quid, &c. Οἰδα, novisti. 2. f. perf. med. per syncop. ex Æol. οἴδα facta, quæ fit ex communi οἴδας per pleonasm. Ιδι in fine addita. Est enim pleonasmus Æolic. Ιδι personæ in s desinenti. Fit ab οἴδω, vel οἴδεω, seu οἴδησιο. 70.

86. Οὐ vel σὺν ὅτις, non ullus, vel nullus. Plures negationes apud Græcos vehementius plerunque negant. 20 Μὲν est adverb. jurand. & significat per, ut hīc. Γαῖα enim, nam. 9. Ἀπόλλωνα, Apollinem, ab Ἀπόλλωνι. 14. Διὶ, Jovi. d. f. à Ζεύς. 5. Φίλον, charum, à φίλοις, charus. 20. Ὡτε, cui, d. f. masc. artic. postpositiv. relativè positi 2. Τε est adject. syllabica & expletiva. 5 Σὺ Καλχαῖ, v. f. tu Calchas. 18. 69.

87. Εὐχόμεθα, vota faciens, dum vota facis, particip. præf. verb. εὐχομαι 43. Δαναοῖς pro Δαναοῖς. Græcis. d. p. à Δαναός. 42. Θεοπροπίας, vaticinia, acc. pl. à θεοπροπία, η, idem, quod θεοπρόπιον, ου, τὸ, vaticinium. 85. Ἀναφαίνει aperis, ab ἀναφαίνω, ostendo, exhibeo, aperio: ex αὐτῷ, & φαίνω, apparere facio, luceo, defero, accuso, φαίνομαι, appareo: à φώτῳ, luceo. Hinc, ἀναφαίνει τὰς θεοπροπίας. Aperire vaticinia vel prædictiones.

88. Οὐτις, nullus, ex σ, non, & τις indefinit. aliquis. Βιβεῦ ζῶντα, me vivente, dum ego vivo. ἐμεὸν Dor. pro οὐτῷ, ab ἔγώ. Ζῶντα, g. f. particip. præf. temp. ζῶν, à ζῶν, vivo, vigeo. F. ζήσω. P. ἐζηκα. Καὶ, &c. v. 7. Σπι, super. 55. Χθονί, terram, d. f. à χθὼν, η, terra, quasi χῶν, à χῶν, capio, excipio, quod terra finu suo omnia excipiat. Δεξιομέροιο, vidente, g. f. Ion. pro δεξιομέροις, à δεξιομέρῳ, videns, particip. præf. verb. δέξιμαι, video, à δέξω, idem. Fut. δέξω. P. δέδεξα. Fut. 2. δέσχω. Aor. 2. ἐδέσχον. P. m. δέδεξα, per metathesin pro δέδοξα.

89. Σοὶ, tibi à ζὺ, tu. Κοίλης Ion. pro κοίλας, d. fœm. adject. κοίλῳ, concavus. Παρὰ ιησοὶ, apud naves. Ibid. Βαρεῖας, graves, acc. pl. fœm. adjectiv. βαρεὺς, η, gravis: fœm. βαρεῖα, η, gravis: neutr. βαρὺν, τὸ, grave, ponderosum, molestum, &c. à βαρεῖς, εος, τὸ, pondus, molestia: quia βίᾳ αἴρεται, vi ac robore tollitur. Χεῖρας, manus, à χειρ, η, manus, 14. Ἐποίει, injiciet, inferet, 3. f. f. 1. act. verb. ἐπιφέρω, infero, injicio: ex οὐτὶ & φέρω, fero, &c. Hinc, ἐπιφέρει τινὶ χεῖρας. Injicere, vel inferre alicui manus.

90. Συμπάντων, omnium, g. p. à Σύμπατος, ο, omnis, universus: ex ζὺ & πᾶς, ο. ubi vertitur in μ euphonizæ causâ. Δαναῶν, Danaorum seu Græcorum, g. p. à Δαναός. 42. Οὐδ' pro σδὲ, neque: ex σ, non, & δὲ, que. 3. Ήν, si, conjunctio Ionica pro ἂν, quæ fit per aphæresin ex ἄν, si. Ἀγαμέμνονας, acc. f. ab Ἀγαμέμνων, Agamemnon. 24. Εἶπες, dixeris, 2. f. aor. 2. verb: ον.

91. "Ος νω̄, qui nunc 37. 59. Πολλὸν Poët. pro τινὶ, longé. 3. "Αεισθό, præstantissimus, adjectiv. superlativ. grad. 69. Ἐντι, in. 30. Στρατός, exercitu, d. s. à στράτῳ, ὁ, exercitus. vers. 10. Εὐχεῖ, fertur, cum gloriatione dicitur, &c. 3. f. ind. præs. verb. εὐχομαι. 43. Εἶναι esse ab εἰμί.

92. Καὶ, &c. Τότε, tunc, adv. temp. Fit ex ὅτε præposit. τ. & sublato spiritu aspero. 80. Θάροντε, fiduciām concepit, animum sumpsit. Καὶ, &c. "Ηύδα, dicebat, vel dixit, 3. f. imperf. ind. verb. αἰδάω, loquor, dico: hinc αἰδάομαι, idem: ab αἰδή, ἡ, vox, dictio; hoc a. ab αὖ, clamo, resono. Deducitur etiam ab αἴγη, splendor, lux, utpote δι ἡς αἴγαζε) τὰ ἔγγονα, per quam illustrantur cogitationes. Μάντις, vates. 61. Αμύνων. ὁ καὶ ἡ, inculpabilis: ab ἀμώμω, idem, a in αὐτῷ in αὐτῷ mutato: hoc fit ex α priv. & μῶμος, dedecus, infamia, irrisor, reprehensōr; item deus reprehensionis. Vel αμύνων dicitur q. αμύγμων ex α priv. & μυγμή, ὁ, sonus, qui labiis occlusis emittitur ē naribus, quo irridere & subsannare solemus, ut sit is, in quo nihil derideri aut subsannari possit.

93. Οὐτ' pro στέ, neque: ex στέ & τε. 5. "Αε expletiva particula. 8. "Ογ' pro ὅγε, idem quod στός. 6; cætera vide ibid.

94. 'Αλλ' pro αἰλλά, sed. 24. "Ενεκ' pro ἐνεκα, causā gratiā, ob, propter, quantum ad, &c. Dicitur etiam ἐνεκεν, & apud Poëtas frequenter εἴνεκα & εἴνεκεν, idem 'Αγητῆρος g. f. ab 'Αγητήρ. II. "Ον, quem, acc. f. artic postpositive ὃς. 2. 'Ητίμον' pro ητίμησε. V. II. 'Αγαμέμνων, Agamemnon. 24.

95. Οὐδὲ pro στόδε, neque. V. 90. 'Απέλθουτε, dimisi, 3. f. aor. I. act. verb. διπλύω, dissolvo, libero, dimitto, ut hīc. ex διπλός & λύω. 13. Θύγαλη, filiam. Ibid. Καὶ οὖν, & non, neque. 7. 24. 'Αποδέξατ' pro διπλέχεσθαι accepit, 3. f. aor. I. m. verb. διπλέχομαι. 20. "Αποδονā dona redēptionis. 13.

96. Τένεκ' pro τάνεκα, ideo, propterea: ex ἔπειτα pro τάττε εἴνεκα. "Αλγέ dolores. 2. "Εδωκεν, dedit, 3. f. aor. I. act. verb. διδώμι, do, infligo.

Fus

Fut. δώσω. P. δίδωκα. Aor. I. act. ἔδωκε ab inusitat. δόω. Hinc, Διδόναι τινὶ ἀλγεα. Dare vel facere alicui dolorem. Afficere, vel affligere aliquem dolore, &c. Ἡκηβόλῳ, longè jaculans scil. Apollo. v. 14. Ἡδ' προ-ιδὲ, atque: ex οὐ & δέ. Ἐτι etiam, item adhuc am- plius, posthac, insuper. adverb. Δώσῃ, dabit, à δί- δωμι.

97. Οὐδ' ὄγ'. 90. 65. Πεῖν, prius, ante, antea. Re- git infinitiv. & indicativ. Sæpe geminatur, ita ut poste- riore loco significet quām, & tunc regit vel conjunctiv. vel infinitivum ut hīc. Λοιμῷ Ion. pro λοιμῷ, à λοι- μῷ, pestis. 61. Βαρεῖας χεῖρας, graves manus. 89. Ἀφέξει, 3. s. f. I. act. verb. ἀπέχω. F. ἀφέξω ex λόπῳ & ἔχω. 14. Hinc, Ἀπέχει λοιμῷ χεῖρας. Abstinere maz- nus à peste.

98. Πεῖν, quām. vers. 97. Γ' pro γε est expletiv. v. 60. Ἀπὸ per tmesin hīc sejungitur metri causā à δό- μεναι, ut fit δπόδόμηναι, Dor. pro δπόδηναι, infin. aor. 2. act. verb. δποδίδωμι, reddo. 96. Πατεῖ, patri, à πατήε, pater 30. Φίλω, d. s. à φίλῳ. 20. Ἐλικάπιδες, nigram oculis, vel oculis nigris, acc. s. ab ἐλικῶπις, id, οὐ, οἱ, oculos volubiles, vel nigros habens, &c. Fit ab ἐλικωψ, idem: quod fit ab ἐλικε, volubilis, vel niger: quod itidem fit ab ειλίσω, volvo, verto, circumago, &c. & ἀψ, οὐ, oculus: ab ὄπτομαι, video. Di- citur autem ἐλικῶπις nonnunquam de puellā spectatu dignā oculos amantium ad se trahente. Κελέω Ion. pro κόρῃ, puellam, ac. s. à κόρῃ Ion. κόρη, οὐ, puella, filia, à κόρες, Ion. κόρης, οὐ, juvenis, puer, à κορέω, mun- do, quōd ætas illa sit pura a malitiā.

99. Ἀπειάτῳ, fine pretio, gratis, non redemptam, ac. s. f. adjectiv. ἀπειάτῳ, non redemptus, &c. ab α priv. & πειάω, emo, redimo. Ἀπάποινος, absque donis, acc. s. nunc fœm. gen. adjectiv. ἀπάποινῳ, οὐ, οἱ. Is, pro cuius redemptione nulla soluta sunt pretia: ex α priv. & ἀποινος, τὸ pretium redemptionis: interseritur hīc euphoniae gratiā. Ἀγειν, infin. verb. ἀγω, duco, addu- co, affero. F. ἀξω. Perf. ἤχα. Attic. ἀγήχα. Aor. 2. ἤγον, &c. Θ' propter sequent. aspirat. pro τε. Ιερῷ Ion.

pro *iερόν*, acc. s. f. adjectiv. *iερός*, ὁ, sacer, fœm. *iερή*,
sacra, neut. *iερόν*, sacrum. Ἐκατόμβη, acc. s. ab *ἐκα-*
τόμβη. 65.

100. Εἰ Poët. & Attic. pro *εἰς*, ad. Nota, Præpositio *εἰς* cum accusativ. varia significat, ut ; *in* ad locum
& *in* loco, vel pro erga, adversus, *ad* ut hīc, item *ad*
pro *circiter*, *apud*, *ob*, *pro* in facultatis significatione.
Redditur etiam ablativo & adverbio, &c. Vid. Lucian.
III. 21. Χρύσων, Chrysam, à Χρύσης. v. II. Τότε,
tunc. v. 92. Κέν, hīc potentiale est pro *ἄν*, construitur
que cum verbo sequenti. 60. Μή, ipsum. 29. Ἰλασά-
μροι Poët. geminat. σ pro *ἱλασάμροι*, placantes, n. pl. ab
ἱλασάμρῳ particip. aor. 1. m. verb. *ἱλασκομαι*, propi-
tium reddo, placo, supplico, delinio, *ἱλάσκω*, idem, ab
ἱλάσω, vel *ἱλάσμαι*, idem. Πεπιθοίμρυ, flexerimus pro
flectemus, 1. pl. aor. 2. act. mod. optat. cum Ion. redu-
plicatione pro *πεπιθοίμρυ* à *πεπιθοίμι* & Ion. cum reduplica-
tione *πεπιθοίμι*, à verb. *πεπιθω*. 33. Hinc. *ἱλάσκεις*
seu *ἱλάσκω*, καὶ *πεπιθει* τινά. Placare & flectere ali-
quem.

"Ητοι οὐδὲ εἰπὼν κατ' ἄρετον τοῖσι δὲ αἰνέσι

"Ηρας Ἀτρείδης δίδυκρείων Αγαμέμνων

"Αχινύμρῳ. μένεος ἡ μέγα φρέσεις ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ, δοσε δέ οι πυρὶ λαμπτετόωντι εἴκτην.

Κάλχαντε πρώτισα κάκιον οσόρμρῳ, προσέπειπε.

Μάντι κακῶν, καὶ πάποτέ μοι τὸ κρήγυνον εἰπας·

"Λιέν τοι τὰ κάκια ἐτί φίλα φρεσὶ μανῆσεις.

"Εσθλὸν δὲ τι πατεῖπας ἔπος, καὶ δὲ ἐτέλεοτος.

Καὶ γένι σὺ Δαναοῖσι θεοπρεπέων ἀγορθεῖς.

"Ως δὴ τῷδε ἔνεκά σφιν ἐκηβόλῳ ἀλγεστόμχοις.

Οὔτεκέν ἔγω κάρης χρυσοπίδος ἀγλά, ἀποινα

Οὐκέν ἔθελον δέξασθ. ἐπεὶ πολὺ βύλομαι αὐτῶν

Οἵκοι ἔχοντες καὶ γάρ τα Κλυταιμνήτρης προβείνηλας

Κηφεδίνης ἀλόχου, ἐπεὶ καὶ ἔθεν ἐτί χερείσι

Οὐ δέκας, καὶ δὲ φυκὸν, ὅτι ἀρέ φρεσίας, ὅτε τι ἔργα. 115

"Αλλὰ καὶ οὐδὲ ἔθελω δόμεναι πάλιν, εἰ τούτοις ἀμενον.

Βύλοιν ἔγω λαὸν σόσιν ἔμμεναι, η δόπολέας.

Αὐτὰς ἔμοι γέρεις αὐτίχειαςτοιμάσσει, ὥφερ μὴ οὖτος

Ἀργυρίων

"Αργείων ἀγέρασις οὐ οὐκέτε πέπλος οὐδὲ στοιχεῖον
Λαύσασε τὸν τόγε πάντας, οὐ μοι γέρας ἔρχεται αὖτις.

Ille quidem sic fatus resedit, inter illos v. surrexit
Heros Atrides latè imperans Agamemnon
Turbatus, furore verò valde præcordia undique nigra
Implebantur, oculi v. ei igni micanti similes erant.
Calchantem (autem) primum torvè aspiciens allocutus est.
Vates malorum, nunquam mihi *id*, quod jucundum *est*
dixisti;

Semper tibi mala sunt grata ad vaticinandum:
Bonum v. verbum nullum adhuc dixisti, neque perfecisti:
Et nunc inter Græcos vaticinans prædicas, struit,
Quòd jam propterea ipsis longè jaculans *Apollo* dolores
Quòd ego puellæ Chryseidos præclara dona
Nolui accipere, quoniam longè malo eam
Domi habere: etenim Clytæmnestrae eam antepono,
In virginitate mihi nuptæ uxori; nam, non ipsa est de-
terior
Neque corpore, neque indole, neque mente, neque op-
erum peritiâ.
Verùm etiam sic volo reddere, si hoc conducibilius,
Volo ego exercitum sospitem esse potius quam perire.
Sed mihi præmium confestim parate, ut non solus
Græcorum absque præmio sim: quia non convenit.
Videtis n. hoc omnes, quod meum præmium abit aliò.

101. "Ἡροι, &c. totum hunc versum vide jam exposi-
tum suprà. 68.

102. "Ἡρος Ἀτρεΐδης, Heros Atrides. 4. 7. Εὔρυχρείων, οὐ, latè imperans: ab ἄρεν, οὐ, latus, & χρείων, impe-
rator: à χρείων, impero. Ἀγαμέμνων. 24.

103. Ἀχινύμφης, turbatus, particip. verb. ἀχινυματις, doleo, ægrè fero, &c. ab ἀχης, εος, πονηρος, dolor, mœror. Μήνεος, furoris vel furore, g. f. à μένης, πονηρος, animus, animi ardor, impetus animi incitari, quo quis in adversarium fertur; item vis, robur, vehementia, furor, ira: à κίνη, maneo. i. Δέ, verò. Μήνη, valde. v. 78. Φρέ-
ες, π. pl. à φρέω. 55. Ἀιφιμέλαιναι, nom. plur. fœm.

adjectiv. ἀμφίμελας, undique niger; fœm. ἀμφιμέλαιη; neutr. ἀμφίμελαν. Fit ex ἀμφὶ, circum, undique, utrinque, & μέλας, niger, quod fit ex μὰ negativ. & λά-ειν, videre, à λάω, video. Dicuntur a. ἀμφιμέλαιη Φρένες, nigra præcordia, quod irâ tanquam fumo denigrentur: vel quòd in profundâ corporis parte ponantur; ea verò, quæ profunda sunt, obscura & nigra videntur.

104. Πίμπλαντ' pro ἐπίμπλανθ, implebantur, 3. s. imperf. ind. pass. verb. πίμπλημι, ης, ησι, impleo, pro πίπλημι per reduplicat. poëticam pro πλῆμι, idem. Mirrà Poëtæ in reduplicationis varietate licentiâ utuntur. Aliquando reduplicationem naturâ brevem positione producunt: aliquando reduplicationem habent in secundâ syllabâ, ut ὄνινημι, pro ὄνημι, juvo, &c. Ὅατε, oculi nom. dual. 1. contractor. per apocop. Γ ε, pro ὕστι, ab ὕστος, εΘ, τὸ, oculus: ab ὕστομα Ἀελ. pro ὕπτομα, video. Δὲ, verò. 3. Οι, ipsi vel ei. 72. Πυεῖ, igni, d. s. à πῦρ, τὸ, ignis. v. 52. Λαμπετῶντι Poët. pro λαμπετῶντι, micanti, ubi o ante ω additur. Poëtæ enim in secundâ conjugatione contractor. post contraction. in ω, præponunt ο. Est à d. s. particip. præf. act. λαμπετῶ contract. ex λαμπετῶντι verb. λαμπετῶ, luceo, mico: à λαμπάς, ἀδος, fax, à λάμπω, luceo, quod dicitur q. à λίω φῶ seu φάω, appareo, ut sit quasi λάμφω. Fut. λαμψω. Aor. 1. ἔλαμψα. Ἐίντω, similes erant, 3. dual. per syncop. & solutâ per diæresin diphthongo pro εἴντω à verb. εἴκω, similis sum, cedo, non repugno, obedio. Fut. ξω. P. m. ἔσικα, &c.

105. Κάλχαντα, Calchanted, acc. s. à Κάλχας. 69. Πρέστις, primum, adjectiv. neutr. plurale adverbialiter sumptum. Fit à superlat. πρώτος. Græci n. nonnumquam derivant superlativum à superlativo. Κάκ' pro κακά, malè, torvè, torvis oculis. adjectiv. plur. neutr. pro adverb. κακῶς positum. Οσόμψω, aspiciens, intuens, particip. præf. verb. ὕστομα. 104. Προσέειπε Poët. pro πρόσειπτε, 3. s. aor. 2. verb. πρόσειπτω, ex πρός & εἰπω. 64.

106. Μάρτι, ô vates, v. à μάρτις. 62. Κακῶν, mālorum, vel malarum rerum, g. pl. n. g. adjectiv. κακός, 10. Οὐ πάπολε, nunquam. & vers. 24. πάπολε, unquam, pro πότε, idem, ad quod πω particula enclitica nihil mutans significationem ejus additur. Moi. 20. Τὸ κερύγμα, jucundum, seu id, quod est jucundum adjectiv. neutr. substantivè hīc positum, ab adjectiv. κερύγμα, ὁ, ἡ, jucundus, a. Dicitur quasi à κῆρ, cor. & ἥδος, ut κερύγμα, vel τὸ κερύγμα sit, quasi κῆρ, ἥδυνων, cor lætificans syncop. factâ & mutatione δ in γ. Εἶπας, dixisti, 2. s. aor. 1. act. verb. ἔπω. 64.

107. Αἰεὶ τοι, semper tibi. 52. 39. Τὰ κάκ' εἰσὶ φίλα, Atticism. Neutra pluralia Atticè gaudent verbo singulari, Τὰ κάκ' pro κακᾷ, mala, n. pl. n. g. adjectiv. κακός, malius. 10. Ἐσὶ 3. s. ab εἴμι. Φίλα, grata, n. pl. n. g. adjectiv. φίλος, amicus, gratus. 20. Φιέσθι animo. d. pl. à φέλω. vers. 55. Μανδύεσθαι, vaticinari, infinit. à μαντύουμαι, vaticinor, præfagio, à μάντις. 62.

108. Ἐθλὸς, bonum, ac. s. n. g. adjectiv. ἐθλός, bonus, strenuus, utilis: ab ἐθέλω pleonasm. & σ. Quia bonus non vult, nisi quod bonum est. Δ' pro δέ. vers. 3. Οὐδέτι πω, nondum, non adhuc. Fit ex ἀ, ἂ, ἔτι & πω particula enclitica & adjectionis. 106. Εἶπας ἔπω, dixisti verbum. v. 106. 77. Οὐδὲ pro δέ, neque. 90. Ἐτέλεσθαι Poët. pro ἐτέλεσθαι, perfecisti, 2. s. aor. 1. verb. τελέω. 5.

109. Καὶ νῦν, & nunc. v. 7. 50. Ἐν. 14. Δαναοῖσι. 82. Θεοπρηπέων, vaticinans, particip. præf. verb. θεοπρηπέων, vaticinor, fata prædico vel expono. v. 85. Ἀγοράντις, prædictas, 2. s. ind. præf. verb. ἀγοράντις idem quod ἀγοράζομαι. 73. Hinc, Ἀγοράντιν τὸ Δαναοῖς. Prædicare, verba facere, vel concionari inter Danaos seu Græcos.

110. Ως, quod. Δὴ, jam. 6. Τῷ δὲ ἐνεκα, propter ea. 96. Σφίν, ipsi. 73. Ἐκηδόλος. v. 14. Ἀλγεα. 2. Τσχει, struit, à τσχω. v. 4. Hinc, Τσχειν τινὶ ἀλγεα. Facere alicui dolores. 2.

111. Οὔνεκ pro ὕνεκα ex ἃ & ἐνεκα, quod. 11. Ἐγώ, ego. Κέρης, g. s. à κέρη, puerilla. 98. Χρυσοΐδος, g. s. à Χρυσής, ἡ, Chryseis, patronymicum à Χρύσῃ.

vers. II. Ἀγλά' ἄποινα, præclara dona. vers. 23.

112. Οὐκ 24. Ἐθέλον, imperfect. verb. θέλω, volo, quod tempora sumit à θελίω, quod per metathesin dicitur ἐθέλω, volo. Δέξασθ, accipere, inf. aor. 2. m. verb. δέχομαι. 20. Hinc, Δέχεασθ τὰ ἀγλαῖα ἄποινα. Accipere præclara munera. Ἐπεὶ πολὺ βόλομαι, quoniam longè malo. 57. 3. 5. Αὐτὴν, ac. s. f. ab αὐτής. 4.

113. Οἶκος, domi, οἴκοθι idem, adverb. ab οἴκῳ. 30. Ἐχειν, habere, ab ἔχω. v. 14. Καὶ γάρ ἡ, etenim. 7. 9. 8. Κλυταιμῆνης, g. f. à Κλυταιμῆνῃ, η, Clytaemnestra uxor Agamemnonis & Helenæ soror, quæ maritum, post bellum Trojanum, in patriam reversum, per summum nefas, ab Ἑγύστῳ, cum quo adulterium absente marito committebat, adjuta, occidi curavit. Προθέσθλα, anteposui, prætuli, perf. med. verb. inusitati προθέσθλεω.

114. Κυριδίης Ion. pro κυριδίας g. f. à κυριδίᾳ, η, juvenula uxor, seu uxor, quæ in virginitate nupsit: femin. genus à κυριδίᾳ, η, ο, juvenilis. Plerumque tribuitur ei, qui juvenili ætate uxorem duxit. Fit à κυριδίᾳ. v. 98. Ἀλόχη, g. f. ab ἀλοχῷ, η, uxor, conjux. 31. Ἐπεὶ, quoniam. 57. Οὐ, non. 24. Ἐθει, per syncopēn pro ἔθει, &c; hoc Artic. pro ἔ. Ἐσι, est, ab εἰι, sum. Χερέων. comparat. à κακός. v. 10.

115. Οὐ, neque. 24. Δέμας, τὸ, corpus; indeclinabile est, à δέμα, extruo, ædifico, ut δέμα sit quasi δῶμα ψυχῆς, animi domicilium: vel à δέω, ligō: corpus n. est carcer & vinculum animæ. Οὐδὲ, neque. Φυλῶ, indole, acc. f. à φυῇ, ης, η, indoles, natura, &c. à φύω, nascor, gigno, produco, do in lucem: hinc φύσις, natura, potentia, ingenium, indoles. Οὐτ' ἀρ, neque. 93. 8. Φρένας, mente, acc. pl. à φρέλω, η, mens. 55. Οὔτε τι, neque. τι indefinit. hīc abundat ac vacat. Ἐργα, operibus, operum peritia, acc. pl. ab ἔργον, η, τὸ, opus, &c. à perf. med. ἴστρηγα, verb. πέργω. Nota, In accusativis δέμας, φυλῶ, φρένας & ἔργα præpositio κατ' subauditur. Accusativus enim partis aut adjuncti ponitur sæpe cum nomine vel verbo deficiente præpositione κατ', quam constructionem Grammatici vocant synecdochen.

116. Ἄλλα

116. Ἀλλὰ καὶ οὐς, verūm etiam sic. 24. 7. 32. Ἐστιν idem quod θέλω, volo. 112. Δόρδυται Attic. pro δύοις. aor. 2. inf. verb. δίδωμι. 96. Πάλιν, iterum, rursum, denuo, vicissim. Sæpe hoc adverb. cum verbis, quibus in constructione præponitur aut postponitur, unicā voce effertur. Εἰ, sī. 39. Τόγε vel τόγε, ex τῷ árticul. præposit. neutro idem quod τῷ significante. 9. & γε partic. expletiv. 60. Ἀμεινον, adject. neutr. compar. grad. ab Ἀγαθός. 69.

117. Βόλους ἔγώ subaudi μᾶκον, malo ego. 113. Λαὸν, populū, à λαός. 10. Σώον, salvum, à σώσω, salvus, sospes, 32. Ἐμμεναι, esse infinitivus Ἑolicus geminato μ ex Attico ἐμμεναι pro εἶναι, ab εἴμι, sum. Ἡ, quam. 27. Ἀπολέαχ, perire, inf. aor. 2. m. verb. απολαυμι.

118. Αὐτὰς, sed. 51. Ἐμοὶ, mihi. 20. Γέργες, præmium. Αὐτίχ' pro αὐτίκα, illico, statim, confestim. Fit ab αὐτός. 4. Ἐτοιμασατ' pro ἐτοιμάσαλε, parate, 2. plur. imper. aor. 1. act. verb. ἐτοιμάζω, paro, præparo: ab ἐτοιμώ, promptus, paratus. Hinc, ἐτοιμάζειν τὸ γέργες. Parare alicui præmium, &c. Ὁφεγ, ut. 82. Μη, ne. 26. Οἶχο, ē, solus.

119. Ἀργείων, Argivorum, Græcorum, v. 79. Ἀγίσθο, ē, sine præmio: ab α priv. & γέργες, præmium. Ήν Poët. pro ᾧ, sim, præf. subj. verb. εἴμι. Ἐπει, quoniam. 57. Οὐδ', non. 90. Ἐοικε impersonaliter sumptum significat, æquum est, convenit, decet, 3. s. perf. Attic. verb. εἴκω.

120. Λεύστεις, videtis, 2. pl. verb. λεύστομαι, à λεύστω, video, quod fit ab Ἑol. Κλέστω, video, ablato β & ν interposito: hoc a. fit à βλέπτω πῃ Ἑol. in σ mutato, quod fit à βλέπω, video, cerno. Γάρ, enim. 9. Τόγε, hoc 116. Πάντες, omnes, à πᾶς. 5. Ὁ per apocopen metri causâ pro ὅτι, quod. Μοι d. s. pro ἐμόν, meum ponitur h̄c. Sæpe n. apud Græcos pronomin. primitiorum, ἔγω, & Κύ dativ. ἐμοὶ, μοὶ, σοὶ vel Dor. τοὶ adiunguntur in constructione substantivis cujuscunque generis, numeri & casus pro possessivis à se ortis, ἐμὸς, σὸς vel τοὺς in eodem genere, numero, & casu ponendis, in quo sub-

substantivum est. Vid. 151. Γέρες, τὸ, præmium. Ἐχεῖ, 3. s. verb. ἔχομαι. 12. Ἀλλη, alió, Adverb. à dative. s. fœm, adjectiv. ἄλλος, alius, natum. Sæpe n. dative singulares secundæ declinat, simplicium fœmin transeunt in adverbia.

Τός δ' ἡμείσετ' ἐπειτα ποδάρην διώ Αχιλλός,
Ἀτρείδη κύδισε, φιλοκτεανάτατε πάντων
Πᾶς γάρ τοι δάσκαλος γέρες μεγάθυμος Αχαιοί;
Οὐδέ τι παν οἰδημα χυνῆσα κείρημα ποτά.
Αλλὰ ταῦτα μὲν πολίων ἐξεπράθημα, τὰ δέδασαι. 125
Αλλὰς δ' αὐτοὶ ἐπέοικε παλιλλογα τῶντας ἐπαγνείρην.
Αλλὰ τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
Τετραλήγη τετραπλῆ τὸν ποτίσουμα, αὔτας Αχαιοί
Δῷτε πολίων Τεργίλων μίτείχεος ἐξαλαπάξαι.

Huic v. deinde respondit pedibus valens dius Achilles.
Atride ambitiosissime, avarissime omnium,
Quomodónam tibi dabunt præmium magnanimi Achivi.
Non n. adhuc scimus bona communia repôsita multa esse.
Sed quæ quidem ex urbibus captis diripiimus, ea divisa
jam sunt.

Populo v. non decet ea rursus collecta congregare:
Sed quidem nunc istam deo permitte: sed Achivi
Triplò quadruplóque persolvemus, si fortè Jupiter
Dederit urbem Trojam bene munitam diripere.

121. Τὸν articul. præpositiv. πρὸ τῶν. 9. Δ' πρὸ³
verό. 3. Ἡμείσετ' πρὸ ἡμείσετο, 3. s. imperf. m. verb
ἀμείσομαι. 84. Hinc, Αμείσεθαι τίνα, Respondere ali-
cui. Ἐπειτα deinde. 35. Ποδάρην, ὁ, η, pedibus suf-
ficiens, vel valens, vel celer: à πᾶς ποδὸς, pes, & δόξιο
sufficio, par sum. Διώ Αχιλλός. 7. I.

122. Ἀτρείδη, Atrides, v. s. ab Ἀτρείδης. 7. Κύδι-
σε v. s. à κύδιος ambitiosissimus, adjectiv. superl. grad
à κύδος, εος, τὸ, gloria, laus, decus. Compar. κυδίων, ι
ζη, & κύδιον, τὸ. 27. Φιλοκτεανάτατε, avarissime. v. s.
φιλοκτεανάτατο, adject. superl. grad. à φιλοκτέατο, ι
ό, possessionum cupidus, avarus: à φίδος & κτίσιο
Poët.

Poët. idem quod κτῆμα, τῷ, τῷ, possessio: à κτάσι, paro, acquiro, &c. Πάντων, omnium, à πᾶς. 5.

123. Πᾶς γάρ τοι, quomodo enim tibi. 66. 9. 39. Δάσος à δίδωμι, do. 96. Γέρες, acc. s. à γέρες, τῷ, præmium. Μεγάθυμοι, magnanimi, n. pl. à μεγάθυμοι, ὁ, magnanimus: ex μέγας & θυμός, ὁ, animus. Ἀχαιοὶ Achivi vel Græci, ab Ἀχαιοῖς. 2.

124. Οὐδὲ τί πω (scil. γῳ) nondum enim. 108. Ἰδρύμ scimus Dor. pro ἴστρῳ σ pro ḥ posito, per syncop. pro ἴστρῳ i. pl. ind. præf. verb. ἴστροι, scio, quasi ab ἴστρῳ. Fut. εἴσω, ut sit quasi εἴσομαι. Ξωτία, communia bona, idem quod τὰ κοινὰ κοινωνίαι acc. plur. neutr. gen. adjectiv. ξωτίᾳ, ὁ, communis, à ξωτίᾳ solutā per diæresin diphthongo, & ε in η mutato: hoc a. fit à ξωτὶ idem quod κοινὸς ὁ, communis, κοινωνία, idem quod λαθάρων, reposita, adservata, acc. pl. n. g. particip. præf. verb. κεῖμαι, jaceo, positus sum, &c. à κέω, cubo & εῖμι, sum. Πολλὰ, multa, acc. pl. n. g. à πολὺς. 3.

125. Αλλὰ, sed. 24. Τὰ articul. præpositiv. n. g. pro articul. postpositivo relativè posito, quæ. Μὲν, qui-dem v. 18. Πολίων, g. pl. à πόλις, οἱ, civitas, urbs 19. Ἐξεπάρθορδη, diripiūmus, i. pl. aor. 2. per. metathesin pro ἐξεπάρθορδη, verb. ἐκπέρθω. 19. Hinc. ὀκπέρθη τι πολίων, vel Atticè πόλεων. Idem est, quod πέρθη vel περθεῖν τι εἰπεῖ πολεων. Diripere aliquid ex urbibus. Τὰ articul. iterum plur. n. g. pro τῶντα, ea, pronomine positus. Δέδασαι, 3. s. perf. pass. verb. δάσω, divido, δαιώ, divido, item scio, disco, comburo, epulum præbeo, convivor. 366. Nota, Τὰ δέδασαι Atticè hīc ponuntur. 107. 51.

126. Δᾶς, à λᾶς, populus. 10. Δ' pro ἵ, ver. 3. Οὐχ, non. 24. Ἐπέοικε, decet: ex ἐπὶ & ἐοικε. 119. Παλικοῖα, rursus collecta, acc. pl. n. g. adjectiv. παλικοῖος, ὁ, οἱ, rursus collectus: à πάλιν, rursus & λειλοῖα perf. med. verb. λέγω, lego, colligo, numero, &c. Επαγείρω, congregare, præf. verb. ἐπαγείρω, conGrego, ex ἐπὶ & ἀγείρω. Idem. 54.

127. Αλλὰ, sed 24. Σὺ, tu. 18. Νῦ. 52. Τέλε, istam. 29. Θεῶ, deo, à θεός. 8. Πέρει, permitte,

te, imper. aor. 2. verb. προσίημι, præmitto, permitto, largior, &c. ex προ & ιημι, mitto. Αὐτὰς Ἀχαιοῖ, sed Achivi. 51. 2.

128. Τετράλη, triplò, item tripliciter, adverb. in formâ dativ. s. fœm. adjectiv. τετράλοθ, ὅς à τέτες & τέλων, sum, ut sit q. τετράλοθ. Τετραπλῆ, quadruplò, item quadrupliciter, adverb. itidem in formâ dativ. s. fœm. adjectiv. τετραπλόθ, ὅς, ὁ, quadruplus, quadruplex: à τέσσαρες & τέλων. Τι pro τι, que, 5. Ἀποτίσσωμο, persolvemus, compensabimus, i. pl. fut. verb. διπλῶ, compenso, persolvo: ex διπλῷ & τιω. 42. Hinc, διπλῶ, τι τετράλη καὶ τετραπλῆ, Persolvere vel compensare aliquid triplò & quadruplò. Αἴξ. 66. & 60. Πρόδι, forte, item alibi, aliquando, alicubi, cum accent. in ultima, ut πρόδι, quem nunc, cùm sit enclitica, transluit in ultim. syllab. præced. dict. Πρόδι vero significat ubi, quō. Ζόδις. 5.

129. Δῶσι. dederit cum i subscripto Ion. pro δῶ, 3. s. aor. 2. subj. verb. δίδωμι. 26. Πόλιν, urbem, à πόλεις. 19. Τεγίλω Ion. pro Τεγίας, Trojam, à Τεγία, i., Troja, à Τρεψ, ωρα, ὁ, Tros, Erichthonii filius & pater Ilii, Assaraci & Ganymedis. Εύτείχεον bene munitam. acc. s. ab εὐτείχεῳ, ὁ, ο, bene muratus vel munitus: ab εὖ & τείχῳ, murus: à τείχω, struo. v. 4. Βέβαλαπάξω, diripere, aor. i. act, infin. verb. εἴβαλαπάξω, debello, vasto, diripio: ab εἰξ, & αἴλαπάξω, evanuo, perdo: à λαπάξω per additionem Ε α· hoc a. fit à λάπτω propriè lambendo bibo instar canis; item evanuo.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενοθ προσέφη Κρείων Αγαμέμνων.

130

Μηδὲ δτως ἀγαθός τῷ ἐών, θεοτίκελ' Ἀχιλλεῖ,

Κλέπτει γόω: ἐπεὶ δὲ παρελθόντεαι, οὐδέ με πείσεις.

Ηὲ δέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχης γέρεας, αὐτὰρ ἐμὲ αὐτως

Ηθαί δινόρθουν; κέλεσαι δέ με τώδε διπλάναι;

Αλλ' εἰ μὲ δινόντοι γέρεας μεβαθυμοὶ Ἀχαιοῖ,

135

Ἄρσαντες καὶ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσαι.

Εἰ δέ κε μὴ δινόστιν, ἐγὼ δέ κει αὐτὸς ἐλαμπεῖ

Η τεὸν, η Λίανθοις ιόν γέρεας, η Οδυσσῆο

"Αζη

Ἐω ἐλῶι ὁ δέ κεν πεχολάστε³], ὃν κεν ἔκωμαι.

Αλλ' ὅτοι μὲν ταῦτα μεταφρασθεόντα καὶ αὐτίς.

140

Νοῦ δ' ἄγε γῆς μέλανων ἐρύσσομδι τοῖς ἀλλα δίσιν,

τοῦ δ' ἕρετας ἐπιτίθες ἀγειρόμην, τοῖς δ' ἐκατόμβεω

τοῦρδι, αἵ δ' αὐτὴν Χρυσοῦδα καλλιπάρεζον.

τοῦρδι, τοῖς δέ τις ἀρχὸς αὔγης βεληφόρε⁴ τοῖσιν,

Αἴας, η̄ Ἰδομενὸς, η̄ δί⁵ Οδυσσεύς,

145

τὸ⁶ Κύ⁷ Πυλαίδη πάντων ἐπιπαγλότατ' αἰδεῖν,

φρέ⁸ ἡμῖν ἐκάρερον οἰλάσσειν ιερῷ φέζεσ.

Hunca. respondens allocutus est imperator Agamemnon.

Ne sic quidem, quamvis sis fortis deo similis Achilles,

Falle me animo: nam non falles me, neque mihi persuade-

An vis ipse habere præmium, me vero incasum [bis.

Sedere egentem? suades v. mihi, ut istam reddam?

Verum si dabunt præmium magnanimi Græci,

Aptantes id secundum meum animum, ut pari dignitate

Quod si non dederint, ego vero ipse capiam [fit:

Aut tuum, aut Ajacis veniens præmium, aut Ulyssis

Ducam capiens, ille v. irascetur, ad quem venero.

Sed de his quidem deliberabimus etiam posthac:

Nunc v. age, navem nigram deducamus in mare magnum

In que eam remiges lectos cogamus, & sacrificium

Imponamus, & ipsam Chryseida pulchrigenam

Ascendere faciamus: unus v. aliquis princeps vir consu-

ltor fit

Aut Ajax, aut Idomeneus, aut nobilis Ulysses:

Aut tu Pelide omnium maximè terribilis virorum,

Ut nobis eminus operantem Apollinem places sacra faciens.

130. Τὸν δὲ, &c. Totum hunc vers. vid. 84. &c 102.

131. Μηδὲ pro μηδὲ, neque, ne ut hīc. ex μη & δέ

Οἰωνος, sic, ita, adverb. sequente vocali; γέτων verò se-

quente consonā. Fit ab γέτων, hic. Ἀγαθός περ εἰν,

bonus quamvis sis. 69. 81. Εἳνι Ion. pro ᾧ per pro-

pōsin, particip. verb. εἰμι, sum, quod particip. hīc per

τοῦ δι. subjunct. fit propter particulam quamvis redditur.

Εἴκελ⁹ pro θεοείκελε, deo similis, v. s. à θεοείκελων, ο, δ,

similis: à θεός, deus, & εἴκελων, similis: ab εἴκω,

affi-

affimilo, obedio. Dicitur de viris adeò claris, ut dñs
comparandi sint. Ἀχιλλεύ, v. s. ab Ἀχιλλέω. I.

132. Κλέπτε, falle, decipe, imperat. verb. κλέπτω, fu-
rō, item, fallo, decipio. F. ψω. à καλύπτω, abscondo.
Νόω, animo, d. s. à νόος, & contract. νόης, animus,
mens, cogitatio. Fit q. à νέω, eo, quia mens in perpe-
tuo motu est, & omnium rerum velocissimum quid.
Ἐπεὶ δ, nam non. 53. 24. Παρελθεῖσαι Ion. pro παρε-
λθοῦ, falles, scil. me, 2. s. f. i. m. verb. παρέχομαι,
transeo, prætereo, currendo supero, & generaliter supero
quocunque modo, item fallo: ex αὐτῷ & ἔρχομαι, venio.
12. Πείσεις, 2. s. f. i. verb. πείθω, persuadeo. 33.

133. Ἡτε, Poët. pro ἦ, an, 27. Θέλεις, vis, à θέλει,
112. "Οφείλεις, ut ipse. 82. 4. "Εχης, habeas, 2. s.
subj. præf. verb. ἔχω. 14. Γέρας, præmium. 123. Αὐ-
ταξ, at. v. 51. Ἐμί pro ἐμὲ, acc. s. ab ἐγώ. Αὔτης
adverb. frustra, incassum, temerè, item sic, hoc modo,
similiter.

134. Ἡμέρα, sedere, inf. ab ἡμέα, sedeo, ab ἐώ, colloco.
Διδούμενος, egentem, acc. s. à διδόμενῳ, egens, parti-
cip. præf. verb. διδομαι pro δέομαι, egeo, ubi Poët. v per
epenthesin interseritur. Fit hoc à δέω, ligo, indigeo,
egeo, supplico, oro: hinc impersonale δῆ, oportet, sed
tempora poëtica sunt à δέεω. Κέλεει δέ με, jubes me
verō. 74. 3. 32. Τέλος istam. 29. Ἀποδίδωναι, a 2. ad.
inf. verb. διποδίδωμι, reddo. 98.

135. Ἄλλος, verum. 24. Ei, si Mēv, quidem, &
bundat hic nunc. 18. Διδούσαι, dabunt. 133. Γέρας
præmium. Ibid. Μεγαθυμοί Ἀχαιοί, magnanimi Graci
Ibid.

136. Ἀρσανής, aptantes, n. p. ab ἄρσας, αὐλός, parti-
cip. aor. i. act. verb. ἄρσω, apto, coapto, neutraliter con-
gruo. F. αἴρω & Ἀεolic. ἄρσω. hinc aor. i. ἄρσα, unde
ἄρσας. Κατά secundum. Præpositio κατά cum variis
accusativis varia significat, ut, secundum, juxta, à, ab
in, per, pro more seu sicut. Ablativo etiam solo, & ad
verbio redditur, &c. Vid. Lucian. I. 6. Θυμός, à θυ-
μός, ὁ, animus. v. 24. "Οτως, ut, conjunct. idem quo
ἔφερε. Ἀιτάζω, æqualis pretii, paris dignitatis, &c.

ex *arri*, quod in compositione significat contra, *æquè* & pro, & *ἀξι*, dignus: ab *ἄγω*. F. *ἀξω*, &c. *'Εσαι* per syncop. pro *ἔστε*], 3. s. fut. verb. *εἰπεῖ*.

137. *Ei*, s. 40. *Δι*, verò. 3. *Kε* pro *ἄ*, 60. *Mη*, non. 26. *Δώωσιν* Poët. pro *δῶσι*, 3. pl. aor. 2. subj. verb. *δίδωμι*. *'Εγώ δέ κεν αὐτὸς*, ego verò ipse. 29. 3. 60. 4. *'Ελαματι*, ceperim pro capiam, aor. 2. subj. verb. *αἴρεω*, mutuò accepti ab inusit. *έλω*.

138. *'Η*, aut. v. 27. *Τεὸν* (scil. *γέρες*) Dor. pro *σὸν*, acc. s. n. g. à *σὸς*. Dor. *τεός*, tuus. *Αἰαντό*, Ajaxis g. s. ab *Αἴας*, ὁ, Ajax Telamonis filius ex Hesione filiâ Laomedontis, fortissimus Græcorum post Achillem, cum Hectore congressus est, à quo discedente, gladio & balteo donatus est. Achille postea mortuo, cum Ajax sibi donata arma tanquam legitimus hæres repeteret, quodd ea Ulysses suâ eloquentiâ à judicibus accepisset, præ nimia irâ insaniens permulta pecora, & in primis arietem corpore præstantem occidit, credens se Atridas & Ulyssem interemisse: verùm cùm ad pristinam mentis sanitatem redisset, ac se deceptum compersisset, acri dolore compulsus gladio, quem ei Hector donaverat, in loco deserto se transfodit. Fit δὲ τὸ οὐαίζειν, à lugendo, ut Sophocles habet in Ajace flagellifero: vel ab *αἴσσω*, impetu feror, quod ad bellum cum impetu prorumperet. *Ίώ*, veniens, particip. aor. 2. verb. *εἶμι*, eo. *Γέρες*, præmium. 123. *'Οδυσσῆο*, Ion. pro *'Οδυσσέο*, g. s. ab *Οδυσσός*, ὁ, Ulysses, à quo nomine appellantur libri illi, quos Homerus de peregrinatione ejus scripsit. Fit ab *εἴσος*, via seu iter, quia mater eum in trivio peperit.

139. *Αἴων*, abducam, 1. s. f. 1. verb. *ἄγω*. *'Ελάω*, capiens, particip. aor. 2. verb. *αἴρεω*. *'Ο*, ille. 9. *Δι*, verò. 3. *Κεχολάσσε*], irascetur, 3. s. paulo post fut. verb. *χολόωμα*. 9. *'Ον* acc. s. artic. postpositiv. relativè positi ἐς, cum tacita præposit. *ἐπὶ*, ut sit *'Εφ'* ὅν, ad quem. *Κε*, idem, quod *ἄν*. 60. *'Ικαματι*, veniam, præf. subj. verb. *ἴκομα*. 19.

140. *Ἄλλος*, sed 24. *'Ητοι μὲν*, tanquam synonyma hic simul posita significant *quidem*, quod utrumque eorum etiam per se significat. 68. 18. *Ταῦτα*, hæc, acc. pl.

pl. n. g. pron. *ἅτοι*, hic, ab ὁ, & αὐτός. *Μελαφρούμενός* Dor. pro *μελαφρόμενός*, i. pl. f. i. m. verb. *μελαφρίζειν*, postea confidero, delibero, &c. ex *μέλα* & *φρίζω*, confilium ineo, in animo verso, delibero, statuo, &c. à *φρέζω*, dico, expono, commemoro, quod fit à φάσι, dico. Hinc, *μελαφρίζειν* τι. Considerare aliquid: deliberare de aliqua re. Καὶ αὐτις, etiam posthac. 7. 27.

141. *Νῦν*. 27. Δ' 3. *Ἄγιος*. 62. *Νῦν* pro *ναῦν*, navem, à ναῦς. 12. *Μέλαναν*, acc. s. f. adject. *μέλας*, niger. 103. *Ἐρύστωμός* Poët. pro *ἐρύστωμα*, σ Poët. geminato, & *ω* in *ο* metri causâ mutato. Est i. pl. subj. aor. i. verb. *ἰρύω*, traho, duco, item alibi, custodio, tueor, liber. Fit à *ρύω*, idem. Hinc. *ἐρύσται* τὸ *ναῦν* εἰς ἄλλα. Trahere navem in mare. *Εἰς*, in v. 100. *Άλλα*, acc. s. ab ἄλλος, ἄλλος, οὐ, mare. *Δῖας*, acc. s. f. adject. *δῖος*, di-
vinus, magnus. v. 7.

142. *Ἐς* pro *εἰς* per tmesin hīc sejungitur ab ἀγέργητῳ, ut sit εἰσαγείσθητο, pro εἰσαγείσωμός, ab εἰσαγείσι, aggrego, congo, cogo, &c. Hinc, εἰσαγείσῃ τὰς ἵρι-
τες εἰς τὸ *ναῦν*. Congregare vel cogere remiges in na-
vem. *Ἐρέτας* ac. pl. ab *ἐρέτης*, οὐ, οὐ, remex: ab *ἐρέστας*, remigo. *Ἐπιτηδεῖς*, adjектив. neutr. adverbialiter sum-
ptum, studiosè, de industriâ. Alii volunt esse nomen
plurale pro *ἐπιτηδεῖς*, extrito, ab *ἐπιτηδῆς*, οὐ, οὐ, idoneus,
habilis, aptus, necessarius, item amicus: ab ἐπὶ τῷ δέσι,
q. paratus ad id, quod decet: vel ab ἐπὶ & ἀδεῖς, sine
timore, & alacris ad opus progrediendum: vel dicitur q.
ἐπὶ & τάω, extendō, ut sit *is*, qui nixu quodam ad opus
suum extenditur: hinc *ἐπιτηδεῖσμα*, studium, præceptum,
Ἐς iterum pro *εἰς* per tmesin sejungitur à verb. θέσθητο.
Δ' pro *δὲ*, &c. v. 3. *Ἐκατόμβιον*, sacrificium, ac. s. ab
ἐκατόμβη. 65.

143. *Εἰσίσθητο*, imponamus, Poët. pro *εἰσθῶμός*, i. pl.
aor. 2. subjunct. ubi *ω* in *εο* resolvitur, & *ε* interseritur.
Fit. a verb. *εἰσίθημι*, impono, &c. ex *εἰς*, & *ἴθημι*.
Hinc. *εἰσίθεται* τὰ *εἰς* τὸ *ναῦν*, Imponere aliquem navi,
vel in navem. *Ἄντει* Dor. per apoc. pro *ἄντει* per tmesin
separatum pertinet ad βῆσθητο, ut sit *ἄντεισθητο*, &c.
Δ' pro *ἢ*, &c. v. 3. *Αὐτῶν*, ipsam, acc. s. f. pron. αὐτής 4-

Χευτηίδα, acc. f. à Χευσηίς. v. III. Καλλιπάρην, acc. sing. nunc fœmin. adject. καλλιπάρης, ὁ, ἡ, pulchras genas habens: à κάλλο & πάρη, ἡ, gena, vertitur hīc et in γ Άολ. πάρη autem fit ab ἐπαίρω, attollo, quia genæ sunt sublimis & conspicua pars corporis.

144. Ἀναβήσομψ poët. per systol. pro ἀναβήσομψ, ascendere faciamus, 1. pl. aor. 1. act. mod. subj. verb. ἀναβάνω, ascendo, quod tempora sumit à βάω inusit. unde aor. 1. act. ἀνέβησα, ascendere feci, &c. Εἰς, unus per se non declinatur in plurali, sed in compositis cum μη & τοι, ut ὅδενται & μηδένται, nullas. Δὲ, verò. 3. Τις, aliquis. 8. 62. Ἀρχὸς, princeps, præfectus, ab ἀρχουμαι, incipio, sum autor, impero, dominor; ab ἀρχω, idem. Ἀνὴρ, vir. 7. Βαληφόρως, ς, ὁ, ἡ, consilium portans, consultor: à θελη. 5. & φέρω, fero, porto. Εἴη, fit, 3. pl. imperat. verb. εἴηι.

145. Ἡ, aut. 27. Αἴας, Ajax. 138. Ἰδομένεος, ἰδού, Idomeneus Deucalionis filius, Rex Cretensium, qui populum suum adversùs Trojam duxit. Δῖος, nobilis. 7. Οδυσσεύς Ulysses. 138.

146. Ἡτε, aut. 27. Σὺ, tu. Πηλείδη Pelida, seu Achilles, v. f. à Πηλείδης, v. 1. Πάντων, g. p. à πᾶς. 5. Ἐκπαγλότατε, v. f. adject. superl. grad. ἐκπαγλότατως, maximè terribilis, horribilis, stupendus, vehemens, ab ἐκπαγλω, per metath. pro ἐκπλαγω terribilis, &c. ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio: ἐκπλήσσομαι, stupeo, percellor. Ἀνδρῶν, g. p. ab ἄνηρ, vir. 7.

147. Ὁφερη, ut. 82. Ἡμῖν, nobis, ab ἔγω. Ἐκάρηγος, longè jaculantem, eminus operantem. ac. f. ab ἐκάρηγος, ς, ὁ, eminus operans, ab ἔκας, longè, eminus, & ἔξιζω, facio, sacrifico. F. ῥέξω, & metathefi ῥέξω, tanquam ab ἔργω. P. ἔρρεκα. P. m. ῥεγγα & metath. ῥεργα. hinc ἐκάρηγος. Ιλάστερι Ion. pro ιλάστη, places, propitium reddas, 2. f. à 1. sub. m. verb. ιλάσκομαι vel ιλάσκω. 100. Hinc, ιλάσκεας τὸ ἐκάρηγον Ἀπόλλωνα. Placare vel propitium reddere longè operantem Apollinem. Intelligit solem, quem longè operari certum est, cum nulla sit orbis terrarum pars, quæ ejus vim & efficiaciam non sentiat. Ιερὰ, sacra, ac. pl. n. g. adject. ιε-

εργος, facer. 23. Ρέξας, faciens, particip. aor. I. act.
verb. ρέω. Hinc, ρέξας τὰ ιερά. Facere sacra, sacrificare.

Τὸν δὲ ἄξενόντα ποδεύησθαι πόδας ὥκυς Ἀχιλλέα.
Ωμοὶ ἀναιδεῖκα ἐπιειμένε κερδαλέοφερον,
Πᾶς τίς τοι περφέρων ἔπειτα πείσῃ^{την} Ἀχαιῶν, 150
Η δόδον ἐλέβεμματ, η ἀποράσιν ἦφι μάχεαδ;
Οὐ γὰρ ἔγω Τρώων ἔνεκ τὴν θυσίαν αἰχμητάων
Δευτερομάχησόμενος· ἐπεὶ γάτι μοι αἴτιοι εἰσιν.
Οὐ γὰρ πωπότε ἐμαῖς βόες ἥλασταν, όδε μὲν ἕππες,
Οὐδέ ποτε σὺ Φθίη εὐθεώλακη, βωτιανείρη 155
Καρδκὸν ἐδηλίσαντι. ἐπειδὴ μάλιστα πολλὰ μεταξύ
Οὐρέας τε σκιόσεντο, θάλασσά τε ὑχνεοστο.
Ἄλλα τοι, ὃ μέγ' ανειδέεις, ἅμα ἐσπόμενος, ὄφεσι^{την} χαίρεις,
Τιμῶν δρυνύρδης Μεγελάων, τοι τε κινητά
Πρεστος Τρώων, τῷ γάτι μετατρέπη, όδον ἀλεγύιζεις. 160
Καὶ δὴ μοι γέρεος αὐτὸς αἴφαιρόσεαδ ἀπειλεῖς,
Ω ἐπὶ πόλλῳ ἐμόγυπα, δόσαν δέ μοι ψεις Ἀχαιῶν.
Οὐ μέρι σοι ποτε ίσους ἔχω γέρεος, ὀππότε Ἀχαιοί^{την}
Τρώων ἐπιτέρσωστο σύναιομένον πτολειεθερον.
Άλλα τὸ μὲν πολεῖον πολυναϊκῶν πολέμοιο 165
Χεῖρες ἐμαὶ διέπυστο· ατάρτην ποτε δασμὸς ἵκη^{την},
Σοὶ τὸ γέρεος πολὺ μετέζοντο ἔγω δὲ δλίγον τε φίλοι τε
Βερχομήτην ἔχων ἐπὶ νῆσος, ἐπὶκαὶ κεκάμω πολεμίζων.
Νῦν δὲ εἴμι Φθίηνδος, ἐπειδὴ πολὺ φέργερόν ἔσιν
Οἴκαδον ἴμρη^{την} ταῦτα ηγονίσιν. όδε σ' οἴω 170
Βιθαδόντα μεταμόρφωσιν, ἀφεντο^{την} καὶ πληγον αφύξειν.

Hunc v. torvè intuitus allocutus est pedibus celer Achilles.
Proh impudentiam indute, vafer! [Græcorum
Quomodo quis tuis propenso animo imperiis obediat
Ut velit aut ad infidias hosti struendas ire, aut cum viris
fortiter pugnare?

Non ego Trojanorum gratiā veni bellatorum
Huc pugnaturus: quandoquidem nihil mihi culpandi.
Non n. unquam meas boves abegerunt, neque etiam equos.
Neque unquam in Phthia glebosa virorum altrice
Fruges corruperunt, nam valde multi interposi sunt
Mon.

Montesque umbrosi, & mare resonans.

Sed te ò valde impudens simul secuti sumus, ut tu gaudeas;
Pœnas repetentes Menelao, tibique ò oculis caninis,
A Trojanis, quorum nullam curam geris, neque ratione
nem habes :

Et jam mihi præmium ipse te ablaturum minitaris,
Pro quo multa sustinui, dederuntque mihi filii Achivorum.
Et tamen nunquam tibi æquale habeo præmium, quum

Græci

Trojanorum depopulantur bene habitatam urbem.

Sed majorem quidem partem impetuosi belli [venerit;
Manus meæ administrant: sed si quando *præda* partitio
Tibique præmium multo majus *datur*, ego v. parvum
que gratumque [nando.

Discedo habens ad naves, posteaquam defessus sum pug-
Nunc v. discedam in Phthiam, quandoquidem multo
conducibilius est

Domum ire cum navibus nigris: neque te arbitror
Ego, qui hîc afficior ignominiâ, opes & divitias ex-
hausterum.

148. Td idem quod τέτοι. 84. Δ' pro ἢ, verò. 3:
Ἄγ' pro ἄρε expletiv. 46. Υπόδεξα, torvè, ab υπόδεξαι, idem, per pleonasm. Ἐ δ. ab ινθοργάμαι, subaspicio, torvè aspicio: vel fit ab υπό & δέξω, video, aspicio. Ἰδώ, intuitus, aspiciens, particip. aor. 2. act. verb. ἴδω, cætera vide 84.

149. Ὡμοι pro οἵμοι, ô, heu, proh, ex οἵ & μοι d. proa. ἵγω. Est adverb. dolentis ac ægrè ferentis. Construitur cum genitivo subauditio ἔνεκται, ut ὥμοι ἴμος ἄτης. Apollon. Argon. lib. 2. O meam calamitatem! Cum nominativo, ut ὥμοι ἵγω δειλός. Οδυσ. 1. Et cum vocativ. ut hîc. Αναιδέιλω Ion. pro ἀναιδεῖσαι, ac. s. ab ἀναιδεῖσαι, η, impudentia: ab ἀναιδῆς, ὁ, η, η, impudens: ex a priv. & αἰδᾶς, ὁ, η, pudor, verecundia. Ἐπιειδύτε, indute, v. f. particip. perf. pass. ἐπιειδύτω Poët. ἐφειδύτω, ab ἐπιειδύμαι, ex ἐπὶ & η. Hinc, ἐπιειδύτω εἴται τὸ ἀναιδεῖσαι. Subaudi xata. Est Græcismus insignis, qui per periphrasim idem est quod

ἀναιδῆ εἶναι. Impudentem, vel impudentiâ præditum esse.
Nota. Veteres philosophi virtutes & vitia vestes animi
esse nominabant: unde Achilles eleganter per metaphoram Agamemnonem impudentiâ indutum esse vocat.
κερδαλέοφεγγ, astute, vafer, v. s. ab κερδαλεόφεων, ὁ, οἱ,
animum habens astutum & avidum, vulpinâ mente præ-
ditus, vafer, astutus. Fit à κερδαλέῳ, ς, ὁ, οἱ, astutus, &
φελū, η, animus, mens. Illud fit à κέρδῳ, εῷ, τὸ, lucrum,
vel astutia: vel à κερδῷ, ὁς, ς, η, vulpes.

150. Πῶς, quomodo? 123. Τις, quis vel aliquis,
indefinitum, quod proprium nunc accent. ob præcedent.
circumflex. amisit. & alium sibi acutum ex sequenti τοι
enclitic. rejectum adscivit. Τοι Dor. pro τοῖς dativ. sing.
pron. ἵγῳ, qui hīc usurpatur pro dativo plur. τοῖς vel
τοῖς pron. possessiv. τεῖς Dor. vel communiter τοῖς. Nota.
Apud Græcos interdum pronom. primitivorum ἵγῳ, τοῖς
dativ. sing. ἴμοι vel μοὶ, τοῖς vel τοι eleganter adjiciuntur
in constructione substantivis cujuscunque generis, nume-
ri & casūs pro possessivis à se ortis, ἴμοις, τοῖσι, vel Dor.
τεῖσι, in eodem genere, numero & casu ponendis, in quo
substantivum est. Περφεων. 77. Ἐπεοιν, imperiis. Ivid.
Πειθῃ, obediens, 3. f. præs. subj. m. verb. πειθομαι. 33.
Ἀχαιῶν, Achivorum, ab Ἀχαιοῖς. 2. ικτο

151. Ὡ, aut. 27. Οὖν, idem quod λόχον vel ἵ-
δεγγ significat, est acc. singularis, sub quo εἰς subaudi-
endum est. Fit ab οὖσ, η, via, iter, auxilium, item in-
fidiæ, ut hīc. Nota. Vincendi hostes rationes sunt duæ:
una per insidias, hoc est οὖν ἐλέφρως: altera aperto
marte, quod est ἵψι μάχεας. ἐλέφρως Attic. pro ἐλ-
θεῖν, aor. 2. infin. verb. ἔρχομαι. Hinc, ἐλθεῖν οὖν, vel
εἰς οὖν. Ire ad insidias hosti struendas. Ὡ. 27. Ἀ-
δέσσιν, d. pl. ab αἵρε. 8. ἵψι, fortiter 37. Μάχεας,
pugnare, à μάχομαι. 8. Hinc, Μάχεας τοῖς ἀνδρεσι,
η τρεσ τοῖς ἀνδρεσ. Pugnare, certare, vel dimicare cum
viris.

152. Οὐ. non. 24. Γὰρ, enim. 9. Ἐγώ, ego.
Τρῶων, Trojanorum, g. p. a Τρώς. Ἐγένετο, pro ἐγένεται,
gratiâ. 11. Ἡλυθον, veni, aor. 2. verb. ἔρχομαι. Hinc,
ἐλθεῖν ἐγένετο τινος. Venire alicujus gratiâ. Αἰχματάν,
Æol.

Æol. pro *αιχυντῶν*, bellatorum, g. p. ab *αιχυντής*, ὁ, bellator: ab *αιχὺν*, ἡ, cuspis, ut *αιχυντής* sit *ις*, qui cuspidem seu hastam gestat.

153. Δελέη, huc. Pro quo Atticè dicitur δελέη, idem. Adv. ad loc. *Μαχητόμφρος*, pugnaturus, particip. fut. verb. *μάχομαι*. 8. Ἐπει, quandoquidem. 57. Οὐτι, nihil, nequaquam: ex ε, non, & τι, aliquid. Μοι, mihi. 26. Αἴτιοι, culpandi, accusandi, n. p. ab *αἴτιος*, reus, accusandus, culpandus ob aliquam rem, utpote eius autor, &c. Fit ab *αἴτια*, η, culpa, causa. Εἰσι, 3. plur. ab *εἰσι*.

154. Οὐ γδ, non enim. 24. 9. Πάποτ' pro πάποτε, unquam, ullo tempore. 106. Ἐμάς, meas, ac. pl. fœm. pronom. ἐμάς, meus. Βῆς, boves, ac. pl. à βῆς, οὸς, ὁ, η, bos, vacca. Ἡλαστα, abegerunt, 3. pl. aor. 1. verb. ἐλαύω, ab ἐλάω, ago, abigo, abduco, pello, impello, &c. Hinc, ἐλάσσαι vel ἐλαύνει τάς τινθ βόας vel βῆς. Abigeret vel abducere alicujus boves, vel vaccas. Οὐδὲ, neque. 90. Μὲν, etiam. 18. Ἰππες, equos, ac. pl. ab *ἵππος*, ε, ὁ, equus: ab *ἵππῳ ποσὶν*, est n. celerrimum animal.

155. Οὐδὲ, neque. 90. Ποτ' pro ποτε, unquam aliquando. Est dictio enclitica. Εν, in 14. Φθίη, Ion. pro *Φθία*, d. f. à *Φθία* & Ion. Φθίη, η. Phthia urbs Thessaliæ maritima Achillis patria. Ερεβάλακι, d. f. ab *ερεβάλαξ*, ὁ, η, το, valde glebosus, a, um, ab ἔρε particula in composit. augente, & βῆλθο seu βώλαξ, gleba. Βωλιανέη Ion. pro *Βωλιανέα*, d. f. à *βωλιανέη*, viorum altrix, à *βωλιανέης*, viros alens: à βώτις fœm. Γβώτης, ε, ὁ, pastor: à βόσκω, pasco, ο mutato in ω: aut à βέσσικω adempto ε. Quæ ambo à βώ inusit. fiunt.

156. Καρπὸν, fructum, fruges, à καρπός, ε, ὁ, fructus, fruges, vitis, & quicquid è terra provenit. Redditur etiam *utilitas* per metonymiam. Ἐδηλήσατ' pro ἐδηλήσατο, corruperunt, 3. p. aor. 1. m. verb. δηλέομαι, à δηλίω, lædo, corrumbo, destruo. Dicitur q. δηλίον λάω, hostile quippiam intendo: vel secund. Eustath. à δαλός, titio, quod à δαίω, uro, ut sit propriè καυτικῶς βλάπτω, εγένετο δαλός καύσιμος. Hinc, Δηλήσατε vel δηλε-

ἀγέτη καρκόν. Corrumperet vel destruere fruges. Ἐπει
per syncop. pro ἐπειδή, sublato δ. nam, cùm, quoniam.
Μάλα, valde: item multum, admodum, vehementer,
citó. Interdum jungitur cum adjektivo, interdum cùm
verbo, aut etiam cùm alio adverbio: hinc compar. μᾶλ-
λον, & superl. μάλιστα. Πολλὰ, n. pl. n. g. adjektiv.
τολὺς, multus. 3. Μεταξύ (scil. εἰσιν) intersunt, interja-
cent. Per se significat, inter, in medio, deinceps, inte-
rea, dum. Construitur cum genitiv. ut; μεταξὺ λόγων.
Inter confabulandum: interea dum loquimur: vel cum
nominat. ut; μεταξὺ λαθόμυος. Interea dum lavaretur.
Vel sine ullo casu, ut hīc. Vel denique cum articulo
præpositiv. ut, ὡ μεταξὺ, interpositus, interjectus,
intermedius, vel medius: τὸ μεταξὺ interdum redditur sub-
stantivè, intercapedo, interstitium, discrimen, subaud,
substans. Αἴσημα. Fit à μετά.

157. Οὔρεα Ion. pro ὄρεα, n. pl. ab ὄρες, eos, τὸ, mons.
Τὲ, que. 5. Σκιόεντα, n. pl. n. g. adjekt. σκιόεις, εὐρεῖς, οἱ,
umbrosus: à σκια, ῃ, umbra, quasi κία à κιώ, vado,
quia cum corpore semper vadit. Θάλασσά τε, mare-
que. 34. 5. Ἡχήσα, resonans, fœm. genus adjekt. ἥ-
χησις, οἱ, resonans, ab ἥχος, εἰ, οἱ, sonus, sonitus, ab ἥχη
perf. verb. ἤγω, frango, ut fragor à frangendo: hinc
ἥχειν, resono.

158. Ἀλλά 24. Σοὶ à τού, tu. Ὡ, οἱ. Μέγ' pro
μέγα, valde 78. Ανειδεῖς, v. s. adjekt. αναιδῆς, impudens.
149. Ἀνί pro ἄνα, simul, unā cum. Dativ. regit. Εσω-
μεῖδ' pro ἐσώμεθα Poët. pro ἐσώμεθα, i. pl. ind. præf.
verb. ἐσωματι & poët. ἐσωματι, sequor. Hinc ἐσεδαι-
τιν. Sequi aliquem. Οφεγγ, idem quod ὄσως, ut. Σὺ,
tu. Χαίρεις, gaudeas, 2. subj. præf. verb. χαίρω, gaudeo,
quod tempora sumit à χαίρεω.

159. Τιμὴ, pœnas, ac. s. à τιμὴ, ῃ, pœna: à τιὼ, pu-
nicio. Αγνύμοι, repetentes, reposcentes. n. pl. ab δενύ-
μοις, particip. verb. ἀγνυματι, tollo, capio, recipio, re-
posco, item consequor: ab αἴρω, tollo, &c. Hinc, "Αγ-
ναζ τὴ τιμὴ ποές Τεύων. Repetere pœnas à Troja-
nis. Cic. Repetere pœnas ab aliquo. Idem. Furit,
qua parentum pœnas à filiis repetunt. Μεγελάω, d. s. à
Μεγέλασθι

Μενέλαος, ὁ, Menelaus, filius Atrei & Aëropes, ut Homerus tradit. Plisthenis verò ut Hesiodus, & frater Agamemnonis, rex Spartæ, maritus Helenæ: quam cùm Paris Priami filius eo absente rapuisset, legatos ad Pandem, qui illam repeterent, misit. Qui cùm re infectâ rediissent, omnes totius Græciæ principes ad bellum convocavit: qui, collectâ mille navium classem, in excidium Trojanum sub Agamemnone rege conjurârunt, & devastatâ Phrygiâ atque Myſiâ Ilium Priami regiam decennali bello oppugnârunt, ac tandem fraude magis, quâm viribus expugnaverunt. Σοὶ τε, tibique. 28. 5. Κυνῆπα, v. f. à κυνώπης, canis habens vultum, oculis caninis vel canino aspectu: à κύων, canis. 4. & ἄψ, vultus, oculus.

160. **Περὶ**, h̄c construitur cum Genitiv. & significat à. Item alibi *ab*, *ex*, *de*, *coram*, *contra*, *per*, *cum*, &c. **Τρέων**. 152. **Τὰν** pro ἄν, g. pl. articuli præposit. pro postpositivo positi. **Οὐτί**, neque, nihil: *ex* &, & *τι*, quid, aliquid. **Μετατρέπομαι**, curo, curam geris, 2. f. ind. præf. verb. **μετατρέπω**, convertō: *ex* μὲν & τρέπω, vertō. **Οὐδ'** pro οὐδὲ, neque. 90. **Ἀλεγίζεις** ab ἀλεγίζω, rationem habeo: ab ἀλέγω, curo. **Hinc**, **Ἀλεγίζειν** της Τρέων. Rationem habere Trojanorum: curare Trojanos.

161. **Καὶ**, &c. **Δὴ**, jam. 6. **Μοι**, mihi, ab ἐγώ. **Γέρεις**, præmium. 118. **Αὐτὸς**, ipse. 4. **Αφαιρέσθω**, te ablaturum esse, f. i. m. infin. verb. **ἀφαιρέόματι**, ab ἀφαιρέω, aufero, adimo: *ex* λόγῳ & αἰρέω, capio, invado, tollo. **Hinc**, **Αφαιρέσθω τινι** vel **λόγῳ τινὶ τὸ γέρως**. Auferre alicui vel ab aliquo præmium. **Απειλεῖς**, minaris, ab ἀπειλέω, ὡς, minor, minitor: aliquando glorior, & voveo.

162. **Ω** ἵπτι per anastroph. pro ἵφ' ὡς, pro quo, *scil.* premio. ὡς est dat. sing. artic. postpos. relativè sumpti. **Ἐπὶ** verò cum dativ. constructa varia passim significat. 55. **Πολλ'** pro πολλαῖς, adverb. multū, à πολὺς, multus. 3. **Εμόγυνος**, laboravi, passus sum, i. f. aor. i. verb. **μογέω**, laboreo, patior, sustineo: à μόγος, ος, ο, labor,

bos, ærumna. Hinc, Μογεν̄ πολ̄ ἐπὶ τὸ γέραζι, Laborare vel pati multum pro præmio, &c. Δέσας Ion. & Poët. pro ἔδοσαν, 3. pl. aor. 2. act. verb. δίδωμι. Hinc, Διδόναι τινὶ γέραζι. Dare alicui præmium. Δὲ, vero vel que. 3. Μοὶ, mihi, ab ἐγώ. τις per syncop. pro γέες, filii, n. pl. ab ὥστις, filius, idem quod ὥστις. 9. Ἀχαιῶν, Achivorum, ab Ἀχαιοῖς. 2.

163. Οὐ, non. 24. Μὲν, tamen. 18. Σοὶ, tibi, à Κὺ, tu. Ποτὲ pro ποτὲ, unquam. Ἰσοι, ac. s. n. g. adj. et. ἴσος, par, æqualis. Ἐχω, habeo. Γέραζι, præmium. 118. Ὄππότ Poët. pro ὅπότε, quum, quando: idem quod ὅτε. Ἀχαιοὶ, Achivi. 2.

164. Τρῶαν, Trojanorum. 152. Ἐκπέρσωστ' pro ἐκπίρσωσι, depopulantur, 3. pl. aor. 1. subj. verb. ἐκπέρσαν. 19. Εὐναόμηροι, ac. s. n. g. particip. εὐναόμηροι, i. bene habitatus à verb. εὐναόμηροι bene inhabitator, ab εὐναόμηροι, ex εὖ & ναίω, habito, quod Eustath. deducit à νέω, cumulo. Πτολιεύθεροι Poët. pro πολιεύθεροι, acc. s. à simili nominativ. Fit à πόλις, urbs, civitas.

165. Ἀλλὰ, sed. 24. Μὲν, quidem. 18. Τὸ πλεῖστον (subaudi μέρης) majorem partem, Compar. n. g. acc. s. adjecit. πολὺς. 3. Πολυάκτον, impetuosi, g. s. à πολυάκτον, i. s., impetuofus, à πολὺς, & αἴστω, impetu ruo. Πόλεμοι, Ion. pro πολέμους, belli, à πόλεμοι. 61.

166. Χεῖρες, manus, à χείρ. 14. Ἐμαῖ, meæ, n. pl. f. ab ἐμός, meus. Διέπτοντ' pro διέπτοντι, 3. pl. præf. ind. verb. διέπω, administro, rego: ex ἀλλα & ἐπω, curo, operor, tracto, sequor. Hinc, διέπειν τὸ πλεῖστον τὸ πλεῖστον μέρης. Administrare majorem bellum partem. Αταρε, sed. 51. Ήν, si. Ποτὲ, quando. Διασκόρις, 8, i. divisio, partitio scil. præda, à διασκόρια, quod à δαιω, dividio. Ἰκενοῖ, venerit, obtigerit, contigerit, 3. s. præf. subj. verb. ἵκομαι 19.

167. Σοὶ, tibi, à σὺ, tu. Τὸ γέραζι, præmium. Πολὺ, longè, multo. Adjectiv. neutr. adverbialiter sumptum. Μεγαῖον, majus, compar. n. g. à μεγαῖος, magnus. Ἐγὼ δὲ pro δέ, autem 3. Ὄλιγον, parvum, ac. s. n. g. ab adjecit. ὄλιγος, parvus, paucus. Compar. ὄλιγιστος. Superl. ὄλιγιστος & ὄλιγιστος. Attico more, qui multa

in ο formant in ἵσεργς & ἵσατο. Fit a. ab ὀλέω i. e. ὄλη λυριν vel ab ὄλη, totus per antiphrasin. Τε, que. 5. Φίλον, ac. s. à φίλη, gratus. 20. Τε, que. 5.

168. "Εγχομι pro ἔχομαι, discedo. 12. Hinc, ἔχεσθαι ἐπὶ νησις. Discedere ad naves. ἔχων particip. ab ἔχω. ἐπὶ νησις, ad naves 12. ἐπλύ Ion. pro ἐπάνω, quod fit per syncop. pro ἐπειδὴν, postquam, poste aquam, cùm: εξ ἐπὶ, εἰ, δὴ & ἀν. Κεκάμω reduplicatione Poëtis usitata pro κάμω, defessus sim vel fuerim, aor. 2. subj. verb. κάμω laboro, defatigor, patior, doleo, ægrotō, operor, facio, irascor, &c. Dicitur & in voce passivâ pro eodem. Fut. 1. act. καμώ. M. κάμημα. P. κάμημα per syncop. pro κεκάμημα. Aor. 2. ἔκαμον. Πολεμίζων, pugnans pro pugnando. Nota. Participia non semper latine reduntur per participia; sed interdum per nomina, interdum per verba infinitiva, interdum per Supina & Gerundia, interdum vero per verba finita præmissis particulis cùm, si & aliis. Est a. particip. verb. πολεμίζω, pugno, bellum gero, moveo, concutio, &c. Fut. πολεμίσω.

169. Νῦν, nunc. Adverb. tempor. δ', verò. 3. Εἰμι, ibo, discedam. Nota. Nonnunquam verba præsentia apud Græcos significant & præsens & futurum, præfertim si careant futuris, vel eadem sint minus usitata. Hinc, Ιέναι Φθίλωδε, vel εἰς τὴν Φθίαν. Ire vel discedere in Phthiam. Φθίλωδ' pro Φθίλωδε ex acc. s. Φθίλω Ion. pro Φθίαν, à Φθία, ας, η, Phthia. 155. & ἡ pro εἰς. 3. Ἐπειή, quandoquidem. 156. Πολὺ, multo. longé. adject. neutr. adverbialiter sumptum. 3. Φίρτεργη, conducibilius, adject. neutr. comp. grad. descendens à verb. φέρω. Ἐστίν, est, ab εἰσι.

170. "Οικαδ' domum. 19. Ἰμφ̄ Ion. per apocop. ex Attico ἴμψω, pro εἰναι, ire. Σω, cum. Construitur cum dativo, & varia cum eo significat. Vid. Lucian. Νυνοί, navibus. 26. Κορωνίσιν, d. pl. à κορωνίς, ίδη, η. Epithetum navis inflexam & sinuosam summitatem seu puppem habentis: itaque exponendum est incurvis, inflexis, vel inflexas sinuosasque puppes habentibus: aliis exponitur etiam nigris, quod κορωνίς fiat à κορνίη, η cornix,

cornix, quæ est avis nigra. Eadem vox redditur etiam *summicas* in curvamine arcus, & generaliter quævis summitas: etiam inflexum illud, quod in navis puppi visitur, item quicquid inflexum est, item corona. *Οὐδὲ*, neque. 90. Σ' pro σὲ, te, à σύ. "Οἰω, puto. 59.

171. 'Ενθάδ' pro *κινδάδε*, h̄c: ex ἐνθα & δέ. "Ατιμό, fine honore: honoris expers, ignominiā affectus: ex σ priv. & τιμὴ, ἢ, honor, à τιώ. 'Εὰν Ion. pro ᾧ particip. verb. εἰμί. "Αφενός, opes, ac. s. ab ἀφενός, eos, π divitiæ, opes, sed propriè *census* vel *reditus* unius anni. Dicitur etiam in mascul. genere, ut; ὁ ἀφενός, ἢ. Fit q. ἀφ' ἑὸς ἔντ, uno anno collectum. Καὶ, &c. Πλάγτος, à πλάγτος, ἢ, divitiæ. Dicitur q. πολύελθω, ὅτι ex πολλῶν ἐτῶν ἐσι σωηγμόν, longo n. tempore & vix tandem colligi videntur divitiæ: aut quod in multos annos colligantur. Hoc a. differunt ἀφενός & πλάγτος, quod illud significat divitias uno anno, & sine magno labore, hoc a. multis annis & magno labore, partas. 'Αφύξεν, exhaustum, vel acquisitum esse. f. i. infin. verb. ἀφύσα, haurio, exhauro, & metaphorice acquiro: ab ἀφύω, idem, quod fit ex δοῦ & υἱῷ, pluo.

Τὸν δὲ ιμεῖστετ ἔπειτα ἀναξ αὐδοῦν Ἀγαμέμνων.
Φεύγε μάλι, εἴ τοι θυμὸς ἐπέεστι. οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίστομας εἴνεκ' ἐμέο μένθιν παρ' ἐμοίσε καὶ ἄλλοι,
"Οι καὶ με τιμόντοι" μάλιστα ἢ μητέρα Ζεύς. 175
"Ἐχθρίς δέ μοι ἐστὶ διοιχεφένων βασιλήων.
Αἰτε γάρ τοι ἔχει τε φίλη, πόλεμοι τε, μάχαι τε.
Εἰ μάλι πάρτεος ἐστι, θεός πάν σοι τόγ' ἔδωκεν.
Οἴκαδ' ίαν σὺν τησι τε σῆς, καὶ σοῖς ἐτάροισι,
Μυριδόνεστιν ἀναστε. Κέδεν ἔγω σοκὸν ἀλεγίζω, 180
Οὐδὲ οὐδομαι κοτέοντο, ἀπειλήσω δέ τοι ἀδε.
"Ως ἐμὲ ἀφαιρεῖς" Χρυσοῦδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τέλο μὲν ἔγω Καὶ τηὶ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖσι ἐτάροισι
Πέμψω. ἔγω δέ καὶ ἔγω Βελοῦδα καλλιπάρημον,
Αὐτὸς ίαν κλισίωδε, τὸ Σὸν γέρεος ὄφρ' εὐ εἰδῆς 185
"Οστον φέρτεος είμι Κέδεν, συγένης ἢ καὶ ἄλλος
Ἴστον ἐμοὶ φάστ, καὶ σμοιωθήμαται ἄντλι,

Huic deinde respondit rex virorum Agamemnon:
 Fuge citò, si tibi animus incitatus est: neque te ego
 Precor gratiâ mei manere: apud me sunt & alii,
 Qui me honorabunt, potissimum v. sapientissimus Jupiter.
 Inimicissimus v. mihi es nobilissimorum principum.
 Perpetuò enim tibi contentio grata, bellaque, pugnæque.
 Si valde fortis es, Deus certè tibi hoc dedit.
 Domum reversus cum navibus tuis & tuis sociis,
 Myrmidonibus impera, te n. ego non curo,
 Neque tui irati rationem habeo: minabor v. tibi sic,
 Quia à me aufert Chryseida Phœbus Apollo,
 Hanc quidem ego cum nave meâ, & meis sociis
 Dimittam; ego v. abducam Briseida pulchrigenam
 Ipse veniens ad tentorium, tuum præmium; ut bene no-
 Quanto potentior sum te, horreat v. & alius [scas
 Ex æquo mecum loqui, & similem se facere ex adverso.

172. Τὸν δὲ ἡμεῖσθετόν ἔπειτα. 121. "Αὐτὸς αὐδεῖν γ. 7.
 Ἀγαμέμνων. 24.

173. Φεύγε, 2. s. imper. præf. verb. φεύγω, fugio. 60.
 Μάλ' pro μάλα, citò. 16. 85. Εἰ, si. Τοι, tibi. 28.
 Θυμός, animus. 24. Ἐπέσσεται, incitatus est, 3. s. p.
 pass. per metathesin pro ἐπισέσσεται, verb. ἐπισσέω, incito,
 impello: ex ἐπὶ & σύ poët. ablato ε pro σύω, moveo.
 F. σύω Aor. 1. ἐσσε. P. σύσσεται, P. pass. σύσσεται, &
 abjecto ε ζέσσεται, & metathesi ἐσσεται. Them. ζείω,
 moveo. Οὐδὲ, neque. 90. Σ' pro ζε, te, à ζε. "Εγώ
 γε. Attic. pro ἐγώ, ego.

174. Λιστοματι, precor. 15. "Εἶνεξ" pro εἶνεκα poët.
 pro εἶνεκα, causâ vel propter. 11. "Εὐεῖο" Ion. pro εἰμι ab
 εγώ. Μένειν, manere, à μένω. 1. Hinc, Μένειν εὐεῖχε
 εἶνεκα τινος. Manere alicubi propter aliquem, vel alicujus
 gratiâ. Παρεξ' pro παρεξ, apud. Παρεξ cum dativo præ-
 ter apud significat etiam inter, in, &c. "Εμοίσε Attic.
 pro εἰμοι, ab εγώ Atticè εγώσε. καὶ ἄλλοι. 7. 17.

175. Οἱ, qui. 2. Κε poët. pro ἄν. 60. Μὲ ab εγώ.
 Τιμήσοι, 3. pl. f. 1. verb. τιμάω, ὡς, honoro, honore
 afficio. F. τιμήσω. Aor. 1. ἐτίμησα. Hinc, Τιμᾶν τιμά.
 Honorare, vel honore afficere aliquem. Μάλιστα. 16.
 Δέ.

Δέ. 3. Μηλέτα, vocat. per antiptosin pro nominativo μηλέτης, ὁ, prudens, sapiens: à μήτις, εως, ἡ, consilium, deliberatio: à μήδομαι, curo, delibero, molior. Zdīs. 5.

176. Ἐχθίσος, superl. adject. ἐχθρός, ὁ, inimicus. Compar. ἐχθίσιος ab ἐχθρῷ, τῷ, odium. Εστὶ pro αἱ, ab εἴμι, sum. Διολγεφέντη, g. pl. à Διολγεφῆς, à Jove nutritus, nobilissimus. Est epithetum regum, vel quod originem à Jove ducant, vel quod ab eo regnum sint adepti. Fit à δίος, Jovis. 5. & τρέφω. Βασιλήως, g. pl. à βασιλεύς, rex. 9.

177. Αἰεὶ, semper, perpetuo. Poet. 52. Τοῖ Dor. pro σοὶ, à σὺ. Εὐεις, contentio 8. Τὲ que. 5, Φίλη, grata. 20. Πόλεμοι, bella, à πόλεμῷ, ὁ, bellum. 61. Μάχαι, pugnæ, à μάχη, ἡ, pugna. 6.

178. Εἱ, si. 40. Μάλα, valde. 85. Κάρτερος, ὁ, per metathesin pro κερτερος, fortis, item vehemens, durus: à κερτῷ, εῷ, τῷ, victoria. Εστὶ poët. pro εἱ, es. 176. Θεός, ὁ, ὅ. Πῃ particula enclitica, alicubi, uspiam, item certè ut hīc: interdum vacat: hinc δῆπται & δῆπται, nimirum, certè: hinc etiam δῆπται, ubi. Vid. Lucian. I, 1. Σοὶ d. à σύ. Τόγ' pro τόγε, idem quod τέτο. 9. 60. Εδωκεν, 3. s. aor. 1. act. verb. δίδωμι, do.

179. Οικαδ'. 19. Ιαῦ, reversus. 139. Σω, cum. 170. Νηνσὶ, navibus. 26. Τὲ. 5. Σῆς Ion. pro σοῦ, tuis, d. pl. fœm. à σὸς, tuus. καὶ &, σοῖς, tuis à σός. Εταργιστι, Ion. & Poët. pro οταργιστι, ubi Poët. in penult. tollitur ad efficiend. syllab. brevem; in fine verò Ionice additur. Est a. d. pl. ab οταργος, & Poët. οταργος, amicus, socius, sodalis: aliquando minister: ab οτης, οται, socius.

180. Μυρμιδόνεστιν, Poët. Μυρμιδόσι, Myrmidonibus, d. pl. à Μυρμιδῶν, δόνῳ, ὁ. Myrmidon, à μύρμηξ, formica. Dicuntur a. inde Myrmidones populi Thessaliæ, qui Achillem secuti sunt ad bellum Trojanum, quod essent agricolæ strenui, perpetuoque in fodiendâ terrâ formicarum more versarentur. Vid. Strabon. lib. 7. Poëtæ a. de horum origine variè fabulantur. Alii n. sic dictos putant à Myrmidone rege, Jovis & Corymbose Nymphæ

Nymphæ filio, quem etiam post Cecropem Atheniensium regem fuisse tradunt. Alii à Myrmice puella in Attica regione, quæ cum ob castimoniam & soleritiam gratissima esset Minervæ, contigit, ut aratrum in odium Cereris à Minerva conditum omnibus ostenderet: quapropter dea irata in formicam eam transformavit, quæ cum multitudinem procreasset, evenit, ut morientibus Thessalìs, regnante Æaco, in homines mutarentur. Näm Æacus cum in arbore fici formicas seu Μύρμικας vidisset, optavit tot sibi socios evenire, & statim formicæ in homines versæ sunt. Ἀνάστε, impera, ab ἀνάστω. 38. Σέθεν, Poët. pro στ, g. s. à στ, tu. Δ' pro δέ. 3. Ἐγώ, ego. Οὐκ, non. 24. Ἀλεγίζω, curo. 160.

181. Οὐδ' pro οὐδὲ, neque. Ὁσμα, rationem habeo, item curo, moveor: ab ὥση, cura. Κοτίσονται, irritati, g. s. à κοτέων particip. verb. κοτέω, irascor, à κόται, ira. Ἀπειλήσω, fut. verb. ἀπειλέω. 160. Δὲ, autem, 3. τοι Dor. pro σοὶ, à σύ. Ὡδὲ, sic, hoc modo. Adverb.

182. Ως, idem quod ἐπειδὴ, quia, nam, quandoquidem. Ἐμि pro ἐμὲ, accusativ. pro genitivo & præposit. Ἀπ' ἐμῷ per constructionem Atticam, ab ἰγώ. Ἀφαιρεῖται, aufert 3. s. ind. præf. verb. ἀφαιρέουμαι, θυμα, aufero 161. Χρυσηίδα, Chryseidem, ac. s. à Χρυσηῖς. III. Φοῖται Ἀπόλλων. 43.

183. Τὴν pro τῷ τίνῳ, hanc. 29. Μὲν, quidem. Ἐγώ, ego. Σωύ. 170. Νη̄, d. s. Ion. à ρω̄ς. 26. Τ' pro τῇ expletivè ponitur. Ἐμῆ d. s. fœm. pron. ἐμός. Καὶ, &c. Ἐμοῖς d. pl. ab ἐμός. Ἐτάρεστι. 179.

184. Πέμψω, mittam, à πέμπω, mitto, dimitto, veho, duco, deduco, &c. Ἐγώ, ego. Δὲ, verò. Κ' pro καὶ Poët. pro ἂν. 60. Ἀγώ, abducam. I. s. subj. præf. verb. ἀγώ, duco. Βεστονίδα καλλιπάξην. 322. 143.

185. Αὐτὸς, ipse. 4. Ιῶν, veniens. 138. Κλισίνδε, idem quod εἰς τὸ κλισίαν, ad tentorium. 54. Fit ex κλισίν Ion. pro κλισίαν, ac. s. à κλισία, η, locus aliquis accubitus, statio, tentorium: à κλίνω, inclino, incumbo, & ἡ pro εἰς. 3. Τὸ artic. præposit. n. g. acc. casus ab οἱ. Σὸν, acc. s. n. g. à σός. Γέργες, præmium. "Οφεῖς pro

pro ὅφει, ut. 82. Εὖ, bene. Εἰδῆς, 2. s. subj. verb. εἶδη. 71.

186. Ὅστον poët. pro ὅστον, quanto adverb. ab ὅστος. Φέρτερος, potentior, validior: adject. compar. grad. à verb. φέρω. Εἰμί, sum. Σέθεται pro τῷ, à σὺ, tu. 180. Στυγένη, horreat, timeat, 3. s. subj. verb. Στυγέω, ab inusit. σύγω. F. σύξω. Odi, timeo, horreo, tristor: hinc Στύξ, γὸς, ἥ, Styx, palus apud inferos. Δὲ, verò. 3. Καὶ ἄλλο. 7. 17.

187. Ἰσον, ex aequo, adject. neutr. adverbialiter sumptum pro ἴσος· potest esse etiam adject. neutr. substantivè positum subauditâ præpositione κατά. Ἐμοί, ab ἐγώ. Φάει, loqui, infin. aor. 2. m. ἰφάεις, à φημί. Καὶ, & Ομοιωθήματα Dor. pro ὁμοιωθῆναι, similis fieri, vel similem se facere. Aor. 1. pass. verb. ὁμοιόω, assimilo, similem facio: ab ὁμοιότητι, similis. Ἀντίω, ex adverso, è contrariò; item coram, palam, ab αὐτί.

Ως φάτο. Πηλείαν δ' ἄχος γένεται, σὺ δέ οἱ ἡτοί
Στηθεστι λασίοισι Διγνίδιχα μερμήλειεν,
Η δύ' φάσανον ὁξὺ ἔρυστάρδρυθε δόξα μηροῦ, 190
Τὸς μὲν αναπονεῖεν, οὐ δέ Ατρείδην σιασίκειο,
Ηὲ χόλον πάσσειεν, ἔρητύσσει τε θυμόν.
Εως οἱ ταῦτα ἀρματεῖ καὶ φένει, καὶ καὶ θυμόν,
Ελκετοῦ δέ σὺν κολεοῖο μέγα ξίφος· πλεῖ δέ Αθήνη
Οὐρρευόθει· περὶ γδὲ τοῦτο λόγικάλενθεν. Ήρη, 195
Αμφω ὅμιλοι θυμῷ φιλέγοντες τε κυδορρύη τε.
Στῇ δέ ὅπιθεν, ξανθῆς ἢ κόμης ἔλε Πηλείονα,
Οἴω φαινομένη, τοῦ δέ ἄπλων φύτις ὄρρετο.
Θάμβοτεν δέ Αχιλλέας, μηδὲ δέ ἐτρέπεται· αὐτίκα δέ γην
Πατλάδος· Αθηναῖον, δειπνόν δέ οἱ ὄστε φάσανθει· 200
Καὶ μη φανήσαις ἐπει τερρέεται περιπονδα.

ipſi in

Sic locutus est. Achilli v. dolor obortus est, animus v.
Pectoribus hirsutis bifarium cogitavit:
Utrum ipfemet gladium acutum educens è femore, i.e.
è vagina ad femur pendente,
Illos quidem disturbaret, ipſe v. Atridem interficeret,
An iram sedaret, compesceretque impetum animi.

Dum

Dum ille hæc volvbat mente & animo, [nerva
 Trahebat a. è vagina magnum gladium, venit tunc Mi-
 E cœlo; nam præmisit eam dea alba ulnis Juno:
 Ambos pariter animo amansque curansque [lem,
 Stetit a. à tergo, flavamque per comam prehendit Achil-
 Soli apparens: cæterorum v. nullus videbat.
 Obstupuit v. Achilles, retróque conversus est, protinus-
 que eam agnovit
 Palladem Minervam, terribiles v. oculi ei micuerunt:
 Et ipsam edita voce verbis alatis allocutus est.

188. Ὡς pro ὥτως, sic. Φάτο Ion. & Poët. pro ὥφα-
 το, dixit, 3. s. aor. 1. m. verb. φημί. Πηλείων, Peleoni,
 Achilli, d. f. à Πηλείων, Peleon seu Achilles. Est no-
 men Patronymicum Ionicum à Peleo patre ejus, idem-
 que est, quod Πηλείδης. 1. Ἄχθος, εος, τό, dolor, tri-
 fitia, perturbatio, calamitas: aliquando culpa, cuius
 causâ dolor aliquis immittitur. Fit ex a priv. & χαίρω,
 dehisco, quod faciat, ut ne quis vel hiscat: vel ex a epi-
 tatico & χῶρος εἰς χέω, fundo, est n. ἄχος ή ἄγαν σύγχυσις,
 inquit Eustath. ad quam Etymolog. alludit Homerus 1A.
 ḍ. 381. Καδδὸς ἄχος οἱ χότο μνείον ὀφθαλμοῖς, dolor
 ei offusus est plurimus oculis. Γένεται pro ἐψήνεται, obor-
 tus est, 3. s. aor. 2. m. verb. γίνομαι. Ἐν δέ οἱ ἡτος σύ-
 θεσιν, pro ἡτος δέ οἱ τὸν σύθεσιν, &c. Ἐν, in 14. Δέ,
 vero 3. Οἱ pro αὐτῷ 72. Ἡτος, οργη, τό, cor, animus
 Eustath. indeclinabile esse ait. Fit ab ἀω, spiro.

189. Στήθεσιν, pectoribus. 83. λασίοις. Ion. pro
 λασίοις, d. pl. n. g. adject. λάσιος, hirsutus: à λάχην, ἵ-,
 lanugo. Διάνδιχα, idem quod διχῶς, bifariam, duo-
 bus modis: ex διὰ & ἀνδιχα contractè ex αναδιχα, ex
 ἀνα & διχα, à δισ, quod per syncop. fit è δυάκις, à δύο,
 duo. Hinc, διχάζω, divido. Μερμήνεται Poët. pro ἐμερ-
 μένεται, 3. s. aor. 1. act. verb. μερμησίω, cogito, sollicitè
 cogito, delibero, anxiè dubito: à μέρμησσ, ἵ-, cura, angor,
 consilium, quod fit à μερμησσ & μερμένω, idem quod fit
 per reduplicationem primar. literar. à μέρω.

190. Ἡ, utrūm. 27. Οὐε, ipse, idem quod αὐτός.
 93. Φάσιλας, gladium, ac, s. à τὸ φάσιλον, per hy-
 pertithesin

pertithesin literarum, à σφάζω, interficio, jugulo, quod fit à φάω, idem. Ὁξὺ acutum, ac. s. n. g. adj. ὥξος, acutus. Ἐγνοσάμυνθε Poët. pro ἐγνοσάμυνος, educens, extrahens, particip. aor. r. m. verb. ἔρνω. 141. Παρθένος. Nota. ὡδῷ cum genitivo hæc plerunque significat, è, ab, è, ex, de, præ, supra, &c. Μηρός, g. s. à μηρός, i., femur. 40.

191. Τὰς idem quod εὐένεις, illos. 9. Μέν, quidem. 18. Ἀναστήσειν, 3. s. aor. r. act. opt. Ἀεολ. pro ἀναστῆσαι ab ανίστημι, excito, suscito, expergefacio, elevo, erigo, inflauro, reparo, disturbo ut hīc: ex αἴσῃ & ἵσημι. Ο pro αὐτός, ipse. 9. Δ' pro δέ. 3. Ἀργείδης, Atridem. 7. Ἐναερίζοτ, interficeret, 3. s. aor. r. act. optat. verb. εναερίζω, interficio, spolio. F. εναερίζω ab εναερίω, idem, quod fit ab Ἀρης, i., Mars quod venit ab αἰρω, tollo, quia Mars populum tollit è medio.

192. Ἡτε, an. 27. χόλου, iram, à χόλος, s, i., ira. Παύσειν Ἀεολ. pro παύσαι, 3. s. aor. r. act. verb. παύω, sedo, cessare facio, finio. Hinc, παύειν τὸ χόλον, sedare iram: definere irasci. Ἐργάζειν, 3. s. aor. r. Ἀεολ. optat. verb. ἐργάζω, cohibeo, compesco, represso, sedo, detineo. Hinc, ἐργάζειν τὸ θυμόν. Cohibere vel compescere impetum animi. Τέ, que. 5. Θυμὸν, animum, vel impetum animi, ac. s. à θυμός. 24.

193. Ἔως, dum, interea dum. Ο pro ἔτος, ille. 9. Ταῦτα pro ταῦτα, hæc, acc. pl. n. g. pron. ἔτος, hic, ille. Ωρμάνειν, volvēbat, 3. s. imperf. verb. οἱρμάνω, in animo volvo, cogito, revolvo, &c. ab οἱρμῇ, i., impetus, quod fit mutato spiritu ab ὁρμᾷ, perf. passiv. verb. ὄγω, concito, excito. Κατὰ cum accusativo variè redditur, ut; secundum, juxta, ad, pro more, in, per. Ablativo etiam solo, ut hīc, & adverbio effertur. Articulum quoque recipit à fronte subauditō post se participio, &c. Φρένα, acc. s. à, φρένι. 55. Καὶ, &. Θυμὸν à θυμός. 24. Nota. οἱρμάνειν τι καὶ θυμὸν εἰπεῖν ὡδῷ λόγῳ hīc ponuntur. Hinc, οἱρμάνειν τι καὶ θυμὸν εἰπεῖν καὶ θυμόν. Volvere vel agitare aliquid mente & animo.

194. Ἐλκεῖ, Poët. pro ἐλκεῖ, trahebat, 3. s. imperf. m. verb. ἐλκω, traho. Εκ, é. 6. Κολεοῖο Ion. pro κολεῖ,

χολεῖ, g. f. à χολεῖσι, ὁ, *vagina*: à χοῖλῳ, *cavus*. Μέγα, *magnum*, acc. s. n. g. adj. μέγας. 78. Ξίφος, acc. s. à ξίφῳ, *eos*, τὸ, *gladius*, *enfis*. Hinc, ἐλκέν μέγα ξίφος εἰς χολεῖ. *Trahere magnum gladium ē vaginā.* Ἡλθε, *venit*. 12. Δ' pro ᾧ, autem. 3. Ἀθηνᾶ, *Minerva*. Dicitur quasi αἴθυλη, quae non ubera suxit, quod ex Jovis capite profiliens integræ puella ætatis, ut lactaretur, non necesse habuit. Dicitur etiam Ἀθηνᾶ, ἄσ, η, q. ab Ἀθηνᾷ. Sic & Ἀθηνάη, ης, η, ut & Ἀθηνεῖα, *Minerva*.

195. Οὐρανόθεν, *cœlitus*, ē *cœlo*. Adverb. Atticum *ex σφραγίδιος*, ὁ, *cœlum*, & particula θεν, quæ nominibus juncta significat de loco. Fit a. σφραγίδιος ab σφραγίδῃ Ion. pro ὄργῃ, terminus, quia *cœlum* terminat aspectum nostrum. Περὶ per tmesin pertinet ad ἡχε, ut sit προφῆται, præmisit (scil. eam) 3. s. aor. 1. act. verb. προφήται, præmitto, dimitto; item erogo, utendum do, credo, fœnero: ex περὶ, & ἵημι, mitto. Γὰρ, enim. Θεα, *dea*. I. Λαύκος ἢ Ήρα. 55.

196. Ἀμφω, *ambos*, utrōque. Est diptoton & omnisi generis, ut; ἀμφω, ἀμφοῖν. Fit ab ἀμφίς, utrinque. Ὄμος, pariter, ab ὁμος, similis. Θυμῷ, *animo*. 24. Φιλέσσα, amans, particip. fœm. incontract. præf. verb. φιλέω, ὡ, amo. Κηδομόρη, curans, particip. præf. fœm. m. verb. κηδομας, curo. 56. Τὲ, τὲ hīc per Polysyndeton ponuntur, significantque, que, que. 5.

197. Στῆ Poët. ablato augmento pro ἔση, stetit, 3. s. aor. 2. verb. ἰσημι, statuo, pono, stare facio, &c. Δ' pro ᾧ, autem 3. Ὁπιθεν five Ion. five Dor. pro ὄπιθεν, retrò, post, à tergo: ab ὄπισω, retrorsum. Σαρδης, g. f. f. adj. ξανθὸς, ὁ, *flavus*, floridus: ab ἀνθῷ, τὸ, *flos*, præposito ἀ. Δὲ, &c. 3. Κόμης, g. s. à κόμη, ης, η, *coma*. 36. Ἔλε Poët. pro εἶλε, 3. s. aor. 2. verb. αἴρεα, capio. Hinc, ἐλεῖν τινα κόμης. Prehendere aliquem per comam, comâ tenus, vel comâ. Πηλείοις, acc. s. à Πηλεῖου. 186.

198. Οἶω, soli, d. s. ab οἶος, *solus*. Φανομένη, apparens, particip. præf. fœm. verb. φαίνομαι, appareo: à φαίνω, apparere facio, à φάω. Τῶν ἄλλων, cæterorum, g. pl. ab ὁ ἄλλῳ. 17. Δὲ, verò. 3. Οὐτις, nullus:

nullus: ex & & r̄: indefinito. Ορθός Poët. pro ὁρθός,
3. f. imperf. verb. ὁρῶ, ὦ, video.

199. Θάμψος pro ἐθάμψητε, obstupuit, 3. f. aor. 1. act. verb. θαμψέω, timeo, tremo, admiror, &c. à θάμψεις, τὸ, pavor, admiratio, stupor. Δ' pro ᾧ, autem. 3. Ἀχιλλός. 1. Μετὰ h̄ic adverbialiter sumitur, postea. 48. Alii putant per tmesin pertinere ad ἐργάζεται, ut sit μετεργάσπειτο, conversus est, 3. f. aor. 2. m. verb. μετεργάσπω, converto. Simplex est τρέπω, verto. F. τρέψω. Ἀντίκα protinus, statim. 118. Δ' pro ᾧ, que. 3. Ἐγνώ, cognovit, 3. f. aor. 2. act. verb. γνώσκω, cognosco, agnosco, censeo, statuo. F. γνώσω. P. γνώσκει. Aor. 2. ἔγνων, ὡς, ω.

200. Παλλάδ' pro Παλλάδα, Palladem, acc. s. à Παλλάδης, Pallas Minervæ epitheton. Fit ab ἀπὸ Σ παλλάδεις τὸ δόγμα, à vibrando hastam, quia belli dea est. Αθηναῖς, Minervam, ab Αθηναῖν. 192. Δευτή, terribiles, n. d. à δευτ., terribilis, vehemens, &c in bonam partem, augustus, reverendus. 49. Δὲ, verò. 3. οι, ei, ipsi. 72. Οὐτε, oculi. 104. Φάνυθες Poët. addito α, pro φάνθει, quod iterum Poët. dicitur pro Άει. ἔφανθει pro communi ὕφανθοι, 3. pl. aor. 1. pass. verb. φάνω, ostendo, appareo.

201. Καὶ μή, & ipsum. 7. 29. Φωνήσας, vocem edens, vel voce editâ, particip. aor. 1. act. verb. φωνεύ, voco, dico, vocem edo: à φωνῇ, ὥ, vox, quod dicitur quasi φῶς Σ νῆ, lux mentis: vel fit ex φάω, dico: Ἐπεις acc. pl. ab ἐπος, verbum, imperium, mandatum: ab ἐπω. Πτερόγενες, acc. pl. n. g. à πτερόεις, alatus, volucris, ὁ, scem. πτερόεσσα. neut. πτερόει. Nota. Adjectiv. hoc tribuitur nonnunquam sagittis, seu quod pennata sint, seu quod celeriter ferantur modo avium; aliquando tribuitur verbis, ut h̄ic, quod emissâ ex ore revocari nequeant, à πτερῷ, ὅ, τὸ, ala, per syncop. pro πτεροῦ, quod fit à πτεροῖαι & πτεράοιαι & syncop. πτάοιαι, volo, as, are. Προστίνδα, 3. f. imperf. ind. verb. προστίνδα, alloquor, compello, saluto. Hinc, προστίνδαι τινα πτερόγεντ' ἔπεις, pro καὶ τα πτερόγεντ' ἔπεις. Alloqui vel compellare aliquem verbis alatis, vel subitis.

Tint'

Τίπτ' αὐτὸν Αἰγιόχοιο Δίος τέκον εἰλύλλαθας;
Η ἵνα υἱερινὸν ἴδη, Ἀγαμέμνονον Ἀτρεΐδαο;
Ἄλλ' ἐκ τοις ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελελέαδ' οἷον,
Ἡς ωνεροπλίησι τάχ' αὖ ποτε θυμὸν ὀλέσῃ.

205

Τὸν δὲ αὐτες προτέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἄθηνη,
Ἡλιον ἐγὼ παύσοντα τεὸν μῆτρον, αἴκε πίθηαι,
Οὐρανόθεν, περὶ δέ μὲν ἡκε θεὰ λαυκάλενθον Ἡρη,
Ἀμφώ ὄμοις θυμῷ φιλένσσα τε κυδομῆρη τε.
Ἄλλ' ἂγε, ληγύ' ἔχειδον, μηδὲ ξίφος ἐλκεο χειρί.
Ἄλλ' ἦτοι ἐπεσιν μὲν ὀνείδισσον, νοσ ἐστοῖ περ.
Ωδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τελελεομῆρον ἔσαι.
Καὶ ποτε τοι τέλος τόσα παρέσσεις ἀγλαὰ δῶσσον,
Γέβειος εἶνεκα τῆσδε· σὺ δὲ Ἱχεο, πείθεο δὲ ημῖν.

210

Quid tandem huc Ægida gerentis Jovis filia venisti?
Anne, ut contumeliam videas Agamemnonis Atridæ?
Sed tibi edicam, quod etiam perfectum iri puto,
Suā insolentiâ brevi utique animum perdet.

Hunc vicissim allocuta est dea glaucis oculis Minerva
Veni ego sedatura tuam iram, si modò obedias,
E cœlo, præmisit a. me Dea candida ulnis Juno.
Ambos pariter animo amansque curansque. [manu:
Quare age, fac finem contentionis, neque gladium trahere
Sed profectò verbis quidem ipsum increpa, ut etiam fiet.
Sic enim edicam, quod & perfectum erit.
Aliquando tibi vel ter tot aderunt splendida dona, [bis:
Contumeliae gratiâ hujus: tu igitur cessis, obedi autem no-

202. Τίπτ' pro τίπτε, & hoc pro τίπτε, quid tandem:
ex τί interrog. & ποτε. Αὐτὸν pro αὐτῷ per syncop. pro
αὐτῷ, huc. Αἰγιόχοιο, Ion. pro Αἰγιόχῳ, ab Αἰγιόχῳ,
οἱ, qui habet scutum ex pelle caprinâ confeatum: Epi-
thetum Jovis, qui capræ Amaltheæ, à qua nutritus erat,
pellem pro scuto, vel imaginem scuto insculptam, gere-
bat. Fabula ita se habet. Vesta Saturnum & Titanum
genuit. Titanus, ut natu grandior, regnare voluit,
quod Cereri & Opi sororibus eorum non placuit, ed
quod deformior Titanus esset. Saturno itaque nolente
regno cedere, Titanus cessit, sed ita cum Saturno pa-

Etus, ut quam ipse masculam prolem fusciperet, eam occideret. Sperabat n. mortuo Saturno regnum ad suos liberos iri devolutum. Postea de Rheâ Saturni uxore natum Jupiter & Juno. Saturnus Junonem ali permittit, Jovem a. devorandum sibi expetit. Rhea pro Jove saxum patri obtulit edendum, interim ad Themidem, quæ in Creta erat, Jovem educandum clam mittit. Themidi in Ida monte capra erat nomine Amalthea, cujus uberibus Themis Jovem admovit. Is postquam adolevisset, in gratiam capræ altricis, jussit sibi scutum à Vulcano fabreficeri, in quo Amaltheæ imago insculpta fuerat, vel ut alii volunt, scutum sibi ex pelle caprinâ confecit. Unde factum est, ut Jupiter Ægiochus dicatur. Dicitur a. ab αἰγίς, ἡ, pellis caprina, ab αἴξ, ἡ, capra, & ἔχω, habeo. Διὸς, Jovis. 5. Τέκος, εος, τὸ, partus, filius, vel filia, ut hīc: ab aor. 2. Ἐτεκον, verb. τίκτω, pario, ab inusit. τίκω. Εἰλήλαθας Poët. pro ἐλήλυθας Attic. pro ἐλύθας venisti, 2. f. perf. med. verb. ἔχομαι. 12.

203. Ἡ, an, vel anne. 27. Ἰνα, idem hīc est, quod ὄπως, ὄφει, ut: alibi nonnunquam significat ubi, quo, illic, ubicunque, &c. Construitur cum iudicativo, optativ. & subjunctiv. Ὑδεν ab ὑδεσι, τοι, ἡ, contumelia, injuria. Ἰδη, videas, 3. f. aor. 2. act. mod. subj. verb. ἴδω. Aor. 2. ἴδον, & Poët. ἴδον. Hinc, Ἰδεν την υδεν. Videre alicujus, vel ab aliquo illatam injuriam. Ἀγαμέμνονος, Agamemnonis. 90. Ἀτρείδαο Ηελ. pro Ἀτρείδη, ab Ἀτρείδης. 7.

204. Ἄλλ, sed. 24. Ἐx per tmesin sejungitur ab εἴω metri gratiâ, ut sit ἐξεῖω, edico vel edicam, dico vel dicam. 62. Τὸ δ, idem est, quod ὄπει, quod, Artic. præpositiv. n. g. pro postpositivo. Δὲ hic explet. 3. Καὶ, etiam. 7. Τετελέας infin. perf. pass. pro τελεως perfectum iri futur. passiv. verb. τελέω. Nota. In re certissimâ utimur saepe præteritis pro futuris. Οἷα per diæresin pro οἱω, puto.

205. Ἡς Ion. pro αἰς, d. pl. fœm. pronom. ὁς, suus. 72. Ὑπερηπλίης Ion. pro υπερηπλίας, d. pl. ab υπερηπλία, ας, ἡ, superbia, insolentia: ab adjektivo υπερηπλης, ὁ, ἡ, qui in armis se omnia posse putat, ideoque superbus:

superbus: ab ὑπέρ & ὄπλον, πό, arma. Τάχ' pro τάχα brevi, citò, confessim: item, velociter, fortè, &c. Fit ex ταχέα per syncop. neutr. plural. & ταχὺς, celer, velox. Ἀν potentiale est. Ποτὲ, utique, tandem. 40. Ὄλεων Poët. gemin. σ pro ὀλίση, 3. s. aor. 1. act. verb. ὄλων, vel ὄλλυμι, perdo.

206. Τὸν pro τὴτον. 9. Δ', autem. 3. Αὐτε, rursus. 27. Προσέειπε Poët. pro πρότειπε ex πρὸς & εἰπε, ab ἐπω. Hinc, προσειπεῖν τινα. Alloqui aliquem. Θεά, dea. 1. Γλωκώπις, glaucis, cœruleis vel cæsiis oculis prædita, fœm. generis epithetum à γλωκώπης, idem quod γλωκῶψ, ὁ, qui cæsius habet oculos: à γλωκός, ὁ, cœruleus, cæsius, & ὥψ, ὁ, vultus, oculus. Αθην. 192.

207. Ἡλθον ἔγω, veni ego. 12. Παύσασα, sedatu-
ra, fœm. genus particip. futur. verbi παύω, sedō. 190.
Τὸν Dor. pro σὸν, acc. s. n. g. pron. possessiv. σὸς, tuus.
Μίρω, iram, à μῆρω, eos, πό, ira. Αἴτε Dor. pro εἴκε.
66. Πίθην Ion. pro πίθη, αι per paragog. addito, 2. s.
subj. aor. 2. m. verb. πίθω. 33.

208. Οὐρανόθεν, è cælo. 192. Περ̄ per tmesin sejun-
gitur ab ὥκε, ut sit προηκτε ibid. Δὲ hīc explet. 3. Μ' pro
μὲ ab ἔγω. Θεά. 1. Λαυκάλενθω, &c. 55.

209. Αμφω, &c. totum hunc versum vide 194.

210. Αλλ' ἄγε, sed age. 68. Λῆγ' pro λῆγε, im-
perativ. verb. λῆγω, desino, cesso, cessare facio, finem facio,
item remitto. Ερεδθω, g. s. ab ἔρεις, η, 8. Μηδὲ, ne-
que: ex μη & δέ. Σιρθω, gladium. 192. Ελκεο, Ion.
pro ἔλκη, trahe, imperat. med. verb. ἔλκω. 192. Χνεὶ,
manu, d. s. à χεις, η, manus. 14.

211. Αλλ', sed. 24. Ήτοι, profecto. 68. Επεσιν,
verbis. 77. Μὲν, quidem. 18. Ονειδισον, convitiare,
imperat. aor. 1. act. verb. ὄνειδιζω, convitior, ab ὄνειδθω,
convitium, opprobrium. Eustathius exponit ὄνοσης, in-
nuens se derivare ab ὄνειδη significantē μέμφεσθ. Ως ad,
quod per tmesin sejunctum pertinet πέρ, ut sit ὄντες,
ut. Εσει, fiet, 3. s. fut. verbi εἰμι.

212. Ωδὲ, adverb. sic, hoc modo. Γὰρ, enim. Εξ-
ειν, edicam. 202. Τὸ δέ. Ibid. Καὶ, etiam. 7. Τε-

τελεσμάτων, perfectum particip. perf. passiv. n. g. à verb.
τελέομαι, perficio, consummo: à τελέω, perficio. 5. Ἐσ
per syncop. pro ἔσται, erit, 3. f. fut. verb. εἰμί.

213. Καὶ ποτέ τοι, aliquando tibi vel. 7. 40. Τεί,
ter, adverb. πόσα Poët. pro πόσα, tot, n. pl. n. g. adjecit.
τρόπῳ. Παρέστη, Poët. pro παρέστη, 3. f. fut. i. pro
3. plurali παρέστου, aderunt: ab εἰμί. 53. Αγλαΐα 23.
Δῶρος, n. pl. à δῶρον, τὸ, donum, munus.

214. Ὑδεῖς, g. f. ab ὕδεις. 201. Ἔπεικα Poët. pro
ἔπεικα. 94. Τῆσδε, hujus vel hujuscē, g. f. fœm. artic.
præposit. pro pronom. demonstrativ. positi. Δὲ hīc est
adjectio syllabica. Σὺ, tu. Δ' pro ἦ, igitur. 3. Ἰχθίος
Ion. pro ἵχος, impetum reprime, imper. præf. m. verb.
ἱχόμαι, ab ἵχω, habeo, retineo, coérceo, prohibeo,
impetum reproto, ut hīc πείθεο Ion. pro πείθεις, imper.
præf. pass. verò πείθομαι. 33. Δ' pro ἦ, autem. 3.
Ὕμην, nobis, d. pl. ab ἰγώ.

Τέλος δ' αἴπαμενόμηντο περιέθη πόδας ἀκὺς Ἀχιλλεύς, 215
Χρὴ μὲν σφαιτερῷ γε θεὰ ἐπὶ τείχουσα,
Καὶ μάλα τῷ θυμῷ κεχολωμένῳ οὐδὲ γένος
Οὐ κε θεοῖς ἐπιπείθη, μάλα τὸ ἔκλυνον αὐτῷ.
Ὕπερ δὲ δισυρήτη καπη χέδε χεῖσθε βαρεῖσσα.
Ἄψι δὲ οὐ καλεόντων μέγα ξίφος, δέδε αἰτίησε
Μύθως Ἀθηναῖς η δὲ φλυμπόν δε βεβίχε,
Δάματ' οὐ Αἰγιόχοιο διὸς, μηδὲ δαιμονας ἄλλας.

220

Hanc a. respondens allocutus est pedibus celer Achilles.
Oportet quidem vestrum dea verbum custodire, vel con-
siliū sequi,

Mē vel valde animo iratum. Sic n. est melius.
Qui diis obtemperat, ipsi quoque valde exaudiunt eum.
Dixit & super argenteo capulo continuit manum gravem.
Retrō verò in vaginam impulit magnum gladium, neque
inobsequens fuit.

Confilio Minervæ: ipsa verò in cœlum ascendit,
In domos Ἄρεω gerentis Jovis, ad cæteros deos.

215. Τέλος δ', &c. Vide hæc omnia. 84.

216. Χρὴ, impersonale, oportet, Imperf. Ἐχεῖν
&

scilicet, oportebat. Infin. *χελῶαι* pro quo etiam *χελῶ* dicitur. *Μή,* quidem. 18. *Σφαίτερον* acc. s. n. g. pronom. possess. *σφαίτερος*, vester, à *σφαῖ*. 8. *Γε* est adjecio syllabica. 60. *Θεά*, dea, i. "Επός, verbum, vel consilium, mandatum. 77. *Εἰρύσσειν*, Poët. metri causā, interposito pro *ἰεύσσειν*, observare, custodire, aor. i. m. verb. *ἐρύω*. 140.

217. *Καὶ* per timesin sejunctum cum *ως* jungendum est, ut sit *καίως*, vel, ethi, quamvis, licet. 81. *Μάλα*, valde, 85. *Θυμῷ*, animo, dat. s. à *θυμός*. 24. *Κεχολόθρον*, iratum, ac. s. particip. perf. passiv. *κεχολωθυρός*, iratus, à *χολόθρωσι*. 9. *Ὄς*, sic. 33. adverb. *Γαρ*, enim. 9. *Αμενον* subaudi est, melius est. 116.

218. *Ὄς*, qui. 2. *Κε* pro *ἄν*. 60. *Θεοῖς* à *θεός*. 8. *Ἐπιπέδην*, 3. f. subj. pass. præs. verb. *ἐπιπέδουσι*, parreo, obedio: ex *ἐπί* & *πέδουσι*. 33. *Μάλα*, valde. 85. *Τέ* explet. 5. *Ἐκλυνον*, exaudiunt, 3. pl. imperf. indic. verb. *κλύω*. Imperfectum pro præsenti ponitur. *Αὐτοῦ*, g. s. ab *αὐτός*. 4.

219. *Ἔ* H, per aphæresin pro *φῆ*, quod Poët. dicitur pro *ἴφη*, dixit, 3. f. aor. 2. verb. *φημί*, dico, aio. *Καὶ*, & 7. *Ἐπ'* pro *ἐπί*, super. 160. *Ἄεινεν*, d. f. f. adjecit. *δρυγέτος*, 85. 49. *Κώπη*, d. s. à *κώπη*, i., capulus, manubrium, & propriè *remus*: à *κόπτω*, scindo, ferio: quia remus aquam ferit ac quasi scindit. *Σχέδει* Poët. pro *ἔχεθε*, 3. f. imperf. verb. *χέδω*, habeo, teneo, reproto, &c. Tempora sumit à *χέω*, idem. ab *ἔχω*. *Χε-*
ρει βαρεῖσιν. 89.

220. *Ἄψ*, retró. 60. *Δ'* pro *ἢ*, autem. 3. *Ἐς*, in. 100. *Κλεόν* Poët. pro *κολεόν*, à *κολεός*, 8, i., vagina. 192. *Ὥσε*, impulsit, 3. f. aor. i. act. verb. *ώθεω*, ὥθω, trudo, pello, impello. Fut. *ώθος* & *ώσω*, tanquam ab *ώθω* hinc aor. i. act. *ώσα*, as, e. Perf. *ώσματι*. Att. *ἴω-*
σματι. Hinc, *Ὥθειν τὸ ξίφος εἰς τὸ κολεόν*. Repellere, retrudere, vel reducere gladium in vaginam. *Μέγα ξί-*
φος. 192. *Οὐδ'* pro *άδε*, neque. *Ἀπίθησε* Poët. pro *ἀπίθησε*, inobsequens fuit, 3. f. aor. i. verb. *ἀπίθέω*, non obtempero, morem non gero, imperium detrecto, &c. Scribitur Poët. *ἀπίθέω*, n. Fit ex a priv. & *πείθω*.

Hinc, ἀπειθεῖν τινί. Non obtemperare vel obsequi alicui.

221. Μύθω, consilio, d. s. à μῦθο, 33. Ἀθλωάντης, Minervæ, ab Ἀθλωάντη, 192. Ἡ, pro αὐτῇ, ipsa. 9. Δ' pro ᾧ, vero. 3. Οὐλυμπόν δὲ pro εἰς ὄλυμπον, vel ὄλυμπον. 44. 3. 54. Βεβήκε, ascendit, ivit, 3. s. perf. pass. verb. βαίνω. 44.

222. Δώματ' ἐστι πρὸ τοῦ δώματος, in domos. 100. 18. Αἰγιόχοιο Ion. pro Αἰγιόχῃ, 200. Διός, Jovis, 5. Μετὰ, ad. Nota. μῆτρα cum accusativo variis redditur modis, ut, ad, ut hic, post, in, adversus, &c. Δαιμόνας, deos, acc. pl. à Δαιμῶν, ἡ, οὐ, deus, numen, fortuna. Quasi δαιμόνιον, sciens & peritus artifex: à δαιμόνιον, scio. Nam dæmonibus antiquitas humanarum artium inventionem tribuit, inquit Constant, "Αἴτιος, cæteros, ab ἄλλῳ. 17.

Πηλεύδης δ' ἔξαυτις αἰταρητορεῖς ἐπέεστιν

*Ἀτρεύδης περσέεπε, καὶ ὥπερ λῆγε χόλοιο.

Οἰνοβαρὲς, κώσος ὄμματ' ἔχων, κραδίην δὲ ἐλάφοιο. 225

Οὔτε ποτ' ἐστι πόλεμον ἀμφὶ λαῶν θερηθῆσαι,

Οὔτε λόχουνδ' ἔνεινται Καὶ αὐτιστέοσιν Ἀχαιῶν

Τέτληκας θυμῷ τὸ δέ τοι κῆρε εἶδε τοῦτον.

*Η πολὺ λώιόν ἐστι καὶ σφετὸν σύρην Ἀχαιῶν

Δᾶρες διπομετεῖαδ, ὃς τις Σέδεν αὐτίον εἶπεν. 230

Δημοσόρεως βασιλεὺς, ἐπεὶ γάτιδανοῖσιν αἰάσθε.

*Η γῆ ἀν, Ἀτρεύδη, καὶ ὑπαζε λωβήσασι.

*Αἴ δὲ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὅμημαι,

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ὄποιε φύλακα καὶ ὄργας

Φύση, ἐπειδὴ περὶ τοικαὶ σὺ ὄρεσι λέλοιπεν, 235

Οὐδὲ ἀναθηλήσῃς· τοῖς γὰρ ἕτεροις ἔλεψε

Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτές μιν ἔχεις Ἀχαιῶν

*Ἐν παλάμης φορέασι δικαστόλοι, οἵ τε δέμιτας

Πρεστὶ Διός εἰρηναῖ, οἱ δέ τοι μέγας ἔστε τοῦ ὄρκος.

*Η ποτε Ἀχιλλῆς ποδὴν ἴξε τοῦτος ἦτας Ἀχαιῶν

Σύνταγμας τοῖς δὲ γάτι δικήσεις αἰχνύμηνος περὶ

Χρυσοκέντην, εὖ τὸν τοῦ ποδοῦ οὐφέντης Εκλογας αἰδοσφόνοιο

Θησαυρούτες πίπτωται σὺ δὲ ἔνδοθι θυμὸν αἰμούξεις

Χωρόμητος, ὃς τοιστούς Ἀχαιῶν καὶ δὲν ἔτισται.

Pelides verò iterùm acerbis verbis
 Agamemnonem allocutus est, & nondum iram posuerat;
 Vino gravate, canis oculos habens, cor verò cervi,
 Neque unquam ad prælrium cum exercitu armari,
 Neque ad insidias hosti struendas venire cum principibus

Græcorum,

Aulus es animo: hoc enim tibi mors videtur esse.
 Profectò multò satius est in amplis castris Græcorum
 Dona ei adimere, quicunque contra te dixerit.
 Populi devorator rex: nam ignavis imperas: [tumeliam:
 Certè enim Atrida nunc postremam intulisse istam con-
 Sed tibi edicam, & magnum præterea jusjurandum jurabo,
 Certè per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia &
 ramos [relinquit,
 Producet, ex quo semel stirpem resectam in montibus
 Neque revirescet: ferrum n. undique illud delibravit
 Foliaque & corticem: nunc v. ipsi filii Achivorum
 In manibus gestant judices, quique leges [jurandum.
 A Jove *traditas* custodiunt, hoc v. tibi magnum erit jus-
 Profectò aliquando Achil. desiderium invadet filios Græc.
 Universos: illis v. tu nihil poteris, quamvis mœrens,
 Prodeesse, cùm multi sub Hectore homicidâ
 Morientes cadent, tu verò interiùs animum lacerabis
 Iratus, quòd fortissimum Græcorum nihil honorâsti.

223. Πηλείδης δ', Pelides verò. 1. 3. Ἐξαῦτις, ab
 ξ & αῦτις, idem 27. Præpositio apud Græcos, ut apud
 Latinos saepe abundat, ut hīc. Ἀταρτηγῆς, d. pl. ab
 ἀταρτηγής, ὁ, η, contumax, contumeliosus, acerbus, pleo-
 nismo syllabæ ταρ pro ἀτηγής, idem: item, *insuperabi-*
lis, intratibialis. Fit ab ἄτη, damnum, noxa. Ἐπέ-
στιν, poët. geminat ε & σ, pro ἐπεστιν ab ἐπεστιν. 77.

224. Ἀτρεΐδω προσέειπε. 7. 105. Καὶ, nam. 7.
 Οὐπτω, nondum, ex σ, non & πω particula enclitica. 106.
 Λῆγε poët. pro ἐληγε, 3. f. imperf. verb. λῆγω. 208. Hinc,
 λῆγεν χόλη. Deponere iram: dessinere irasci, &c. Χό-
 λη lon. pro χόλη, à χόλῳ, ira, bilis.

225. Οινοθαρης, v. f. ab οινοθαρης, ὁ, η, vino gravis,
 vel gravatus, ebrius: ab οἶνος, vinum, ab ὄνειρος, juvo:

&

& βαρύς, ὁ, gravis. Κυνός, canis, à κύων. 4. Ὁμιλητής pro ὅμιλος, oculos, acc. pl. ab ὅμιλος, τὸ, oculus: item aspectus, facies: ab ὅμιλος i. sing. perf. pass. verb. ὅμιλομαι, pro quo in usu est ὄφελος, video. Ἐχων, habens, particip. præs. ab ἔχω. Κερδίλη Ion. pro κερδίαν, acc. s. à κερδία per metathesin pro κερδία, ἡ, cor, à κέρδη, π., cor: vel ut quidam volunt, κερδία fit à κερδάνω, tremore commoveo, quodd cor perpetuò palpitet. Δ'. 3. Ἐλάφος Ion. pro ἐλάφη, ab ἐλαφῷ, ὁ, cervus. Nota. Dicimus eum cor habere cervi, qui meticulosus est & ignavus, quique fugā potius quam dimicatione cum hoste agit.

226. Οὔτε, neque ex ς & τί. Ποτ' pro τοτὲ, unquam. Ἐσ., ad. 100. Πόλεμον, prælrium, à πόλεμῳ. δι. Ἀμα est adverb. tempor. significans, unà cum, simul cum, statim, eodem tempore, interea, ubi primùm, protinus. Construitur cum dativ, ut hīc. Λαῶ, d. s. à λαῶς, populus, item exercitus. 10. Θωρηκθῆναι armari, aor. i. pass. infin. verb. θωρησω, armo, induo thoracem: à θώραξ, ὁ, thorax, lorica, vestis, quā tegitur pectus: pars pro toto.

227. Οὔτε. neque. Λόχονδε, ad insidias scil. hosti struendas: ex accusat. λόχον, à λόχῳ, ς, ὁ, insidiæ, item alibi agmen, cohors: à λέγω, cubare facio: & ἢ pro εἰς. 3. 54. Ιέναι, ire, infin. verb. εἴμι, eo. Σω, cum. 170. Αριστεροστή Ion. pro Αριστερή, Poët. pro Αριστερή. d. pl. ab Αριστός, ὁ, Princeps, omnium fortissimus, qui primarius est inter alios, ab ἀριστῷ. 69. Αχαιῶν ab Αχαιός. 2.

228. Τέτληκας, ausus es, 2. s. perf. verb. τλάω, suffero, tolero, sustineo, audeo. Fit per syncop. à ταλάω, idem: hinc venit τάλας, miser, quia multa perfert, ex quo per metathesin fit Ἄτλας, qui cœlum humeris sustinet. Θυμῶ, d. s. à θυμός. 24. Τὸ pro τῷ το, hoc. 9. Δὲ, verō. 3. Τοι Dor. pro Τοὶ, à Τὺ, tu. Κῆρ, ἡ, fatum, plerumque in malam partem accipitur, mors, fatalis calamitas: à κέρω, consequor. Εἶδε, 3. s. ab εἶδομαι, videor, appareo, ab εἶδω, video, &c. Εἶναι ab εἰμι.

229. Ἡ, certe. 77. Πολὺ, multò, adverb. à πολύς. 3.
λόιον, τὸ, melius. Compar. n. g. adject ἀγαθός, bonus.
Superl. λάτισ^{τη} contract. λάτος. Fit à θέλω & Dor. λᾶ,
vel λάω, quasi id, quod magis volumus. Ἐσί, est, ab
εἰμί. Κατὰ, in. 136. Στρεπτὸν, acc. s. à στρεπτός. 10.
Εὐρὺν, acc. s. ab εὐρὺς, ὁ, latus, amplius, &c. fœm. εὐρεῖα.
neut. εὐρύ. Ἀχαιῶν, ab Ἀχαιός. 2.

230. Δῶρ^ε pro δῶρῳ, ac. pl. à δῶρον, τὸ, donum. Ἀπο-
αγέτας Ion. pro ἀφαιρέτας, Iones n. synæresin non ser-
vant. Est a. infin. præf. verb. ἀφαιρέομαι, ab act. ἀφαιρέω,
aufero, rapio, eripio, &c. "Οσις, qui, vel quicunque:
ex ᾧ & τι, indefinito. Σέθεν Poët. pro σῇ, à ζύ. Ἀ-
ττιον, ex adverso, contra, adverb. ab. adjectiv. αττιος,
adversus, ex adverso stans, quod fit ex αττὶ præpositione.
Εἶπη, dixerit, 3. s. aor. 2. subj. verb. ἔπω.

231. Δημοσόρεος, ὁ, populi devorator, vel populum de-
vorans, qui bona populi devorat: à δῆμος, populus, &
βορρᾶ, pabulum, esca, cibus propriè brutorum: à βόω
vel βόσκω, pasco. Vel δημοσόρεος dicitur quasi ὁ τὸ δῆμος
βορράζων, &c. Βασιλέου subaudi εἰ, es. 9. Ἐπει, quo-
niā, nam. 57. Οὐτιδανοῖς Ion. pro οὐτιδανοῖς, d.
pl. ab οὐτιδανός, ὁ, homo nullius pretii: ab οὐτις, ὁ οὐ η,
nullus, reliquis literis ad euphoniam interjectis. Ἀ-
ιάστεις. 37.

232. Ἡ, certe. 77. Γάρ^ε 9. Ἀ particul. potent.
Ἀτρείδη, v. s. ab Ἀτρείδης. 7. Νῦν. 27. Ὑσαζ, postre-
mó. vid. τὰ πρώτα. 6. Est adverb. superlativ. grad. cu-
jus comparativ. est ὑπεργύ, absque positivo. Λαθάσαι,
2. s. aor. 1. m. opt. verb. λαθάσω, ἀμαι, injuriam in-
fero, contumeliā afficio: à λαθη, η, contumelia, inju-
ria, quod dicitur secundū Eustath. quasi λαθέη, à λαθε^{τη}
& βαίνω, ut sit η εἰς τὸ φανερῷ υθεται, injuria vel contu-
melia palam illata.

233. Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω. 203. Καὶ. 7. Ἐπὶ conjun-
gendū est cum ὄμημαι, ut sit ἐπομημαι, jurabo, f. 2.
m. verb. ὄμημαι, juro, cujus fut. 1. act. est ὄμόσω ab
ὄμω, 76. Μέγας à μέγας, magnus. 78. Ὁρκον ab ὥρκος,
η, ὁ, juramentum, jusjurandum: ab εἵργω, coērceo.

234. Ναί, certe, ita, etiam, næ. Adverb. affirmand.

8

Ex concedendi. Ma, per. 86. **Tó ðe pro τάπω**, hoc. 9. **Συγγραφη.** 15. **Tò μ̄**, pro ὅπερ quod ponitur. 9. 18. **Nota.** Interdum articulus præpositivus in eâdem oratione ita repetitur, ut priore loco vim habeat pronom. demonstrativi, posteriori verò relativi, ut hîc, vel vice versâ. **Οὐκοτε,** nunquam: ex & & ποτέ. **Φύλλα**, ac. pl. à φύλλῳ, ȝ, π̄, folium, à φύω, produco, nascor, vel secundum Eustath. à φυσάν & λαλαγεῖν, resonare, ȝ φύειν τὸ εὖ φυσάν λαλαγεῖν. **Καὶ**, &c. **"Οξύς**, ac. pl. ab ὄξῳ, ȝ, ὁ, ramus, nodus arboris. **Metaphor.** homo bellicosus dicitur ὄξος **"Αρης**, quasi ramus à Martis stirpe prognatus.

235. **Φύσῃ**, 3. s. fut. 1. act. verb. φύω, gigno, produco, edo, pario, item nascor. F. φύσω. P. πέθυκα, quod aliquando significat adhæreo, ut vers. 511. Hinc, φύει τὰ φύλλα καὶ ὄξα. Producere folia & ramos. **Ἐπειδή**, postquam, posteaquam, ex quo: ex ἐπὶ, εἰ & δῆ. **Πρέστα**, primum, semel. 6. **Τομὴ**, stirpem resectam, à τομῇ, ȝ, ȝ, sectio, stirpis amputatio, vel stirps resecta, ut hîc. Fit à τέτομα perf. m. verb. τέμνω, scindo. **Ἐι**, in. 14. **"Οζεστι** poët. pro ὄρεστι, d. pl. ab ὄρεσ, εος, π̄, mons. **Λέλοιπεν**, reliquit, 3. s. perf. med. verb. λείπω, relinqu. F. λείψω. Aor. 2. ἔλιπον. P. m. λέλοιπα, ας, ε.

236. **Οὐδὲ** pro οὐδὲ, neque. **Ἀναβηλόσει**, revirescit, 3. s. fut. 1. verb. ἀναβηλέω poët. pro ἀναβαλέω, repululo, regermino, reviresco, renascor: ab ἀναβάλλω, idem: ex ἀνα & βαλλω, vireo, pullulo. **Περὶ** per tmesin pertinet ad ἔλεψε, ut sit ἀπελέψε, undique libravit, decorticavit, circum circa nudavit, 3. s. aor. 1. act. verb. ἀπελέπω, undique libro, delibro, decortico, desquamo. F. ἀπελέψω. Aor. 1. ἀπελέψε. **Γὰς**, enim. 9. **Ῥά.** 8. **Ἐ**, pro αὐτῷ, ipsum, illud, acc. s. pronom. ȝ. **Χαλκός**, ȝ, ὁ, æs, ferrum, per metonymiam quicquid ex ære vel ferro conficitur.

237. 233. 5. 7. **Φλοίον**, à φλοίος, ȝ, ὁ, cortex: à φλέω, fœcundus sum, abundo. 27. **Αὗτε** pro ᾧ, autem. 27. **Μήν**, ipsum. 29. cætera vide. 162.

238. 4. **Παλάμης** Ion. pro παλάμαις, d. pl. à παλάμη, ȝ, palma, manus: à πάλλω, vibro. **Φορέαστι**, à φορέω,

εἰων, propriè fero vestem aliquam, sed generaliter gesto vel gero quocunque modo: fit à φέρω. Δικαιοπόλος à δίκαιοπόλος, *s.*, ὁ, judex, qui versatur circa jus: interdum idem est quod rex: à δίκη, jus, causa, accusatio, mulcta, & πολέων, versor. "Οίτε, quique. 2. 5. Θέμιστας, leges, à θέμιστας, i. s., & ιδος, *n.*, lex: à τιθημι, pono. Sunt. n. θέμιστες νόμοι τιθέντες, positæ & constitutæ leges.

239. Πρὸς Δίος, à Jove (scil. traditas.) Nota. πρὸς cum genitiv. variè redditur, ut; *ab*, ut hīc ē, *ex*, *de*, *co-*ram, *contra*, *per*, *cum*, *εἰ*. 5. Εἰγύα³) Ion. pro εἴρεω, mutato v in α, custodiunt, 3. p'. indic. perf. passiv. verb. εἴρεω. 140. Οὗτος, pro γετος ἡ, istud verò. 9. 3. Τοὶ Dor. pro Κοὶ, tibi. Μέγας, magnum. scil. jurandum. 78. Εοτε³) poët. pro εἰτε³), erit ab εἰμι. 232.

240. Ἡ, certé. 77. Ποτέ pro ποτὲ, aliquando. 40. Ἀχιλλῆς³) Ion. pro Ἀχιλλέῳ. I. Ποθή, *n.*, desiderium, amor, cupidus, affectus. Dicitur πόθος, idem. Fit à πιποιδα perf. m. verbi πειθώ, persuadeo; persuadet n. desiderium homini, ut id desideret, quod desiderat, inquit Etymolog. ἴξει, invadet, 3. s. f. 1. verb. ικτέρωμα ab ικτερι. 19. cæter. vid. 162.

241. Σύμπαντες Attic. pro Σύμπαντις, universos, à Σύμπαντας, omnis, universus: ex Σὺν & πᾶς. 5. Τοῖς pro εἰνέοις, illis. 9. Οὐτι, nihil, non, nequaquam: ex *s*, & τι indefin. δωνήσεις Ion. pro δωνήση, 2. s. f. 1. m. verb. δωνάμαι, possum. Αχνύμφρος ποτε, dolens vel mœrens quamvis. 102. 130.

242. Χερισμένη, infin. verb. χερισμέω, prosum. 28. Εἰτε³ pro εἰτε, pro quo Poëtæ dicunt ηῦτε, idem quod ὅτε, quando, quum. Ἀν partic. potential. construitur cum πιπίωσι. Πολλοί, multi. 3. Υφ per apostroph. pro ωντο. Nota. ωντο cum genitivo constructa variè redditur, ut; *sub*, *ab*, *ex*, *per*, *præ*, *pro* μετά. "Εἰτος, g. s. ab "Εκτωρ, ὁ, Hector Priami regis ex Hecubā uxore filius, Trojanorum omnium fortissimus ab Achille interfectus: dictus est (ut Plato scribit) δῶνες τὸν οὐκέτην, quod urbem contra impetum hostium tenuerit, patriamque servarit. Eo namque sospite Troja nunquam potuit expugnari. Solus Græcos, quemadmodum Achilles

chilles Trojanos solus fugabat: è quibus Protefilaum & Patroclum aliósque permultos interfecit. Tandem ab Achille interemptus & bigis alligatus circum Patrocli se-pulchrum, Trojæque muros tractus est. Cujus corpus per duodecim dies insepultum ab Achille servatum, Priamus pater redemit, & veteri more honorificentissime cremavit. Ἀνδρεφόνοιο Ion. pro ἀνδρεφόνῳ ab ἀνδρεφόνῳ, ὁ, η, homicida, viros interficiens: ab ἀνὴρ, ὁ, vir. 8. & φένω, occido.

243. 56. Πίπτωσι, carent. 3. pl subj. præf. verb. πίπτω, cado, inferior, prosternor, profligor, &c. F. πεσθαι, P. πίπτωσα. Aor. 2. ἔπειτο, à πέπτω, cado, inusit. 26. 3. "Εὐδοθείς poët. pro ἔνδοθει, intus: ab ἔνδον, intus. 136. 24. Ἄμυξεις, lacerabis, 2. s. f. 1. verb. ἀμύσω, lanio, lacero, vellico, animum exulcero, metaphor. ab ἀμά, inquit, Etymologic. hinc ἀμυχῆ, laceratio. Hinc, Ἄμυσης ἔνδοθει τὸ θυμόν. Lacerare intus animum.

244. 44. Ὁτι pro ὅτι. 56. Ἀεισον ab ἀεισθ. 69. 2. Οὐδὲν, nihil, n. genus adjectivi χρήστης, ὁ, nullus, f. χρήστης, η, nulla. Ἐτισας, honorasti, 2. s. aor. 1. act. verb. τίω, honoro.

Οι φάγο Πυλείδης, ποτὶ δὲ σκηπτρῷ βάλε γαῖην 245
Χρυσεῖοις ἡλοῖσι πεπαρμένον, ἔχει δὲ αὐτός.
Ἄτρειδης δὲ ἐτέρωθεν ἐμβάσιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπῆς ἀόρατε λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Ἐεὶ καὶ διπλὸν γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδήν.
Τῶι δὲ ἡδη δυό μὲν γλυκαὶ μερόπτων ἀνθεώπων 250
Ἐφθιασθ', οἱ δὲ περόδεν ἄμα τράχεν, καὶ ἔγλυκε
Ἐν Πύλῳ ηγαθέη, μᾶτι δὲ τελτάτοισι ἀγαστεν,
Οι σφιντύφρεγέαν ἀγορησαθ', καὶ μετέειπεν.

Sic locutus est Achilles: & Sceptrum projectit in terram,
Aureis clavis distinctum: resedit verò ipse.
Atrides verò ex alterâ parte irascebatur. Illis verò Nestor
Suaviloquus exsurrexit, argutus Pyliorum concionator:
Cujus etiam à lingua melle dulcior fluebat vox.
Huic v. jam duæ quidem ætates loquentium diversis lin-
guis hominum

Interierant, qui cum eo priùs nutriti fuerant, & geniti
In Pylo admirandâ : in tertiiis (*id est inter tertia etatis
homines*) regnabat,

Qui ipsis bene cogitans concionatus est, & inter (eos) dixit.

245. 187. I. Ποτὶ Dor. pro *περὶ* construitur cum γαῖῃ.
Fit ex *περὶ* : in fine addito, σ in τ mutato, & ε sublato.
Variis cum dativo constructa redditur modis, ut ; *ad*,
prope, *juxta*, *in*, *adversus*, &c. 15. Βάλε, poët. pro
βάλει, 3. s. aor. 2. verb. βάλλω, projicio. 52. Hinc,
βάλλειν τὸ Κηπτεγν *περὶ* γῆ. Projicere sceptrum in
terram. Γαῖη Ion. pro γαῖῃ, d. s. à γαῖᾳ poët. ἡ, terra,
unde per aphær. liter. γ fit αῖα, & in prosā γῆ, ἡ, idem,
γαῖα dicitur quasi μᾶς vel φᾶς, quia terra semen excipit :
à γῆ fit γῆρας, senectus, quia senex ad terram respicit.

246. Χειροῖσι, aureis, d. pl. à χείροις, ὁ, idem quod
χειροῖς, aureus. 15. Ἡλοις, clavis Ion. ἥλοις ab ἥ-
λος, ὁ, clavus: ab ἔω, mitto, quod immittatur iis, quæ
compinguntur. Πεπαγμόν, transfixum, distinctum, va-
riegatum, acc. s. masc. particip. perf. passiv. πεπαγμός,
à πέπαγμαι, perf. pass. verb. πείγω, transfigo, &c. F.
περγ. Aor. 1. act. ἐπειργ. passiv. ἐπάγθω. Aor. 2. act.
ἐπειργ. Perf. πεπαγμα. Pass. πεπαγμα. cæter. vid. 48.
3. 4.

247. 7. 3. Ἐτέρωθεν ex aliâ vel alterâ parte : ab ἐτε-
ρω, alter, quod ab ἐ, se. ἵμωις, 3. s. imperf. verbi μη-
νία Attic. pro μήνισ, irascor, à μῆνι. I. 68. 3. Νέσωρ,
οργ., ὁ, Nestor, Nerei & Chloridis filius, qui adhuc ado-
lescens bellum gessit, etiam tum vivo patre, adversum
Epeos Peloponnesi populos, qui postea Elii dicti sunt.
Ac deinde, cum Pirithoi nuptiis interesset, adversus cen-
tauros, qui Hippodamiam rapere conabantur, strenue
pugnavit. Postremò belli Trojani tempore senior factus
quinquaginta navibus cum reliquis Græcis principibus
ad Trojam venit, cum jam tertiam hominis ætatem vi-
veret. Ubi Græcorum rebus consilii dexteritate tantum
profuit, ut Agamemnon profiteri non dubitaret, brevi
se Ilium fuisse expugnaturum, si decem sibi contigissent
Nestores.

248. Ἡδυεπής, ἕος, ὁ, η, suaviloquus, dulcē loquens: ab ηδὺς, dulcis, & ἔπος, εος, sermo, ab ἔπω, dico. Ἀνέργητε Poët. pro ἀνέργητε, 3. f. aor. 1. verb. ἀνεγέρω, ex-urgo, surrido, impetu fero: ex ἀνα & ὅργω, quod ab ὅργω, elevo, attollo, concito. Αἰγύς, ὁ, stridulus, aliquando in bonam partem accipitur, & significat jucundus, sonorus, facundus, argutus: à λύγιστω, strideo, resono, quod à sono fictum, idem λυγάσσω λισυέγς, ο, idem cum λιγύς. Πυλίων, g. pl. à Πύλιος, ὁ, Pylius, à Πύλος, η, Pylus Oppidum Agri Messeniaci in tractu occidentali Peloponnesi, Nestore alumno (qui inde Pylius est cognominatus) nobilitatum. Ἀγορευτής, ος, ο, concionator, orator: ab ἀγορεύομαι. 73.

249. Τῷ pro ἡ, cuius. Articul. præpositiv. pro postpositiv. 36. Καὶ, etiam. 7. Ἀπὸ, ἀ. Nota. Ἀπὸ cum genitivo constructa variis effertur modis, ut; ἀ, ab, abs, de, ex, per, absque, sine, post. Exprimitur nonnunquam ablativo modo: interdum pro genitivo adverbium tibi adsciscit, ut δὲ τότε, ex illo tempore. Sic δὲ πηλῷ, è longinquo, quod Latini quoque de procul, & de longe dicunt. At in isto Lucæ Evangelistæ δὲ μαχρήσι, & Homerī απ' εὐρωθέν, pleonasmus esse videtur præpositionis, quod terminatio θεν in illis per se motum de loco significet. Γλώσσης à γλῶσσα, η, lingua, sermo, sermonis forma, & lingula tibiæ ob similitudinem. Attic. dicitur γλῶττα. Μέλις, g. s. à μέλι, mel. Γλυκία, à γλυκὺς, ο, dulcis. Compar. γλυκίων, γλυκύτερος, & γλύκων. Superl. γλυκύτατος, & γλύκισος. Hinc, Γλεύκος, εος, τὸ, mulsum. Πέρι poët. pro ἔρρεε vel ἔρρει fluebat, 3. f. imperf. verb. ρέω, fluo, propriè dicitur de rebus liquidis: item dico, loquor. Cætera tempora sumit à φέω inusitato. Αἰδή, η, vox. 92.

250. Τῷ pro τέτῳ huic, d. articul. præposit. 9. 3. Ἡδη, jam, item nuper, tum: ex ή & δή. 61. 16. 18. Γενεα, ætates, à γένεα, ἄς, η, genus, generatio, progenies: aliquando spatium septem annorum, aliquando triginta, aliquando centum. Fit à γενομαι. Μερόπων, diversis linguis loquentium, g. pl. a μέρη, ο, divitiam vocem habens, &c. epithetum propriè hominis: à μερίζω divido &

& ὄψ, vox, ab ἕπω, dico: hinc homines dicuntur μέρης, quod articulatâ linguâ loquantur, quod soli homini datum est inter animantia: vel quod hic aliâ, ille aliâ linguâ & dialecto loquatur: vel à divisione vocis, quæ post Chaldaeam turrim facta proditur. Sunt etiam qui ἔντονος significare dicunt. Ἀνθεώπων, hominum, ab ἀνθεώπῳ, ὁ, ἡ, homo: ab ἕπω, supra, ἀδέσω, aspicio, & ὄψ, vultus juxta Ovid. Os homini sublime dedit cælumque theri, &c. Plato putat ἀνθεώπῳ dici quasi αἰαθέας οὐ ἄποπτε, contemplans, quæ videt. Alii, quasi ἕπω πέτω, sursum vergens.

251. Ἐφθιαθ' pro ἐφθιαζε Ion. pro ἐφθιάζε, 3. pl. plusquam perf. passiv. facta è tertiatâ sing. inserto α ante το. Est à verb. φθίω, corrumpo, contabesco, consumor, pereo, intereo, à φθέω, Idem. Οἱ, qui, ab ὅς. Οἱ pro αὐτοῖς. Τρέψειν, ante, priùs, & poët πρέψει, à πρεψεῖ, ante. Αμα, unà, vel simul cum. 225. Τρέψειν Ion. augmento detracto, & Bœoticâ syncope pro ἐτρέψησαν, nutriti sunt, 3. pl. aor. 2. passiv. verb. τρέψω, nutrio, Fut. τρέψω, ad differentiam fut. τρέψω à τρέπω, verto. Aor. 2. τρέψθων. Aor. 2. pass. ἐτρέψθω. Ἡδ' pro γέδε, &, atque etiam, ex ἡ & δέ. 3. Ἐγκύοντε, geniti sunt, 3. pl. aor. 2. med. verb. γίγνομαι. 49.

252. Ἔν, in. 14. Πύλω, Pylo, à Πύλῳ. 247. Ἕγα-
σίη̄ Ion. pro αἰγαδέα, d. s. fœm. adject. αἰγαδέας & Ion.
ἰγαδέας, valde divinus, admirandus: ex αἴγας, valde,
& θεός, divinus, à θεός, 8. Μετά, hîc duplice sensu pos-
test sumi, vel absolutè pro adverbio ποστεα, deinde, vel
cum casu dativo τετάτοισιν tertiiis scil. ætatibus, id est
tertiæ ætatis hominibus. Est a. hîc dativ. Ionic. pro τετ-
άτοις à τετάτῳ, idem, quod τετάτῳ, tertius, à τετάτῃ,
ter. Ἀναστεν̄ Ion. pro ἀναστεν̄, 3. s. imperf. verb. ἀνα-
στεν̄. 39. Nota. Verbum hoc tam cum dativo, quam
cum genitivo construitur.

253. Ος σφίς, &c. vide vers. 37.

^Ω πόκοι, ἡ μέγα πένθος, Ἀχαιΐδα γαῖαν ixāρδ.

^Η κεν γηθόςας Περίαμος, Πελάμοιό τε παιδες,

^Αλλοι τε Τρῷες μέγα κεν κεχαροίας θυμῶ,

Εἰ [Φῶιν τάδε πάντες πυθοίατο μαρναμένοιν,
 Οἱ περὶ μὲν βύλη Δαυκῶν, τῷ δὲ ἐστὲ μάχεαδ.
 Ἀλλὰ πίθεος ἀμφα ἡ γεωτέρα εἰσὸν ἐμεῖο.
 Ἡδη γὰρ ποτὶ ἐγώ, καὶ δρέσοσιν ἡέσθι νῦν
 Ἀνδρόφοιν ὄμιλησα, καὶ τὸ ποτέ μὲν ὅτι γένεσισον.
 Οὐ γάρ πω τοιάς οἵδον ἀνέρας, ωδὲ ιδώματι,
 Οἶον Πειρίθεον τε, Δρυάντα τε ποιμήμα λαῶν.
 Καινέα τοι, Ἐξάδίον τε, καὶ ἀντίθεον Πολύθημου,
 Θυτέα τοι Αἰγαίδην, ἐπιεικελον ἀθανάτοισι. 265
 Κάρτισοι δὲ καῖνοι ἐπιχθονίων τράχειν ἀνδρῶν,
 Κάρτισοι μὲν ἔσται, καὶ καρτίσοις ἐμάχοντο
 Φηροῖν ὁρεσκώοισι, καὶ σκτάγλως δῆλεσσαν.
 Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγώ μεθομίλεον σὺν Πύλῳ ἐλθῶν
 Τηλόθεν ἐξ Ἀπίνης γαίης, καλέσαντο γὰρ αὐτοῖς. 270
 Καὶ μαχόμενοι κατέτη ἐμωτὸν ἐγώ, καίνοισι δὲ ἀγαθοῖς
 Τῶν οἵ γεινοις ἐστιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιστο.
 Καὶ μὲν μέν βραλέων ξύνιον, πείθοντο τε μύθῳ.
 Ἀλλὰ πίθεος καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ πείθεαδ ἀμενον.
 Μύτε (ὶ τόνδ', αγαθός ποτὶ ἐών, δημάρτεο κάρλω,
 Ἀλλ' ἔτι, ὡς οἱ πρωτάτα δόσσαν γέρας φένες Ἀχαιῶν.
 Μύτε (ὶ Πηλεύδ' ἥδελ' ἐγιζέμδρατι βασιλῆι
 Αυτοῖσιν ἐπεὶ ψποδ' ὄμοις ἐμμορφε τιμῆς.
 Σκηπτὴχος βασιλός, φένει τε Ζεὺς κυβέρνει τὸν οὐρανόν.
 Εἰ δὲ (ὶ καστερός ἐστι, θεὰ δέ σε γείνατε μήτηρ, 280
 Ἀλλ' οὐε φέρετερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεοτιν ἀνάσσει.
 Ατρεύδη, (ὶ τῷ πατέρε τεὸν μέρῳ· αὐτὰρ ἐγώ
 Λίσομον· Ἀχιλλῆι μεθέμδρη χόλον, δις μέγα πᾶσιν
 Ερκετῷ· Ἀχαιοῖσιν πέλε) πολέμοιο κακοῖο.

Proh dii, certè magnus luctus Græcanicam terram occidit.
 Certè gaudebit Priamus, Priamique filii, [cupat].
 Cæterique Trojani valde lætabuntur animo,
 Si de vobis hæc omnia resciverint pugnantibus,
 Qui excellitis quidem consilio inter Græcos, excellitis etiam fortitudine.

Quare parete: ambo n. juniores estis me.
 Jam n. olim ego etiam cum fortioribus quam vos estis
 Viris versatus sum, & nunquam me illi contemnebant.
 Non n. unquam tales vidi viros, neque videbo,

Qualem

Qualem Pirithoúmque Dryantémq; principem popolorum;
 Cænemque, Exadiúmque, & deo parem Polyphemum,
 Theseúmque Ægi filium, persimilem immortalibus.
 Fortissimi quidem illi terrestrium erant virorum:
 Fortissimi quidem erant, & cum fortissimis pugnabant
 Belluis montanis, & mirum in modum *eas* perdiderunt:
 Et cum illis quidem ego versatus sum è Pylo profectus
 Longè ex Peloponneso terrâ, vocârunt n. ipsi:
 Et pugnabam pro meis viribus ego, cum illis vero nullus
 Eorum, qui nunc homines sunt terrestres pugnâset:
 Et tamen mea consilia audiebant, obtemperabântque ser-
 Quare parete & vos: nam parere melius est. [moni.
 Neque tu hunc quamvis sis fortis, priva puellâ.
 Sed sine, ut ei primùm dederunt præmium filii Græcor.
 Neque tu Pelide velis contendere cum rege
 Ex adverso, nam nunquam æqualem sortitus est honorem
 Sceptriger rex, cui Jupiter honorem dedit.
 Si verò tu fortis es, deaque te genuit mater,
 At hîc quidem potentior est: nam pluribus imperat.
 Atride, tu verò seda tuam iram: ego verò
 Supplicabo Achilli, ut remittat iram, qui magnum omni-
 Septum Græcis est belli perniciosi. [bus

254. Ω, ô! proh! Πόποι, sunt θεοὶ quasi ἔποποι, id est, πάντα ὀπτόντες omnia videntes. Utraque sunt adverbia ejusdem notationis ἐν ἀρχαῖς posita simul. Luctum significant, indignationem aut aliud ani-
 mi πάθος. 77. 193. Πένθος, εἰς, πά, luctus, dolor: à πάθος, passio, clades, interitus, à πάσχω. Ἀχαιΐδα, A-
 chivam vel Græcanicam, acc. s. ab Ἀχαιΐς, η, Achaia, ab Ἀχαιός. 2. Γαῖαν, tellurem, terram, à γαῖα. 244. Ι-
 νάρι, invadit, occupat, ab ικάνω, venio, advenio, inva-
 do, occupo. Idem ικώ & ικνέομαι, sed tempora sumit ab ικομαι.

255. 77. 60. Γηθίσαι, gavisa fuerit, vel gaudere po-
 terit, 3. f. optat. aor. 1. verb. γηθέω, gaudeo, lætor. 19.
 5. 20.

256. 17. 5. Τρῶες, Trojaní, à τρῶς. 152. Μέγα,
 valde. 78. 60. Κεχαριγιᾶς poët. reduplicat. pro χαρι-

26 Ion. pro *χαίρειν*, 3. pl. opt. aor. 2. m. verb. *χαιρέω*. Nota. Iones 3. pluralem in hoc tempor. & mod. formant à tert. sing. & interserendo ante *το*, & poëtæ pro arbitrio licentiæ cum reduplicatione eam proferunt, quod sæpe etiam in reliquis præteritis & modis faciunt. 24.

257. 40. Σφᾶτι (subaudi *σει*) de vobis, g. dual. pron. Cū. Τάδε pro *ταῦτα*. 9. Πάντα, omnia, ac. pl. n. g. à *πᾶς*. 5. Πυθοῖαν Ion. pro *πύθοιν*, cognoverint, resciverint, 3. pl. aor. 2. m. optat. verb. *πυθάνομαι*, audio, intelligo, interrogo, cognosco, rescio. Tempora sumit à *πύθοιν*. Μαχαμένοιν, Ion. pro *μαχυμόνιν*, pugnatis g. dual. à *μαχυμῷ*, particip. præf. verb. *μαχυμαν*, pugno, dimico, contendo. Fit ab inusit. *μαχυμά*, idem: quod à *μη*, non, & *ἄγετεν*, fœdus facere occifione agni: ab *ἀλώ*, agnus.

258. Οἱ, qui, ab *ὅς*. Περὶ per tmesin pertinet ad *ἰσι* ut sit *ωέιεσε*, superatis, excellitis, vel præstis, à *ωέιεμι*, superior sum, supero, antecello; item supersum, adhuc vivo, exsto, persto: ex *ωέι*, & *ειμί*. Hinc, οἱ Ἀγαμέμνων *ωέιεσι τῇ βραχῇ Δαναῶν*. Agamemnon excellit inter Danaos consilio, superat Danaos, præst Danais confilio, &c. 18. Βραχή, d. f. à *βράχη*. 50. Δαναῶν, g. pl. à *Δαναός*. 42. Περὶ δὲ *ἴσῃ*, per tmesin pro *ωέιεσε* δὲ, excellitis etiam. 3. Μάχεας pro *ἐν τῷ μάχεᾳ*, pugnando, vel fortitudine. 8. 289.

259. Αὔτα, quare. 24. Πιθεαθ' pro *πίθεαθε*, obedi-te, parete, 2. pl. aor. 2. imper. m. verb. *πιθέω*. 33. 195. Δὲ, enim. 3. Νεωτέρω, juniores, n. dual. à *νεώτερῷ*, junior, comparat. à *νέω*, οἱ, juvenis. Εστο, estis, 2. du-al. ind. præf. verb. *ειμί*. Εμεῖο, Ion. pro *ἴμης*, g. f. ab *ἴγα*.

260. 249. 9. Ποτὲ pro *ποτὲ*, olim. 40. 29. 7. Αρχόσιν, d. pl. comparar. *δρεῖσιν*, οἱ, οἱ, præstantior, propriè armis præstantior: ab Αρης, Mars, prælium. Ήέπει, quám. 27. Περὶ hīc explet. 11.

261. Αὐδερότιν, viris, hominibus, d. pl. ab *ἀντε*. 7. Ωμιλησα, aor. 1. verb. *ομιλέω*, versor, ago cum aliquo: consuetudinem habeo cum aliquo: familiariter utor aliquo. Hinc, *ομιλεῖν αὐδερότιν*. Versari cum viris,

ris, &c. 7. Οὐκοτε, nunquam. 234. Μ' pro μὲ, ab ιγώ. Ὁγ' pro οἴγε, illi, n. pl. ab ὁγε, pro οἰνῷ. 65. Ἀθέασον Ion. & poët. pro ἀθέασον, 3. pl. imperf. verb. ἀθέάσω, negligo, contemno, despicio. Ab ᾱ priv. & θείσω, meto, factâ metaphorâ à vilibus spicis, quas messores non metunt, sed negligunt, quæ & eâ de causâ ιθίσες dicuntur.

262. Οὐ γάρ πω, per tmesin γάρ πω γάρ. 224. 9. Τοῖς pro τοισταῖς, tales, ac. pl. à τοῖς, talis, ab οῖς, qualis. Ἰδον, vidi, aor. 2. act. verb. εἶδω. 203. Ἀνέργος poët. pro ἀνέργος, viros: ab ἀνήρ. 7. 9. Ἰδωμεν, video, pro videbo, 1. s. aor. 2. m. subj. verb. εἶδω.

263. Οἰον, qualem ab οῖς, qualis. Πειρίθοος, ac. s. à Πειρίθοῳ, ο, Pirithous Ixionis filius Theseo tanto amicitiae vinculo conjunctus, ut ipsius causâ Theseus non dubitârit ad Inferos descendere rapiendæ Proserpinæ causâ, quam ipse Pirithous deperibat. 5. Δρύανθη, Dryantem, à Δρύας, ο, Dryas filius Hippolochi & pater Lycurgi, qui in bello Thebano Eteoclis partes secutus, cum in pugnâ Parthenopæum lethali ictu vulnerâsse, à Diana sagittis occisus est. Fit à δρῦς, νὸς, η, quercus. Ποιμῆν, ac. s. à ποιμῆν, ο, pastor, custos, item princeps, dux metaphoricè. Dicitur ab εὐ τῇ πόσῃ μέρεν, quod pastor ut plurimum in herbâ maneatur: vel dicitur quasi οἴηλον ab οἴης, ovis, & μάω, quæro, vehementer cupio. 10.

264. Καυνία, ac. s. à Καυνός, έος, ο, Cæneus, qui è Cænide puellâ Thessalicâ à Neptuno in virum fuit transformatus, nullisque unquam vulneribus sauciari potuit. Hic cum Lapithis pugnans adversus Centauros, cum nullo teli genere posset lædi, congestâ in eum magnâ arborum mole, vivus obrutus est. Εξάδιος, ac. s. ab εξάδῃ, ε, ο, Exadius nomen Herois. 7. Ἀντίθεος, ab ἀντίθεῃ, ε, Deo par vel æqualis: ab ἀντὶ præpositione æqualitatem significante, & θεός, deus. Πολύφημος, à Πολύφημῳ, ε, ο. Polyphemus Cyclops Neptuni filius ingenti ac vastâ corporis mole, qui unum tantum oculum, eumque in fronte habuit. Hic Ulyssem vi tempestatis in Siciliam delatum antro suo inclusit, quatuorque ex comitibus

mitibus ejus devoravit, reliquos etiam eodem mortis genere perempturus, nisi prævertens Ulysses vino nigro eum inebríasset, altóque sopore obruto, adusto stipite oculum eruisse. Fit autem ex πολὺς & φήμη, η, fama.

265. Θησέα, acc. s. à Θησεύς, ἕος, ο, Theseus Ἀργει regis Athenarum filius, qui post mortem patris ad regnum evectus multa memoratu digna gessit. Αἰγαῖδης, Ἄργειdem, ac. s. ab Αἴγαῖδης, ο, Ἄργειdes, seu Ἀργεi filius, nomen patronymic ab Αἴγαῖς, ο, Ἄργεus. Ἐπιείκελος, ab ἐπιείκελος, similis, perfamilis, valde similis: ab ἐπὶ & εἴκελος, similis. 131. Αθανάτοις, immortalibus, d. pl. Ion. pro αὐτανάτοις, ab αὐτανάτος, ο, η, immortalis: ex α priv. & θάνατος, mors: à θνάτω, morior.

266. Κάρτισοι, n. pl. à κάρτισος per metathesin pro κερτισος, fortissimus, superl. grad. à κερτος. 178. Δῆ, quidem, sané. 6. Κεῖνοι poët. per aphæresin pro σκεῖνοι, ab σκεῖνος. Ille. Ἐπιχθόνιων, g. pl. ab ἐπιχθόνιος, ο, qui in terrâ vivit, terrestris: ab ἐπὶ, & χθὼν, ονος, η, terra. Τερψίθεη. 251. Αιδεῶν ab αἰδεῖ. 7.

267. 266. 18. Ἔστει poët. pro οἵστει, 3. pl. imperf. verb. εἴμι. 7. Καρτίσοις pro κερτίσοις, d. pl. à κερτίσος. 266. 8.

268. Φηροῖν, d. pl. à φῆρε, ο, Ἀοι pro Θῆρε, ο, fera, bœlua, item Centaurus. Fit δὲ τὸ Στέεν ρᾶσον, à currendo velociter. Ὁρεστιχώοις Ion. pro ὥρεστιχώοις, d. pl. ab ὥρεστιχως per syncop. pro ὥρεστιχοις, ο, η, in montibus cubans, vel degens: ab ὥρης, mons, & κέω seu κεῖμαι, jaceo. 7. Ἐκπάγλως, vehementer, mirum in modum, &c. adverb. ab ἐκπάγλος. 146. Ἀπόλεσταν poët. pro διλεσταν, 3. pl. aor. 1. act. verb. διπλάσιμι, perdo.

269. 7. 18. Τοῖσιν Ion. pro τοῖς idem quod σκείνοις, cum illis. 58. 9. 29. Μεθωμίλεον Ion. & Poët. pro μεθωμίλεον & contract. μεθωμίλην, imperfect. ind. verb. μεθωμίλεω, conversor, versor cum aliquo: ex μῇ & οὐιλέω. 258. 6. Πύλη, à πύλος. 251. Ἐλεγῶν, profectus, particip. aor. 2. verb. ἔρχομαι. 12.

270. Τηλόθεν, longè, procul. 30. 6. Ἀπίας Ion. Ἀπίας, ab Ἀπία, η, Apia, quo nomine olim dicta fuit Peloponnesius

loponnesus ab Api vel Apide rege filio Phoronei. Γαῖς
Ion. pro γαῖας à γαῖα. 245. Καλέσαντε Ion. & Poët. pro
καλέσαντο, vocârunt, 3. pl. aor. 1. act. m. verb. καλέω.
9. Αὐτοὶ ab αὐτός. 4.

271. 7. Μαχόμετος Ion. pro ἐμαχόμετος, 1. s. imperf. ind.
verb. μάχομαι. 8. Κατ' ἐμωστὸν, secundum me, id est,
secundum meas vires; pro viribus meis, quantum in
me erat. 136. Ἐμωστὸν, ac. s. ab ἐμωστῷ. Κείνοισι
Ion. & poët pro ἐπείνοις, d. pl. ab ἐπεῖνῳ, ille. Δ' pro
ὅ, verō. 3. Ἀγ partic. potent. construitur cum μα-
χέσθῃ. 88.

272. Τῶν pro ἐπείνων, eorum, g. pl. ab ὁ. 9. Οἱ, qui
ab ὅς. 2. 27. Βρετοὶ, à βρετός, ὁ, ὁ, mortalis, homo.
Dicitur q. βροτός, id est, ὁ τὸν ὄντα, quod nihil sit ma-
gis fluxum, quam homo. 264. Μαχέοιτο pro μαχοῖτο,
pugnaret, vel pugnare auderet, à μάχομαι. 8.

273. 7. 18. Μεδ̄ Dor. pro μῆ, g. s. primitiv. ab ἐγώ pro
g. plural. possessiv. ἐμῶν, ab ἐμός, meus. Βυλέων Ion.
pro βυλῶν, g. pl. à βυλῇ, consilium. 5. Σωίον Ion. pro
ἰζωίον, 3. pl. imperf. verb. ξωίεω, audio.

274. 257. 7. "Υμεις Άεολ. pro ὑμεῖς, vos à C. 57. 33. 116.

275. Μήτε, neque: ex μή. 26. & τε. 5. Σὺ, tu.
Τέοδ' pro τόνδε idem quod αὐτὸν vel ἐκεῖνον. 9. 3. 131.
Ἀπομίσθε Ion. pro ἀφαιρέσθε, 2. s. imperat. præf. verb. ἀφαι-
ρέομαι, ἔμαι, aufero, adimo, privo: ex δοῦ & αἴρεω.
Hinc, ἀφαιρέσθαι τινά τι. idem est quod ἀφαιρεῖσθαι τινός
τι, vel ἀφαιρεῖσθαι τινί τι. Privare aliquem aliquā re: au-
ferre alicujus, vel alicui, vel ab aliquo aliquam rem.
Adimere aliquid alicui. 98.

276. 24. "Εξ, fine, permitte, 2. s. imper. præf. verb.
ἴω, fino, permitto, item alibi cesso. Imperf. εἴαστο, F.
ἴασω. Aor. 1. εἴαστα. Perf. εἴασα. Ως pro ὥστε, ut, pro-
ut, sicut. Οἱ, ei. 72. 6. 161. 162.

277. 273. Πηλείδ' pro Πηλείδη voc. s. à Πηλεύδης. 1.
"Ηθελ̄ poët. pro ἔθελε, velis, imperat. præf. ab ἔθέλω.
112. Ἔειζέμηρα Attic. pro ἔειζεν, contendere, ab ἔει-
ζω. 6. 9.

278. Ἀντίοιλος, ex adverso, adverb. ex ἀντίοι, ad-
versus, adversarius: ab ἀντὶ & βίᾳ, i., vis. 57. Οὔποτ'

pro ἔποτε, nunquam. 234. Ὁμοῖς Ion. pro ὁμοίας, g. s. f. fœm. adjectiv. ὁμοῖος, similis, æqualis: ab ὁμός, idem. Ἐμμορε, per metathesin pro μέμορε, idem quod ἔτυχε, ἔλαχε, 3. s. perf. med. verb. μείρω, divido, sortior. P. μέμορα, & per metathesin ἔμμορα. Τιμῆς, g. s. à τιμῇ, i., honor, à τιῷ, honoro.

279. Σκηπτόχος, g. ὁ, sceptrum tenens: à σκηπτρῷ. 15. & ἔχω. 14. 9. Ὡτε, cui, ab ὡ, d. s. ab ὥσ. 2. & τε expletiv. ac syllabico. 5. 122. Ἔδωκεν, dedit, 3. s. aor. 1. act. verb, δίδωμι. Hinc, Διδόναι τὴν τὸ κῦδος. Exhibere alicui honorem. Tribuere vel dare alicui gloriam.

280. 40. 3. 178. 1. 3. 26. Γείνατε Ion. & Poët. pro ἐγένετο, genuit, vel peperit, 3. s. aor. 1. m. verb. γένομαι, gignor, parior, &c. Μήτης, τέρρος & per syncop. μητρός, i., mater: à μάν, quæro, quod proli suæ victum quærat, &c.

281. 24. Ὅγε pro ἔτῳ, hic. 65. & 9. 169. & 184. 57. Πλεόνεσσιν Poët pro πλείσσοι, pluribus, d. pl. à πλείων, & poët. πλέων, ονός, ὁ, i., à πολύ. 3. 38.

282. 231, & 7. 26. 3. Παῖε, seda, imper. præf. verb. παῖω. 190. Hinc, παῖεν μέρος. Sedare iram. Τεὸς Dor. σὸν, acc. s. n. g. pron. possess. Κος, Dor. τεός, tuus. 103. 51. Ἔγως Attic. pro ἔγω, ego.

283. Λίσσομαι, supplicabo, præf. pro futuro. 15. Ἀχιλλῆς Ion. pro Ἀχιλλεῖ vel contract. Ἀχιλλῆς, ab Ἀχιλλέος. 1. Μεθέρδη Ion. pro μεθέναι, dimittere, vel ut dimittat, infinit. aor. 2. verb. μεθίημι, depono, dimitto: ex μέτρῳ, & ἵημι, mitto. Cujus aor. 2. inf. est εἶναι. Attic. ἐρδραί, Ionic. ἐρδη, hinc μεθέρδη. Χόλον, iram, à χόλῳ. Ὅς, qui. 2. Μέγα, neutr. genus adjectivi μέγας, magnus. 78. 5.

284. Ἔξος, εος, τὸ, septum, propugnaculum, clavstrum, munimentum: ab ἔξεγω & poët. ἔξεγω, in carcere rem conjicio, custodio, coērceo, &c. Ἀχαιοῖσιν Ion. pro Ἀχαιοῖς. 2. Πέλεται, est, à πέλομαι verb. poët. alias dicitur πέλω in voce activâ. Usitatum est tantum in præsent. ind. & particip. & in imperf. indicativo. Πολέμου Ion. pro πολέμος, belli, à πόλεμῳ. 61. Κακοῖο Ion. pro κακός, mali, à κακός. 10.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενον προσέφη Κρείων Ἀγαμέμνων, 285
 Ναι δὴ τῶντά γε πάντα, γέροντος, καὶ μοῖραν ἔσπεις.
 Ἄλλος δὲ ἀνὴρ ἐθέλει, τέλει πάντων ἔμμριαι ἄλλων
 Πάντων ἃ κρατέειν ἐθέλει, πάντεος δὲ αἰάστη,
 Πᾶσι δὲ σημαίνειν, αὐτὸν δὲ πείσεας οἶω.
 Εἴ δέ μιν αἰχμητιὰ ἐθεσαν θεοὶ αὐτὸν ἐόντες, 290
 Τέγκεται οἱ προθέσται ὄντεδεα μυθήσασθε.

Hunc v. respondens allocutus est Imperator Agamemnon
 Certè jam hæc omnia senex secundum decorum, id est
 Sed hic vir vult supra omnes esse alios: [recte dixisti:
 Omnibus quidem imperare vult, omnibusque rex esse:
 Omnibus etiam præesse, quæ aliquem non laturum puto.
 Quod si ipsum bellatorem fecerunt dii semper existentes,
 Propterea ei procurrunt convitia dicenda.

285. Hunc versum vide 84. & 102.

286. 233. 6. Τῶντα, acc. pl. n. g. pronom. ἢτο, hic.
 60. Πάντα, acc. pl. n. g. adjectiv. πᾶς. 5. 26. Κατὰ μοῖραν, egregiè, rectè, verè, &c. 136. Μοῖραν, à μοῖρῃ, εἰς, ἡ, fatum, sors, item decorum, decens, verum vel veritas, &c. Fit à μείρᾳ. 276. "Εἰπεις poët. pro εἰπεις, 2. f. aor. 2. verbi ἐπω.

287. 24. "Οδὲ" pro ὅδε pro ἢτο. 9. Δε hinc est particula enclitica & adjectio syllabica. 3. 7. Ἐθέλει, vult, ab ἐθέλω, volo. Περὶ, pertinet ad ἔμμριαι Attic. pro εἰναι ab εἰμὶ, sum, ut sit περιεῖναι, præesse, anteponi. Πάντων, g. pl. à πᾶς. 5. "Αλλαν, g. pl. ab ἄλλῳ.

288. 5. 3. Κρείειν incontractè pro κρατεῖν à κρατέω, impero. 25. Πάντεος poët. pro πᾶντα. 5. Δ' pro ἦ, que. 3. Ἀνάστειν, rex esse, vel regere, ab αἰάστω. 7. 38.

289. 5. 3. Σημαίνειν à σημαίνω, propriè signum do, vel signo dato aliquid præcipio, & in genere præcipio, impero, præsum: à σῆμα, τὸ, signum, vexillum, item sepulchrum & portentum. "Α quæ, acc. pl. n. g. ab ἦς, qui 2. Τινὲς pro τινα, aliquem, à τις, aliquis. 24. Πείσεας, laturum esse, fut. infin. m. verb. πείσομαι 33. 59.

290.

290. 40. 3. 29. Αἰχμητὸς, ab αἰχμητής, s., ὁ, bellator.
 152. Ἐθεσαν, fecerunt, 3. pl. aor. 2. ind. verb. τιθῆναι.
 2. Hinc, τιθέναι τιν' αἰχμητὸν. Facere aliquem bellato-
 rem. 8. 52. Ἐόντες, n. pl. ab εἴναι, existens, vel is qui
 existit, vel est.

291. 96. 72. Προδέχονται, procurrunt, proveniunt, 3. pl.
 à προθέω, præcurro, procurro, &c. ex προ- & θέω, cur-
 ro. F. Τάσσω. 8. Ονείδεα, n. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ,
 convitium. 211. Μυθήσασθαι (subaudi τῷ, vel cū τῷ)
 aor. 1. m. infin. verb. μυθέω. 74. Potest a. hic infinitiv.
 reddi, sermone vel in sermone: dicendo, vel in dicendo,
 vel inter dicendum, vel loquendum. Græci n. infiniti-
 vis utuntur pro nominibus cujuscunque casus articulo
 expresso vel implicito. Idem utuntur infinitivis cum
 articul dativ. casus mediante præpositione loco gerundii
 in do, &c.

Τὸς δ' ἀριθμοῖς λόγῳ οὐκέτε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἡ γάρ κεν δειλός τε καὶ ἀτιδανὸς καλεοίμενος,
 Εἰ δὴ σοι πᾶν ἔργον ωτείξομαι, ὅ, τῇ κεν εἴποις.
 "Αλλοισιν δὴ τῶντ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοισε
 Σύμμαχον. οὐ γὰρ ἔγωγε ἔτι σοι πείσεσθαι δίω.

"Αλλο δέ τοι ἔρέω, Κύδον δὲ σὺ φέρει βάλλεο σῆσαι·
 Χερσὶ μὲν γάτι ἔγωγε μαχήσομαι εὑνεκα κάρης,
 Οὔτε σοι, γάτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μὲν ἀφέλεσθε γε δόντες.
 Τῶν δὲ ἄλλων, ἀμοι ἐις θοῦ πληγὴν μελανήν,
 Τῶν δὲ τοι τι φέροις αὐτελῶν αἴκοντος ἐμεῖο.
 Εἰ δὲ ἀγε μάκα τείρησαι, ἵνα γνώσαις καὶ οἴδε
 Αἴψα τοι αἴμα κελαινὸν ἴρωνος πεῖσθαι.

Huic v. interpellato sermone respondit generosus A-
 Profectò timidus & nihil homo vocer, [chilles,
 Si tibi omni in re paream, quamcumque jussferis.
 Aliis tandem ista præcipe, ne mihi [to.
 Imperes, non enim me posthac tibi obtemperaturum pu-
 Aliud a. tibi dicam, tu verò manda animo tuo:
 Manibus quidem nihil ego pugnabo gratiâ puellæ,
 Neque tecum, neque cum quoquam alio, quandoquidem
 me privâllis, qui dedistis:

Ex

Ex cæteris v. rebus, quæ mihi sunt velocem apud navem.
Ex iis nullam auferes captam invito me. [nigram,
Sin autem, age, fac periculum, ut cognoscant & iiii:
Statim tibi sanguis niger fluet per lanceam.

292. Τὸν pro τὴν. 84. 3. 8. Ὑποθλιδῶν. Adverb.
interpellato sermone: excipiendo verba dicentis nondum
finita: ab ωσθάλλω, subjicio: aliquando significat in-
terfari. 7.

293. 77. Γάρ h̄c vacat. Κεν pro ἀν. 60. construitur
h̄c cum καλεοίμεν, vocer, incontract. pro καλοίμεν, 1. f.
opt. pass. præf. verb. καλέω. Δειλός, timidus, ignavus:
ἀδέον, timeo. 5. 7. 231.

294. 40. 6. Πᾶν, neut. genus adject. πᾶς 5. 115.
Ὑπείχομαι, f. 1. m. verb. ωτείχω, cedo, obedio, pareo.
Hinc, ωτείχη τινὶ πᾶν ἔργον. Subaudi εἰς, κατά. Parere
alicii in omni re. "Ο, τις poët. pro ὅ, τι. 85. Εἴποις,
jussiferis vel dixeris, 2. f. aor. 2. optat. verb. ἔπω.

295. "Αλοισιν Ion. pro ἄλλοις, d. pl. ab ἄλλος, alias.
Δὲ, tandem. 6. Ταῦτ' pro ταῦτα, ista, ac. pl. n. g.
pron. ἔτοι. Ἐπιτέλλεο Ion. pro ἐπιτέλλε, imper. præf.
m. verb. ἐπιτέλλομαι, præcipio, mando. 25. 26. Γάρ
h̄c vacat. "Εμοίσε Attic. pro ἐμοῖς ab ἐγώ.

296. Σύμασιν' pro Σύμασιν, impera, imperat. à Συμά-
σι. 287. 24. 9. "Εγωγ' pro ἐγωσε Attic. pro ἐγώ. 96.
40. Πείσεαζ, paritum, obsequutum esse, à πείσο-
μαι. 33. 59.

297. "Αλλο, aliud, neutr. genus ab ἄλλος. 3. 28. 62.
30. 55. Βάλλεο Ion. βάλλω, repone, à βάλλω. Hinc,
βάλλει τι σὺ φρεσί. Reponere aliquid in animo. Σῆσι
Ion. pro Λαῖς, d. pl. fœm. pronom. possess. Λός.

298. Χερσὶ, manibus. 14. 18. Οὔτι. 241. 294. 8.
174. III.

299. 115. 40. Τῷ pro τῷ, cuiquam. 417. 57. Μ' pro
με 26. Ἀφέλεσθε Poët. pro ἀφείλεσθε, privatis, 2. pl.
aor. 2. m. verb. ἀφαιρέσθμαι. 230. 60. Δόητες, qui de-
dilis, n. pl. particip. aor. 2. act. verb. δίδωμι, do.

300. Τῶν ἄλλων subaud. ξενιάτων, aliarum rerum,
g. pl. à τῷ ἄλλῳ, aliud, vel alia res. 3. "Α, quæ, n. pl. n. g.
ab

ab ὁ, qui. 2. 20. Ἐσὶ Atticè pro εἰσι. 53. Θοῦ Ion. pro θοᾶ, d. s. fœm. adjectiv. θοὸς, velox. 12. Παρεῖ, in vel apud. 26. Νῆι, d. s. à νῆι. 12. Μελαίη, d. s. fœm. adjectiv. μέλας. 103.

301. Τῶν, earum, scil. rerum, vel ex iis rebus. 9. 24. Ἀ partic. potentialis. Τὶ aliquid. neutr. genus à τι, quis. 8. Φέρεις, 2. s. præf. opt verb. φέρω. Ανελῶ particip. aor. 2. act. verb. ἀναρέω ex ἀνά & αἱρέω, capio. Αἴκουλθο, g. s. ab αἴκαν & per syncop. ἄκαν, invitus: ex α priv. & εκάν, volens, sponte aliquid faciens. Legitur in participio tantum. Εμέσο Ion. pro ἐμό ab ἐγώ.

302. 40. 3. 62. Μέλω hīc vacare videtur, alibi nonnunquam significat, quidem, verò, tamen. Πείρησαι Ion. pro πειρόμεται, experire, vel fac periculum, imper. aor. 1. med. verb. πειράμαται, à πειρά, tento, lacesto, nitor, experior, periculum facio, contendeo, studeo. 203. Γνώσαι Poët. per pleonasm. Σω pro γνῶσι, 3. pl. aor. 2. subj. verb. γνωσκω, cognosco. 7. Οἰδε pro θέται, isti, hi, n. pl. ab ὅδε ex ὁ artic. præpos. & ὁ enclitico & syllabico. 9. 3.

303. Αἴψαι, statim, adverb. ab ἀπτω, tango. 28. Ἀιψα, τῷ, τῷ, sanguis: ab αἴθω, accendo, cujus perf. pass. est οἴημαι, unde fit αἴσμαται, & καὶ τὸ ἔιδεται αἴμα, quia verò αι ante μ & ε plerunque aspiratur, fit αἴμα. Κελαῖνο, neutr. genus adjectiv. κελαῖνος, ὁ, niger, ater, fœm. κελαῖνη, nigra, atra. Dicitur q. μελαῖνος à μέλας, niger. 103. Εξωνται, 3. s. f. 1. verb. ἐξωέω, fluo, moveor, recedo, procedo, retraho, avertio, cesso, otio me dedo. Περὶ cum dativo constructa variè effertur, ut; circum, circa, per, apud, in, ex, τοι. Δεσμοι Poët. per metathesin pro δόσμοι, d. s. à δόσμῳ, τῷ, hasta, jaculum, lancea. Gen. δόσμος & per metathesin δόσης. Secundum Eustath. tam de ligno ex arbore exsecto, quam de eo, quod in arbore adhuc est, dicitur. Fit à δέρω, excorio, ut sit ξύλοι οὐδεδαρμόν, lignum delibratum.

"Ως τώγ' ἀντίσιοισι μαχεσαμένω ἐπέεσσιν
 Ἀντίτλω, λύσαι δ' ἄγοειν πρός τηνσιν Ἀχαιῶν. 305
 Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ οὐας εἴσας
 "Hīs, Καί τε Μενοιτιάδη, καὶ οἵς ἐτάρεισιν.
 Ἀτρείδης δ' ἄρρεν οὐας θόλω ἀλαδε προφέρειστεν,
 Ἐς δ' ἐρέτας ἔκθενεν ἔεικοσεν ἐς δ' ἐκατόμονιν
 Βῆσε θεῶ· αὐτὰς τὸ Χρυσοῦδα καθαίπαρέην
 "Εἰσεν ἄγουν, τὸν δ' ἀρχὸς ἔνη πολύμητις Ὁδυσσός.
 Οἱ μὲν ἐπειτὴν αἰανάντες ἐπέπλεον οὐρανοῦ κέλυθα.

Sic isti contrariis pugnantes verbis [Græcorum,
 Surrexerunt: dimiserunt verò concionem apud naves
 Et Pelides quidem ad tentoria & naves æquales
 Abiit cum Patroclo & suis sociis:
 Agamemnon v. navem velocem in mare deduxit,
 Et remiges legit viginti, & hecatomben
 Imposuit deo: & Chryseida formosam
 Collocavit adducens: & dux ascendit sapientissimus Ulysses.
 Illi deinde, cùm navem ascendissent, navigabant per hu-
 midas vias.

304. "Ως pro τῶσ, sic, ita. Τώγ' pro τώγε, isti, vel
 illi ex τῷ nom. dual. artic. præpositiv. 9. & γε particula
 syllabica. 60. ἀντίσιοισι Ion. pro ἀντίσιοις. d. pl. n. g.
 adjектив. ἀντίσιος, contrarius. 278. Μαχεσαμένω, Poët.
 pro μαχησαμένω, n. dual. particip. aor. i. m. verb. μάχο-
 μαι. 8. 223.

305. Ἀντίτλω poët. pro ἀντίτλω, surrexerunt, 3. perf.
 numer. dual. verb. ἀνίσημη 58. Λύσαι Ion. & poët. pro
 ξίλουσαι, 3. pl. aor. i. act. verb λύω, solvo, dimitto 3.
 ἄγοειν Ion. pro ἄγοεῖν, concionem, ab ἄγοειν, n. 54. 26. i.

306. i. 18. 12. Κλισίας, acc. pl. ἡ κλισία, i, tentori-
 um. 185. 7. 12. Εἴσας poët. pro ισας, acc. pl. fœm.
 adjekt. ισα, vel ισα, æqualis. Vocat. a. Poëta æquales
 naves æqualium laterum, seu quæ æqualia habent latera.
 Navis n. super aquam ita libratur, ut in neutram partem
 propendeat & magis inclinet, sed ejus latera ex æquo ex-
 tent.

307. "Hie, ibat. 47. Σω, cum. 170. Τε, expletiv. Μενοειαδη. d. s. à Μενοειαδης, υ, ὁ. Menoeiades seu Menoeii filius scil. Patroclus. 7. Οις, d. pl. ab οις suis. 72. 179. Hinc, Ιεναι ἐπὶ τὰς κλισίας Κωνοῖς ἔταιροις. Ite ad tentoria cum suis sociis.

308. 7. 3. Αργη h̄ic explet. 46. 12. Θολω Ion. pro θολω, ac. s. fōem. adject. θολός. 12. Αλαδε idem quod εἰς ἄλα, in mare: ab ἄλς, ἄλος, ή, mare, & ἢ pro εἰς. 3. Προφέρουσεν poët. pro προφέρεισεν, 3. s. aor. 1. act. verb. προφέρειν, deduco, &c. ex προ & φέρω.

309. Ες Att. pro εἰς per tmesin pertinet ad ἔκχειν, ut sit ἔσκεχεν vel εἰσέκχεν ingredi jussit, delegit, 3. s. aor. 1. act. verb. ἔκχειν vel εἰσκείνω, ingredi facio, deligo: à κέινω, judico, accuso, damno, secerno, deligo. 3. Εέτεις. 242. Εείκοσι poët. pro εἴκοσιν, viginti indeclinabile. Ες h̄ic iterum per tmesin pertinet ad βῆσε poët. & Ion. pro ἔβησε, ut sit ἔσβησε. 3. 142.

310. Εσέσοτε, imposuit 3. s. aor. 1. verb. ἔσθαινω, vel εἰσθαινω. 144. Θεῶ. 8. deo, scil. Apollini, cuius placandi causā remittebatur puella ad patrem. Άνα per tmesin pertinet ad εἰσεῖν, ut sit ἀνείσοτε. 3. 143.

311. Ανεσεν, collocavit. Εἰσε est 3. s. aor. 1. verb. εἴω, colloco, impono. 99. Εν pertinet ad ἔζη, ut sit εύείη, ingressus est, vel ascendit, 3. s. aor. 2. verb. ἐμβαίνω, ingredior, conscendo, ascendo. 3. Πολύμητις, ὁ, ή, valde prudens, prudentissimus: à πολὺς & μῆτις, ή, déliberatio, prudentia, consilium. 145.

312. Οι pro εὑσίνοι, illi. 9. Μὲν h̄ic explet. 35. Αιασάνης, cùm ascendissent scil. navem, n. pl. particip. aor. 2. verb. αιασάνω, ascendo: ex ανα & βαίνω. Επέπλεον, navigabant, 3. s. imperf. indic. verb. ἐπιπλέω ex ἐπὶ & πλέω, navigo. Υγρῷ, ac. pl. n. g. adject. ίγρος, humidus: ab ίω, pluo. Κέλσυθα, ac. pl. n. g. à κέλσυθρῳ, ή, via. Est fōem. gen. in sing. numero, neutr. in plur. Fit ab ἐλαύθω, vado, venio. Hinc, ἐπιπλέων τὰ ίγρα κέλσυθα, Navigare per humidas vias, id est, per aquas maris.

Λαύς δ' Ατρείδης διπλυμάνεας ἄνωγρος.

Οι δ' ἀπελυμάνοντε, καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔσαλλοι.

^νEodis

"Ερδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέστας ἐκατόμβαις
Ταύρων, οὐδὲ αἰγῶν, αὐθὶ διν' ἀλλος ἀτρυγέτοιο·
Κνιση δ' ωραὶ ἵκεν ἐλισσομένη τεκπιῶ.

Populos verò Atrides lustrari jussit:
Illi v. lustrabantur, & in mare fordes abjiciebant.
Sacrificabant etiam Apollini perfectas Hecatombas
Taurorum & caprarum juxta litus maris indomiti:
Nidor a. ad cœlum pervenit circumvolutus fumo.

313. 10. 3. 7. Ἀπολυμάίνεσθ, lustrari, purgari, ab
ἀπλυμάίνομαι, lustror, purgor: à λύμα, τὸ, fordes, pur-
gamentum, quod dicitur quasi λύμα, idem, à λύω, lavo.
Ἄιωγθι, pro λιώγθι, 3. sing. perf. m. verb ἀιώγω, vel
ἀιωγέω, jubeo, mando, suadeo. Imperf. ἄιωσο, & λιωσον
item λιώγεν. Perf. med. ἄιωσα & λιωσα. Dicitur etiam
ἀιώγημι, idem: ab ἄιω poët pro ἀιώω, impetro.

314. Oi, illi. 9. 3. 313. 7. 141. Λύματ' pro λύμαται,
fordes, à λύμα. 313. "Εβάλλον, projiciebant, à βάλλω.
14.

315. "Ερδον, sacrificabant, 3. pl. imperf. poët. pro ἔρ-
δον ab ἔρδω, facio, sacrifico. Fit per metathesin à ῥέζω,
& ζ in δ mutato. 3. 36. Τεληέστας perfectas, ac. pl. f.
adject. τεληέστις ενθέ, ὁ, perfectus, eximus: à τέλθ,
finis.

316. 41. 34. 308. Ἀτρυγέτοιο, Ion. pro ἀτρυγέται ab
ἀτρυγέθ, infructuosus, sterilis: ab α priv. & τρύγη, frumentum,
fructus. Dicitur a. ἀτρυγέθ ἀλς, sterile ma-
re, quod in litoribus ejus ob salis abundantiam fructus
non crescant. Vel ἀτρυγέθ idem est quod ἀκατέπονθ,
indomitus, à τρύχω, vexo, artero.

317. 66. 3. Οὐραῖον subaud. eis, ad cœlum. 195.
Ἴκεν, venit, 3. s. aor. 2. verb ἵκω, venio, pervenio, &c.
Ἐλισσομένη, particip. præf. fœm. voc. med. verb. ἐλίστω
pro ειλίσω ab ειλέω, verto, volvo, implico, agito. Πε-
τεί circum, pertinet ad particip. præced. καπνῶ, d. s. à
καπνός, ὁ, fumus: à κάω, uro, incendo & πνοή, spiritus,
flatus, quod à πνέω, spiro. F. πνέσσω.

Ὥς οἱ μὲν τὰ πένοντες καὶ σερπὸν, φέδον Ἀγαθημένιον
Λῆγον ἔχειθο, τὸν περιπέληπτον Ἀχιλῆι.

Ἄλλος δέ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην περιπέπτει,
Τόν οἱ ἔσται κήρυκε καὶ ὀτρηφῶν θεραπόντος. 320

Ἐρχεθόν κλισίων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆον,
Χειρὸς ἐλόνταί αγέραδον Βεριοῦα καλλιπάρησον.

Εἰ δέ κε μὴ δάκρουιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἐλαμπαί,

Ἐλθάντων τῷ πλεόνεσσι, τὸ οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.

320

325

[gameinnon

Sic isti quidem hæc administrabant in castris: at non A-
Finem faciebat contentionis, quam principio comminatus
fuerat Achilli,

Sed ipse Talthybiūmque & Eurybatem allocutus est,
(Qui duo ei erant præcones & seduli famuli)

Ιτε ad tentorium Pelidæ Achilliis,

Μανū capientes ducite Briseida formosam:

Quod si non dederit, ego ipse capiam

Veniens cum pluribus: quod ei etiam horribilis erit.

318. Ὡς pro ὥτας, sic. Οἱ pro ὥτοι, hi, vel isti. 9.

18. Τὰ pro ταῦτα, hæc, ea. 9. Πένοντες, Ion. pro ἐπέν-
νοντο, administrabant: à πένομαι, pauper sum, occupor
circa, labore, item administro. Κατὰ σερπὸν, in castris.

136. 10. 24.

319. Λῆγον pro ἐλῆγε, 3. s. imp̄f. verb. λῆγω. 224. 8.

Τλὼ pro λὼ. 9. Περιπέληπτον primū, à principio, &c. 6.

Ἐπιπέληπτον pro ἐπιπέληπτε, minatus vel comminatus fa-
it, vel fuerat, 3. s. aor. 1. act. verb. ἐπαπειλέω, minor,
comminor: ex ἐπὶ & ἀπειλέω. 161. 1.

. 320. 24. 65. Ταλθύβιον à Ταλθύβιον, ε, ο, Talthy-
bius, nomen proprium Præconis. Secundūm Euostath.
fit δὲ τὸ θάλλειν καὶ τὸ βολλεῖν, quod floreret voce, quæ
laus est præconis. Εὐρυβάτην ab Εὐρυβάτης, ε, ο, Eu-
rybates, nomen Præconis: ab εὐρὺς, latus, & βάτης, in-
cedo, quod latis incederet passibus, quod diligentiae est.
206.

321. Τὼ, nom. dualis articul. præpositiv. pro postposi-
tiv. οἱ, qui, posit. 72. Εσαν poët. pro ἦσαν, erant, ab

κύι. Κήρυξ, n. dual. à κήρυξ, κος, ὁ, Præco: Caducator, facialis, buccinator, legatus: à γῆρας, vox, vel κράζω, clamo. 7. Ὀλεηώ, n. dual. ab ὀτεηός, ὁ, celer, citus, diligens, sedulus: ab ὀτεωώ, incito, hortor, jubeo. Θεράποντε, n. dual. à θεράπων, οὐτός, ὁ, famulus: à θέρω, curro.

322. Ἔξεθο, ite, 2. dual. imperat. præf. verb. ἔχομαι. 12. Κλισίω Ion. pro κλισία (subaudi eis vel ēpi) ab ἡ κλισία, tentorium. 185. 1.

323. Χειρός g. f. à χειρ, ἡ, manus. 14. Ἐλόντ' pro ἐλόντε, capientes, n. dual. particip. ἐλὼν ab αἰρέω. 139. Ἀγέμῳ Ion. pro ἄγῳ, ab ἄγω. Hinc infinitiv. ἀγέμῳ vel ἄγειν ponitur pro imperativo ἄγετον vel ἄγετε. Βερενίδα acc. f. à Βερενίς, ἡ, Briseis Lyrnessia puella à patre Brise ita appellata, antea verò nomine Hippodamia vocabatur. Hæc, Lyrnesso urbe capitâ, Achilli victori in fortem cessit, & postea ab Agamemnonne Achilli erepta, implacabilis dissidii causa fuit inter Agamemnonem & Achillem. 184.

324. 40. 3. 60. 26. Δώντι Atticè & Ion. pro δοῖν, ubi Attic. οι mutatur in ο, Ionicè verò οι in fine additur. Est a. 3. sing. aor. 2. optat. modi verb. διδωμι, cætera vide. 137.

325. Ἐλθὼν, veniens particip. aor. 2. verb. ἔχομαι. 170. 281. Τὸ pro δ, quod. 9. Οἱ, pro αὐτοῖς vel εἰνιώ. 72. Πίγιον, horribilis, durius, vel tristius, comparativ. à substantiv. πίγω, εος, τὸ, frigus extremum, rigor, horror. "Εσαι pro ἔσεσθαι, erit, ab ειμί.

Ως εἴπων προῖτε, προτεροῦ δ' ἐπὶ μῆδον ἔτελλε.
Τὸ δ' αἴκοντε βάτλω προσέδιν' αἵλος αἴτουγέτοιο.
Μυριδόναν δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ικέσθιε.
Τὸ δ' σῆρον προσέδι τε κλισίη καὶ νῆι μελαίη
"Ημῖνον" γέδ' ἄρρεν τάγε ιδῶν γηρησεν Ἀχιλλέα.
Τὸ μὲν τάρεσσαν τε καὶ αἰδορόδρια βασιλῆα
Στητίω, γέδε τί μιν προσεφώνεον, γέδ' ἐρέογιο.
Αἰτας οὐ τύγαν ηστιν εὐτὶ φερεῖ, φώνησέν τε,

330

Sic fatus præmisit, & dura mandata dedit.
Illi verò invitî ibant juxta litus maris indomiti.

Myrmidonum verò ad tentoria & naves venerunt.

Illum verò invenerunt apud tentorium & navem nigram
Sedentem: neque v. illos cùm vidisset, lètatus est Achilles.

Illi quidem timentes & reverentes regem

Steterunt, neque quidplam ipsum alloquebantur, neque in-
At ipse cognovit suā in mente, dixitque. [terrogabant:

326. 68. Πρέγις, 3. s. imperf. verb. πρεγίηι, præmitto.
Imperf. πρεγίλω, η, η, & πρεγίτεο, θη, πρεγίεες, εις, πρεγίει,
πρεγίτε. ex πρε & ηι, mitto. Cætera vide. 25.

327. Τῷ, illi, n. dual. artic. præposit. pro pron. de-
monstrat. posit. 9. 3. Ἀέκοντε, inviti, n. dual. ab ἀέκαν,
& per cras in ἄκαν, invitū. 301. Βάτλῳ Dor. pro βίτλῳ
Ion. & Poët. pro εἰσήτλῳ, 3. dual. aor. 2. verb. βάτλω.
Cætera vide. 316.

328. 181. 3. 306. Ἰκέθλω, venerunt, 3. dual. aor. 2.
med. ixόμιλω ab ixόμαι pro quo in usu est ixέομαι, 19.

329. 84. Εὑρεγν, invenerunt, 3. pl. aor. 2. verb. εὑ-
ρισκω, invenio, reperio, adipiscor, &c. Tempora sumit
ab εὑρέω. Παρέχ, apud, juxta. 26. Τε explet. hīc κλι-
σιν Ion. pro κλισίᾳ, ab ή κλισία. 306. 7. Νηι, d. s. à
υηδει Ion. pro ναι. 12. Μελάνη d. s. fœm. à μέλας, ni-
ger. 103.

330. Ήμφον, sedentem, ac. s. ab ήμφω, particip. verb.
ημαι, sedeo. 90. 46. Τάγγε, illos, ac. dual. artic. præ-
posit. pro pronom. demonstr. posit. γε est adject. syllabi-
ca. 60. Ιδὼν intuitus, videns, vel quum intuitus fuisset,
vel vidisset, particip. aor. 2. verb. εἶδω. Γῆθησι Ion.
pro εγγῆθοεν, 3. s. aor. 1. verb. γῆθεω, lètor. 1.

331. 327. 18. Ταρβίταντε, timentes, n. dual. à ταρβί-
ται, αὐτος, particip. aor. 1. verb. ταρβίέω, timeo, tremo: à
ταρβίω, eos, τῷ, per syncop. pro ταρβίος, timor, stupor:
à ταρβίσω, turbo, territo, confundo, vexo. 7. Αἰδορύω,
n. dual. ab αἰδόρυος, reverens, vel is qui reveretur,
particip. præf. ab αἰδομαι, idem quod αἰδέομαι. 23. Βα-
σιλῆα Ion. pro βασιλέα, à βασιλέω. 9.

332. Στήτλῳ Ion. & Poët. pro εἰσήτλῳ, 3. dual. aor. 2.
verb. ισημι, statuo, colloco. Nota Præter. perfect. &
aor. 2. vocis activ. significant neutraliter fieri, &c. Vid.
Æsop.

Æsop. Fab. I. I. 90. Τι quidpiam, neutr. à τίς, quispiam, aliquis. Μή, ipsum. 29. Περοφώνεον, 3. pl. imperf. ind. incontracti verb. περοφώνεω, alloquor, compello: ex περός & φώνεω, clamo: à φωνή, ή, vox. Ἐρέονται per dialyfin pro ἡρέονται, interrogabant, 3. pl. imperf. ind. verb. med. ἐρέομαι, ab activ. ἐρέω, interrog. 62.

333. Αὐταρ, at. 51. Ό, ipse. 9. Ἐγνω, cognovit, 3. s. aor. 2. verb. γνωσκων. Ἡσιον. pro αῖς, d. pl. f. pron. possess. δς, suus. 72. Ἐν̄ poët. pro εν̄. 14. Φρεστ, d. pl. à φρέω. 55. Φάνησεν pro ἐφάνησεν, 3. s. aor. 1. act. verb. φανέω. Τε hīc expletivē ponitur. 5.

Χαίρετε κήρυχες, Δίος ἀγέλοι, ἥδε καὶ ἀνδρῶν,
Ἄστοι τοῦτο. οὐτι μοι ψυχες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
Ος σφῶν περοῖται Βελοποιῶνται εἶνεκες κέρης.
Ἀλλ' ἄγε διοῖχνες Πατρούκλεις ἔξαλε κέρης,
Καὶ σφῶν δός ἄγειν τῷ δ' αὐτῷ μάρτυρεις ἔσαι
Πρέστε τε θεῶν μακάρων, περός τε θυητῶν αἰνιζώπων,
Καὶ περός τε βατιλῆων ἀπίκλεων, εἴποτε δ' αὐτε 340
Χρειώ ἐμπο χθύν) ἀπεκέα λοιγὸν ἀμενᾶς
Τοῖς ἀλλοις· οὐδὲ δύο ὅλοις φρεστὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῦσοις ἀμα περόσω καὶ ὅπισσω,
Οππας οἱ παῖδες ηνσὶ σόοι μαχέοντο Ἀχαιοι.

Salvete præcones, Jovis nuncii, atque etiam hominum:
Propius venite: nihil mihi vos culpandi, sed Agamemnon,
Qui vos præmisit Briseidis gratiā puellæ.
Quare age, generose Patrocle, educ puellam,
Et ipfis da abducendam: Hi vero ipsi testes sint,
Et coram diis immortalibus, & coram hominibus mor-
Et coram rege illaudato, si olim rursus [talibus,
Opus meā operā fuerit, ut sœvam pestem avertam
Ab aliis, nam ille perditā planè mente furit.
Neque potest prospicere simul præterita & futura,
Ut ei apud naves sospites pugnant Græci.

334. Χαίρετε, salvete, 2. pl. imperf. præs. verb. χαίρω.
158. 321. 5. Ἀγέλοι, nuncii, ab ἀγέλῃ, ο, nuncius:
ab ἀγέλω, nuncio, dico. 41. 7.

335. Ἀστον propius pro ἔστον idem, mutato ε in α, quod fit ab εγύνει, prope: hinc ἀστοτέρω & ἀστοτάτω, propius, proximé. Ἰτ' pro ἵτε, 2. pl. imper. præf. verb. εἰμι, eo. 153. 20. Υμμεῖς Ἀελ. pro υμεῖς, à Κύ. Ἐπαιτίοι, culpandi ab ἐπαίτιοι, is, qui est culpandus: ab ἵπι & αἴτιοι. 153. 24.

336. 37. Σφᾶι, acc. dual. pron. Κύ 326. Βελονίδοι, g. f. à βελονής. 323. 94. III.

337. 62. Διογῆνεις, voc. f. à διογῆνης, ο, η, Jove natus, nobilis, generosus: à διός. 5. & γίνομαι. 49. Πατρόκλεις, v. f. à Πατρόκλειης, ης. Patroclus. G. Πατρόκλεεις, έης & ης. D. έει, έει, έη. Ac. έεει, έη, η. Voc. έεει, έης. Errat a. filius Mencetii & Stheneles, qui occiso per ludum astragalorum Cleonymo seu (ut aliis placet) Αένε Amphilidamantis filio, solum, vertens in Phthiam venit, ubi à Peleo ob generis propinquitatem suscepitus est, & unā cum Achille apud Chironem educatus, cum eodem artissimā amicitiā junctus vixit: postea etiam cum Achille ad expeditionem Trojanam profectus est, ubi Achillis armis indutus cum Hectore pugnavit, & ab eodem confossus occubuit, &c. Ἔξαλε educ. 2. f. imper. præf. verb. εἰξάγω· ab εξ & ἄγω. III.

338. 7. Σφᾶιν, ipsis, d. dual. ab ί. Δὸς, da, 2. f. aor. 2. act. imper. verb. δίδωμι. Αγειν, ducere, vel ut ducant seu abducant, infin. ab ἄγω. Τῷ hi vel illi, nom. dual. artic. præposit. 9. 7. Αὐτῷ, ipsi n. dual. ab αὐτίς. Μάρτυρι, testes à μάρτυρες, ο, η, ο, testis: à μάρτυρ, idem. Εἶσω, fint. 3. dual. imper. verb. εἰμι.

339. Πέρης, coram. 160. 5. 8. Μακάρων à μάκαρ, εης, ο, η, τῷ, fœlix, beatus, immortalis. Sic dicuntur dii, quod sint immortales, nec legi naturæ obnoxii. Fit à μὴ & κηρ, mors. Θνητῶν à θνητός, ο, ο, mortalis: à θνητών, morior. 250.

340. 7. Τῷ βασιλεῦ Ion. pro βασιλέῳ à βασιλεῖς. 9. Απλινέοι, g. f. ab ἀπλινης, ο, η, illaudandus, crudelis, quasi ο ἀπλιθεύ ή αἰνεῖσθ, qui procul est à laude: ab λπ & αἰνέω, laudo. Εἴπολε. 40. 3. 27.

341. Χρειώ Ion. idem quod χρεία, usus, opus, necessitas: aliquando dicitur χρεά. Gen. facit χρεός, ος. εμπο

ιμέο Ιον. pro ἐμῷ ab ἐγώ. Γένη, fuerit, 3. s. aor. 2. m. subj. verb. γίνομαι. Ἀειχέα, ac. s. ab αἰσχης, ὁ, η, inconveniens, acriis, fævus: ab & priv. & εἶχε. 67.

242. Τοῖς ἄλλοις aliis vel ab aliis, d. pl. ab ὁ ἄλλος. 17. 77. 9. 68. ὅλος Ιον. pro ὅλος, d. pl. f. adject. ab ὅλος, ὁ, pernicious ab ὅλυμι, pereo. 55. Θύει, furit, à θύω, furo, insanio. 24.

343. 90. Τι abundat hīc. Οἴδε, novit pro potest, 3. s. perf. m. verb. εἴδω. Νοῆται, prospicere, inf. aor. 1. verb. νοέω, intelligo, cogito, mente agito, prospicio, volo, sum sapiens, &c. à νόος, ὁ, mens, animus, cogitatio. Αὐτα, simul. Πρέσσω pro πρέσσω, ante, sed subauditur τὰ ut fit τὰ πρέσσω, præterita. 7. Οπίσσω pro ὀπίσσω, post, & cum articulo subauditio τὰ ὀπίσσω, futura.

344. Ὁππως poët. pro ὄπως, ut 72. 26. Σόοι, sospites, à Σόος. 32. Μαχέοιγτο poët. pro μάχοιγτο, 3. pl. opt. præf. verb. μάχομαι.

Ως φάτο· Πάτροκλῳ ἢ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἔταιρῳ. 345
 Ἐκ δὲ ἄγαρε κλισίνις Βελοπίδα καλλιπάρηνος,
 Δᾶκε δὲ ἄγειν. τὰ αὐτὶς ἵτην ἀθρόηντας Ἀχαιῶν·
 "Ηδὲ αἴκνυσθε ἀμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Δακρύσσας, ἔταρων ἀφαρ ἔζειτο νόσφι λιασθεῖς,
 Θοῖν ἐφ' ἀλός πολιης, ὁργων ἐπὶ οἰνοπα πόνιον." 350
 Πολλὰ ἢ μητεὶ φίλῃ ηρήσατο χεῖρος ὁρεγνύς.

Sic locutus est. Patroclus v. charo obedivit socio:
 Eduxit verò ex tentorio Briseïda formosam,
 Dedítque abducendam: illi v. redibant ad naves Græcor.
 Ipsa a. invita simul cum illis mulier ibat: sed Achilles
 Lacrymans, à sociis protinus sedit seorsum separatus
 Litus ad maris cani, spectans in purpureum pontum:
 Multa verò matri charæ supplicavit manibus sublatis.

345. 32. Πάτροκλῳ, 8, ὁ, Patroclus. 337. 3. Φίλῳ,
 charo, à φίλος. 20. ἐπεπείθεθ' pro ἐπεπείθετο 3. s.
 imperf. pass. verb. ἐπεπείθομαι, pareo, obedio, credo,
 puto, ab ἐπεπείθω, persuadeo, &c. ex ἵπι & πείθω. 33.
 179.

346. Ἐκ per tmesin pertinet ab ἀγαπεῖ Ion. pro ἀγαπεῖ
ut ἐξῆγαλε, 3. f. aor. 2. verb. ἐξάγω, educo. 3. Κλισίης
subaud. εἰ, Ion. pro κλισίᾳ, à κλισίᾳ, ἢ, tentorium. 184.

347. Δάκει Ion. & Poët. pro ἔδακε, 3. f. aor. 1. act.
verb. διδωμι. 3. Ἀγενή, abducere, ut abducant, vel ab-
ducendam, &c. 338. Τὰ, illi. 327. Ἰτέω, ibant, 3.
dual. imperfect. verb. εἴμι, eo, ibo. Παρρῷ cum accusati-
vo constructum variè redditur, ut; ad, prope, juxta,
per, inter, in, prater, ultra, supra, contra, pro, prout,
propter, ob. Adverbialiter etiam redditur, longè, quād,
&c. Articulum à fronte capit subauditō à tergo participio.
Conjugitur etiam cum suo casu, ut, τὸ δῆθατος, om-
nino. Παρρῷ, pro παρ' ὁ, quapropter: item cum præpo-
fit. ut; παρεξ, præter, &c. 12.

348. Ή pro αὐτῇ vel σείνη. 9. Αέκνωσα, invita f. g.
ab αἴκνων, invitus, nolens. 301. Αμα, cum, unā cum.
τοῖς Ion. pro τοῖς, illis. 68. Γυνὴ, ἢ, mulier. Gen. ᾧ γυ-
ναικός. Vocat. γυναῖς tanquam à γυναιξ. In dual. à mascul.
est. Dicitur quasi γονὴ à γύνομαι, quia materiam habet
generandi. Κιεν Ion. pro ἔχειν, imperfect. verb. κιεν. 51. 1.

349. Δακρύσας, lacrymans, aor. 1. particip. verb. δα-
κρύω, lacrymor vel lacrymo: à δάκρυ, lacryma. ἰτά-
ρεω pro ἰταρέων, g. pl. ab ἰταρρῃ. Αφαρ, protinus sta-
tim, citè, facile, ab ἀπτομαι, quasi ταχέως καὶ ἄμα τῷ
ἄψιστῳ γνόμορο. Poëtica vox: hinc ἀφαρτερώ, celeri-
or. Ερέτο. 48. Νόσφι, seorsim, adverb. λιασθεις, par-
ticip. aor. 1. passiv. verb. λιάζω, agito, jacto, turbo;
item separo ut hīc, fugio, declino.

350. 34. Ἐφ' pro ἐπὶ, ad 12. Πολιῖς Ion. pro πολιᾶς,
g. f. fœm. à πολιῶς, ὁ, canus. Dicitur a. mare canum
propter spumas & fluctus. Ορέων poët. pro ὄρεων parti-
cip. præf. verb. ορέω. 56. Οίνοπα, acc. f. ab οἴνῳ, ὁ, ἢ,
vinei coloris, niger, &c. ab οἴνῳ, vinum, & ὄψις, vi-
sus. Πόντον à πόντος, Pontus, mare.

351. Πολλά. 35. 3. Μητεῖ, d. f. à μήτης, ἢ, mater.
Φίλη, d. f. f. à φίλος. 20. Ἡρόσατο, supplicavit. 3. f. aor.
1. med. verb. ἀσθόμαι, precor. 35. Χεῖρας, à χεῖρ, ἢ. 14.
Ορείσθις, extendens, tollens, particip. præf. verb. ὀρέγυνμι,
extendo, porrigo, item appeto, desidero.

Μῆτερ, ἐπεὶ μὲν ἔτεκές γε μηναθάδιού τῷ ἐόνται,
Τίμιλος πάσος μοι ὄφελλεν ὀλύμπιον ἐγγυαλίξας
Ζωὺς ὑψιθρεμέτης τοῦ δὲ οὐδὲ με τυτθὸν ἔτισεν.
Ἡ γὰρ μὲν Ἀτρεάδης σιρενηφόρης Ἀγαμέμνων
Ἡτιμητεν. ἐλῶν γὰρ ἔχει γέρεας, αὐτὸς ἀπάρεις.

355

Mater, quandoquidem me peperisti exiguo ævo futurum,
Honorem saltem mihi debuit olympius præbuuisse [ravit].
Jupiter altitonans: nunc v. ne tantillum quidem me hono-
Certè enim me Atrides latè imperans Agamemnon
Ignominiâ affecit: capiens n. habet præmium ipse abri-
piens.

352. Μῆτερ, v. f. à μήτηρ, ἡ, mater. 57. M' pro μὲν
ab ἐγώ. "Ετεκές, 2. f. aor. 2. verb. τέκω. 36. Γε. 60.
Μηναθάδιον, ac. s. à μηναθάδιον, ὁ, brevis temporis, pa-
rùm durans, ab adverb. μηναθα, minutim, modicè, ad
paululum temporis: à μηνύθω, minuo: à μηνὸς Attic.
pro μηχός, parvus. Πέρ. 81. Ἐόλεις, acc. s. particip.
præf. ἐών poët. pro ᾧ, ab εἰμί.

353. Τίμιλος à τίμη, ἡ, honor, à τίω. Πέρ hic signifi-
cat saltem. 81. 20. "Οφελλεν Ion. & Poët. pro ὄφελει,
3. f. aor. 2. verb. ὄφελω, debeo. Aliquando significat
utinam in aor. 2. 18. Ἐγγυαλίξω, præbuuisse infin. aor.
1. act. verb. ἐγγυαλίξω. F. ξω. Trado, præbeo, porrigo
in manus, &c. à γύαλον, τὸ, cavitas manus.

354. 5. ὑψιθρεμέτης, altitonans: ab ὑψι, altè adverb.
ab ὑψιο, τὸ, altitudo, & βρέμω, fremo, sono, strepo,
resono, tono. 27. 3. 90. 32. Τυτθός, tantillum, parùm,
adject. neut. adverbialiter sumptum, ab adjectiv. τυτθός,
ὁ, parvus, infans, cui mamma præbetur, à τιτθός, ὁ, mam-
ma: hinc τιτθη, nutrix. "Ετισεν, honoravit, 3. f. aor. 1.
verb. τίω.

355. 77. 9. 32. Cætera vide. 102.

356. 11. Ἐλῶν particip. aor. 2. verb αἴγεω. 9. Ἐχει
ab ἔχω, habeo. 123. 3. ἀπάρεις per syncop. pro ἀπά-
ειρεις, aor. 1. act. verb. ἀπαρείζω, aufero, Ion. pro ἀφο-
είζω, ideim: ex ἀπὸ & ὀφείζω, ab ὄφεις, terminus.

Ως φάτο δακρυχέων· Φ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 Ἡμέρη σὺ βένθεστιν ἀλὸς ποδὶ πατεῖ γέρωντι.
 Καιροπαλίμως δ' αὐέδυ πολιῆς ἀλὸς οὔτ' ὄμιχλη·
 Καὶ τὰ πάροιδ' αὐτοῖο καθέζεται δακρυχέοντ^θ,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἐπος τὸ ἔφατ, σὺ τὸ ὄνόμαζε.
 Τέκνον τὴν κλαῖσις, τὶ δέ σε φένεις ἵκειτο πένθ^θ;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νῶι, οὐα εἴδομδι ἄμφω.

Sic dixit lacrymans: hunc verò audivit veneranda mater
 Sedens in imo maris, apud patrem senem.
 Protinus verò emersit è cano mari, veluti caligo:
 Et ante eum sedit lacrymantem,
 Manūque ipsum demulxit: verbūque dixit, noménque
 protulit, id est, locuta est, vel compellavit.
 Fili quid ploras, & quis animum tuum occupavit luctus?
 Eloquere, ne cela animo, ut sciamus ambo.

357. 188. Δακρυχέων particip. præf. verb. δακρυχέω,
 lacrymas fundo: à δάκρυ, τὸ, lacryma, &c. χέω, fundo.
 Τὸ δ' ἔκλυε. 43. Πότνια, η, veneranda, à πότνιος, ο,
 venerandus honorabilis, &c. ἀπὸ Φ πίπτει τοῖς ποσι.
 Dicitur per syncopen etiam πότν^θ, idem, 280.

358. Ἡμέρη, sedens, particip. præf. fœm. ab ἡμα, se-
 deo. 14. Βένθεστιν poët. pro βένθεσι, d. pl. à βένθ^θ, eos,
 τὸ, profunditas, fundum: à βάθος idem, additur ν &
 α in ε mutatur. 141. 26. 30. 26.

359. Καιροπαλίμως, protinus velociter, adverb. à καιρό-
 παλίμως, ο, velox pro καιρόπαλιμως, idem: ab αἰρπάζω, rapio,
 corripi, citò intelligo. 3. Ανέδυ, emersit, 3. s. aor. 2.
 verb. αναδύμαι, emerge, item recedo: ex αὐτᾳ & δύμαι fi-
 ve δύω, subeo, mergo. Πολιῆς ἀλὸς subaud. εἰ. 350.
 Ήὔτ' pro οὔτε, sicut, veluti, per ectasim & dialysim Ion.
 pro εὗτε adverb. Ομίχλη, η, nubecula, caligo, ab οὐραι
 & ἄχλυς, caligo, nebulosa obscuritas.

360. 7. 8. Πάροιδ' pro πάροιθε, dicitur & πάροιθει,
 ante, coram, è regione. Regit genitiv. Fit à πάροι, vo-
 ce poët. ἀντε, ante. Αὐτοῖο Ion. pro αὐτῷ, ab αὐτές. 4.
 Δακρυχέοντος, g. s. à δακρυχέων. 357.

361. Χερόι, manu, d. f. à χεὶρ, ἡ, manus. 14. 5. 29.
 Κατέρεζεν, demulfit. 3. f. aor. 1. act. verb. καταρέζω, de-mulceo, manibus tracto. F. καταρέζω. Pro hoc nonnunq. dicitur καρρέζω à κεῖ, & πέζω, facio. 77. 43. Ex per timesin pertinet ad ὄνομαζε̄ Ion. pro ὄνομαζε ut sit ἔξω-νόμαζε, 3. f. imperfect. verb. ἔξονομάζω, compello, nomen profero, nomine voco, alloquor, noto, refero, &c. ab ὄνομα, τῷ, τὸ, nomen.

362. Τέκνον, filii, v. f. à τέκνον, γ, τὸ, proles, filius: à τίκτω, pario. 36. 8. Κλαίεις, fles, à κλαίω, fleo, quod tempora sumit a κλαίω. 8. 3. Σε φρένας Attic. pro ζε φρένας. Attici n. utuntur accusat. pro genitivo. 55. Ἰκε-το, occupavit, invasit, subivit, 3. f. aor. 2. m. verb. ἵκε-μαι. 19. 254.

363. Ἐξαύδα, eloquere, imper. præf. verb. ἐξαύδα, eloquor, profero: ab ἐξ & αὐδάω. 92. 26. Κεῦθε im-perat. præf. à κεῦθω, celo, occulto: à κεῦθω, profunditas, caverna. Νόω, animo. 132. 203. Εἴδομδη poët. pro ἕδωμδη, i pl. subj. præf. ab ἕδω. 196.

Τὴν δὲ βαρυσενάχαν προσέθη πόδας ὀκὺς Ἀχιλλός.

Οἰδα, τίν τοι ταῦτ' εἰδύη πάντι ἀγορίων;

365

Ὦχόμενδ' εἰς Θήβας ιερὸν πάλιν Ἕπτιαν Θ.

Τὴν δὲ διεπρόθορδη τε καὶ ἥγομδη σύνθαδε πάντες.

Καὶ τὰ μὲν εὖ δάστατο μὲν σφίσιν ἦες Ἀχαιῶν,

Ἐκ δὲ ἔλον Ἀτρείδη Χρυσηίδας καλλιπάρην.

Χρυσηὸς δὲ αὐτῷ ιερὸδης ἐκατηβόλη Ἀπόλλων Θ.,

370

Ἡλέθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Λυτόρδης τε θύγατρος, φέρων τὸ ἀσφέσιον ἄποινα,

Στέμματ' ἔχων σὺ χειροῖν ἐκηβόλη Ἀπόλλων Θ.,

Χρυσέω ἀνὰ σκύπτρῳ, καὶ ἐλίστελο πάντες Ἀχαιῶν,

Ἀτρείδη δὲ μάλιστα δύνα κοσμήτορε λαῖν.

375

Ἐνδέδηδ' ιερῆς καὶ ἀγλαῖας δέχθαι ἄποινα.

Ἄλλος τὸν Ἀτρείδη Ἀγαμέμνονος λύδανε θυμῷ,

Ἄλλα κακῶς ἀφίδ, κρυπτερῷ δὲ ἐπὶ μῆδον ἐγελλε.

Χωρόδη οὐδὲ οὐρανοῖς πάλιν ὄχει τοῖο δὲ Ἀπόλλων

380

Εἰξαρδήτης ἥκεστεν, ἐπεὶ μάλιστα οἱ φίλοις ἦν.

Ὕκε δὲ ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος οἱ δέ τι λαοί

Θηῆσκον

Θύμοκον ἐπαποτύπερι, τὰ δὲ ἐπώχετο κῦλα θεοῖσι
Πλάτην αὐτὸς τρέψας οὐδέποτε Ἀχαιῶν, ἀμφὶ δὲ μάντισι
Εὖ εἰδὼς αὐγόροις θεοπρεπίας ἐκάτοιο.
Αὐτίκινος δὲ πρῶτος τελόμης θεὸν ἴλασκελός.
Ἀτρεύωνα δὲ ἔπειτα κόλπῳ λάβεν· αἴψα δὲ αὐτας
Ηπείλησεν μῆδον, οὐδὲ τελεσμόντως ἐστι.

385

Hanc v. graviter suspirans allocutus est pedibus celer A-Novisti: cur tibi ista scienti omnia recensem? [chilles, Ivimus ad Thebas sacram urbem Eetionis:
Hanc v. depopulati sumus, & egimus huc omnia.
Atque hæc quidem rectè divisorunt inter se filii Græcor.
Exemerunt verò Atridæ Chryseida formosam.
Chrysæ a. postea sacerdos eminus ferientis Apollinis,
Venit velocius ad naves Græcor. æreis loricis armatorum,
Redempturus filiam, ferensque præclara munera,
Coronas habens in manibus eminus ferientis Apollinis,
Aureo super sceptro, & precabatur universos Græcos,
Atridas verò maximè duos Imperatores exercitus.
Tunc cæteri quidem omnes comprobantes dixerunt Græci,
Venerarique (oportere) sacerdotem & præclara accipere
At non Atridæ Agamemnoni placebat animo; [munera.
Sed asperè dimisit & aspera mandata dedit.
Iratus v. senex abiit: hunc autem Apollo
Precantem exaudivit, nam valde charus ei erat:
Immisit verò Græcis pestiferum telum: turba autem
Moriebantur frequentes, & ferebantur missilia dei
Pasim per ampla castra Græcorum: nobis autem vates
Bene doctus interpretabatur vaticinia Apollinis.
Confestim ego primus iussi deum placari: [gens
Atridem verò deinde ira occupavit, statim autem exur-
Mqatus est minas, quæ jam suum habent exitum.

364. 29. *Βαρυσεύαχων*, particip. præf. verb. *βαρυσεύα-*
χων, graviter suspiro, vel gemo. Poët. pro *σεύαζων*, à *σέρος*,
angustus, quia coarctati corde ingemimus: hinc *σόντος*,
gemitus, susprium. Cætera vide 84.

365. 85. *Tιν* poët. pro *τι*, quid, cur? 8. 22. Ei-
δήγη Ion. pro *εἰδύειν*, scienti, d. s. fœm. particip. perf. *εἶδεν*:
per

per syncopen pro εἰδηκός ab εἰδέσι vel εἰδημι, scio. F. οὐσία. P. ηγετή hinc particip. εἰδηκός, & per syncop. εἰδώς, is qui novit. Πάντα pro πάνται, omnia, acc. pl. n. g. à πᾶς. §. 109.

366. Ὁχόμεθα pro ὥχόμεθα, ivimus, i. pl. aor. 2. m. verb. οἴχομαι. 53. 100. Θήβαι, Thebas, ac. s. à Θήβῃ, οἱ, i, Thebæ urbs Ciliciæ Eetionis regia, patria Andromaches. Ιερὸν Ion. pro ιερὸν, ac. s. fœm. ab ιερῷ, sa-
cer. 33. 19. Ηετίων, Eetionis, g. s. ab Ηετίων, οἱ, Ee-
tion pater Andromachæ.

367. 29. Διεπερθόμεθα per metathesin pro διεπάρθομεθα, i. pl. aor. 2. act. verb. Διαπέρθω, vasto, populus : ex Διὶ & πέρθω. 19. Τε expletivè hīc ponitur. 5. 7. Ἡ-
γούμεθα, egimus, duximus, i. pl. aor. 2. act. verb. ἔγω. Ενθάδε, huc. 171. Πάνται, omnia, à πᾶς. 5.

368. 7. 125. 19. Διάσαντε Ion. & Poët pro ἰδάσαντε, divisorunt, 3. pl. aor. m. verb. δάσω, divido. 125. 162. Μετὰ Κρίσιν inter se.

369. Έκ per tmesin pertinet ad ἔλεον, ut fit ἔξελον pro
ἰξέλον, exemerunt. Præpositio κατά cum dativis construi-
tur poëticè significatque, cum vel inter, ut hīc. Σφίσιν,
d. pl. ab ȝ. 162.

370. II. 3. Αὖθις pro αὗται. 27. 23. 14. & 75.

375. 12. Χαλκοχιτώναν, g. pl. à χαλκοχίτων, αντός, οἱ, lorica æneā armatus, vel æream habens tunicam : à χαλκός, οἱ, æs, & χιτών, οἱ, tunica.

372. Λυσόμεθα, &c. Vid. 13.

373. Στέμμα τ' ἔχων, &c. 14.

374. Χρυσέω ἀνά, &c. 15.

375. Ατρεκίδα ḡ μάλιστα, &c. 16.

376. Εὐθύ άλλοι ἦν, &c. 22.

377. Αἰδηθά δ' ιερῆα, &c. 23.

378. Άλλοι σὸν Αγαμέμνονοι, &c. 24.

379. Άλλα κακῶς αφίσι, &c. 25.

380. 44. 3. 26. Πάλιν ὥχετο, abiit, discessit, 53. 58.
Τοῖο Ion. pro ἐ idem quod τάττε. 9. 3. 14.

381. Εὐξεψία, g. s. ab εὐξάμψι, is qui precatus est,
vel precans, particip. aor. i. m. verb. οἴχομαι. 43. Ἡ-
χεσσεν, audivit, exaudivit, 3. s. aor. i. act. verb. ἀκέω, au-
dio

dio. Hinc, ἀκόντιον τοῦτος οὐχαιμός. Audire aliquem pre-
cantem. 51. 85. 72. 20. Ἡτε, Poët. pro λῶ, erat, ab εἰμι.
382. Ἡτε misit, 3. s. aor. 1. act. verb. ἵημι, mitto:
potest componi cum sequenti ἐπ' pro ἐπί. 55. ut sit ἐφῆκε,
immisit. Ἀργείωσιν Ion. pro δέργείσις, ab δέργεῖσθαι Argi-
vus, Græcus. 79. 10. 51. Οἱ λαοὶ, populi, turba, ab ὁ
λαὸς, populus. Nū explet. 28.

383. Θυησκον, Ion. pro ἔθησκον, moriebantur, 3. pl.
imperf. ind. verb. θυησκω, morior. Ἐπαστύτεροι, fre-
quentes, n. pl. ab ἐπαστύτεροι, ὁ, affiduuus, frequens, cre-
ber, acervatus, densus: ab ἐπὶ & ἀστον, idem quod ἐγ-
γὺς, propè, proprius. Τὰ καῆλα. 53. Ἐπώχειο, 3. s. im-
perf. passiv. verb. ἐποίχομαι, feror, &c. ex ἐπὶ & οἴχο-
μαι. ibid. Θεοῖς pro θεῖς, à θεός. 8.

384. Πάντη, passim, omnino, undequaque. 10. Εὐ-
εὺς, ac. s. ab ἀργὺς, amplius, latus. 1. Ἄμμι, Άεοι. pro
ἀμμῷ, nobis, ab ἐγώ. 3. 62.

385. Εὖ, bené. 19. Εἰδὼς, doctus, peritus. 365.
Ἀγόρευε Ion. pro ἀγόρευε interpretabatur ab ἀγοράω. 109.
87. Ἐκάτοιο Ion. pro ἐκάτῳ, ab ἐκατῷ, ὁ, longe jacu-
lans, epithetum Apollinis: ab ἐκατός, longé.

386. 118. 6. Κελόμενοι Ion. pro ἐκελόμιλοι, jussi, aor. 2.
m. verb. κέλομαι. 74. 8. Ἰλάσκεαχ, placari infin. præs.
ab ἰλάσκομαι. 10.

387. Ἀτρείων, acc. s. ab Ἀτρείων, Ionic. patronymi-
cum idem quod Ἀτρείδης, Atrides: ab Ἀτρεύς. 7. Χό-
λοι, idem quod χολὴ, η, ira, bilis. Δάσειν Ion. pro
ἔλασθεν, 3. s. aor. 2. act. verb. λαμβάνω, capio, accipio,
occupo. 303. 3. Ἀναστάς, postquam surrexisset, aor. 2.
act. particip. verb. ανίσημι, surgo, exurgo. 58.

388. Ἡπείλησεν, 3. s. aor. 1. act. verb. ἀπειλέω, minor.
161. Μῆθος, minas. 25. Ὁ pro ὁ (scil. μῆθος) 9. 6.
Τελεομόρθω (scil. μῆθος) particip. perf. passiv. verb. τελέο-
μαι, θματ. 5. ἐσί, est: ab εἰμι.

Τὴν μὲν γῆν ζωὴν θοῦ ἐλίκαπες Ἀχαιοί
Ἐξ Χεύσκειν πέμπεσσιν, ἄγνοι τῇ δᾶσῃ ἄνακτι.
Τὴν δὲ νεὸν κλισίηθεν ἔβαν κύρυκες ἄγοντες
Κύρκου Βελτῆνος, τὴν μοι δέσσαν φέντες Ἀχαιῶν.

390

Ἄλλα

Αλλὰ Κύ, εἰ δώμασαι γε περίχεο πατέρος ἐνθεό;
Ἐλθὼν βλαυκόν δε Δία λίσται, εἴ ποτε δή τι,
Η ἔπειδη ἄνησας κρεδίκων δίὸς ἐν τῷ ἔργῳ.

395

Πολλάκις γάρ ζέο πατέρος σὺν μεγαρροσιν ἀκησσα
Εὐχορδόνης, ὅτε ἐφηδα κελανεφέει Κερνίαν
Οἴη σὺ ἀθανάτοισιν ἀσκέα λοιγὸν ἀμιᾶνε.
Ὀππότε μιν ξαρδῆσαι Ολύμπιοι πάθελοι πάθοι,
Ἡρη τέ, ἵδε Ποσειδάνι, καὶ Παλλὰς Ἀθηνῶν.

400

Αλλὰ Κύ τὸν γέρεαν θεὰ ωτελύσαο δεσμῶν,
Ωχέρεαν χαλέσαο ἵσ παχερὸν Ολύμπιον,
Οὐ Βελάζεων χαλέγοι θεοί, ἀνδρεσ δέ τε πάντες
Αιγαίων· ὃ γάρ αὐτε βίη, φατερὸς ἀμείνων,
Ος πατέρα Κερνίαν χαθέζετο κύδει γαίαν.

405

Τὸν καὶ ωτεδεῖσαν μάκαρες θεοί, ἵδε τέ τοδησαν.

Τὸν νῦν μιν μυῆσασα παρέζεο, καὶ λάθε γάιαν,

Αἱ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρέωεσιν ἀρηξαί·

Τὸς δὲ καὶ πρύμνας τε, καὶ αὖθις ἄλλα ἔλσαι Ἀχαιάς

Κτηνορδύνης, οὐα πάντες ἐπαρέων] βασιλῆων.

410

Γιῶν δὲ καὶ Ατρείδης δύρυκρεταί Αγαμέμνων

Ὕπατκο, ὅτε ἀρειον ἄδει ἔτισε.

Illam enim cum navi veloci nigroculi Græci
Ad Chrysam mittunt, adducuntque dona regi.
Hanc verò nuper è tentorio abierunt præcones ducentes
Puellam Brisei, quam mihi dederunt filii Græcorum.
Sed tu, si quidem potes fer opem filio tuo:

Ascendens in Olympum Jovem precare, si unquam quid
Aut verbo juvisti cor Jovis, aut etiam re ipsa.

Sæpe n. te patris in ædibus audivi [turnio
Gloriantem, quum dicebas, à tempestatum autore Sa-
Solam te inter immortales duram avertisse perniciem,

Quo tempore eum ligare cœlites voluerunt cæteri,
Junoque & Neptunus, & Pallas Minerva:

Sed tu illum adveniens dea liberasti vinculis,
Celeriter centimanum vocans ad altum Olympum,
Quem Briareum vocant dii, homines verò omnes

Ægæona: ille n. viribus suo patre præstantior,
Qui apud Saturnium sedet eo honore lætus,
Quem etiam timuerunt immortales dii, neque ligaverunt.

Hæc

Hæc nunc revocans ei in memoriam; affide & comprehendere. Si quomodo velit Trojanis auxiliari, [hende genua Illos verò ad puppes & ad mare compellere Græcos Occisos, ut omnes fruantur rege, Cognoscātque & Atrides latè imperans Agamemnon Suam noxam, quia fortissimum Græcorum nil honoravit.

389. *Tl̄w* pro *εκάντω* vel *ταύτω*, illam. 29. Mī hīc vacat. 18. 183. Θοῆ̄ Ion. pro *θοᾶ̄*, d. s. fœm. adjectiv. *θοός*. ibid. Ἐλίκωπες, nigroculi ab *ιλίκωψ*. 98. 2.

390. 100. *Πέμπτων*, mittunt, à *πέμπτω*. 184. "Αγεστῶ̄ ab *ἄγω*. 99. 3. Δῶρος, ac. pl. à *τὸ δῶρο*, donum. 213. "Αιακῆ̄, regi, ab *αιαξ*: 7.

391. 29. *Νέος*, recens, recenter, nuper, paulo ante, adject. neut. adverbialiter sumptum à *νέος*, novus, juvenis, recens. *Κλισίης* idem quod *λόπος το κλισίας*. Fit è dativ. s. Ionico *κλισίη* à *κλισία*, i., tentorium, & particula *θεοῦ*, quæ nominibus & pronominibus in fine juncta motum de loco significat, idēmque est quod *λόπος* vel *εὺ* cum suo genitivo. 208. & 4. "Εῖσα, Bœoticè pro *ἔνσταν*, 3. pl. aor. i. verb. *βαίνω*. 34. *Κήρυκες* præcones à *κήρυξ*, præco. 321. "Αγοθῆ̄, n. pl. particip. præ. *ἄγω* ab *ἄγω*.

392. 98. *Βειθνός* Ion. pro *Βειθνός*, g. s. à *Βειθνός*, i., Briseus. *Tl̄w* pro *lw*, quam. 9. 162.

393. 24. 26. *Ei* conjungendum est cum *γε*, ut sit *ἴγε*, si, siquidem. 40. 60. Δῶμαται, 2. s. præf. verb. *δῶμαται*, possum. *Περίχρεο* Ion. pro *περίχρε*, imperativ. aor. 2. med. verb. *περίχρεω*, mutuante futur. 2. *περίχω* à *περιχίω*, contineo, defendo, adjuvo, curam suscipio. *Παιδός*, g. s. a *παιδίς*. 20. "Εῖνος Ion. pro *ἴεος*, quod per prosthesis fit pro *ἴος*, g. s. ab *ἴνε*, bonus, fortis, præstans, &c. Vel sit à Poët. *ἴνε*, (pro *ἴνε*) Genit. *ἴέος* & per metathesin *ἴηος*. Vel potius *ἴηος* ab *ἴηος*, *tauus*.

394. "Ελθόσ" pro *ἐλθόσα* fœm. genus particip. aor. 2. *ἰλθών*, ab *ἔρχομαι*. 12. Οὐλυμπόνδε pro *μῆτρα* το *οὐλυμπίων*. 221. Δία, Jovem. 5. *Λιστᾶ*, imper. aor. 1. verb. *λιστομαι*, precor. F. *λιστομαι*. 15. 40. Δῆ̄ hīc explet.

plet. 6. *Ti*, quid, indefinitum neut. à *τις*, quis, aliquis, &c.

395. 27. "Επι, d. f. ab ἐπι. "Ωνησας, juvisti, 2. f. aor. 1. act. verb. ὄνημι, juvo, prosum. F. ὄνησω. Aor. 1. ὄνησα, ας, ε. 225. 5. 27. 7. "Ἐγέω, re, reipsā, d. f. ab ἐγέοι. 115.

396. Πολλάκι ante consonantem; πολλάκις νέρδ ante vocalem scribitur, significatque, *sape*, *multoties*, *frequenter*, *multis vicibus*. Fit à πολύς. 3. 9. Σέο Ion. pro *ζε* à *ζε*, tu. 30. 14. Μεγάργιοι Ion. pro μεγάργις, d. pl. à μέγαργι, ο, τὸ, ingens domicilium, palatum: à μέγας, magnus. "Ακεστα Ion. & poët. pro ἀκεστε, 3. f. aor. 1. verb. ἀκέστω. Hinc, *ἀκεστεν τινος σύχομφυ*. Audire aliquem gloriantem.

397. Εὐχομόνης, g. f. fœm. particip. præsent. verb. εὐχομαι. 43. "Οτ' pro ὅτε, quum, dum. "Εφηθα Μελ. pro ἐφη, 2. f. imperf. verb. Φημι. 33. Κελαινεφέη, d. f. à κελαινεφης, ὁ, η, nigras nubes faciens: tempestatum autor: à κελαινός, niger, & νέφος, εος, τὸ, nubes. Κερνίων, d. f. à Κερνίων, ὁ, Saturnius, Ionicum patronymicum pro Κερνίδης idem: à κερνίος, ο, ο, Saturnus, quasi κορός, quia plurimum temporis conficit in emetiendo orbe suo: vel quod autor sit temporis.

398. Οἰη Ion. pro οἴη, sola, fœm. genus ab οῖος, solus. 5. 'Εν, inter. 14. Ἀθανάτοισι Ion. pro ἀθανάτοις, d. pl. ab ἀθανάτος, immortalis. 265. 341.

399. 163. 29. Ξωδησαι colligare, ligare, vincere, inf. aor. 1. act. verb. ξωδέω. Attic. pro ξωδέω, ex ξω, & Attic. ξω & δέω, ligo, vincio. Ολύμπιοι, Olympii, Coelites, n. pl. ab Ολύμπιος. 18. "Ηθελον, volebant, 3. pl. imperf. verb. ἡθέλω. 112. 22.

400. 55. 5. 41. Ποσειδάων, ωνθε, Poët. pro Ποσειδῶν, ονθε, ο, Neptunus deus maris, sic dictus quod potum præbeat per aquas, quæ à mari transmittuntur. Ο πόσις διδος Διος την ιδατων ειν θαλάτηης διηθεμόνων. 7. 200.

401. 24. Τὸν, illum. 9. Γ' pro γε explét. 60. 394. 1. Υπελύσασι Ion. per diæresin pro υπελύσω. 2. f. aor. 1. m. verb. υπελύνω, solvo: ab υπὸ & λύω. 13. Δεσμῶν, g. pl. à δεσμός, ο, vinculum, à δέω, ligo.

402. Ὁχ' ob sequentem aspiratam per apostroph. pro ὥκη, celeriter. Fit per syncop. ex ὥκέα, ab ὥκυς, celer. Ἐκατόγχεργι, ac. s. ab ἐκατόγχεργς, ὁ, centimanus, seu centum manus habens: ab ἔκαλον, centum, & χείρ, manus. 14. Καλέσατ' pro καλέσατα, vocans, particip. fœm. g. aor. 1. act. verb. καλέω. 54. 100. Μαχεργί, ac. s. adjecit. μαχεργίς ὁ, longus, profundus, altus. Fit ex Dorico μάχος, pro μῆκος, longitudo, proceritas, altitudo. 18.

403. Ὁ, quem ab ὄς. 2. Βελάρεων Attic. pro Βελάρεος, ac. s. à Βελάρεως, & Attic. Βελάρεως, ὁ, Briareus Gigas, Ætheris vel Titanis, vel coeli & terræ filius, quem Poëtæ finxerunt habuisse centum brachia & quinquaginta ventres. Hunc singit Homerus, cum Pallas, Juno, Neptunus, aliique ex diis nonnulli adversus Jovem conspirâssent, persuasum à Thetide in cœlum ascendisse, ut Jovi suppetias ferret, deosque conjuratos illius adventu territos à cœptis deslitisse, & cum Jove in gratiam redisse. Fit à βελᾶ particul. intens. & Ἀρης Mars. Vel à βελαργίς, ῥ, ὁ, robustus, validus, à βελάω, robustum reddo, robustus sum. Καλέσοι pro καλέσοι à καλέω. 54. 8. 7. 3. 5.

404. Αἰγαίων' pro Αἰγαίωνα, Αἴγαιον, ac. s. ab Αἴγαιων, Αἴγαιον, quem alii dicunt fuisse Piratam immanem, ita dictum ab insulâ desertâ, quaē Αἴγαι in Αἴγαιο mari vocatur, in qua residebat more Piratarum, quibus fas non est ob latrocinium suum urbes incolere. 9. Αἴγαι h̄ic vacat. 27. Βῖη Ion. pro βίᾳ, d. sing. à βίᾳ, η, vis. 49. Οὐ, g. s. ab ὄς, suus. 3. Ἀμείων, compar. ab ἀγάθῳ, ὁ, bonus, præstans.

405. Ὁς, qui. 2. 8. 26. Κεργίων, d. s. à Κεργίων. 397. 68. Κύδει per diæresin pro κύδῃ, d. s. à κύδος, εος, τη, gloria, honor. Γαίων, lætus, particip. præf. à γαίω, lætor, exulto, gloriator, superbio.

406. Τὸν, quem. 36. 7. Υπέδδεισαν, poët. pro υπέδεισαν, 3. pl. aor. 1. act. verb. υποδεῖδω, subtimeo, timeo, metuo: ex υπὸ & δεῖδω, timeo. 33. 339. 8. 90. Ἔδησαν, ligarunt, 3. pl. aor. 1. act. verb. δεῖω, ligo. F. ζῶ. Aor. 1. ἔδησα, ας, ε.

407. Τῶν pro τόταν. 9. 27. 29. Μνήσαται particip. fœm. aor. 1. act. verb. μιμήσκω, memoro, commemo-
ro, memor sum; quod tempora sumit à μνά. Fut. μιμή-
σω. Aor. 1. ἔμυησα, hinc particip. μνήσας, σατα, σαρ.
Παρέγεο Ion. pro παρέξῃ, affide, imper. m. verb. παρέξο-
μαι, affideo: ex ἀλη & ἔσθια. 48. 7. Λάβε, com-
prehende, imper. aor. 2. act verb. λαμβάνω. 387. Γέ-
νου per metathesin pro γονύων, g. pl. à γόνῳ, νῷ, ge-
nu: à κονῷ, festino, curro.

408. 66. Ἐθέλησον Ion. pro ἐθέλῃ, voluerit vel velit,
3. s. aor. 1. subj. verb. ἐθέλω. 112. Ἐπι per tmesin per-
tinet ad ἀρχῆς, ut fit ἐπαρχῆς, auxiliari, opem ferre, in-
fin. aor. 1. act. verb. ἐπαρχήω, auxiliar, &c. 77. Τεά-
ιων Poët. pro Τρωῶν, Trojanis, d. pl. à Τρως, Troja-
nus. 152.

409. Τός pro ἄκείνας, illos. 9. 3. Κατὰ, ad. 136.
Πεύματα, puppes, ac pl. à πεύμα, ης, ι, puppis, quæ
ultima est navi pars. Synecdoch. pro totâ navi: à πεύ-
μῳ, ο, ultimus, extremus, postremus, quod fit à πέρης,
finis. 5. 7. Αὐθό' pro αὐθὶ cum accusativo variè reddi-
tur, ut: circum, circa, in, de, circiter, ad, ut hīc, &c.
141. Ἐλσα, infin. aor. 1. Ἀεol. ab antiquo ἐλω. Fut.
ιλῶ. Ἀeolicē ἐλσω. Aor. 1. εἴλσα, hinc infin. aor. 1. ἐλ-
σα. Scribitur etiam à quibusdam cum tenui spiritu ἐλσα
per syncop. pro ἐλάσσα, infin. aor. 1. verb. εἰλάνω, quod
tempora sumit ab ἐλάω, pello, compello, ago, abigo,
&c. 15.

410. Κτενομόρφες, occisos, ac. pl. à κτενόμορφῳ, parti-
cip. pass. præf. verb. κτενομα, occidor, à κτενω, occido.
Fut. κτενω. P. ἐκτενα. Aor. 2. ἐκτενον, ab inusit. κτένω,
occido. 203. 1. Ἐπαύρω, fruantur, 3. pl. præf. med.
subj. verb. ἐπαύρομαι idem quod ἐπαύρεω & ἐπαύρησκα,
fruor, consequor, & nonnunquam poenas luo. Βασιλέω
Ion. pro βασιλέῳ, à βασιλέως. 9.

411. Γνῶ, sciat, cognoscat, 3. s. aor. 2. act. mod. subj.
verb. γνώσκω. 3. 7. 102.

412. Ἡν, suam. 72. Ἄτῳ, ac. s. ab ἄτῃ, η, noxa,
culpa. Cætera vid. 244.

Τὸν δὲ ἡμέραντες ἔπειτα Θέτις καὶ δάκρυ χέασσα.
 "Ω μοι τέκνου ἐμὸν, τί νυ σὲ ἔτρεφον αὐτὰ τεκτόσα;
 Αἴδ' ὄφελες πᾶσαὶ τηνοῖν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
 ? Ήδης ἐπεὶ νῦ τοι μίσα μίσαθά τοι, γάτι μάλα διώ·
 Νῦν δὲ ἄμα τὸ ἀκύρωτο, καὶ οἰζυρος τοῖς πάνταις
 "Επλεο, τῷ Σε κακῇ αἰσχρού τεκνού σὺ μεγάροσις.
 Τότο δέ τοι ἐρέασσα ἔπειτα Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Εἴμι αὐτὴ πρὸς ὅλυμπον αἰγάννιφον, αἷκη πιθη· 420
 "Αλλα (ὶ μὲν νῦ τηνοῖς παρεγέρθητο ἀκυρόσσις,
 Μόνι μὲν Αχαιοῖσιν, πολέμος δὲ διποταίσιος πάμποι·
 Ζεὺς γὰρ ἐπὶ ἀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 Χθιζός ἐν μὲν δαίτα, θεοὶ δὲ ἄμα πάντες ἐποντο·
 Δωδεκάτη δέ τοι αὐτὶς ἐλόύσσει) γλυκυπτόνει. 425
 Καὶ τότε ἔπειτα τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατέες δῶ,
 Καὶ μιν γυνάσσομαι, καὶ μιν πείσεαδ σῶ.

Huic v. respondit deinde Thetis lacrymas fundens,
 Eheu fili mi, curnam te educavi malo fato pariens?
 Utinam apud naves absque lacrymis & illæsus [berit.
 Sederes: quia à te fatum parum abest, neque valde diuina.
 Nunc a. simûlque brevi moriturus, & ærumnosus supra
 Es: quia te malo fato peperi in ædibus. [omnes
 Hoc a. tuum mandatum relatura Jovi fulmine gaudenti
 Ibo ipsa in Olympum nivosum, si forte flectatur.
 Sed tu quidem nunc navibus assidens citis,
 Irascere Græcis, à bello verò abstine prorsus.
 Jupiter n. in Oceanum ad inculpabiles Æthiopas
 Hesternus abiit ad epulum: (dii verò simul omnes secuti
 Duodecimā verò die redibit in Olympum: [sunt.)
 Et tunc deinceps ibo Jovis in æneas ædes;
 Et ipsum suppliciter obsecrabo, & eum flexum iri puto.

413. 121. Θέτις, id, i, Thetis Nerei & Doridis filia.
 Dea & Nympha Maris, mater Achillis, & uxor Pelei,
 Κατὰ per tmesin pertinet ad χέασσα, ut sit καταχέασσα,
 fundens, particip. f. præf. verb. καταχέω, fundo, pro-
 fundo, &c. Δάκρυ, lacrymas, ac. f. à δάκρυ, n. 42.

414. 149. 361. Ἐμὸς, v. s. n. g. pronom. ἐμὸς, meus. 8.
Nō particul. expletiv. 28. Σ' pro ζέ. 26. Ἔτρεφον, imperf. ind. verb. τρέφω. 251. Αἰνά neutr. plurale pro adverbio αἰνᾶς. 6. Infæliciter, malo fato. Fit ab αἰνᾶς, ὁ, infælix, gravis, &c. quod fit ab αἱ interjectione, heu, hei: aut per syncop. ex αἰνᾶς, idem.

415. Αἴδη pro αἴθε utinam: adverbium est optandi, quod cum ὄφελες & ἡδονα construitur. Estque Græcisimus insignis, quem Latini non, *utinam debuisti*, sedere, sed *utinam sederes* exprimunt. Est a. ὄφελες Ion. & Poët. pro ὄφελες, 2. s. aor. 2. verb. ὄφελω, debeo. 353. 26. Ἀδάκχευτθ, 8, ὁ, ἥ, sine lacrymis: ex α priv. & δάκρυν. 42. 7. Ἀπόμων, ὁ, ἥ, illæsus, inoffensus, incolimus: aliquando *non nocens*. ex α priv. & πόμα, τθ, τό, damnum, malum, calamitas.

416. Ἡσα, sedere, infin. verb. ἥσα. 57. 28. Αἴσα, ἱ, fatum, parca, fors, fortuna: ab αἰστὶ ἴσα, semper æqualis: vel quasi δίαιτα à διώ, divido, quia distribuit unicuique tempus mortis & vitæ conditionem. 352. 241. 85. Διώ adverb. poët. diu, jam diu hinc διωσίς, diurnus, & διώθη, consilium. Τεκτσα fœm. genus participii aor. 2. verb. τίκτω, pario.

417. 59. 3. 251. 5. Ὄκυμορρες, ὁ, ἥ, brevi moriturus, qui brevis est fati: ab ὀκύνης, ὁ, velox, & μορρε, fatum, à μέρη, divido, sortior. 7. Οἰζυρρες, 8, ὁ, calamitosus, infælix: ab οἰζὺς, ἱ, ærumna, miseria, calamitas, ab οἰζύω, quod ab οἰζω, & hoc ab οἱ adverb. hei, heu. Περὶ πάντων supra omnes. Nota. ως cum genit. variè redditur, ut; *circum, de, pro, propter, ob, pra, supra*. Solo etiam genitivo aut ablativo redditur, ut in verbis pretiis, ut ως πολλὰ ποιεῖται, magni facere, &c. 5.

418. Ἐπλεον Ion. pro ἔπλε per syncop. pro ἔπελη, eras, 2. s. imperf. verb. πέλομαι, sum, à πέλω, idem. 284. Τῷ pro διῷ vel ἀῃ τῷτο, quare, ideo. 9. 26. Κακῆ αἴση 10. 416. Τέκον Ion. pro ἔτεκον, peperi, aor. 2. verb. τίκτω. 396.

419. Τέτο, hoc, ac. s. n. g. pronom. οὐτθ, hic. 3. Τοι Dor. pro ζοι & hoc pro ζον, à ζός. 150. Ἐρένσα, relatura, edictura, partic. fœm. præsens futuri significatio-

nem habens verb. ἴρεω. 62. Ἐπὶ, mandatum. 77. 74. & 5. Τεξπικεραώνω, fulmine gaudenti, d. s. à τεξπικεραώνω, &, ô, fulmine gaudens, epithetum Jovis: à τεξπικεραώνω, delector, & κεραώνω, ô, fulmen, quod fit à κεραώνω & αὐτῷ, quia fulmen scindit & urit.

420. Εἰμί pro εἴμι, ibo. Αὐτή, ipsa, egomet, fœm. genus pron. αὐτής. 4. Πρός cum accusativo variis effertur modis, ut; ad, apud, cum, adversus, erga, apud, in, secundum, circa, propter. Ablativo etiam solo & ad. verbio exprimitur. Articulum à fronte gerens subaudit à tergo participium, &c. 18. Αγάννιφον, ac. s. ab αγάννιφῳ, ô, ȳ, valde nivosus, nivibus obrutus: ab αγαννιφῷ, valde, & νιφᾷ, ἀδη, ȳ, nix, quod à νιφῷ, ningo. 66. Πίθη, flectatur, obediens, 3. s. aor. 2. m. subj. verb, πιθηδομαι. 33.

421. 24. 26. 18. 27. 24. Παρέβημψ, affidens, particip. præf. verb. παρέβημαι, affideo: ex πέρι ad, & ημαι, sedeo. Ωκυπόρρεισιν Ion. pro ὠκυπόρρεις, d. pl. ab ὠκύπορρει, citus, velox, celeriter gradiens: ab ὠκὺς, & πόρρει, transitus, à πείρω, transeo.

422. Μῆνι pro μῆνι, irascere, imper. præf. verb. μῆνι, irascor: à μῆνις, ȳ, ira. Αχαιοῖσιν Ion. pro Αχαιοῖσι. 2. 61. 3. Αποπάνεο Ion. pro ἀποπάνε, imper. præf. med. verb. ἀποπάνομαι, ex ἀπό & πάνομαι. 192. Hinc ἀποπάνεας τὸ πολέμιον. Abstinere à bello. Πάπια idem quod πάντως, prorsus, omnino: ex repetito πᾶς, à πᾶς. 5.

323. 5. 9. Ἐπ' pro ἐπὶ, in. 12. Ωκεανὸν, oceanum, ac. s. ab ὠκεανῷ, ȳ, ô, oceanus, magnum mare, ita dictum ob celerem fluxum & refluxum: ab ὠκέω, celeriter, & ωάω, fluo. μετ' pro μῇ, ad. 222. Αμύμονας, inculpabiles, ac. pl. ab ἀμύμων. 92. Αἰθιοπῆας Ion. pro Αἰθιοπέας, ac. pl. ab Αἰθιοπῶς ἐπ-, ô, idem quod Αἰθίοψ, Άethiops, qui faciem adustam habet: ab ἄθω, uro, & ψύις, vultus.

424. Χθιζός, ô, hesternus, à χθέως, heri. Ἐεῖη, ivit, 3. s. aor. 2. verb. βαίνω. 34. Μετὰ, ad. 222. Δαιτα, ac. s. à δαις, τὸ, ȳ, convivium, epulum: à δαιω, convivor: item, disco, doceor, comburo, incendo. 8. 3 251.

Ἐπομαί Ion. pro ἐπονθ, 3. pl. imperf. ind. verb. *ἐπομαί*, sequor.

425. Δωδεκάτη (supple ημέρα) d. f. fœm. adject. δωδεκάτῳ, duodecimus, à δωδεκάτῳ, idem, à δύο, & poët. δώ, & δέκα, decem. Δέ τοι, verō. 3. Τοι hīc expletivē ponitur. 68. 27. *Ἐλέσσει*, 3. s. f. 1. verb. *ἔχομαι*. 12. 22 I.

426. 7. Τότ' pro τότε, tunc. 35. Τοι hīc expletivē ponitur. 68. 420. 5. Ποτὶ Dor. pro πότε, ad vel in. Χαλκοβατὲς, neutr. genus adject. χαλκοβατὴς ἐστι, ὁ, ἡ, qui æneis fundamentis insitit, item, æneus, firmus: à χαλκῷ, æs, & βάσις, ἡ, fundamentum. Δῶ per apoco- pen pro δῶμα, & hoc pro δῶμα, domus, ædes: à δέ- μῳ, ædifico.

427. 7. 29. Γνάζομαι, fut. 1. med. verb. γνάζομαι, genibus innitor, genua amplectens oro, item supplico, supplex oro, &c. à γόνῳ, genu. Πείσεαζ, persuasum vel flexum iri, fut. 1. infinit. verb. πείσομαι. 33. 59.

Ως ἄρρε Φανήσαστ' ἀπειθάτῃ, τὸ δὲ ἔλιτρ' αὐτῷ
Χανόρδον καὶ θυμὸν ἐψάλωνοι γυμνοὶ,
Τίνος τὰ βίην ἀέκοντῷ ἀπήνυσσαν αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς 430
Ἐς Χεύσους ἵκανεν, ἄγων ιερῷ ἐκατόμβῳ.
Οἱ δὲ ὅτε δὴ λιμένῳ πολυβενθέσθε πύτας ἵκονθ,
Ἴσια μὲν σείλανθ, θέσαν δὲ σὺ νῦν μελαίη,
Ἴσιον δὲ ισοδόκη πέλασσαν, περοτόνοισιν ὑφένησε
Καρπαλίμας. τὸ δὲ εἰς ὄρμον περέρευσσαν ἐρετμοῖς, 435
Ἐκ δὲ σῆνας ἔβαλον, καὶ ἐπὶ περιμήνῃ ἔδησαν.
Ἐκ δὲ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης,
Ἐκ δὲ ἐκατόμβῳ βῆσσαν ἐκβόλω Ἀπόλλανη,
Ἐκ δὲ Χεύσης νῆσος βῆ ποντοπόρῳ.
Τίνος μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βαῖνον ἄγων πολύμητις Ὁδυσσεὺς 440
Πατεὶ φίλων σὺ χερσὶ τίθε καὶ μιν περσέειπεν,

Sic locuta abiit: illum verò reliquit illic
Iratum animo ob formosam puellam,
Quam vi ab invito abstulerant: at Ulysses
Ad Chrysam pervenit, ducens sacram Hecatomben:
Illi verò postquam jam portum profundum intraverunt,

Vela quidem legerunt, & ea posuerunt in nave nigrâ:
Malum autem in sua theca collocârunt, rudentibus re-
mittentes

Celeriter: illam verò pertraxerunt in stationem remis:
Et anchoras ejecerunt & navis retinacula litori alligâ-
Et ipsi egressi sunt in litus maris : runt:
Et Hecatomben exposuerunt eminus ferenti Apollini:
Et Chryseis è navi exiit pontigradâ.

Hanc a. deinde ad aram dicens sapientissimus Ulysses,
Patri charo in manibus posuit, & ipsum allocutus est.

428. 43. 46. Φωνήσας' pro φωνήσασα, particip. fœm.
aor. 1. verb. φωνέω, clamo, loquor. Ἀπεθήσατο, abiit,
3. s. aor. 1. med. verb. ἀπέθαίνω, abeo, discedo: ex ἀπ-
& βαίνω, quod tempora sumit à βάω. Τὸν pro τὴν,
hunc vel illum. 9. 3. Ἐλπίς Poët. proστίκη, 3. s. aor.
2. verb. λείπω, relinquō. Αὐτῆς per syncop. pro αὐτίδι,
illuc, ibi.

429. Χωρόμον, ac. s. à χωρόμῳ. 44. 136. Ἔγχωντο,
pro ἔγχων (supple ἔνεκα) g. 1. ab εὐχώνῳ, ὁ, ἡ, bene
cinctus, pulcher. à ζώνυμοι, cingo. Γυναικός, g. s. à γυ-
νὴ, ἡ, mulier. 348.

430. Τῶν pro τῷ, quam. 8. Βίη Ion. pro βίᾳ, vi, d.
s. à βίᾳ, ἡ, vis. 301. Ἀπήνεων, 3. pl. imperf. verb. ἀ-
παρεῖων, idem quod ἀφαρέομαι, aufero. 51. 138.

431. 100. Ἰκανεύ, 3. s. imperf. verb. ικάνω. Ἄγω ab
ἄγω, duco. 99.

432. Οἱ pro ἐκεῖνοι. 9. 3. 80. 6. Διμήθω, g. s. à δι-
μήθω, ἐνῳ, ὁ, portus. Πολυθεῖνθείω, g. 1. à πολυθεῖνθει,
ὁ, ἡ, profundus: à πολὺ, & πὰ βένθῳ, multam habens
profunditatem. Ἐντὸς, intra, intus, regit genitiv. Ἰκο-
το, venerunt, 3. pl. aor. 2. verb. ικνέομαι, vel ικοραι.

433. Ἰσία, ac. pl. ab ισίον, τὸ, velum: ab ισός, malus.
18. Στείλαντο Ion. pro ισείλαντο, demiserunt, 3. pl. aor.
2. med. verb. σέλλω, mitto, demitto, contraho, ut hic.
F. σελῶ. Aor. 1. ἔσειλα. Θέσταν Ion. pro θέσσαν, 3. pl.
aor. 2. verb. τίθημι, pono. 3. 14. Νηὶ μελαίνη, d. s. à
ηγῆς μέλανη. 141.

434. 31. 3. Ἰσοδόκη, d. f. ab *ισοδόκη*, *η*, receptaculum seu theca mali: ab *ισὸς* & *δέχομαι*, capio. Πέλασταν Ion. pro *ἐπέλασταν*, 3. pl. aor. 1. verb. *πελάζω*, accedo, appropinquuo, admoveo, colloco, impono: à *πέλας*, prope. Προστόνοσιν Ion. pro *προστόνοις*, d. pl. à *πρότονος*, *τὸς*, vel *προτός*, *ὁ*, funis nauticus, rudens, &c. à *προ-* & *τόνος*, tentio, quod fit à *τείνω*, tendo. Υφέντες, n. pl. ab *ὑφεῖς*, *ἔντονος*, particip. aor. 2. verb. *ὑφίημι*, remitto: ex *ὑπὸ* & *ἴημι* mitto.

435. 359. Τλῶ pro *εἰκεῖνος*, illam. 9. 3. 100. Ὅρμος, ac. s. ab *ὅρμη*, portus, pars in quā stant naves, statio navium: ab *έρμα*, *τὸς*, fulcrum, basis; quia navis ibi tanquam in fulcro & stabilimento consistit. Προέργευσταν, 3. pl. poët. aor. 1. act. verb. *προεργέυω*, protraho. Ἐρεῖ-μοῖς, d. pl. ab *ἐρεῖμός*, *ἥ*, *ὁ*, remus ab *ἐρέστω*, remigo.

436. Ἐx per tmesin pertinet ad *ἐξαλον*, ut sit *ἰξέβαλον*, 3. pl. aor. 2. verb. *ἐκβάλω*, ejicio: ab *ἐκ*. 6. & *βάλλω*, jacio. Δ' pro *ἥ*, &c. 3. Εύνας, ac. pl. ab *σύνη*, *η*, cubile, aliquando tentorium, nonnunquam sepulchrum, quandoque anchora, ut hīc. Fit ab *εῦδω*, dormio, ut *σύνη* sit quasi *σύδινη*. Κατὰ per tmesin pertinet ad *ἐδησταν* ut sit *κατέδησταν*, alligārunt, 3. pl. aor. 1. verb. *καταδέω*, allico, astringo, &c. Fut. *καταδήσω*. 3. Πρεμνήσοι' pro, πρεμνήσαι, ac. pl. à *πρεμνήσιον*, *τὸς*, funis, quo navis ad terram religatur. Quidam proram intelligunt: item retinaculum navis, &c. Fit à *πρέμνα*, *η*, puppis.

437. Ex per tmesin pertinet ad *βάνον* Ion. pro *ἐγένετον*, ut sit *ἰξέβανον*, egrediebantur, vel egressi sunt, 3. pl. imperf. ind. verb. *ἐκβάνω*, egredior. 34. 3. 7. 4. Ἐπὶ, in. 55. Ρηγμῖν, d. f. à *ῥηγμῖν*, *ὁ*, propriè aqua à litore fracta. Catachresticē *litus*, à *ῥηγνυμι*, seu *ῥηγνύω*, rumpo, frango, quia *litus* frangit ac rumpit fluctus in se incurrentes. 34.

438. Ex per tmesin pertinet ad *βῆναν* Ion. & Poët pro *ἐγένεταν*, 3. pl. aor. 1. verb. *βαίνω*. 34. Ut sit *ἰξέβησταν*, egredi fecerunt, exposuerunt. 144. Δ' pro *ἥ*, &c. 3. 142. & 65.

439. Ex per tmesin pertinent ad *βῆν* Ion. pro *ἐγένη*. 34, ut sit *ἰξέγη*, egressa est, exiit, 3. f. aor. 2. verb. *ἐκβάνω*

egredior, exeo. 3. III. Νῦν à νῦν. 12. Hinc ἐκβαίνεις νῦν νῦν. Egredi è nave. Ποντιγρός Ion. pro ποντόξη, g. s. à ποντόξω, ὁ, ἡ, pontigradus, a. à πόντῳ, ὁ, pontus, & πορθμός, eo iter, ingredior, proficiscor.

440. Τλ̄ pro τάπτω, hanc. 9. 18. 35. Ἐπὶ, ad. 12, βαμὸν à βαμὸς, ὁ, ḥ, ara, altare, item templum. Ἀγω, ducens, ab ἀγω. 311.

441. 98. 14. Τίθει Ion. pro ἔτιθε ponebat vel posuit, 3. s. imperf. verb. τίθεω, pro quo in usu est τίθημι. 7. 29. 206.

Ω Χρύση, πρό μ' ἐπεμψει ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Παιδά τέ σοι ἀγέρδυ, Φοῖω δ' ἵερῳ εκαλόμβην
·Ρέξας ωτὴρ Δαναῶν, ὅφεις ἴλαστήμενος ἄναξα,

*Ος οὐκ Ἀργείοισι πολύσονα κῆδε ἐφῆκεν. 445

*Ως εἰπὼν, εἰς χερσὶ τίθει, ὁ δὲ ἐδέξαθε χάρισαν
Παιδα φίλων τοῖ δὲ ἀκα θεῷ κλειτῷ εκαλόμβην
·Εγείνεις ἔντοναν ἐνδυμητῷ σεβει βαμὸν.

Χερνίψαις δὲ ἐπειτα, καὶ όλοχύτας ἀνέλονθ.

Τοῖσιν Ἡ Χρύσης μεγάλη εὔχεται χερρες αναζάν. 450

O Chrysa, præmisit me rex virorum Agamemnon,
Filiāmque ut tibi ducerem, Phœbōque sacram Heca-
Sacrificarem pro Græcis, ut placemus regem, [tomben
Qui nunc Græcis luctuosos dolores immisit.
Sic fatus in manibus posuit: ipse verò excepit gaudens
Filiam charam: illi verò protinus deo inclytam heca-
tomben.

Ordine statuerunt pulchre ædificatam circum aram.
Manus verò laverunt deinde, & fruges salsa suscepserunt.
Illi v. Chryses altâ voce precabatur manibus sublatis.

442. 78. Χρύση, v. s. à Χρύση. II. Πρό pertinet ad ἐπεμψει, ut sit προεπεμψει præmisit, 3. s. aor. 1. act. verb, προεπέμπω, præmitto, ante mitto. 172.

443. 20. 5. 28. Ἀγέρδη Ion. pro ἀγέρδη ut ducerem, ab ἀγω. 43. 99.

444. *Ρέξας, infin. aor. 1. verb. πέξω. 147. Ὑπὲρ pro.
Nota. ὕπερ cum genitivo construct. variis redditur mo-
dis.

dis, ut; *super*, *supra*, *pro*, *de*, *ab*, *nomine seu gratia*, &c. 56. 147. Ἰλασάμεθα, placemus, 1. pl. aor. 1. m. sub. verb. ἵλασκομαι. 147. Ἀνακτα regem scil. Apollinem, ab Ἀναξ. 7.

445. 70. 27. Ἀργείοις Ion. pro δργείοις, d. pl. ab Ἀργεῖ. 79. Πολύσορα, ac. pl. n. g. adject. πολύσορος, multum gemens, luctuosus: à πολὺ, multum, & σύνη, gemo. Κῆδε pro κῆδεα, ac. pl. à κῆδος, ἴος, τὸ, dolor, solicitude. Εφῆκεν, immisit, 3. s. aor. 1. act. verb. ἵφι-ημι, immiso ex ἵπται & ἵημι, mitto.

446. 68. 441. Ο pro όμενος. 9. 3. Εδέξατο, exceptit, 3. s. aor. 1. m. verb. δέχομαι. Χαίρω particip. à χαίρει. 20.

447. Τοὶ pro όμενοι, illi. 9. 3. 402. Θεῶ, deo, scil. Apollini, à Θεός. 8. Κλειτλό, ac. f. f. adject. κλειτός εἰ, οἱ, inclytus, celebris, præclarus, splendidus: à κλείω, celebro, quod à κλίω, audio; quia qui celebratur, ejus fama passim auditur: unde κλυτός interdum idem est quod κλειτός. 99.

448. Εξεῖν, ordine, deinceps, per parenthesin Ion. 3. 1. pro εξῆς, idem, ab εἴξω, f. 1. verb. ἔχω, inquit Eustath. Εσησαν, 3. pl. aor. 1. act. vel aor. 2. act. verb. ἰσημι, statuo, colloco. Εὐδημῆτοι Ion. per diæres. pro εὐδημῆτοι, ab εὐδημῆτος, οἱ, οἱ, bene ædificatus: ab οὖ, & δέμω, ædifico. Περὶ cum accusativo variè redditur, ut; circum, circa, in, apud, erga, supra, circiter. Articulum à fronte gerens desiderat à tergo participium. Comites, quoque ac sectatores frequentissimè hoc loquendi genere significantur. Interdum etiam hâc periphrasi designatur cum sectatoribus ipsa princeps persona. Nonnunquam sola princeps persona denotatur, &c. 440.

449. Χερνίψαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. χερνίπτομαι, manus lavo, à χερνίπτω, idem: à χεὶς, manus, & νίπτω, lavo. 3. 35. 7. οὐλοχύτας, ac. pl. ab οὐλοχύτης hordeum sale conspersum, fruges saltæ: aliis dicitur primitiæ ante sacrificium, aliis placentula ex hordeo & sale conselta, aliis verò mola. Fit ab οὐλαῖ, hordeum, ab οὐλαῖ, integrum, (quia ante molas inventas integrum edebatur) & χίω, fundo. Ανέλουσθο Ion. pro ανελόντο, suscep-
tunt, vel in altum sustulerunt, 3. pl. aor. 2. m. verb.

ανατένειν

άναργέων, affumo, suspicio, &c. ex ἀνά & αἰρέω.

450. Τοῖς Ion. pro τοῖς & hoc pro εἰπεῖσι, illis, vel in gratiam illorum. 9. 3. 11. Μεγάλ' pro μεγάλα idem quod μεγάλως, valde, magno affectu, altâ voce. Εὐχεῖ, 3. f. imperfect. verb. εὔχομαι, precor. 43. 14. Αἴρων, particip. aor. 2. ἀνέχω, attollo.

Κλῦθι μοι δρῦμοστοξ', ὃς Χρύσης ἀμφιβίβηκες,
Κίλλας τε ζαδέλω, Τενέδοιό τε ίψι ἀνάστι.

"Ηδη μὲν ποτ' ἐμεδ' πάσος ἔκλυες δίξαμδύοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγαν δὲ ίψαο λαὸν Ἀχαιῶν.

"Ηδη ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήγηνον ἔελδαρ,
"Ηδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμινον.

455

Audi me argenteum habens arcum, qui Chrysam tueris
Cillámque valde divinam, & Tenedo fortiter imperas.
Et jam ante me exaudisti precantem, [Græcorum.
Et honorâsti quidem me, valde verò læsistī exercitum
Nunc quoque mihi hoc perfice desiderium,
Jam à Græcis sœvam pestem averte.

451. Κλῦθι μοι, &c. 37.

452. Κίλλας τε, &c. 38.

453. 250. 18. 40. Ἐμεδ' Dor. pro ἰμᾶ, ab ἰγά. Πά-
ρες, ante, antea. Regit genitivum. "Εκλυες exaudivisti,
v. f. imperfect. ind. verb. κλύω. 37. Εὐξαμδύοιο Ion. pro
δίξαμδύοις, g. f. ab δίξαμδύοι. ibid.

454. Τίμησας Ion. pro ἐτίμησας, honorâsti, 2. f. aor.
1. act. verb. τίμω, honoro. 18. 32. 78. 3. "Ιψαο Ion.
pro ιψω, 2. f. aor. 1. m. verb. ιπτω, lædo: ab ιος, jacu-
lum, & πίπτω, cado, quia læditur in quem jaculum in-
ciderit. 10. 12.

455. 41. 99. 7. 27. 41.

456. 250. 27. 87. 341. 67.

"Ως ἔφατ' δίχόμδυοι, Φέ δέ ἔκλυε Φοῖοι οι Απόλλων.
Αὐταρ ἵπτει ρέ εὐξαμδύοι, καὶ ἀλοχύτας προβάλοντε,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρώτη, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδερον,
Μηδέν τέ ἔξετακον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,

460

Δίπτυχον

Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὀμοθέτησαν.
 Καὶ δὲ ἐπὶ χίρης ὁ γέρων, ἐπὶ δὲ αἴθοπα σίνον
 λεῖσε, νέοι δὲ τῷ αὐτῷ ἔχον τεμπάνολα χερσίν.
 Αὐταρ ἐπὶ μῆτρας ἴκανη, καὶ πλάγυαι ἐπάσσιθε,
 Μίσυλλόν τε ἄρρεν τὸν ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀδελοῖσιν ἐπειρρεν, 465
 "Ωπησάν τε πλειφραδέας, ἐρύσαντο τε πάντα.

Sic dixit precans, hunc verò exaudivit Phœbus Apollo.
 Cæterum postquam precati sunt, & falsas fruges projece-
 runt, [gulârunt & excoriârunt,
 Retraxerunt quidem primùm hostiarum cervicem & ju-
 Femorâque absciderunt, eaque pinguedine operuerunt
 Duplicantes, & frustula carnium eis imposuerunt:
 Adolebat a. super fissis lignis senex, & insuper vinum ge-
 nerosum
 Litabat, juvenes v. juxta eum tenebant verua manibus.
 Sed postquam combustæ sunt coxæ, & viscera gustârunt,
 Minutim secuerunt cæteras carnes & verubus fixerunt,
 Assaruntque scienter, retraxeruntque omnes.

457. Ως φάτο, &c. 43.

458. 51. 57. 'P' pro *ia* particul. expletiv. 8. Εὔξανθ, 3. pl. aor. 1. m. verb. εὔχομαι, precor. 43. 7. 448. Περ-
 έάλονθ Ion. pro περεβάλονθ, 3. pl. aor. 2. m. verb. περ-
 έάλω, projicio: ex περ & βάλλω.

459. Αὐ, rursum, retro. "Εργσαν pro εἴργσαν, 3. pl.
 aor. 1. verb. ἐρύνω, traho. 18. 6. 7. "Εσφαξαν, 3. pl. aor.
 1. verb. σφάττω, jugulo. "Εδειρψ, 3. pl. aor. 1. act. verb.
 δέρω, excorio.

460. Μηρὺς, ac. pl. à μηρὺς, ᾧ, ὁ, femur: à μεῖν. 4.
 5. Εξέταμον exciderunt, absciderunt, 3. pl. aor. 2. verb.
 ἐκτέμνω, exscindo, abscindo: ab ἐκ, & τέμνω, scindo.
 Κατὰ pertinet ad ἐκάλυψαν, ut sit κατεκάλυψαν, 3. pl.
 aor. 1. act. verb. κατακαλύπτω, operio. Κυίση, d. f. à
 κνίση, η, pinguedo, adeps, arvina. 66.

461. Δίπτυχα, ac. pl. n. g. adjectiv. Δίπτυχος, ὁ, καὶ ἡ, duplicatus. a. à δις, bis, & πτυξ, η, plica: quod à πτύσσω,
 plico. Ποιήσαντες, n. pl. particip. aor. 1. act. ποίσας,
 à ποίεω, facio. Ἐπ' αὐτῶν subaudi μηρῶν, eis scil. fe-
 moribus.

moribus. Ωμοδέτησσαν cruda frustula carnium imposuerunt, 3. pl. aor. I. act. verb. ὠμοδετέω, crudas carnes ex singulis victimæ membris carptas aris impono: ab ὠμός & inusit. Σετέω, quod fit à τιθημι, pono.

462. *Kai* Ion. pro ἔχω, 3. s. imperf. verb. καίω, uro. 40. Δ' pro ᾧ, autem. 3. Ἐπὶ super. Σχίζως Ion. pro χίζως, d. pl. à χίζω vel χίζη, rima, fissura: χίζω in plural. significat ligna scissa in usum sacrificiorum, à χίζω, fendo, scindo. 26. Ἐπὶ pertinet ad λεῖσε Ion. pro ἐλεῖσε, ut sit ἐπέλεισε. Δ' pro ᾧ, &c. 3. Αἴθοπτα, acc. s. ab αἴθοψ, ardens, calidus, calefaciendi vim habens, ideoque generosum, nobile. Dicitur autem ab effectu quasi αἴθων τὸν ὄψιν, quod faciem ignito quodam colore inficiat. Οἶνος ab οἴνῳ, ὁ, vinum,

463. Ἐπέλεισε, insuper libabat, 3. s. imperf. verb, ἐπελέισω, insuper libo, &c. Νέος, π. pl. à νέος, juvenis 3. Παρεψή, juxta. 34. Αὐτὸν, ac. s. ab αὐτὸς, ipse, is. Ἐχων pro εἶχον, imperfect. 3. pl. ab ἔχω, habeo, teneo. Πεμπάσολα, ac. pl. à πεμπάσολον, τὸ, veru cum quinque cuspidibus. Πέντε ὀβελὺς ἔχων ἐπι μιᾶς λαβῆς, veru in quinque cuspides ex uno manubrio divisum. Fit à πέμπει Άεοι. pro πέντε & ὀβελὸς, veru, hoc à βέλος, quod simile sit βέλος, quali genere verum utebantur Græci Χεροὺς manibus, d. pl. mod. significans, à χεὶς, manus.

464. 51. 57. Κατὰ pertinet ad ἕκαν, ut fit κατέκαν, 3. s. aor. 2. pass. verb. καίω, uro. 53. Μῆρ' pro μηρῷ, π. pl. n. g. à mascul. μηρός, ὁ, femur. 7. Σπλάγχν' pro σπλάγχνα, ac. pl. à σπλάγχνον, τὸ, viscus, viscera, ut, cor, jecur, pulmo. Ἐπάσαντο, gustārunt, 3. pl. aor. I. m. verb. πάσσω, possideo, adipiscor, gusto, vescor.

465. Μισυλλον Ion. pro ἐμίσυλλον, 3. pl. imperfect. ind. verb. μισύλλω, minutum vel minutatim feco, in frusta concido: à μέων, minor, à μηρός. Τ' pro τε & ἅρει expletivè hīc ponuntur. Αὖτα cætera, ab ἄλλος, alias. 7. Ἀμφ' pro ἀμφὶ pertinet ad ἐπειργα, ut fit ἀμφιέπειργα pro ἀμφιέπειργα, 3. pl. aor. I. verb. ἀμφιπτέω, figo. F. ἀμφιπτέω. Οβελοῖσιν Ion. pro ὀβελοῖς, d. pl. ab ὀβελός, utru.

466. Ὁπτησαν, 3. pl. aor. i. verb. ὥπτάω, asso, torreo
§. Πειθοφροδέως, scienter, scitè, perite: à πειθοφροδέως,
ἰΘ., ὁ, ἡ, sciens, peritus: à πειθοφροδέω, circumloquor,
considero, perpendo. Ἐρύσαγη, 3. pl. aor. i. m. verb.
ἴρυω, traho, detraho. Παιῆα, ac. pl. n. g. à πᾶς. 5.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάσαντο πόνη, τελέκουτό τε δαιτα,
Δαινωτ', ύδε τι θυμὸς ἰδέετο δαιτὸς εἶσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιΘ καὶ ἰδητνΘ ἐξ ἔργη ἔντο,
Κῆρι μὲν κρητηρίας ἐπειέψαντο πολοῖο,
Νάμησαν δὲ πάσιν ἐπαρξάμφοι δεπάεστι. 470
Οι δὲ πανημένοι μολπῇ θεὸν οἰλάσκοντο,
Καθὼν σείδοντες Παιήονα κῆρι Ἀχαιῶν,
Μέλποντες ἐκάεργον. οἱ δὲ φρένα τέρπετε ἀκάων.
ἩμΘ δὲ οὐλίΘ κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ὥλθε, 475
Δὴ τότε κοιμήσαντο πλήρη πρυμήσια γῆρας.

[vivium,

Sed postquam defuncti sunt labore: & instruxerunt con-
Epulabantur: neque animus egebat epulo æquali,
Sed postquam potūs & cibi desiderium exemerunt,
Juvenes quidem crateras coronârunt vino,
Et in orbem ministrârunt omnibus, iterum exorsi poculis:
Illi verò per totum diem cantu deum placabant,
Lætum canentes Paeanas juvenes Græcorum,
Celebrantes eminus operantem Apollinem, ille v. animo
delectabatur audiens.
Quando v. sol occidit, & crepusculum advenit,
Tunc v. dormierunt ad retinacula navis.

467. 51. 57. Παύσαντο Ion. pro ἐπαύσαντο 3. pl. aor.
i. m. verb. πάνω. Πόιγ à πόνΘ, ὁ, labor. Τετύκο-
το Ion. pro ἐτύχοντο, 3. pl. aor. 2. m. verb. τύχω, struo,
instruo, paro, orno, &c. 5. Δαιτα, ac. s. à δαις, ἡ, e-
pulum.

468. Δαινωτ' pro δαινωτο Ion. pro ἰδαινωτο, 3. pl.
imperf. verb. δαινυμαι, epulor: à δαις. 90. Tì hīc a-
bundat ac vacat. 24. Ἐδέετο, 3. f. imperf. verb. δέε-
μαι Poët. pro δέομαι, egeo. Δαιτός, g. f. à δαις. Ἐίσις,
g. f. fœm. ab εἴσΘ idem quod ἱεΘ, æqualis.

469.

469. 51. 57. Πόσις, g. f. à πόσις, ἢ, potus, à πίνω, bibo. 7. Ἐδητύς, g. f. ab ἐδητύς, ἢ, cibus: ab ἐδω. P. ἐδηδοκα: cætera tempora non sunt in usu. Ἐξ refertur ad ἔργο, ut sit ἔξεντο, exemerunt, 3. pl. aor. 2. m. verb. ἔξιμι, emitto, eximo. Ἐργο, ac. f. ab. ἔργος, ἢ, ὁ, desiderium, idem est etiam ἔρως, ῥτός, ὁ, ab ἔρως, amo, cupio, quod quidam deducunt ab ὄργια, quod ex aspectu nascitur amor, &c.

470. Κέρας Ion. pro κόρης, à κόρης. 98. 18. Κερτῆρες Ion. pro κερτῆρες, ac. pl. à κερτηρε & Ion. κερτηρίς, ὁ, crater: à κερέω, misceo, in crateribus seu pateris miscebatur vinum & aqua. Ἐπεσέψαντο, coronarunt, id est, crateras ad summum labrum impleverunt, vinum enim in summo poculi margine veluti coronam facit. Ποτοῖο Ion. pro ποτῆς, g. f. à ποτὸς, potus, à πίνω.

471. Νόμισμα Ion. pro εἰώμησαν, 3. pl. aor. 1. verb. νομίσω, vibro, moveo, divido, distribuo, ut hīc, & aliquando confidero: à νέμω, distribuo, divido, pasco, rego: sed νέμομαι, depascor, incolo, patior. Δ' pro ἢ, & 3. Ἀρρε expletiv. est hīc. 46. 5. Ἐπαρχάρδυοι iterum exorsi n. pl. particip. aor. 1. m. verb. ἐπαρχομαι iterum vel rursus incipio, vel exordior, item auspicor: ab ἵπται & ἀρχομαι ab αρχῃ. Δεπάεστιν poët. pro δέπαστι, d. pl. à δέπας, τό, poculum. Παρρὶ τῷ δέχεαδ τῷ πόμῳ.

472. Οἱ ἢ, illi verō. 9. 3. Πανημέροι, diurni, id est per totum diem, n. pl. à πανημέρα, ὁ, diurnus, per totum diem à πᾶς & ημέρα, ἢ, dies. Μολπῆ, cantu, d. f. à μολπή, ἢ, cantus, à μέλπω, cano, celebro. q. μέλη ἔπω, carmina dico. 8. 100.

473. Καλὸς, lætum, pulchrum, à καλὸς, pulcher. Ἀνέδοντες, n. pl. particip. præf. verb. ἀείδω, cano. 1. Παιῶν, ac. f. à Παιῶν, οντός, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis. Παιῶν & Παιῶν dicitur ipse Apollo, à παιῶν, ferio, pulso, cædo: quod sagittis Pythonem confoderit. Hymnus a. hic canebaratur aut in belli congresu, (& tum Mare) aut partâ victoriâ, aut in averſione malorum, veluti hīc, ut pestis sedaretur: & hinc quidam deducunt à παιῶν, sedo, ut παιῶν, vel παιῶν, seu

seu παῖς fit quasi παῖς, qui sedat malum. 98. 2.

474. Μέλποντες celebrantes, à μέλπων, particip. præf. à μέλπω, 147. Ὁ pro ἐκένθρ. 9. 3. Φρένα subaudi x̄, ut sit x̄ φρένα, animo. 55. Τέρπεται pro τέρπεσθαι, Ion. pro ἐτέρπεται, 3. f. imperf. pass. verb. τέρπω, delecto. Ἀκέων, particip. ab ἀκέω.

475. Ἡμῶν, quum, quando adverb. temporis extra interrogationem: vox poëtica, cui respondet τῆμῶν, tum. Δ' pro ᾧ, autem. 3. Ἡλίου per epenthefin Σ ε pro οὐλίου, οὐ, sol: ab ἑλίσω, volvo, circumago. Κατέδυ, occidit, 3. f. aor. 2. verb. καθαδύω seu καθαδύμι, occido, abscondo me, penitus ingredior, subeo, &c. ex x̄ & δῦμι. 7. Ἐπὶ refertur ad ἥλθε, ut sit ἐπῆλθε advenit, 3. f. aor 2. verb. ἐπέχομαι ex ἐπὶ & ἔχομαι, venio. Κύρφας, αὐτῷ, πό, tenebræ, crepusculum, nox, item diluculum. Dicitur a. quasi κενὸν φάντα.

476. 6. 92. Κοιμάσθαι Ion. pro σκοιμήσασθαι, 3. pl. aor. 1. m. verb. κοιμάω, dormire, vel cubare facio. Κοιμάσθαι verò significat dormio, obdormio; item morior: à κοιμᾶσθαι, jaceo. 34. 436. 12.

Ἡμῶν δὲ ἡγεμόνεια φάνη ἁδοδάκτυλῶν τῶν,
Καὶ τότε ἐπειτὴν ἀνάγοντο μὲν σφράνδυν δύρων Ἀχαιῶν.
Τοῖσιν δὲ ἵκεδρον δύο γένεται ἐκάρεργον Ἀπόλλων.
Οἱ δὲ ισίον σῆσανται, καὶ αὐτὰ δέ ισία λόγια πέτασσαν. 480
Ἐν δὲ ἀνεμῷ πρῆπεν μέσον ισίον, ἀμφὶ δὲ κύμα
Στείρη πορφύρεον μεγάλῳ ἵαχε τόπος ισίον.
Ἡ δὲ ἐθεέν καὶ κύμα διέπρεψαντα κέλευθον.
Αὐταρ ἐπειτὴν ἵκοντα καὶ σφράνδυν δύρων Ἀχαιῶν,
Νῦν μὲν οἴγε μέλαναν ἐπὶ ἡπτέρῳ ἔζυσαν 485
Ὕψος ἐπὶ ψαμάδοις, τῶν δὲ ἔρματα μακρὰ τάνισσαν
Αὐτοὶ δὲ ἐσκιδναντο καὶ κλισίας τε νέας τε.

Quum a. mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Tunc deinde solverunt ampla versùs castra Græcorum.
Illi v. secundum ventum immisit eminus operans Apollo,
Illi v. erexerunt malum, supraque vela alba extenderunt.
Ventus a. inflavit medium velum, circum verò fluctus
Carinam purpureus valde resonabat nave currente:

Ipsa

Ipsa v. currebat per fluctus secans vias.

Sed postquam venerunt ad castra ampla Græcorum,
Navem quidem illi nigram in continentem subduxerunt
In summam arenam, & fulcra longa sub ea extenderunt.
Ipsi v. sparsi sunt per tentoria navésque.

477. 474. 3. Ἡεγκέια, η, manè genita. Auroræ epithetum: ab ἡρ, ἡξΘ, τη, manè, & γίνομαι, fio, nascor, quia ἡει γίνεται, manè nascitur. Φάνη Ion. pro ἐφάνη, 3. s. aor. 2. pass. verb. φάνω, appareo. ΠοδοδάκτυλΘ, ο, η, roseos digitos habens: à πόδον, ε, τη, rosa: quod à πένα fluo & ὁδμη, odor, & δάκτυλΘ, ε, ο, digitus, quod fit à δέκτυμι, ostendo, digitis enim ostendimus: vel fit à δέχομαι, ut sit q. δέκτυλΘ, digitis n. accipimus, quæ dantur. Ἡώς, η, aurora: ab αὔω, splendeo. Declinatur ut αἰδώς, η, pudor.

478. 7. 92. 35. Ἀνάγοντο Ion. pro ἀνάγοντο, renavigarunt, redierunt, solverunt, &c. 3. pl. aor. 2. m. verb. ἄγω, duco, &c. Μετὰ ad, versus. 222. 229.

479. Τοῖσι Ion. pro τοῖσι idem quod αὐτοῖσι, illis, 9. 3. Ἰκρδμον, ac. s. ab ἵκρδμΘ, quasi ικνεάς ποιέμδμΘ, ire vel venire faciens, secundus, prosper. ab ἵκρμαι. Οὐραγη, ab ὕρης, ε, ο, ventus secundus, ab ὕρω, incito. Ἰει, 3. s. imperf. verb. ἴημι, tanq. ab ιέω. 147. 14.

480. Οι pro αὐτοὶ vel όμεινοι, illi. 9. 3. 31. Στήσαις pro ισήσαιτο, erexerunt, 3. pl. aor. 1. m. verb. ισημι, stare facio, erigo. Ἀνά potest referri ad πέτασαι Ion. & poët. pro ιπέτασαι ut sit ανεπέτασαι, extenderunt, suprà extenderunt, 3. pl. aor. 1. aet. verb. αναπτελαντών seu αναπτελάννυμι, expando, &c. ex ἀνά supra & πετάννυμι, quod tempora sumit à πετάω, pando, expando. Θ' pro τε. 5. 433. Λευκὰ, alba, candida, ac. pl. n. g. adjектив. λευκός, albus.

481. Ει pertinet ad περησεν pro ἐπερησεν, ut sit σνεπερησεν, 3. s. aor. 1. verb. ἐμπερήθω, inflo. 3. ἈνεμΘ, ε, ο, ventus. Μέσον, ac. s. n. g. adject. μέσοΘ, medius. Dicitur πέδη τὸ τὰ μέση ίσα ἔχει, quod habeat partes utrinque æquales. 432. Αμφὶ constructur hīc cum dativ. σείρη. Nota. αμφὶ cum dativ. constructa variis effertur

fertur modis, ut; *circum*, *apud*, *cùm*, *de*, *ob*, propter. 3.
Kύμα, τῷ, τὸ, fluctus, unda, tempestas, & metaphor.
magna lues. Dicitur quasi κύκνος, à κυκάω, misceo.

482. Στείχη, d. f. Ion. pro στέχε, à στέχε, ἵ, carina, item sterilis. Dicitur quasi σερρὰ à σερρός, solidus pro σερρός, solidus, quod carina fit solidissimus asserum, super eum quippe tanquam super fundamentum cæteræ navis partes ædificantur. Πορφύρεον, neutr. genus adjectiv. πορφύρεος, purpureus: à πόρφυρε, purpura. Μεγάλ' pro μεγάλα, valde. Ἰάχε, 3. f. imperf. verb. iάχω, vociferor, clamo, & in rebus inanimatis, resonō, strepitum edo. Νήσοις iάσονται, navis currentis, vel nave currente. 12. Ιάσονται, g. f. fœm. particip. præs. iάσῃ, ab εἴμι, eo, vado, &c. Hinc, κύμα μεγάλ' Ἰάχε ἀμφὶ στέχη νήσοις iάσονται. Fluctus valde resonabat circa carinam navis euntis, vel currentis.

483. Ἡ pro αὐτὴν vel σκέψην, illa. 9. 3. "Εθετε vel

ἴδε, currebat, 3. f. imperfect. verb. θέω, δίσω, curro. 136.

480. Διαπενήσαται, poëtice geminato σ pro Διαπενήσαται, fut. 1. particip. fœm. gener. verb. Διαπεφέω, per-

transeo, trajicio, &c. per syncop. Διαπεφέω, hinc fut. Δι-

πεφέω, & poët. geminato σ Διαπενήσαται. 312.

484. 51. 57. 8. 432. 229.

485. 12. 18. 261. 141. Ἐπ' pro ἐπὶ, in. 46. Ἡπειροί Ion. pro ἡπείροις, ab ἡπείρος, ἵ, continens, terra firma, regio mediterranea, & poët. terra: ab α priv. & πέρος, τῷ, finis, quasi fine fine. Ἐρυσαί Ion. & poët. pro ἥρυσται vel ερυσται, 3. pl. aor. 1. act. verb. ἔρυν.

486. Υψος, altè, ab ὑψός, τῷ, altitudo. 46. Φαμάδοις, d. pl. à φάμαδε, ἵ, arena, sabulum: à φάω, intenues partes comminuo. Υπὸ refertur ad τάνυσται Ion. pro ἐτάνυσται, ut sit ὑπετάνυσται, 3. pl. aor. 1. verb. υποτάνυω, extendo, &c. Τάνυω a. fit à τάνω. Ἐρυματα, ab ἐρυμα, τῷ, fulchrum, fulcimentum: ab ἐρω, necsto.

487. 4. 3. Εσκίδναντο, 3. pl. imperfect. verb. σκίδναμαι, dispergor, à σκίδναι, dispergo, dissipō: à σκιδνάω, ὢ, idem, quod fit σκεδάω, idem. 136. 306. Νίας poet. pro ηνας, acc. pl. Ion. à νῶς. 12. 5.

Αὐτὰς ὁ μῆνις τηνοὶ παρέμμεθω ὀκυπόρεισι
 Διογχίνεις Πηλέως γὸς πόδας αὐχὺς Ἀχιλλεῖς.
 Οὔτε ποτ' εἰς αἴγοριν πωλέσκειο κυδίγνειραν,
 Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον γ', αἷλα φεινύθεσκε φίλον κῆρ,
 Αὖθι μέντην, ποδέεσκε δὲ αὐτὴν τε πωλεμόν τε.

490

At ille erat iratus navibus assidens citis
 Generosus Pelei filius pedibus celer Achilles: [ros,
 Neque unquam concionem frequentabat illustrantem vi-
 Neque unquam prælium, sed consumebat charum cor,
 Illic manens: desiderabat v. præliūmque bellūmque.

488. 51. 9. Μῆνιε Ιον. pro ἐμλώιε, à μλώιω, irascor. 26. 421.
 489. 337. 1. 9. 58.

490. 226. 54. Πωλέσκειο Ιον. pro ἐπολεῖτο, o verso
 in ω, 3. s. imperf. verb. πωλέω, versor, dego, ago. Πω-
 λέω cum ω significat vendo. Κυδίανειραν, ac. s. f. ad-
 ject. κυδίγνειρας, ὁ, honestans vel illustrans viros: claros
 viros continens: à Κῦδος, εΘ., τῷ, gloria, honos, & ἀνὴρ,
 ὁ, vir.

491. 226. 60. 24. Φεινύθεσκε, consumebat, 3. s. im-
 perf. act Ιον. per epenth. τᾶς εσκ, pro ἐφεινυθε, à verb.
 φεινύθω, consumo, corrumpo, perdo, profligo, &c. à
 φεινω seu φειω, idem quod φειω, corrumpo. 20. 44.

492. Αὖθι, illic. 202. Μένων particip. verb. μένω,
 maneo. Ποθέεσκε Ιον. pro ἐπόθεε, ει, desiderabat, 3. s.
 imperf. verb. ποθέω, desidero: à πόθε, desiderium. 3.
 Αὐτὴν, ac. s. ab. αὐτὴ, η, tumultus, vox pugnæ com-
 missæ, clamor belli, & ex conseq. prælium: ab αὐτω, cla-
 mo, exicco, incendo. Πτολεμον pro πωλεμον, à πόλε-
 μος. 61. Hinc reges Αἴγυπτι dicebantur Πτολεμαῖοι, quia
 erant bellicosi.

*Αἱ ὅτε δὴ ἡ̄ σὺν τοῖο δυναδεκάτῃ γένεται ἡ̄ως,
 Καὶ τότε δὴ περὶ Ολυμπον ἵσται θεοὶ αἵὲν ἔοτες,
 Πάντες ἄμα, Ζεὺς δὲ ἥρχε. Θέτις δὲ ἡ λύθεται ἐφειλέων. 495
 Παιδὸς εἰς, αἷλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης.
 *Ηεξίν δὲ ἀνένη μέγαν ύγραν, οὐλυμπόν τε.

Εῦρεν δ' οὐρανοπάτα Κρονίδην, ἀτερ πύρον ἄλλων,
Ἄκρογλάτην κορυφῆν πολυδεσμόν Οὐλύμποιο.

Καὶ τὸ πάρεστιν αὐτοῖς καθέξετο, καὶ λάβε γάνναν
Σκαῖην, δεξιτερῆν δὲ ἄρισταν αὐθερεωντο εἰλέσσα,
Διοσομήν τροφεῖει περ Δία Κρονίωνα ἄνακτον.

500

Sed cum jam ex eo duodecima venit aurora,
Tum demum in Olympum ibant dii sempiterni
Omnes simul: Jupiter a. præibat: Thetis v. non oblita
est mandatorum

Filius sui, sed illa emersit è fluctu maris:

Matutina a. concendit altum cœlum, olympumque:
Invenit a. latè prospicientem Saturnium, sedentem seorsim ab aliis,

In vertice summo multa habentis cacumina Olympi,
Et ante eum sedet, & apprehendit genua
Sinistrâ, dextrâ v. subtus mentum tenens
Supplicans allocuta est Jovem Saturnium regem.

493. 24. 80. 6. Ἐκ. ibid. Τοῦ Ion. pro Ἀ, idem
quod καίνις scil. χρέις, ex eo vel ab illo tempore. 425.
476.

494. 92. 420. Ἰστορ., 3. pl. imperf. verb. εἴμι, eo, vado.
47. 290.

495. 22. 158. 5. 3. Ἡεχε, præibat ut rex, 3. f. imperfect.
verb. ἁεχω, impero, &c. 413. 3. 24. Ληθετ' pro ληθεῖ
Ion. pro ἐλάθετο, 3. f. aor. 2. verb. λανθάνουσι, obli-
viscor. Ἐφειμέων Ion. pro ἐφειμῶν, g. pl. ab ἐφειμη,
i, mandatum, præceptum: ab ἐφίμη, mando, stimulo,
incito.

496. 393. Ἐσ, pro ἐ, sui, g. f. pronom. possess. 3.
perf. ὔς. 24. Ἡγ' pro αὐτῇ vel καίνῃ, illa, scil. Thetis.
Ανεδύσατο, 3. f. aor. 1. m. verb. pro ανεδύσατ, ab ανε-
δύω, emerge: ex ἀνά, & δύω. 480. 34.

497. Ἡείν Ion. pro ἡεία, matutina: ab ἡεί, ἡείς, ma-
ne, per synæref. pro ἱερ. 3. Ἄνείη, 3. f. aor. 2. verb.
ἀναβαίνω. Μίγαν ἐργον, ac. f. à μέγας ἐργός, 78. 195.
18. 5.

498. Εὗρεν, 3. f. aor. 2. verb. θείσκω, invenio. 3.

Εὐρύοπα, ac s. ab οὔρυψι, ὁ, latè videns: ab οὔρυς, ὁ, & ψ. 396. "Ατερ, seoflim, separatim. Regit genitiv. "Ημην, ac. s. ab ημένῳ particip. ab ημαι, sedeo. "Αλλω, g. pl. ab ἄλλῳ, alias.

499. Ακροτάτη, d. s. superl. grad. adjectiv. ακρός, ὁ, summus, i. e. extremus, supremus. Κορυφή, d. s. à κορυφῇ, ἡ, vertex, summa capitis, & summa in genere. Πολυδεργός, g. s. à πολυδεργίᾳ, ὁ, ἡ, multa cacumina habens: à πολὺς, & δεργός, ἀδος, ἡ, jugum collis, cacumen. 44.

500. 7. 8. Πάρσις pro πάρσιθε idem quod ἔμπεδος, ante. Regit genitiv. αὐτοῖς Ion. pro αὐτῷ ab αὐτοῖς. 4. 360. 7. Λάβε pro ἔλαβε, 3. s. aor. 2. verb. λαμβάνω. Γένων per metathesin pro γονών, g. pl. à γόνῳ. 406. Hinc, λαβεῖν γονών vel γένων. Apprehendere genua.

501. Σκάψις Ion. pro σκάψαι, d. s. fœm. scil. χειρὶ, sinistrâ manu, à σκάψῃ, ὁ, sinister, & metaphorice indictus, rufus, ineptus, à σκάψω, claudico, quia sinistra in agendo opere claudicat. Δεξιτέρη scil. χειρὶ, d. s. à δεξιτέρῳ, ὁ, Poët. pro δεξιός, dexter, à δέχομαι, excipio. 3. 8. 242. Ανθερεῶν, g. s. ab ανθερεῶν, ὁ, mentum: ab ανθέω, floreo, quod in eo barba efflorescit. Significat etiam guttur. Ελέσσα fœm. genus particip. aor. 2. ἐλών, ab αἰρέω, capio.

502. Λιοσομῆν, particip. f. præf. verb. λιοσομα. 15. 105. 5. 396. "Αναντία, ac. s. ab ἀναξ. 7.

Ζεὺς πάτερ, εἴποιε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄντος,
"Η ἔπιδ, οὐ τέρπω, τό δέ μοι κρήνηνον ἔελδωρ.

Τίμησόν μοι ψόν, ὃς ὀκυμορρωταῖος ἄλλων

505

"Ἐπλετ', ἀταξ μιν νῦν γε ἀναξ αἰδερῶν. ΑΓαμέμνων

"Ητίμησεν, ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρος αὐτος ἀπόγειος,

"Αλλὰ Κύ τέρε μιν τίσου. Ολύμπιε μητερὲ Ζεὺς.

Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσι τίθει κράτῳ, δόρε ἀν Αχαιοῖς

"Τὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῆ.

510

Jupiter pater, si unquam te inter immortales juvi
Aut verbo, aut re, hoc mihi perfice desiderium:
Honora mihi filium, qui brevissimæ vitæ inter cæteros

Est:

Est: jam verò cùm rex virorum Agamemnon
Ignominiâ affecit: capiens n. habet præmium ipse abri-
piens.

Sed tu saltem ipsum honora cœlestis sapientissime Jupiter.
Tantisper a. Trojanis annue victoriam, dum Græci
Filium meum honorârint, auxerintque ipsum honore.

503. 5. 30. 406. 26. 368. 265. "Ονησα Ion. pro ὄνησα;
juvi, aor. 1. act. verb. ὄνημι, juvo.

504. 27. "Επιδ, d. s. modi ab ἐπει, verbum, &c.
"Ἐγέω, d. s. ab ἐγέον, τὸ, res. 41.

505. Τίμησον, honora, aor. 1. imper. verb. τίμασ, hono-
noro. 20. 9. 37. Ὁκυμορώτατος, superl. grad. adject.
ὑκύμορος. 417. 17.

506. "Επλεῖ pro ἐπλεῖτο, per syncop. pro ἐπέλεῖτο, 3.
s. imperf. verb. ωέλομαι. 418. Ἀτὰς, sed 29. 27. 60. 172.

507. 11. 139. 9. 82. 118 4. 356.

508. 24. 26. 81. 29. Τίσον, aor. 1. imper. verb. τίσω,
honoro. 18. 175.

509. Τόφεψ, tantisper. 3. "Επὶ refertur ad τίσει, ut
sit ἐπιτίθει, impone, adde, imper. præf. verb. ἐπιτίθέω,
pro quo in usu est ἐπιτίθημι, impono. 408. 25. 82. "Αὐ
particul. potential. construitur cum τίσωσιν. 2.

510. 9. 42. Τίσωσιν, 3. pl. aor. 1. subj. verb. τίσω. ibid.
Οφέλλωσιν, auxerint, 3. pl. præf. subj. verb. ὀφέλλω, au-
geo, cumulo. 3. "Ε pro αὐτὸν, ipsum. 236. Τίμη, ho-
nore, d. s. à τίμη, η, honor, &c.

"Ως φάτο, τῷ δὲ γτι προσέφη νεφεληγένεια Ζεύς,
Άλλ' ἀκέων δἰα πέριο Θέτις δὲ ὡς ἡψατο γάνιν,
"Ως ἔχετε" ἐμπεφυμα, καὶ ἡρετο διάτερον αὐθίσι.
Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑποχεο κατάνδυσον,
"Η ἀπόσπιτος" ἐπει γέ τοι ἐπὶ δέος, ὅφει δὲ εἰδᾶ,
"Οσογενώ μὲν πᾶσι αἰτιολάτη θεός εἴμι.

515

[piter,
Sic dixit, illam v. nihil allocutus est nubes congregans Ju-
Sed tacitus diu sedit: Thetis v. ut apprehendit genua,
Ita tenebat hærens, & iterum rogavit,
Constanter jam mihi promitte & annue,

Aut renue, nam non tibi inest timor, ut bene sciam,
Quantum ego inter omnes inhonoratissima dea sim.

511. 188. 29. 153. 84. Νεφεληγέτης, vocat. pro nominativ. νεφεληγέτης, 8, ὁ, qui nubes congregat: à νεφέλῃ, quod à νεφώ, τῷ, nubes & ἀγείω, congrego. 5.

512. 24. 34. 416. Ἡσο per epenthesin Σ σ pro ἡσο, 3. s. imperfect. verb. ἥμας, sedeo. 413. 3. Ως, sicut, prout. Ἡψαλό, 3. s. aor. 1. m. verb. ἄπλημα, rango, attingo, apprehendo, item appropinquo, ingredior, adeo, &c. Γάνων. 499.

513. Ως, ita. Ἐχετ' pro ἔχει, 3. s. imperfect. m. verb. ἔχω, habeo. Ἐμπεφυῆ, implexa, adhærens, particip. fœm. perf. med. verb. ἐμφύω, adhæreo, implicor, &c. ab εὐ & φύω. 7. Ἡρεῖ, 3. s. imperfect. verb. ἥρεμαι, interrogo. Δεύτερον, secundò, iterum: à δεύτερῳ, secundus, inferior, posterior: à δύο, duo. 27.

514. Νημερτὲς adverb. veré. à νημερτής, verus, q. d. in quo dicendo non erratur: à νὴ & ἀμαρτίαν, aberro, peccato. 18. 6. 20. Ὑπόχεο Ion. pro ἵπόχε, aor. 1. imper. verb. ὕποχνέομαι, promitto, polliceor, quod tempora sua sumit à χέω. 7. Καλάνδσον, aor. 1. imperat. verb. καλάνδω, annuo: ex καλέω & νόσω.

515. 27. Απόδεικτ' pro διδειπε, imperat. verb. διπείπω, nego. Απὸ hīc negativum est. 57. 24. 28. Ἐπὶ pro ἐπεισι, inest. Δέος, metus. Οφελός pro ὄφρος. 82. 19. Εἰδῶ, sciam, aor. 2. subj. verb. εἴδω, vel praes. subj. verb. εἰδέω, scio.

516. 186. 29. Μετὰ, inter. 368. 5. Ατιμολάτη, superl. grad. adjectiv. ατιμώτῳ, inhonoratus: ex α priv. & τιμῇ, honor. Θεός, dea. 8.

Τιοῦ ἐ μέγ' ὁχθόσας περσέφη νεφεληγέτα Ζεὺς,
Ἡ δὴ λοίγια ἔργ' ὅτ' ἐμὲ ἐχθροπηῆσαι ἐφόδει
Ἡρη. ὅταν μὲν ἐρέθηται ὀνειδεῖσις ἐπέεστιν.

Ἡ ἐ καὶ αἴτως μὲν αἰτὲς εὖ αἰθανάτοισι θεοῖσιν 520
Νεκτές, καὶ τέ με φησι μάχην Τρωέσιν αἱρέγγει.
Ἄλλα (ν μὲν αἴδης δοτοῖχε, μή τε νοήσῃ
Ἡρη. εἰμοὶ δέ κε ταῦτα μελῆσε) ὄφρος τελέσω.

Εἰ δὲ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανόσομαι, ὁ φρεψεποίης·

525

Τέτο γδὲ οὐκέτεν γε μετ' αἴθωνάτοισι μέγισον

Τέκμαρε· & γδὲ οὐκόν παλινάγγελον οὐδὲ απαληλὸν,

Οὐδὲ ατελότητον γένος, τι κεν κεφαλῆ κατανόσω.

Ἡ, καὶ κυνέτους ἐπ' ὁφρεύσις νεῦσε Κρονίαν,

Αιβοργοῖς δὲ ἄρεψε χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτῷ

Κροτῷ απ' αἴθαντοι, μέγαν δὲ ἐλέλιξεν Ολυμπον. 530

gans Jupiter.

Illam v. valde graviter ferens allocutus est nubes congregatae facinus pestiferum erit, quando me in inimicitias inducis

Junonis, quum me irritabit probrosis verbis. i.e. convictiis.

Illa verò etiam frustra me perpetuò inter immortales deos

Objurgat, & ait me in proelio Trojanis auxiliari.

Quare tu quidem nunc abi, ne te videat

Juno: mihi verò hæc curæ erunt, ut perficiam.

Si verò dubitas de hâc re, age tibi capite annuam, ut confidas.

Hoc n. ex me inter deos immortales est certissimum

Signum, neque n. meum *verbū* revocabile, neque fallax,

Neque irritum est, quodcunque capite annuero.

Dixit & nigris superciliis annuit Saturnius,

Immortales verò comæ commotæ sunt regis

Capite ab immortali: magnum a. concusserit Olympum.

517. 29. 78. Ὁχθόνας particip. aor. 1. verb. ὥχθέω, indignor, graviter fero, ingemisco. q. ab ἥχθομαι. 84.

510.

518. Ἡ δὴ, certé. Synonyma sunt. 77. 6. Λοιγία, ac. pl. n. g. adject. λοιγιός, pernicious: à λοιγός, pernicious, pestis. "Ἐργ" pro ἔργα, ab ἔργον, res. 80. Ἐπ' pro ἐμὲ ab ἐγώ. Ἐχθοδοπῆσαι, infin. aor. 1. verb. ἥχθοδοπέω, sum invisi, voce altercor, sum inimicus: voce inimicā alloquor: in inimicitias induco. Εφῆται, induces, 2. s. fut. 1. verb. ἵφειμι, immitto, induco.

519. 400. Ὄταν, quando, quum: ex ὅτε & ἦν. 32. Ερέθητι! Ion. pro ἔρεθη, 3. s. præf. subj. verb. ἔρεθω. Ὄνειδείοις, d. pl. ab ὄνειδεος, probrosus ab ὄνειδος, probrum. 223.

520. Ἡ pro αὐτῇ vel ἐκείνῃ. 9. 3. 7. 133. 32. 52. 14.
265. Θεοῖς Ion. pro θεοῖς, à θεός. 8.

521. Νεκῆς à νεκέω, objurgo, contendō, rixor: à νεκτός, εὔθ., τὸ, rixæ: à νη particul. priv. & εἴκω, cedo. Καὶ τε &c, τε hīc explet, & abundat. 32. Φησί, ait, à φημί, aio. Μάχη, pugnā, d. f. à μάχη, ἵ, pugna. 408. 77.

522. 24. 76. 18. 27. Ἀπόσιχε, imper. aor. 2. verb. ἀποσίχω, abeo, discedo, recedo: ex ἀπὸ & σίχω, ordine eo, incedo. Fut. σείξω. P. ἔσειχα. Aor. 2. ἔσιχον. 26. Νοήσῃ, 3. f. aor. 1. subj. verb. νοέω, mente agito, cogito, animadverto, video, cerno.

523. 55. 20. 3. 60. 140. Μελήσει, 3. f. fut. 1. med. verb. μέλω, curæ sum, quod sumit tempora à μελέω, οὐφερ, donec. Τελέσω pro τελέσω, aor. 1. subj. verb. τελέω. 82.

524. Ei δ', si verō. 40. 3. subaudi hīc μὴ πείθη, non credis, dubitas. 62. 28. Κεφαλῆ capite, à κεφαλή, ἵ, caput. Καλανδύσομαι, annuam, fut. med. verb. καλανδύω, annuo: ex κατ' & νόσῳ. 82. Πεποίθης, 2. f. perf. m. subj. verb. πείθω. 33.

525. 419. 9. 6. Ἐμέθεν Attic. pro ἐμέθεν Ion. pro ἐμβήσει, g. f. ab ἐγώ. Γε explet. 368. 265. Μέγισον, superl. n. g. à μέγας. 239.

526. Τέκμωρ, τὸ, signum, finis, exitus, mors, terminus. 24. 9. 31. Παλινάγγελον, ac. f. n. g. adject. παλινάγγετός, rursus congregatus, revocatus, vel quia revocari potest: pro παλιναγγείστος, à πάλιν, rursus, & ἀγέρω, congrebo. 89. Ἀπαληλὸν neutr. genus adject. ἀπαληλός, deceptivus, fallax: ab ἀπάτῃ, ἵ, deceiptio: ab ἀπαλάω, decipio.

527. 89. Ἀτελότητον, n. genus ab ἀτελότητος, ad finem non perductus, irritus, item fine carens ex a priv. & τελοτάτω, finio, quod à τέλος. Γ' pro γέ. 60. 85. 60. 523.

528. Ἡ per aphæres. pro ἕφη, dixit, à φημί, aio, dico. 7. Κυανέψιον Ion. pro κυανέασι, d. pl. à κυάνεος, α, αι, coeruleus, item niger: à κύανος color coeruleus. Ὁφεντι ab ὄφεντι, ἵ, supercilium, item superbia, ab ὄμηται & ρύω, quod supercilia oculos conservent. Νεῦσε, 3. f. aor. 1. verb. νέύω, annuo. 3. 397

529. Ἀινεργός, n. pl. f. ab ἀινεργότῳ, immortalis divinus, item dulcis, placidus: ab α priv. & βεργός, mortalis, euphoniae causâ interjecto μ 3. 46. Χαῖται à χάῖται, ης, η, coma, juba, cæsaries, seta: à χέω, fundo. Ἐπερράστατο, 3. pl. aor. 1. m. verb. ἐπερράσθωμα, fortiter moveor: ab ἐπὶ & ράσθω inusit. à quo tamen quædam tempora sunt in usu: pro hoc in usu est ράσθων vel ράσθυμο, corroboro. 7.

530. Κρατός, g. f. à κράτης, τὸ, caput: à καρδίων, τὸ, idem. Ἀπ' pro δότη, ab. 249. Ἀθανάτοιο Ion. pro ἀθανάταις, ab ἀθανάτῳ. 265. Μέγαν à μέγας, magnus. 239. 3. Ἐλέλιξεν, concussit, 3. f. aor. 1. verb. ἐλελίτῃ, agito, concutio, rapido volumine torqueo: Fit ab ἐλίσθω reduplicatione prim. syllabæ. 18.

Τώ γ' αἰς βραλούστατη, διέτμαζέν οὐ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἄλλα ἄλλο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήντῳ Ὁλύμπῳ
Ζεὺς δὲ ἐν περγάσι δῶμα· θεοὶ δὲ ἅμα πάντες ἀνεστα,
Ἐξ ἑδέων σφῆς πατέρης σναντίον· ωδέ τις ἔτλη
Μεγάντες ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοις ἔσται ἀπαντήσει.
Ως δὲ μὲν ἔνθα καθέζεται ἐπὶ θρόνῳ, ωδέ μιν ἡρη
Ὕγνοιστεν ἰδεῖσθαι, ὅτι οἱ Συμφρέσταιοι βρλας
Ἄριστότερα θέτεις, θυγάτηρ ἀλίσιον γέρρυντῳ.
Αντίκα κερτομίσοισι Δία Κερνίωνα περσηνόδα.

535

Illi quidem sic cum consultâissent, separati sunt, hæc quidem deinde
In mare desiliuit profundum de splendido cœlo.
Jupiter v. suam ad domum ivit, dii v. omnes simul as-
surrexerunt
Ex sedibus, suo patri obviā: neque quisquam sustinuit
Expectare venientem, sed obvii steterunt universi.
Sic ille illic sedit in folio, neque ipsum Juno
Ignoravit, conspicata quod cum eo contulerat consilia
Argenteis pedibus Thetis filia marini senis.
Statim itaque convitiis Jovem Saturnium allocuta est.

531. 304. Βραλούσταις, n. dual. particip aor. 1. βραλού-
σταις, à βραλούω, consulo, consilium agito: à βραλή, i., con-
silium,

filium. Διέτμαχον Boëotic. per syncopen pro διελμάγη-
ταν, 3. pl. aor. 2. pass. verb. Διέλμαχω, vel Διέλμασω
divido, separo. F. 2. Διέλμαχω. Aor. 2. διέτμασον.
Thema Τέμνω, scindo, seco, &c. Ἡ pro αὐτῃ, vel
εκείνῃ. 9. 18. 51.

532. 141. Ἀλό Ion. pro ἄλο θEol. tenuis h̄ic pro a-
spirata ponitur. Fit a. per syncop. ex ἄλατο, 3. f. aor. 1.
m. verb. ἄλαμαι, salio, salto. Βαθέατ, ac. f. f. adject.
βαθὺς, profundus. Compar. βαθύτερος, βαθύν & βαθ-
εσσον. Superl. βαθύτατος & βαθίστος. 249. Αιγλήντος,
g. f. ab αἰγλήντει, ὁ, splendidus, fulgens, ab αἴγλη, ἡ,
fulgor, splendor. 18.

533. 5. 3. Ἐώ Poët. pro ὥν, ac. f. n. g. ab ὥς, suus. 72.
420. 18. 158. 5. Ανέσσων per syncop. pro ανέσησον, 3.
pl. aor. 2. verb. ανίσημι, surgere facio.

534. 6. Ἔδεαν, g. pl. ab. ἔδος, εἶδος, τὸ, sedes, fo-
lium, templum, item mora, defidia: ab ἔδουμαι, sedeo.
Σφῆ Dor. pro Σφέλερος, g. f. à Σφέτερος, suus, proprius.
Ἐπαντίον, adverb. obviām, in occursum: ab επαντίον, ad-
versus: ab εἰν & αντί. 90. 8. Ἔτλη, 3. f. aor. 2. verb.
τλάω, vel τλῆμι, pro ταλάω, suffero, sustineo.

535. Μένειν, infin. aor. 1. verb. μένω. 1. Ἐπεξχόρμον,
venientem, ac. f. m. particip. præf. verb. ἐπεξχομαι, ve-
nio, advenio, supervenio: ex ἐπὶ & ἐρχομαι. 24. Ἀν-
τίοι ab αντίοις, obvius: ab αντί. Ἐσαν Boëotic. per syn-
cop. pro ἐσπονται, steterunt, 3. pl. aor. 2. verb. ἰσημι. Ἀ-
παντίει, omnes, ab ἀπας, omnis: ex α pro ἀπαι & πᾶς.

536. 68. 9. 18. 22. 68. ἐπὶ cum genitivo variis reddi-
tur modis, ut; in, super, supra, per, coram, penes, ver-
sus, ad, erga, prope, sub, de. Adverbio etiam redditur
ut ἐφ' ἐνδεις ἄγδη, singulatim ducere. ἐπὶ μέρες, particula-
tim, &c. Θρόνος à θρόνῳ, ὁ, solium, sedes, sella augusta:
item dignitas: à δεξιᾳ, sedeo. 90. 29. 400.

537. Ὑγνοίσσειν per epenthes. Γι: pro ἵγνοίσσειν, 3. f.
aor. 1. verb. ἀγνοέω, ignoro: ab α priv. & νοέω, cogito,
in animo verso, video. Ἰδούσι pro idοσα particip. fœm.
aor. 2. verb. εἶδω, video. 56. 72. Συμφέροσατο Ion. &
Poët. pro Συμφέροσατο, 3. f. aor. 1. m. verb. Συμφέρειν,
communico, colloquor: ex Σω, & φέρειν. Βαλας, con-
filia, à βαλη. 5. 538.

538. Ἀργυρόπεδα, η, argenteos habens pedes: ab ἀργυρῷ, argenteus & πέδη, malleolus pedis, pes. Dicitur a. Δέσμοπεδα, Thetis, quod habeat fimbrias vestimenti institis argenteis ornatus: vel quod extremae partes manus interioribus sint albiore. 413. 13. Ἀλιοιο Ion. pro αλίαι, g. s. ab ἄλιο, marinus: ab ἄλι, η, mare. 26.

539. 18. Κερτομίοιοι Ion. pro κερτομίοις (subaudi γένοι) à κερτομίῳ, mordax, cor scindens: à κέρας, cor, & τεμνω, scindo. 5. 397. 201.

Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν Συμφρόνοιο βαλάς; 540

Αἰεὶ τοι φίλον ἔσιν, ἐμεὶ δέπο νοσφιν ἔσθιε.

Κευπλάδια Φρενέοντα δικαζέμενη, ωδέ τι πώ μοι

Περφρέων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, οὐ, τῇ νοήσῃς.

Τέλος δ' ημεῖνετ ἔπειτα πατήρ αὐδρῶν τε θεῶν τε·

"Ηηη, μὴ δὴ πάντας ἐμάς ἐπιέλπεο μύθους

Ειδόντοις· χαλεποῖς τοι ἔσουγι ἀλόχω πέρι ἔστο.

"Αλλ' ὅν μὲν καὶ ἐπιτικῆς ἀκτεύμην, οὕτις ἔπειτα

Οὔτε θεῶν πρότερος τὸν γ' ἔστει γάτ' αὐθρώπων·

"Οὐ δέ σὺ ἐγὼν ἀπάνθισθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,

Μή τι Γύ ταῦτα ἔκαστα διέσεο, μηδὲ μετάλλα.

545

550

Quis verò iterum tecum, dolosissime deorum, contulit consilia?

Semper tibi gratum est seorsum à me existentem,
Tua consilia celantem statuere: neque illum adhuc mihi
Promptus sustinuisti declarare consilium, quodcunque
cogitāris.

Huic deinde respondit pater hominūque deorūque.
Juno, ne jam sperato te omnia mea consilia
Scituram: difficilia tibi erunt, quamvis sis uxor.
Sed quod quidem erit conveniens te audire, nullus sanè
Neque deorum prius hoc sciet, neque hominum:
Quod v. ego seorsum à diis velim inire, [vestigato.
Ne ullo modo tu hæc singula quærito; neque curiosius

540. 8. 3. 27. 28. Δολομῆτα voc. s. à δολομῆτης, ο, οι,
qui dolose cogitat, vafer, doloſus: à δόλῳ, ο, dolus, &
μῆτης, η, consilium. 8. 536.

541

541. 107. 88. Ἀπὸ per tmesin pertinet ad ἔνταξιν προσῳδία, ut sit διπλή, ac. s. mascul. particip. præf. αἴτιον, absens, procul existens ab ἀπίμι, absūm. Νόσος seorsum, construitur cum ἐμέσῳ.

542. Κευκτάδια, occulta, clandestina consilia, &c. ac. pl. n. g. adject. κευκτάδιος, occultus, &c. à κευκτήω, occulto, abscondo. Φεγγέοντα à φεγγέω, cogito, &c. Δικαζέρθη Ion. pro δικάζειν, determinare, statuere. à δικάζω, judico, &c. à δίκη, jus. 108.

543. 77. Τέτληκας, 2. s. perf. verb. τλῆμι, tolero, sustineo. Εἰπεῖν infinit. aor. 2. verb. ἔπω, dico. 108. "Ο, τῇ Poët. pro ὁ, τι. 85. Νοήσης, 2. s. subj. aor. 1. verb. νοέω, cogito.

544. 121. 30. 7. 8. 5.

545. 400. 26. 6. 5. Εμὸς ab ἐμός, meus. 31. Ἐπιέλπειν Ion. pro ἐπιέλπειν, imper. præf. verb. ἐπιέλπομαι, spero: ab ἐπὶ & ἐλπομαι apud Poëtas pro ἐλπίζω, spero: ab ἐλπίς, οὐ, spes: ab ἐλδω, cupio, & πάσω, possideo. 33.

546. Εἰδήσειν, fut. 1. infinit. verb. εἶδω, scio. Χαλεπός à χαλεπός, ὁ, difficultis, molestus, &c. à χαλέπτω, damno afficio. 28. Ἔσοντ' pro ἔσονται, erunt, ab εἰμί.

114. 131.

547. 24. "Ον scil. μῆδον, quod scil. consilium. 2. 18. 60. Ἐπιεικὲς scil. ἵστη, consentaneum est, vel par est, ab adiectiv. ἐπιεικής, ἐπος, οὐ, οὐ, consentaneus, decens. Ἄχερόθη Ion. pro ἀκάθειν ab ἀκάσω, audio. 88. 51.

548. 115. 8. Πρότερος, prior, compar. à πρότερος. 6. Τόνυ pro τῷ τοῦ γε scil. μῆδον. 9. 60. Εἰσεῖται, sciet, 3. s. fut. 1. m. verb. εἶδω, scio. 250.

549. "Ον scil. μῆδον, quod consilium. 2. 3. Ἀν particul. potential. construitur cum verb. ἐθέλοιμι. Εγὼν Dor. pro ἐγώ. 48. 8. ἐθέλοιμι optativ. præf. verb. ἐθέλω, idem quod θέλω. Νοήσω, aor. 1. infin. verb. νοέω.

550. Μή τι, nequid, ne quo modo, ne ullo modo. 26. 8. 140. Ἐκαστο singula, ac pl. n. g. ab ἐκαστος, unusquisque, singuli: ab ἐκαστο, procul, ut sint tam ii, qui procul absunt, quam ii, qui in propinquuo sunt. Διεἰργο Ion. pro διεἰργειν, imper. verb. διεἰργομαι, interrogo, quæro: ex alijs & εἰργομαι, interrogo, ab εἰργω. 210. Μετάλλα, imp.

imp. verb. μεταλλάω, scrutor, inquiero diligenter. Metaphorâ sumptâ à metallorum scrutatione, quâ nihil οὐτε γότεργυ, inquit Eustath. Fit à μέταλλον, ς, τὸ, metallum; quod à μῆτρᾳ, quia in iisdem venis diversa metalla diversantur: vel quia adinvenitur & eruitur αἷλο, μετ' αἷλο, &c.

Τὸν δὲ ήμείσετον ἔπειτα βοῶπις πότνια "Ηρη,
Αἰνότατε Κρονίδη, τοῖον τὸ μῆδον ἔειπας;
Καὶ λίγῳ σε πάσῃς γέ τε εἴρουμαι, γέ τε μετέλλω.
Ἄλλα μάλ' εὔκηλον τὰ φρεάτεα μοστέληνθα.
Νῦν δὲ αἰνῶς δείδοικα καὶ φρένα μή σε παρείπῃ
Ἄργυρόπεζα Θέτις θυματηραίοιο γέρρυνθα.
Ηερίν γάρ σοι γε παρέχετο καὶ λάβε γύναν.
Τῇ σ' διώ καλανεδόμη ἐπήτυμον, ως Ἀχιλῆα
Τιμήσης, ὀλέσης ἢ πολέας ἐπὶ νησίν Ἀχαιῶν.

555

Huic v. respondit deinde bovinis oculis prædita veneranda Severissime Saturnie, quale verbum dixisti? [Juno:
Vel nimium te prius neque interrogo, neque inquiero,
Sed valde quietus ea deliberas quæcunque vis.
Nunc v. graviter timeo, animo ne te fallat
Argenteis pedibus Thetis filia marini senis.
Matutina n. tibi assedit, & prehendit genua.
Huic te suspicor promisisse certè fore, ut Achillem
Honores: perdas v. multos in navibus Græcorum.

551. 121. Βοῶπις, ἀπιδθ, ἢ, quæ habet bovinos oculos, i. e. magnos & bene apertos: vel nigros & rotundos, ideoque venustos. à βοῦς, bos, & ὄψις, oculus. Eustathius Junonem scribit ita dictam ἀπὸ τῆς βοῦς Αἴρεται τὸς ἀερίας ἥχες, à clamore vel sonitu, quem aëris edit, Juno n. elementum aëris esse putabatur; ideoque Juno fingitur semper litigando delectari. 357. 55.

552. Αἰρότατε superl. adject. αἰρός, ὁ, vehemens, severus, gravis. 414. Κρονίδη, v. s. à Κρονίδης, ὁ, Saturnius. Ποῖον à ποῖθ, qualis. Τὸν μῆδον, verbum, ab ὁ μῆδος.

33. Ἔειπας Poët. pro εἶπας ab ἔπω.

553. 7. Λίγῳ Ion. pro λιαρ, valde, admodum. 26. 360:
115. 549. 554.

554. 24. 85. ΕὐκηλΘῷ Αἰολ. addito v pro ἔκηλος, ὁ, ὡ, placidus, quietus: ab εἴκω, cedo, qui cedit ησυχάζει. Τὰ pro ταῦτα, ea. 9. Φρεγέας Ion. pro φρέγη, delibera, à φρέγουμαι, delibero, &c. "Αω" pro ἄστα pro ἄτα Atticè pro ἄτινα, vel ἄπειρ, aliqua, quædam: ab α & Κα Megarenium lingua significante τινά. Εθέληθα Αἰολ. pro ἐθέληης, velis.

555. 27. 3. Αἰνῶς, graviter, valde: ab αἰνός. 414. Δεῖδοκα Poët. pro δεῖδοκα, timeo, à δεῖδω. 33. Καταφένα, animo. 193. 26. Παρείπη, fallat, 3. s. præf. subj. verb. παρείπω, moneo, seduco, fallo, alloquor.

556. Totum hunc versum vid. 537.

557. 497. 9. 60. Παρέξειο à παρέξομαι affideo. 407.

558. Τῇ pro ταῦτῃ, huic. 9. 26. 59. Κατανεύστη, promisso à κατανεύσσω. 513. Ἐπήτυμον per anadiplosin pro ἔτυμον adverb. verè, certè, ab ἔτυμος, verus: Fit ab ἐπὶς, ὁ, verus, ab εἰμί. Ως ut. I.

559. Τιμήσης, 2. s. aor. I. subj. verb. τιμάω. 175. Ὁλέσης, 2. s. subj. aor. I. verb. ὅλινω. 3. Πολέας Poët. pro πολλάς, ac. pl. à πολύς. 3. 55. 26. I.

Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενῷ, προσέφη νεφεληγερέται γόδος. 569

Δωμονίη, αἱεὶ μὲν σίει, ύδε σε λήδω.

Πρῆξαι δὲ ἔμπης ὅτι δωμάτεις, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ.

Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεις τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσαι.

Εἰ δὲ γάτω ταῦτ' ἔσιν, ἐμοὶ μέλιψ φίλον εἶναι.

Ἄλλ' ἀκέγοτα κάθησο, ἐμῷ δὲ ἐπιπεύθεο μύθῳ.

Μή νύ τοι δὲ χρείσουμενον ὅσοι θεοί εἰστε σὺ Ολύμπῳ

Ἄστον οἴνος, ὅτε κέν τοι δάπτης χεῖρας εἴθει.

[ter.

Hanc v. respondens alloquutus est nubes congregans Jupi-
Infelix, semper quidem suspicaris, neque te lateo:

Proficere tamen nihil poteris, sed inamabilis

Magis mihi eris: hoc a. tibi & durius erit.

Quod si hoc ita est, mihi futurum est gratum.

Quin tacita sedeto, meoque pare sermoni:

Ne forte tibi parūm profint, quotquot dii sunt in cœlo,

Proprius accedentes, quem tibi invictas manus injecero.

560.

560. 20. 84. 512.

561. Δαιμονίη Ion. pro δαιμονία, à δαιμόνιῳ, ὁ, di-
vinus, beatus, augustus, admirandus, item in malam par-
tem, miserandus, infælix ut hīc: à δάιμον, ὁ, οὐ, deus,
numen, genius, prudens. 52. 18. Ὀίεις Ion. pro ὅτι, 2. s. præf. ind. verb. οἴουσι, puto. 89. 26. Λήθω, lateo,
pro quo in usu est λαυθάνω, idem.

562. Προῆξαι Ion. pro προέχω, infin. aor. 1. verb.
προέργω, facio, proficio. 3. Ἐμπτη Ion. pro ἐμπτει, ta-
men. 241. 24. Ἀπὸ θυμοῦ. 249. 24. Nota. δὲ hīc no-
tat alienationem, itaque δὲ θυμοῦ εἶναι, idem est per pe-
riphrasin quod διαθύμιοι εἶναι, invisum, odiosum vel ina-
mabilem esse.

563. 20. 16. Ἐσεις Ion. pro ἔσῃ, 2. s. fut. verb. εἰμί.
326. Τοι pro Κοι. 28.

564. 40. 3. 131. 419. 114. 20. Μέλλω à μέλλω μέλ-
λεῖ εἶναι est Græcisimus per periphrasin idem significans
quod ἔσει, futurus est vel erit. Vid. Isocr. Orat. ad
Demon. IV. 2. Φίλον, gratum, à φίλῳ. 20.

565. 24. 34. Κάθησο à κάθημαι, sedeo. Ἐμῷ, meo,
ab ἐμός, meus. 3. Ἐπιπείθεις Ion. pro ἐπιπείθει, imper.
pass. præf. verb. ἐπιπείθομαι ex ἐπι & πείθομαι. 33.

566. 28. Οσοι quotquot, ab ὅσῳ. 8. Εἰσ' pro εἰσήσις
ab εἰσι. 14. 18.

567. 335. Ἰόντει pro ιόντε nom. dual. pro plurali ιόντεσσι
accedentes scil. dīi ab ιῶν particip. verb. εἴμι, eo. 80.
60. 28. Ἀπίλυς, ac. pl. ab ἀπίλυ, ὁ, οὐ, qui tangi non
potest: cui quis nocere nequit, item fortis, invictus. Fit,
si priorem habeat significationem ex α priv. & ἀπίλυμαι,
attingo, prehendo, capesso: si posteriorem, ab ιάπιλω,
noceo, quod fit ab ιψ, ιπτε, vermis ligna corrodens,
&c. Ἐφείω Poët. metri causā pro ἐφει, resoluto ω circumflexo in εω deinde metri causā interjecto ε. Aor. 2,
act. subj. verb. ἐφίημι, injicio: ab επι & ημι.

Ως ἡφατ', ἔδδεστεν ἢ βοῶπις πότνια "Ηση,
Καὶ ρ' ἀκέντα καθῆσο, ἐπιβιάμψασα φίλον κῆρ."
"Οχθησαι δ' ἀνὰ δώμα δίος θεοῖς ὑπερνιώσεις"
Τοῖσιν δ' "Ηφαιστῷ κλυτοτέχνης ἥρχ' ἀγορεύσει,

570

Μηλεῖ

Μητεὶ φίλη ἐπίνεφος φέρων λαυκωλένω "Ηεγ.

Sic dixit: conterrata est v. magnis oculis veneranda Juno,
Et tacita resedit, flectens charum animum.
Molestè a. tulerunt in domo Jovis dii cœlites:
Illi a. Vulcanus inclytus artifex cœpit concionari
Matri charæ gratificans albis ulnis Junoni.

568. 43. 33. 550.

569. 7. 8. 34. Καθῆσο, 3. s. plusq. perf. pass. verb. καθέζω, vel est 3. s. imperfect. verb. κάθημαι, poët. pro καθῆτο penult. circumflexa Ion. pro ἐκάθητο. Ἐπινάμψασα fœm. genus ab ἐπινάμψας, flectens particip. aor. 1. verb. ἐπινάμπτω, flecto, inflecto, deprimo, persuadeo, domo: ab ἐπὶ & γιάμπτω, flecto, ab κάμπτω, idem. 20. 44.

570. Ὁχθησα, 3. pl. aor. 1. verb. ὥχθεω. 516. 3. 10. 18. 5. 8. Οὐρανίων, cœlites, ab ὡρανίων, ὁ, cœlicola: ab ὡρανός, ὁ, cœlum.

571. 58. Ἡφαες, ὁ, Vulcanus Jovis & Junonis filius cœdendi artem invenit, & primus eam docuit. Jovi patri fulmina confecit, cui & Aegidem scutum mirabile quondam fabrefecit. Veneris maritus fuit, cum quā Martem dormientem cùm invenisset, utrumque in ipso facto catenis à se miro artificio confectis ita revinxit, ut non prius se extricare potuerint, quā Soli ac reliquis diis in ipso adulterio visi fuerint. Κλυτοτέχνης, ὁ, inclytus artifex: à κλυτός, inclytus & τέχνη, ars, artificium. Ἡεχ' pro ἔρχε, 3. s. imperfect. verb. ἔρχω, incipio. 109.

572. 280. 20. Ἐπίνεφος, grata, ac. pl. n. g. ab ἐπίνεφος, ὁ, gratus, amabilis, per syncop. pro ἐπινέφων, q. ἐπινέφων idem: ab ἔργῳ, amo. Φέρων, à φέρω. Hinc, ἐπίνεφος φέρων, est Græcism. qui unâ voce redditur gratificari. 55.

Ἡ δὴ λοιγίας ἔργα τὰ δὲ ἔστε, ἀδὲ ἐτὸν αἰενταῖον.
Εἰ δὴ (Φῶ ἔνεκα θυτῶν ἐρδαύνετον ἀδε,
Ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον, ἀδέ τι δαιτός,
Ἐσθλῆς ἔστε) ἕδος ἐτεῖ τὰ χερτίονα τικᾶ.
Μητεὶ δὲ ἔγων ἀδυάφημι καὶ αὐτῇ τῷ τοεύσῃ,
Πατεὶ φίλων ἐπίνεφος φέρων Διῖ, ὄφευ μὴ αὐτε-

575

Νεκτήντη

Νεκτήσοι πάτησ, Καὶ δὲ ημῖν δῶτα ταρσίζῃ.

Εἶπερ γὰρ καὶ ἐθέλησιν ὀλύμπιον αὐτεργητῆς

§83

Ἐξ ἑδίων συφελίζεις ὁ γὰρ πολὺ φέρεται τός ἐστιν.

Ἄλλα (νῦν τὸν) ἐπέεσθι καθάπτεις μαλακοῖσιν·

Αὐτίκιν ἔπειδ' ἥλας ὀλύμπιον ἐστε) ημῖν.

[randa,
Sanè jam pestifera opera hæc erunt, neque amplius tole-
Si jam vos propter mortales contendatis: sic
Inter vos verò deos tumultum excitetis, neq; ulla convivii
Boni erit voluptas, quandoquidem deteriora superiora
Matri a. ego suadeo & ipsi licet intelligenti, [sunt.
Ut patri charo gratificetur Jovi, ne rursus eam
Objurget pater, & nobis convivium turbet.
Nam si velit cœlestis fulgurator,
De folio deturbaverit: hîc n. multò potentissimus est.
Sed tu hunc verbis demulceto blandis:
. Statim deinde propitius cœlestis erit nobis.

573. 77. 6. 517. 115. 239. 115. 96. Ἀνεκτὰ, n. pl. n.
g. ab ἀνεκτός, ḡ, ὁ, tolerabilis: fit à 3. perf. perf. passiv.
verb. ἀνέχομαι, tolero.

574. 40. 6. ΣΘὼ n. dual. à C. 94. Θυητῶν à θυητός,
mortalis. Ἔειδαινετον contenditus, 2. dual. præf. verb.
ἴειδαινω, contendō: ab aor. 2. verb. ἤεισω, idem: ab
ἴεισ, contentio. 181.

575. 14. 3. Θεοῖσι Ion. pro θεοῖς à θεός. 8. Κολωδός
à κολωδός, ḡ, ὁ, tumultus, strepitus, turbatio, rixa. Fit
δὲπο τὴ κολοιῶν, à graculis, quippe aves sunt gregatim vo-
lantes magno cum garritu, strepitūque: hinc κολωδάς,
tumultuor. Ἐλαύνετον, 2. dual. præf. verb. ἐλαύνω, im-
pello, excito, &c. 9. 8. Δαιτός, g. f. à δαις, epulum,
convivium.

576. Ἐθλῆς, g. f. f. ab ἐθλός, ḡ, ὁ, bonus. 108. 239.
Ἡδοῦ, εὐθ., τὸ, jucunditas, voluptas, jucunditas cum
leni Ἀεol. pro aspirat. Fit ab ἡδὺς. 57. Χερείσοντα, n. pl. n.
g. à χερείσω. 114. Νικᾶ, 3. f. Attic. pro 3. pl. νικῶσι,
vincunt, superiora sunt: à νικάω, vinco, &c.

577. 280. 3. Παρθόνης, suadeo, persuadeo, hortor:
ex παρθένος & φημί, aio, &c. 7. 4. 81. Νοεύη, d. f. fœm.

L

parti-

particip. νοέων à νοέω, cogito, animadverto.

578. 30. 20. 571. 5. 82. 26. 27.

579. Νεικείησι Poët. νεικέησι Ion. pro νεικήη, 3. s. subj. præf. verb. νεικέω, contendō, objurgo. 30. Σω refertur ad ταρρέηη, 3. f. aor. i. subj. verb. ταρρέων vel ταρρέηη, perturbo, turbo, commoveo. Fit ab αρρέων præposito τ, pulso: quod fit à ράσω, pulso, dejicio, frango, &c. Ἡμῖν ab ἐγώ. Δαιτα à δαις.

580. 81. Κ' pro κέ. 60. 408. 18. Ἀσερπητής, ὁ, ὡς, fulgurator, fulgurum autor: ab ασερπηη, fulgor, Poët. pro ασερπηη, ab ασερπηω, fulguro, quasi ασερ iάπλω, ab ασηη five ασερη, τό, astrum, & iάπλω, mitto.

581. 533. Στυφελίξω, aor. i. infin. verb. συφελίξω, asperè tracio, depello, evertō, quatio, agito, disjicio, de-turbo: à σύφελος, ὁ, durus, asper: à σύφω, adstringo, quod quæ adstringuntur & inspissantur, soleant indurari.

9. 167. Φέρλατθ, superl. à φέρω. Ἐσὶν ab εἰμί.

582. 24. Τόνγ' pro τόνε pro τάπνι γε. 9. 60. 223. Καθάπτειδι infinitiv. pro imperativ. more Attico, à verb. καθάπτωμαι, tango animum dictis, item demulceo, ex καθ- & ἀπτωμαι. Μαλακοῖσι Ion. pro μαλακοῖς à μαλακός, ὁ, mollis: à μαλάσω, mollio.

583. 199. 51. Ιλαθ, ὁ, placidus, propitius, benignus, clemens: ab ιλάσμαι, placo. 18. 239. 67.

'Ως ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναίξας, δέπτας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ σὺ χερσὶ τίθῃ καὶ μιν προσέειπε,
Τέτλαθι μῆτερ ἐμη, καὶ ἀνάχρεο, κηδομήρη τῷ,
Μή σε φίλῳ τῷ ἰσσαν σὺ ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θειομήρῳ πότε δ' ἦτι διωκόμεις ἀχνύρημός τῷ
Χειρομετέν· δργαλέθι γέ δὲ οὐκ πιθανὸν αἰτιφέρειδι.
Ηδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέρημαι μεμάττα,
Πίψε ποδὸς τεταγῶν δέσποτε βηλεῖς θεοπεσίοιο.
Πᾶν δὲ ἕμαχος φερόμειλα, ἄμα δὲ ηελίω καταδώτε
Κάππεσον σὺ Λημνω· ὀλιγάθι δέ τι θυμὸς σύηνε.
Ἐνθα με Σίγλιες ἄνδρες ἄφασ κομίσαντο πεπόνητα.

585

590

Sic utique dixit, & impetu surgens poculum geminum
Matri charæ in manibus posuit, & ipsam allocutus est,

Fer patienter mater mea, & sustine, quamvis doleas.
 Ne te his, licet chara sis, oculis videam
 Cædi, tunc n. nihil potero quamvis doleam
 Opitulari, difficilis n. est cœlestis, cui quis resistat.
 Jam n. me & alias auxiliari cupientem
 Projicit pede prehendens de limine divino.
 Totâ autem die ferebar, simul a. cum sole occidente
 Decidi in Lemnum; parvus a. admodum animus inerat.
 Ibi me Sinties homines continuò exceperunt delapsum.

584. 43. 8. Ἔρη, 3. s. aor. 2. ind. verb. θημί. 7. Ἀναίξας, particip. aor. 1. verb. ἀναίσω, sursum ruo, surgo: ab ἀνὰ & αἴσω, ruo, cum imperiū feror. 472. Ἀμφικύπελλον, utrinque ansatum, vel labia introrsus inflexa habens: quidam exponunt poculum geminum: ab ἀμφὶ, utrinque, & κύπελλον, cyathus, poculum, sic dictum δύο τὸ κυρότητον, ob concavitatem vel curvitatem. Fit ab aor. 2. verb. κύπη, pronus sum, inclino caput.

585. 576. 20. 14. Τιθέ pro ἐτίθε, 3. s. imperfect. Attic, pro ἐτίθη, ab inusit. τιθέω pro τιθημι. 7. 29. 206.

586. Τέτλαθι per anadiplos. pro τλάθι imper. præf. à τλῆμι, à τλάω. 228. 351. Ἐμή, v. s. f. pronom. ἐμός. 7. Ἀνάχεο Ion. pro ἀνάχε, aor. 2. verb. ἀνέχομαι. 196. 81.

587. 26. 20. 81. Ἐγγοναρ poët. pro ἔγγονα ab ἔων. 131. 14. Ὁφθαλμοῖσιν Ion. pro ὁφθαλμοῖς, d. pl. ab ὁφθαλμός, ὁ, oculus, q. ὄφθαλμός, ab ὄφθαλμοι, video, & ἄλλομαι, falio. Δι τὸ ἄλλει τὸ ἔργτικὸν, in quo visus salit, aut ex quo salit visio. Ἰδωμαι, aor. 2. subj. verb. εἶδω, video.

588. Θειορυθίων, ac. s. f. particip. pass. θειορυθμῷ à θεῖνω, cædo, verbero, pulso. 92. 3. 241.

589. 2. 42. Ἀργαλέτο, ὁ, molestus, difficilis pro ἀλγαλέτο e pro λ Attic, posito: ab ἀλγητο, 2. vel quasi ἐργαλέτο, ab ἐργον, opus. 9. 18. Ἀγιφέρεας ab ἀγιφέρουμαι, resisto, repugno: ab ἀντὶ & φέρουμαι, feror.

590. 250. 9. 32. 7. Ἄλιος' pro ἄλλοις, alias, alio tempore: ab ἄλλοι, alias. Ἀλεξέρδρας Dor. pro ἀλέξεν ab ἀλέξω, auxiliar, opitular, arceo, &c. Fit à futur. 1. ἄλιξ interjiciend. ε, ab ἄλιξ inusit. quod ab ἄλιξ, ro-

bur, Μεμαῶτα, ac. s. à μεμαῶς, Ion. μεμυκῶς, cupiens, particip. perf. act. verb. μάω, cupio, desidero, &c.

591. Ρίψε Ion. pro ἔρριψε, 3. s. aor. 1. verb. ρίπτω, jacio, dejicio, projicio, præcipitem do, &c. Ποδὸς, g. s. à πός. Τελαγὼν per anadiplosin pro ταγὼν particip. aor. 2. verb. τάξω, prehendo, capio, tendo, extendo. Fit à τένω. 249. Βηλῆ a βηλὸς, ὁ, limen domus: à βάω & λιαν, quod per limina saepius eatur. Θεωτοῖο Ion. pro θεωτοῖς à θεωτοῖς, divinus, magnus, mirificus. q. Θεόθεν πετών, divinitus lapsus: à θεὸς & πετω Poët. pro ἔπω.

592. Πᾶν neutr. genus à πᾶς. 5. 3. Ἡμέρα, ατος, πῶ, dies: ab ἥμερῃ, dies. Φερόμενον Ion. pro ἐφερόμενον, ferebar, volverebar, à φέρωμαι, feror. 226. 3. Ἡλίω, d. s. ab ἥλιος. 475. Καταδύεται, d. s. à καταδύεσθαι particip. verb. καταδύω occido, ex κτῖ & δύω.

593. Κάππεσσον Ἀεο. syncop. pro καπάπεσσον, aor 2. verb. καπαπίσθω. 14. Λήμνῳ à Λήμνος, Lemnos insula in Mari Aegeo non longè ab Atho Thraciae monte. Vulcano sacra perhibebatur, quod fulmine frequenter feriebatur, Vulcanus enim ignis est μελανυμικᾶς. 167. 3. 24. Ἐνηνευ Poët. pro κόλῳ, 3. s. imperf. verb. ἐνειπι, insum: ab εἰ & εἴμι.

594. 22. 32. Σινθετοί, Sinties incolæ insulæ Lemni, homines malefici, qui primi omnium arma fabricarunt, quæ mortalibus maxima mala attulerunt. Dicti a. sunt ἀθέτο τὸ Κίνεδον, à nocendo, &c. 7. 349. Κομίσαντο pro κομισαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. κομίζω, curam gero, capio, recipio, excipio, item gesto, veho, porto. Πεσόνται à πεσῶν, aor. 2. particip. verb. πίπτω, cado, de-labor.

Ως φάτο μείδησεν ἢ θεὰ λαυκάλενος "Ηρη"
Μείδησαται ἢ παιδὸς ἴδεξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτῷ ὁ τοῖς ἄλλοις θεοῖς σὺνδέξια πᾶσιν
Ωιοχόδ, γλυκὺν νέκταρε δέπο κρητῆρος ἀφύσιων.
Ασθετος δ' ἄρξεντο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ως ἵδον "Ηφαιστον Διάδαμαται ποιπνύουνται.
Ως τότε μὲν περπτων ἡμικρη ἐς ἥλιον καταδύεται

595

600

Δαιμονιστ,

Δάίνωτ', οὐδὲ τι θυμὸς ἐδέλεγο δαιτὸς εἴσης,
Οὐ μὲν φόρμιγχος ἀσκαλλέσθ., λιβῆχ' Ἀπόλλων,
Μασάων δ', αἱ ἄειδος αἰμεῖόρδραι ὅπει καλῇ.

Sic dixit: subrigit a. dea albis ulnis Juno:
Subridens a. filii exceptit manu poculum.
Ille verò cæteris diis à dextrâ omnibus
Fundebat dulce nectar ex craterē hauriens:
Inextinguibilis a. excitatus est risus inter immortales deos,
Ut viderunt Vulcanum per ædes ministrantem.
Sic tunc quidem integrum diem ad solem occidentem
Epulabantur: neque amplius animus egebat convivio æ-
quali,
Neque citharâ per pulchrâ, quam habebat Apollo,
Musisque, quæ cantabant respondentes voce pulchrâ.

595. 188. Μείδησεν pro ἐμείδησεν, 3. f. aor. 1. verb.
μειδᾶν vel μειδέω, rideo, subrideo. 3. 55.

596. Μειδήσασα particip. fœm. aor. 1. verb. μειδᾶν. 3.
393. 446. 210. 583.

597. 51. 9. 295. 218. Ἐνδέξια adverbialiter sumitur,
dextrè, scitè, à dextrâ: ab ἀν & δεξιός, dexter. 5.

598. Ὄνοχόδι, 3. f. imperf. verb. οἰνοχοέω, vinum fundo,
vel simpliciter fundo: ab οἶνῳ, vinum, & χέω, fundo. 249. Νέκταρ, τὸ, vini genus, compositum ex favis
& floribus odoratis, ex quo Poëtæ fingunt deos bibisse:
Dicitur quasi νέων κτέαρ, nova possessio: juventutem n.
ætate deperditam restituit. 249. 469. Ἀφύσασα particip.
verb. ἀφύσω. F. ξω. haurio.

599. Ἀσθετός, ὁ, η, inextinguibilis: ab α- priv. &
σθεννώ, extinguo. Tempora sumit à σθέω. 3. Ἀρ-
pro ἀρρεψ expletiv. 46. Ἐνῶρη, 3. f. plusq. perf. pass.
verb. σύρεω ab σύν, & ὥρω, excito. Γέλως, ωτός, ὁ, &
γέλως, ω, ο, risus: à γελᾶν, rideo, quod fit ab ἔλη, calor:
è caloris n. copiâ risus profluit, ad quod etymon alludit
hic Homerus, ubi dicit ἀσθετός γέλως, major risus,
quam extingui possit. Μακάρεσσι, d. pl. poët. à μάκαρ.

339. 574.

600. Ως, ut, quum, vel postquam. Ἰδει, 3. plur.
aor.

aor. 2. act. verb. ἔδω, video. 570. 72. 18. Ποιπνύοια, ac. s. à ποιπνύων, ministrans particip. præs. verb. ποιπνύω, aliquid sedulò ago, satago, valde occupor, ministro. Fit δὲ τὸ ποιεῖν καὶ ποιέσθαι, nam qui fatagit & properanter opus facit, anhelat.

601. Ως pro ὅτις, sic. 92. 18. Πρόπτει (subaudi-
το) à πρόπτει, totus: ex πρό & πτει, omnis. 5. 53. 141.
591.

602. Δαίνωτ' pro ἀδαίνωντο, epulabantur. 3. pl. imperf. verb. δαίνωμαι, epulor, à δαίνω vel δαίνυμαι, epulum præbeo: à δαίω. 90. 96. 24. 467.

603. 24. 18. Φόρμιγος, g. f. à φόρμιγξ, η, cithara. Περικαλλέος, g. f. à περικαλλῆς, ο, η, perpulcher, à περι & καλός. Ἡν ab η, quæ. 2. Ἐχ' pro εἴχε, 3. f. imperfect. verb. ἔχω, habeo. 14.

604. Μυτάνη Άει. pro μυτῶν, à μύση, η, musa, dea cantus, item *cantus*, *cantilena*, &c. Fit à μάω, quæro, quoniam est πάσους πανδεῖας αἰτία, &c. Θ' pro τε. 5. Αἴ ab η, quæ. 2. Ἀειδον, 3. pl. imperfect. verb. αἰσίδω. 1. Ἀμείβομαι, respondentes, n. pl. f. particip. præs. verb. ἀμείβομαι. 84. Ὁπι, d. f. ab ὥψη, η, vox. Καλῆ, d. f. adjectiv. καλός, pulcher.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρῷ φάσις ἡλίου,

605

Οἱ δὲ κακείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος,

Ἔχει ἔκαστω δώματα πεπλυτός αὐτισμήσεις

Ἡφαιστος ποίησι εἰδύησι προπίδεοσι.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἔτι Ὄλύμπιος αἰερρπητής.

Ἐνθα πάσης κοιμᾶται, ὅτε μιν γλυκὺς ὑπνος ἵκεται,

610

Ἐνθα κάθειται ἀναβάταις, προτερὴ δὲ προπηγρος Ἡρη.

At postquam occidit splendidum lumen solis,
Hi quidem dormire cupientes abierunt domum quilibet,
Ubi unicuique domum inclitus utroque pede claudicans
Vulcanus ædificaverat sapienti mente.

Jupiter verò ad suum lectum ivit cœlestis fulgorator,
Ubi ante cubabat, quum ipsum dulcis somnus occupabat.
Ibi cubuit ascendens: juxta v. aureum solium habens

Juno. ,

604

605. 51. 57. 474. Λαμπεγν n. genus 'adject. λαμπεγς; splendidus, præclarus: à λάμπω, splendeo. Φάος, π, lux, lumen, & contractè φᾶς, π Gen. φωτίς: à φᾶς, luceo. Ἡελίοιο Ion. pro ἡελίς ab ἡελίῳ. 474.

606. Οι pro ςπηνοι. 18. Κακκείοιτες, n. pl. particip. præf. verb. κακκείω, dormiturio, vel dormire cupio. Fit per syncop. ex κακκείω, ex και & antiquo κέω pro κακκείω, jaceo. 391. 19. 548.

607. Ἡχι, ubi: ex ο̄ dat. s. fœm. pron. ο̄ς, quis & χι quod abundat hīc. Ἐκάσω, d. s. ab ἐκασος. 18. Περικλυτός, inclytus: ex αεὶ augente & κλυτός. Αμφιμύεις, ήντρο, ο̄, utrinque claudus, i. e. utroque pede claudus: ab ἀμφὶ, & γυρός, claudus, mutilus.

608. 570. Ποιησ' pro ἐποίησε à ποιέω. Εἰδῆστι Ion. pro εἰδῆσις, d. pl. fœm. particip. perf. εἰδὼς, ab εἴδω, scio. Περιπίδεως, d. pl. poët. à περιπίδης, ιδρο, η, præcordia, item ratio, mens, solertia, prudentia, &c.

609. 5. 3. 420. "Ου, ac. s. n. g. pron. possess. ο̄ς suus. 31. "Ηι pro η̄ιε. 47. 579.

610. 22. 360. Κοιμᾶτ̄' pro ςποιμᾶτο, 3. s. imperf. verb. κοιμάσθαι, θματ, dormio ab activ. κοιμάω, sopio, dormire facio. 80. 29. 249. "Υπνο, ο̄, somnus: ὁδὸς τὸν υπνον, quid dormientes, si sani sint, melius & submissius ducent spiritus: vel ὁδὸς τὸ λύειν τὰς ψόντας, quasi λύποντο. Ικάνος, 3. s. optat. præf. verb. ικάνω, venio.

611. "Εὐθα, ibi. 22. Καθδύτ̄' pro ἐκάθδυτε, à καθδύτω, dormio: ex και & εύδω, dormio. Αναβαῖς, αὔρο, particip. aor. 3. verb. αναβαίνω, ascendo: ex ανα, & βαίνω. Παρεχ (subaudi potest αὐτὸν) juxta, prope. 3. Χευρόθγρος, ο̄, η, aureum thronum vel solium habens, tanquam regina. Thronus enim regiae dignitatis indicium est, aurum autem elegantiam denotat. Fit à Χευρός, aurum. 15. & θρόνος. 535. 55.

卷之三